

تصویر ابو عبد الرحمن الکردی

الأربعین التواویہ

رونکر دنہوہی

چل حہ دیسہ کمی

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

پیغمبر

عبداللہ عبدالعزیز شہرتہ لی

پوونکردنه وهی
چل جه دیسه که ی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله

ناسراو به
(الرَّبْعِينَ النَّوَاوِيَّةِ)
للإمام النّوَّاي

دانانی
عبدالله عبدالعزیز هه رته لی

چاپی هه شته م
ذی القعدة (۱۴۳۳) ی کوچی
رمز بهر (۲۷۱۲) ی کوردی
ایلول (۲۰۱۲) ی زایینی

کتبخانه ی حاجی قادری کوی له مه ولتیر، چاپی کردوته وه

ناوی کتاب: پروونکردنه‌وه‌ی چل حەدیسە‌کە‌ی پیغه‌مبەر ﷺ.

بابەت: فەرمووده‌کانی پیغه‌مبەر ﷺ.

دانه‌ر: عبدالله عبدالعزیز هەرتە‌لی.

نۆیه‌تی چاپ: هه‌شته‌م.

به‌رواری چاپ: (۱۴۳۳) کوجی - (۲۷۱۲) کوردی - (۲۰۱۲) زاینی.

تیراژ: (۲۰۰۰) دانه.

بلا‌وه‌رموه: کتێبخانه‌ی حاجی قادری کوی، له هه‌ولێر.

چاپخانه: حاجی هاشم - هه‌ولێر.

چاپی یه‌که‌م: ۵۰۰۰ دانه له چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی رۆشنی‌یری / هه‌ولێر - (۱۹۹۳).

چاپی دووم: ۲۰۰۰ دانه له چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده / هه‌ولێر - (۱۹۹۶).

چاپی سێ‌یه‌م: ۱۰۰۰ دانه له چاپخانه‌ی زانکۆی صلاح الدین / هه‌ولێر - (۱۹۹۹).

چاپی چواره‌م: ۲۰۰۰ دانه له چاپخای وه‌زاره‌تی رۆشنی‌یری / هه‌ولێر - (۲۰۰۲).

چاپی پێنجه‌م: ۲۰۰۰ دانه له چاپخانه‌ی نه‌وا / هه‌ولێر - (۲۰۰۶).

چاپی شه‌شه‌م: ۲۰۰۰ دانه له چاپخانه‌ی نه‌وا / هه‌ولێر - (۲۰۰۸).

چاپی هه‌فته‌م: ۲۰۰۰ دانه له چاپخانه‌ی پۆژمه‌لات / هه‌ولێر - (۲۰۱۰).

دانراوه‌کانی تری دانه‌ر:

۱- پروونکردنه‌وه‌ی (متن فتح القریب).

۲- پروونکردنه‌وه‌ی (العقیده الطحاویة).

۳- عه‌قیده‌ی ئیسلامی له سه‌ر باره‌وه‌ی (اهل السنة والجماعة).

۴- مۆنراوه‌ی (ئیمان و ئیسلام).

۵- چه‌ند گوئیك له (گوئزاری ئیسلام).

۶- پروونکردنه‌وه‌ی (منهاج الطالبین).

۷- روونکردنه‌وه‌ی (قطر العارض فی علم الفرائض).

۸- چۆنیه‌تی (حه‌ج و عومره‌).

۹- «میرگ و گوئزاری به‌هار» ژبانی پیغه‌مبەر ﷺ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.
ئینجا له دواى سوپاسى خوداو درود له سه ر پیغه مبه ر ﷺ، ئەى موسولمانى به ریز: ههروهك
ئاشكرايه دوژمنانى ئیسلام به هه موو جوړك ئه یانه وئى لاوه كانمان له ئایینی ئیسلام دور
بخه نه وه له ره وشتى باش بئ به شیان بکه ن:

جارك به زورنالیدانى كونه په رستى، جارك به دهوڵ لیدانى ماف نه دانى ئافره تو
داننه هیئان به مافى نه ته وایه تى، بهم جوړه ژهر ئه كنه ناو هه نگوین و ده رخواردى لاوى
كوردی ئه دهن و ئه یكه نه دوژمنى ئیسلام.

به لام- سوپاس بۆ خواى گه وره- وا به چاوى خۆمان ئه بینین به چكه شیرانى سه لاهه ددینى
ئه ییوبى ئه م ژه هره یان دۆزیه وه زانیان سه ركه وتن و پیشكه وتن و پرگارى كوردستان هه ر
به ده ست پیوه گرتنى ئایینی ئیسلام ئه بئ، چونكه كوردستانك: میواندارى (حه زره تى نوح
پیغه مبه رى ﷺ) كرده بئ و پیغه مبه ريكى وهك (حه زره تى ئیبراهیم خه لیلی بتشكینى ﷺ) گه وره
كرده بئ و پاله وانكی وهك (سه لاهه ددینى ئه ییوبى) ئه لگه وتبئ، چون دوژمنانى ئیسلام
رینگه ئه دهن پرگار ببئ و ببیته وه یهك پارچه و سه ربه خو بئ؟.

ئینجا له بهر ئه وهى هه ستیکى ئایینی زۆر گهرم له ناو لاوه كانى كوردستاندا بلاو بۆته وه
زۆریه ی مزگه وته كانى كوردستان قورئانى پیرۆز و فه رموده كانى پیغه مبه رى خۆشه وىستى ﷺ
تئدا ئه خویندرئ، وه بۆ ئه وهى منیش له كاروانى ئه م لاوانه به شدار بم، بپیارم دا: ئه و چل
حه دیسه ی ئیمامى (نه واوى) كۆى كردۆته وه ناسراوه به (ئهر به عینه ی نه واوى)، به زمانى
كوردی پوونى بكه مه وه و چۆنیه تى پوون كردنه وه م به م شیوه یه بئ:

پیتاسه ی ئه و شتانه ی تئدا بئ: كه پیویستن، وهك سه حابه و زانایانى حه دیس... هتد
هه روه ها: ووشه و پرسته كان وه ربگێڤم و مه به سته كه ش دیارى بكه م، وه بپیارى شه ریه تى
ئىسلام له و بابته چیه؟ بینوسم.

ئینجا ئەى موسولمانى به ریز: ئەگەر له شتىكدا- كه من نووسیومه- گومانى ئه پیدای بوو، بۆ
ئه وهى دلتیابى ته ماشای كتیبى (فتح المبين) بكه كه شه رحى (ئهر به عینه ی نه واوى) له گه ل
حاشیه ی (المدافى) كه له گه لى دایه، هه روه ها ته ماشای (تحفة المحتاج) بكه، كه شه رحى
(منهاج) نه واوى به، له گه ل حاشیه ی (الشروانى) كه له گه لى دایه، چونكه به زۆرى زانستى
ئه م پوون كردنه وه م له م سه رچاوانه هه لئینجاوه، ئیتیر دوعام بۆ بكه خوا یارمه تيم بدا بۆ
خزمه تى ئایینی ئیسلام، وه ئەگەر كه م و كۆپه كت بینى، یان هه له یكه ت به رچاوه كه وت، بۆم
پاست بكه وه، خوا پاداشتت بنووسئ، خوا یاریده ده رى هه موومان بئ، آمین.

عبدالله عبدالعزيز هه رته لى

مانگى مه ولودى پیغه مبه رى ﷺ - سالى (١٤١٣) ى كوچى

هه ولیر- كوردستان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، قِيَوْمَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ، مُدَبِّرِ الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ
بَاعَثَ الرَّسُلَ - صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ - إِلَى الْمُكَلِّفِينَ لِهَدَايَتِهِمْ، وَبَيَانَ شَرَائِعِ الدِّينِ بِالذَّلَائِلِ
الْقَطْعِيَّةِ، وَوَضَحَاتِ الْبَرَاهِينِ،

﴿بَيِّنَاتُ نِيَمَامِي (النَّوَاوِي)﴾

نِيَمَامِي (النَّوَاوِي) نَاوِي (يَحْيَى) كُورِي (شَرْفِ) نِهَاوِي يِه، لِه مَانْگِي (مَحْرَم) ي سَالِي (٦٣١) ي
كُورْجِي لِه گُونْدِي (نِهْوَا) لِه (جُولَان) ي سِهَر بِه (دِيمَشَق) لِه دَايَك بُوِه، هِهَر لِه گُونْدِهَكِه ي خَوِي
لِه سِهَر دِهْمِي مَنْدَالِي دَا قُورْثَانِي پِيرُوزِي لِه بِهَر كُروِه، لِه تِهْمِهْنِي (١٩) سَالِي دَا بَاوْگِي نَارْدِي بُو
(دِيمَشَق) لِه وِيش لِه لَای زُور كِه س خَوِي نْدُوِيه تِي، يِه كِيَك لِه مَامُوسْتَايِه كَانِي نَاوِي (سَالَار) ي
كُورْدِي بُوِه، يِه كِيَكِي تِر نَاوِي (عَزَالْدِين) ي هِه وَلِيَتِرِي بُوِه.

نِيَمَامِي (النَّوَاوِي) دَانِرَاوِي زُورِي هِهْنِه بِه تَايِيه تِي لِه (حَدِيث) وَ (شَرْع): وَهَكُو (رِيَاضِ
الصَّالِحِينَ) وَ (الْأَذْكَار) وَ (شَرْحُ صَحِيحِ مُسْلِم) وَ (مَنْهَاجِ الطَّالِبِينَ) وَ (الْأَرْبَعِينَ النَّوَاوِيَّة) - كِه
نِيَمِه نِيَسْتَا خَزْمِه تِي نِه كِه يَن - جِگِه لِه مَانِه ش.

نِيَمَامِي (النَّوَاوِي) يِه كِيَكِه لِه زَانَا هِهَرِه بِه رَزِه كَانِي چِيَنِي (خَلْف)، لِه هِه دِيَس وَ شِهَرِ
دِه سَتِيَكِي بَالَا ي هِه بُوِه، لِه سِهَر رَا رِه وَي نِيَمَامِي (شَاْفَعِي) بُوِه، لِه كِه لَ نِهْوِه شِدَا جِيْگِه ي
بَاوِه رِي زَانَا يَانِي هِهَر جَوَار مِه زِه بِه كَانِه وَ پِيَز لِه فِهَر مَوُودِه كَانِي نِه نِيَن.

نِيَمَامِي (النَّوَاوِي) لِه (٢٤) ي (رَجَب) ي سَالِي (٦٧٦) ي كُورْجِي لِه گُونْدِي (نَوَا) وَهَفَاتِي
كُروِه، خَوَا لِي ي پَازِي بِي وَ رِه حِمِه تَو بِه رِه كِه تِي خَوَا بِرْژِي بِه سِهَر گُورِي دَا. آمِيَن

﴿بَيِّنَاتُ نِيَمَامِي (النَّوَاوِي)﴾

نِيَمَامِي (النَّوَاوِي) نِه فِهَر مَوِي: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بِه نَاوِي خَوَا ي بِه خَشْنَدِه ي مِيَهَرِه بَان
دِه سَت بِه كُورْدِنِه وَه ي نِه م چِل هِه دِيَسِه نِه كِه م (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) سَوِيَاَس بُو نِه وَ
خَوَايِه ي پِه رِه وَ دِگَارِي هِه مَوُو دِرُوسْتِكِرَاوِيَكِه (قِيَوْمَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ) نِه وَ خَوَايِه ي نَاگَا دَارُو
هِه لِسُورِپِنَه رِي نَاسْمَانِه كَان وَ زِه مِيَنِه كَانِه (مُدَبِّرِ الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ) نِه وَ خَوَايِه ي بِه جِيْ مِيَنِه رُو
بِه پِيُوِه بِه رِي كَارُوبَارِي هِه مَوُو دِرُوسْتِكِرَاوِيَكِه بِه گَشْتِي (بَاعَثَ الرَّسُلَ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ
عَلَيْهِمْ) هِه مَوُو پِيَغِه مِهَرِيَك نِه وَ نَارِدُويِه تِي صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ (إِلَى الْمُكَلِّفِينَ) بُو لَای نِه وَانِه ي
دَاوَاي خَوَا نِه يَانْگَرِيَتِه وَه - (نِه وَانِه ي بِيرو هُوشِيَاَن تِه وَاوِه وَ لِه قُورْنَاغِي مَنْدَالِي تِي پِهَر بُوِيَنِه) -
(لِهْدَايَتِهِمْ) بُو نِه وَه ي رِيْگِه ي رَاسْت بُو نِه وَ دَاوَا لِيْكَرَاوَانِه رُويُون بِكِه نِه وَه وَ شَارِه زَايَاَن بِكِه ن
(وَبَيَانَ شَرَائِعِ الدِّينِ) هِه رُوِه هَا بُو نِه وَه ي يَاسَايِه كَانِي تَايِيَنِي خَوَايَاَن بُو دِيَارِي بِكِه ن، (بِالذَّلَائِلِ
الْقَطْعِيَّةِ) بِه بِه لَگِه ي وَ: گُومَانِي تِيْدَا نِه بِي، (وَوَاضِحَاتِ الْبَرَاهِينِ) نِه وَ بِه لَگَانِه ي زُور نَاشْكَرَان.

أَحْمَدُهُ عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ، وَأَسْأَلُهُ الْمَزِيدَ مِنْ فَضْلِهِ وَكَرَمِهِ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ الْكَرِيمُ الْغَفَّارُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدَهُ وَرَسُولَهُ وَحَبِيبَهُ وَخَلِيلَهُ أَفْضَلَ الْمَخْلُوقِينَ الْمُكْرَمَ بِالْقُرْآنِ الْعَزِيزِ الْمُعْجَزَةِ الْمُسْتَمِرَّةِ عَلَى تَعَاقِبِ السِّنِينَ وَبِالسُّنَنِ الْمُسْتَمِرَّةِ لِلْمُسْتَرْشِدِينَ الْمَخْصُوصُ بِجَوَامِعِ الْكَلِمِ وَسَمَاحَةِ الدِّينِ، صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى سَائِرِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَآلِ كُلِّ وَسَائِرِ الصَّالِحِينَ.

أَمَّا بَعْدُ: فَقَدْ رَوَيْنَا عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَمُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، وَأَبِي الدَّرْدَاءِ، وَأَبْنِ عُمَرَ، وَأَبْنِ عَبَّاسٍ، وَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ - رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ - مِنْ طُرُقٍ كَثِيرَاتٍ بِرَوَايَاتٍ مُتَنَوِّعَاتٍ:

(أَحْمَدُهُ) سُوپاسی خوا نه که م (عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ) له سهر هه موو نه و چاكانه ی له که ل نِیمه ی کردوه (وَأَسْأَلُهُ الْمَزِيدَ مِنْ فَضْلِهِ وَكَرَمِهِ) داوا له خوا نه که م که له بهر گه ورده یی خوی به خشینی خوی زیاترمان بدائی (وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) به دل و به زویان نه لَیم و گومانم نی به، جگه له زاتی (الله) هیچ خواجه ک نی به (الوَاحِدُ) یه ک خودایه (الْقَهَّارُ) دهسته لاتی ته وای هیه (الْكَرِيمُ) چاکه ی نابریته وه (الْغَفَّارُ) تاوانی به نده کانی خوی دانه پوشتی (وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدَهُ وَرَسُولَهُ) هه روه ها: به دل و به زویان نه لَیم و گومانم نی به که و محمد ﷺ به نده و پیغه مبه ری خواجه (وَحَبِيبُهُ وَخَلِيلُهُ) خۆشه ویست و دۆستی خواجه (أَفْضَلَ الْمَخْلُوقِينَ) له هه موو خه لکی گه ورده تره (الْمُكْرَمُ) له لای خوا ریژی لیندراوه (بِالْقُرْآنِ الْعَزِيزِ) که له لای خوا قورپانی سازیزی پی دراوه (الْمُعْجَزَةِ الْمُسْتَمِرَّةِ) نه و قورپانه پیروژه به لگه ی به رده وای پیغه مبه ره ﷺ که س ناتوانی قورپانیکی واپیک بخا (عَلَى تَعَاقِبِ السِّنِينَ) نه م قورپانه پیروژه ی ساله های سال هه ر ده مینتی (وَبِالسُّنَنِ الْمُسْتَمِرَّةِ) هه روه ها له لای خوا ریژی لیندراوه به فهرمووده و کرده و پوشتنه کانی (لِلْمُسْتَرْشِدِينَ) بۆ نه وانه ی نه یانه وی سوود له فهرمووده کانی وهریگرن (الْمَخْصُوصُ بِجَوَامِعِ الْكَلِمِ) تا که پیغه مبه ری که که فهرمووده ی کورت و پرمانای پی به خشراره (وَسَمَاحَةِ الدِّينِ) نایینکی ناسانی پی به خشراره (صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى سَائِرِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ) درود و سلاوی خوی گه وره برژی به سهر نه و پیغه مبه ره و هه موو پیغه مبه رانی تر (وَالِ كُلِّ) بۆ سهر مال و خیزانی هه مووانیان (وَسَائِرِ الصَّالِحِينَ) بۆ سهر هه موو پیاوچاكان.

(أَمَّا بَعْدُ) له پاش سوپاس و درودی خوا بۆ سهر پیغه مبه ران، بزانه: نه وه ی بۆت نه لَیم (فَقَدْ رَوَيْنَا عَنْ) فهرمووده یه کی پیغه مبه رمان ﷺ پی گه یشتوه: له (عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَمُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، وَأَبِي الدَّرْدَاءِ، وَأَبْنِ عُمَرَ، وَأَبْنِ عَبَّاسٍ، وَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ) له و سه حابه به پیزانه (رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ) خوا لیان پازی بی (مِنْ طُرُقٍ كَثِيرَاتٍ) له چه ند ریگای زور (بِرَوَايَاتٍ مُتَنَوِّعَاتٍ) به گپزانه وه ی جور و جور، نه م

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: (مَنْ حَفِظَ عَلَى أُمَّتِي أَرْبَعِينَ حَدِيثًا مِنْ أَمْرِ دِينِهَا بَعَثَهُ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي زُمْرَةِ الْفُقَهَاءِ وَالْعُلَمَاءِ). وَفِي رَوَايَةٍ: (بَعَثَهُ اللَّهُ تَعَالَى فَقِيهًا عَالِمًا). وَفِي رَوَايَةِ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: (كُنْتُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَافِعًا وَشَهِيدًا). وَفِي رَوَايَةِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: (قِيلَ لَهُ أُدْخِلْ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتَ). وَفِي رَوَايَةِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: (كُتِبَ فِي زُمْرَةِ الْعُلَمَاءِ وَحُشِرَ فِي زُمْرَةِ الشُّهَدَاءِ).

وَاتَّفَقَ الْحَفَاطُ عَلَى أَنَّهُ حَدِيثٌ ضَعِيفٌ وَإِنْ كَثُرَتْ طُرُقُهُ. وَقَدْ صَنَّفَ الْعُلَمَاءُ فِي هَذَا الْبَابِ مَا لَا يُحْصَى مِنَ الْمُصَنَّفَاتِ، فَأَوَّلُ مَنْ عَلَّمْتُهُ صَنَّفَ فِيهِ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، ثُمَّ مُحَمَّدُ بْنُ أَسْلَمِ الطُّوسِيُّ الْعَالِمُ الرَّبَّانِيُّ، ثُمَّ الْحَسَنُ بْنُ سُفْيَانَ النَّسَوِيُّ، وَأَبُو بَكْرٍ الْأَجْرِيُّ، وَأَبُو بَكْرٍ مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الْأَصْفَهَانِيُّ، وَالذَّارِقُطْنِيُّ، وَالْحَاكِمُ، وَأَبُو نَعِيمٍ، وَأَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيُّ.

فَهَرَمُودُهُ مَانِ بِيْ كِهِي شَتَوَه: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) بِيْتَعْمَبِهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَهَرَمُودِي: (مَنْ حَفِظَ عَلَى أُمَّتِي أَرْبَعِينَ حَدِيثًا مِنْ أَمْرِ دِينِهَا بَعَثَهُ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي زُمْرَةِ الْفُقَهَاءِ وَالْعُلَمَاءِ) هَر كِه سِيَتْ بِيْ كِهِي نَيْتَه نَوْمَه تِي مِنْ چَلْ هَدِيْسِي مِنْ لَهْ كَارُوِيَارِي ثَايِيْنِي نِيْسَلَام، خَوَايْ كِه وَرَهْ لَهْ پَوْزِي قِيَامَه تَزِيْنْدُوِي نِهْ كَاتَه وَهْ لَهْ گَهْلْ كَوْمَه لِي زَانَايَانِي ثَايِيْنِي.

(و) بَهْ چَهَنْدْ شِيْوَه بِيْ كِي تَرِيْشْ نِهْ مَهَرَمُودَه بِيْ هَاتَه: **يَهْ كِهَمْ**: (فِي رَوَايَةٍ: بَعَثَهُ اللَّهُ تَعَالَى فَقِيهًا عَالِمًا) لَهْ گِيْرَانَه وَهْ بِيْ كِدَا: (خَوَايْ كِه وَرَهْ زِيْنْدُوِي نِهْ كَاتَه وَهْ پِلَهْ يِ زَانَايَه كِي تَه وَايِ نِهْ دَاتِي). **دُوُوْم**: (وَفِي رَوَايَةِ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: كُنْتُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَافِعًا وَشَهِيدًا) لَهْ رِيْ كِهِي (أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) نِهْ فَهَرَمُودِي: (خَوْمْ تَكَايْ بُوْ نِهْ كِهَمْ لَهْ لَايِ خَوَايْ كِه وَرَهْ تَا لِيْ بِيْوَرِي وَبِيْبَاتَه بَهْ هَشْت). **سِيْ يَهَمْ**: (وَفِي رَوَايَةِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قِيلَ لَهُ أُدْخِلْ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتَ) لَهْ رِيْ كِهِي ثِيْبِيْنْ مَسْعُودْ نِهْ فَهَرَمُودِي: (لَهْ پَوْزِي دَوَايِ بِيْ يِ نِهْ لِيْن: بَجُوْ بُوْ بَهْ هَشْتْ لَهْ كَامْ دَهْرْ گَاوَهْ نِهْ تَهْ وِي). **چَوَارَهَمْ**: (وَفِي رَوَايَةِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: كُتِبَ فِي زُمْرَةِ الْعُلَمَاءِ وَحُشِرَ فِي زُمْرَةِ الشُّهَدَاءِ) لَهْ رِيْ كِهِي ثِيْبِيْنْ عُمَرْ نِهْ فَهَرَمُودِي: (لَهْ گَهْلْ كَوْمَه لِي زَانَايَانِي ثَايِيْنِي نِهْ نُوْسَرِي وَ لَهْ گَهْلْ كَوْمَه لِي شَهْ هِيْدَانْ حَهْ شَرْ نِهْ كَرِي).

(وَاتَّفَقَ الْحَفَاطُ) زَانَايَانِي هَدِيْسِي يَهْ كِدَه نَكْنْ (عَلَى أَنَّهُ حَدِيثٌ ضَعِيفٌ، وَإِنْ كَثُرَتْ طُرُقُهُ) لَهْ سَهْرْ نِهْ وَهْ يِ نِهْ مَدِيْسَه بِيْ هِيْزَهْ هَهْرْ چَهَنْدَه رِيْ كِهْ شِيْ زَوْرْ بِنْ.

(وَقَدْ صَنَّفَ الْعُلَمَاءُ فِي هَذَا الْبَابِ مَا لَا يُحْصَى مِنَ الْمُصَنَّفَاتِ) زَانَايَانِي هَدِيْسِي لَهَمْ بَابَه تَه زَوْرِيَانْ نُوْسِيُوَهْ نَايَه تَه زِمَارْ (فَأَوَّلُ مَنْ عَلَّمْتُهُ صَنَّفَ فِيهِ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ) يَهْ كِهَمْ زَانَا: كِهْ لَهَمْ بَابَه تَه چَلْ هَدِيْسِي كُوْ كَرْدِيْ بِيْتَه وَهْ - وَهْ كُوْ زَانِيُوَهْ - نِيْمَامْ (عَبْدُ اللَّهِ) كُوْرِي (مُوْبَارَكْ) بُوُوَهْ (ثُمَّ) لَهْ دَوَايِ نِهْ وِيْشْ چَهَنْدْ زَانَايَه كِي تَر: وَهْ كُوْ نِيْمَامْ (مُحَمَّدُ بْنُ أَسْلَمِ الطُّوسِيُّ الْعَالِمُ الرَّبَّانِيُّ، ثُمَّ الْحَسَنُ بْنُ سُفْيَانَ النَّسَوِيُّ، وَأَبُو بَكْرٍ الْأَجْرِيُّ، وَأَبُو بَكْرٍ مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الْأَصْفَهَانِيُّ، وَالذَّارِقُطْنِيُّ، وَالْحَاكِمُ، وَأَبُو نَعِيمٍ، وَأَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيُّ،

وَأَبُو سَعِيدٍ الْمَالِينِي، وَأَبُو عُثْمَانَ الصَّابُونِي، وَمُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِي، وَأَبُو بَكْرِ الْبَيْهَقِي، وَخَلَاتِقُ لَا يُحْصُونَ مِنَ الْمُتَقَدِّمِينَ وَالْمُتَأَخِّرِينَ، وَقَدْ اسْتَخَرْتُ اللَّهَ تَعَالَى فِي جَمْعِ أَرْبَعِينَ حَدِيثًا، اقْتِدَاءً بِهَؤُلَاءِ الْأَنْمَةِ الْأَعْلَامِ وَحُفَاطِ الْإِسْلَامِ، وَقَدْ اتَّفَقَ الْعُلَمَاءُ عَلَى جَوَازِ الْعَمَلِ بِالْحَدِيثِ الضَّعِيفِ فِي فَضَائِلِ الْأَعْمَالِ، وَمَعَ هَذَا فَلَيْسَ إِعْتِمَادِي عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ، بَلْ عَلَى قَوْلِهِ ﷺ فِي الْأَحَادِيثِ الصَّحِيحَةِ: ﴿لِيَلْغُ الشَّاهِدُ مِنْكُمْ الْغَائِبَ﴾. وَقَوْلُهُ ﷺ: ﴿نَصَرَ اللَّهُ أَمْرًا سَمِعَ مَقَالَتِي فَوَعَاها فَأَدَّاهَا كَمَا سَمِعَهَا﴾. ثُمَّ مِنَ الْعُلَمَاءِ مَنْ جَمَعَ الْأَرْبَعِينَ فِي أَصُولِ الدِّينِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْفُرُوعِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْجِهَادِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الزُّهْدِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْأَدَابِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْخُطْبِ، وَكُلُّهَا مَقَاصِدُ صَالِحَةٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ قَاصِدِهَا،

وَأَبُو سَعِيدٍ الْمَالِينِي، وَأَبُو عُثْمَانَ الصَّابُونِي، وَمُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِي، وَأَبُو بَكْرِ الْبَيْهَقِي، وَخَلَاتِقُ لَا يُحْصُونَ مِنَ الْمُتَقَدِّمِينَ وَالْمُتَأَخِّرِينَ) جگہ له وزانایانه چند که سیکی تر که نایانه زمار، له زانایانی پیشوو و دواپی، چل فرموده پیغمبریان ﷺ کو کردوته وه.

(وَقَدْ اسْتَخَرْتُ اللَّهَ تَعَالَى فِي جَمْعِ أَرْبَعِينَ حَدِيثًا) نیامی (النوای) نه فرموی: منیش نویژی نیستیخارهم کرد بو نه وهی خوا یارمه تیم بدا بو کوکردنه وهی چل فرموده پیغمبر ﷺ (اقْتِدَاءً بِهَؤُلَاءِ الْأَنْمَةِ الْأَعْلَامِ وَحُفَاطِ الْإِسْلَامِ) له م کاره دا شوینکه وهی نه وزانا به رزانه نیسلام بوم: که وه کو نالای به رز دیارنو پاریزه ری ثابینی نیسلامن.

(وَقَدْ اتَّفَقَ الْعُلَمَاءُ عَلَى جَوَازِ الْعَمَلِ بِالْحَدِيثِ الضَّعِيفِ فِي فَضَائِلِ الْأَعْمَالِ) زانایانی نیسلام به کده ننگن: که دروسته بو کاروباری چاکه نیش به فرموده بی هیز بکری، به لام بو چه رامو حلال نه بی فرموده که به هیز بی (وَمَعَ هَذَا فَلَيْسَ إِعْتِمَادِي عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ) له گهل نه وه شدا من پالم نه داووته سهر نه م فرموده بی هیزه (بَلْ عَلَى قَوْلِهِ ﷺ) فِي الْأَحَادِيثِ الصَّحِيحَةِ) ته نها بو نووسینی نه م چل حدیسه پالم داووته سهر فرموده کانی راست، وه کو فرموده پیغمبر ﷺ: ﴿لِيَلْغُ الشَّاهِدُ مِنْكُمْ الْغَائِبَ﴾ رواه البخاری ومسلم، با فرموده کانی من نه وهی لیره یه، بگه یه نی به وهی لیره نیه. (وَقَوْلُهُ ﷺ) هروه ها وه ک فرموده پیغمبر ﷺ: ﴿نَصَرَ اللَّهُ أَمْرًا سَمِعَ مَقَالَتِي فَوَعَاها فَأَدَّاهَا كَمَا سَمِعَهَا﴾ رواه الترمذی، خوا پرووی نه وه که سه جوان بکا: که گوی له فرموده کانی منه وه لی نه گری جا به ته وای نه یگه به نیتته موسولمانان.

(ثُمَّ مِنَ الْعُلَمَاءِ مَنْ جَمَعَ الْأَرْبَعِينَ فِي أَصُولِ الدِّينِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْفُرُوعِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْجِهَادِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الزُّهْدِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْأَدَابِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْخُطْبِ) ثینجا هندی له وزانایانه نه م چل حدیسه یان کو کردوته وه له و جوره ی بناغی ثابینه، وه هندی که له وانه ی لقی ثابینه، وه هندی که جیهاد، هندی که له واز هینانی دونیا، هندی که له ره وشت، هندی که له ووتاره کانی پیغمبر ﷺ (وَكُلُّهَا مَقَاصِدُ صَالِحَةٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ قَاصِدِهَا) کاری نه م به ریزانه به کاری باش دانه ندرین، خوا لییان پازی بی.

وَقَدْ رَأَيْتُ جَمْعَ أَرْبَعِينَ أَهَمَّ مِنْ هَذَا كُلِّهِ، وَهِيَ أَرْبَعُونَ حَدِيثًا مُشْتَمِلَةً عَلَى جَمِيعِ ذَلِكَ، وَكُلُّ حَدِيثٍ مِنْهَا قَاعِدَةٌ عَظِيمَةٌ مِنْ قَوَاعِدِ الدِّينِ، فَقَدْ وَصَفَهُ الْعُلَمَاءُ: بِأَنَّ مَدَارَ الْإِسْلَامِ عَلَيْهِ، أَوْ هُوَ نَصْفُ الْإِسْلَامِ، أَوْ ثُلُثُهُ أَوْ نَحْوُ ذَلِكَ، ثُمَّ أَلْتَزِمُ مِنْ هَذِهِ الْأَرْبَعِينَ أَنْ تَكُونَ صَحِيحَةً، وَمُعْظَمُهَا فِي صَحِيحِي الْبُخَارِيِّ وَمُسْلِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَأَذْكُرُهَا مَحْدُوفَةَ الْأَسَانِيدِ لَيْسَ هَلْ حَفْظُهَا، وَيَعْمُ الْإِنْتِفَاعُ بِهَا إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى، ثُمَّ أَتَّبَعُهَا بِبَابٍ فِي ضَبْطِ خَفِيِّ الْأَفْظَاهِ، وَيَنْبَغِي لِكُلِّ رَاغِبٍ فِي الْآخِرَةِ أَنْ يَعْرِفَ هَذِهِ الْأَحَادِيثَ لِمَا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ مِنَ الْمُهَمَّاتِ، وَاحْتَوَتْ عَلَيْهِ مِنَ التَّنْبِيهِ عَلَى جَمِيعِ الطَّاعَاتِ، وَذَلِكَ لِمَنْ تَدَبَّرَهُ، وَعَلَى اللَّهِ إِعْتِمَادِي وَإِلَيْهِ تَقْوِيضِي وَإِسْتِنَادِي،

(وَقَدْ رَأَيْتُ جَمْعَ أَرْبَعِينَ) به پراستی منیش به باشم زانی: چل حدیس کو بکهموه (أَهَمَّ مِنْ هَذَا كُلِّهِ) له هه مووی نه وان گرنگتر بی (وَهِيَ أَرْبَعُونَ حَدِيثًا مُشْتَمِلَةً عَلَى جَمِيعِ ذَلِكَ) نه وهی کو م کردوته وه، چل حدیسه، که بریتی به له هه ندیک نه وان به گشتی (وَكُلُّ حَدِيثٍ مِنْهَا قَاعِدَةٌ عَظِيمَةٌ مِنْ قَوَاعِدِ الدِّينِ) هر حدیسیکی من هیتاومه له و چل حدیسه، بنکهمه کی گه وره به له بنکهمه ثابین (فَقَدْ وَصَفَهُ الْعُلَمَاءُ: بِأَنَّ مَدَارَ الْإِسْلَامِ عَلَيْهِ) هر حدیسیک له و چله، زانایان نه لئین: کاروباری نیسلامی له سر نه خولیتته وه (أَوْ هُوَ نَصْفُ الْإِسْلَامِ، أَوْ ثُلُثُهُ أَوْ نَحْوُ ذَلِكَ) یان نه لئین: نیوهی ثابینه، یان سیته کی ثابینه، یان چواریکه.

(ثُمَّ أَلْتَزِمُ مِنْ هَذِهِ الْأَرْبَعِينَ أَنْ تَكُونَ صَحِيحَةً) وانه خه مه سر شانی خوم، نه چل حدیسه هه مووی پاست بی (وَمُعْظَمُهَا فِي صَحِيحِي الْبُخَارِيِّ وَمُسْلِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) زُوریهی نه م حدیسانه م وهرگروه له کتیبی نیمامی (بوخاری) و نیمامی (موسلیم)، خوا لییان رازی بی. که له هه موو کتیبی داندراو راسترن.

(وَأَذْكُرُهَا مَحْدُوفَةَ الْأَسَانِيدِ لَيْسَ هَلْ حَفْظُهَا وَيَعْمُ الْإِنْتِفَاعُ بِهَا إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى) به شیوه کی کورت نه م حدیسانه نه نوسمه وه، ناوی نه و که سانهی گیراویه تیان وه نانوسم بو نه وهی زو له به ری بکه ن و که لکی لیوهریگرن، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى (ثُمَّ أَتَّبَعُهَا بِبَابٍ) له دواي نه مهش که حدیسه کان نه لئیم، چهند وشه به که نه نووسم (فِي ضَبْطِ خَفِيِّ الْأَفْظَاهِ) بو نه وهی وشه گرانه کان پوون بکهموه. جا بزانه: نیمه نه و وشانه نانوسین چونکه حدیس نین.

(وَيَنْبَغِي لِكُلِّ رَاغِبٍ فِي الْآخِرَةِ) پیویسته له سر هه موو که سیک که پوژی دواپیان بو (أَنْ يَعْرِفَ هَذِهِ الْأَحَادِيثَ) نه م چل حدیسه بزانی (لِمَا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ مِنَ الْمُهَمَّاتِ) چونکه هه موو شتیکی گرنگیان تی دایه (وَاحْتَوَتْ عَلَيْهِ مِنَ التَّنْبِيهِ عَلَى جَمِيعِ الطَّاعَاتِ) هه روه ها هه موو ناگاداری به کی خواهرستییان تی دایه (وَذَلِكَ لِمَنْ تَدَبَّرَهُ) نه م سووده به که سیک نه گا که به ووردی بیر لی بکاته وه (وَعَلَى اللَّهِ إِعْتِمَادِي) پشی خوم هر به خوا نه به ستم (وَإِلَيْهِ تَقْوِيضِي وَإِسْتِنَادِي) هه موو کاریکی خوم هر به خوا نه سپیرم، هر نه و پالپشتمه

(وَلَهُ الْحَمْدُ وَالنَّعْمَةُ) سوپاس هر شایانی تهو خودایه یه هر تهو چاکه ی به سهر ئیمه دا هیه (وَبِهِ التَّوْفِيقُ وَالْعِصْمَةُ) توانای خواپهرستی هر به دهست تهو وه خو پاراستن له گونا ههر به دهست تهو وه، خویله یارمه تیمان بده بو خواپهرستی و بو وازه یتان له تاوانه کان آمین.

لیزه دا پیشه کی ی ئیمامی (النواوی) که کوکه ره وه ی تهو چل هه دیسه یه - کو تایی هات.

﴿چهند زانستیکی هه دیس﴾

۱- **پیناسه ی هه دیس:** (حدیث): یان فه رموده ی پیغه مبه ره ﷺ، یان کرداری پیغه مبه ره ﷺ،

یان پازی بوونی پیغه مبه ره ﷺ: به کرداری، یان به گوفتاری که سیک ی تر.

۲- **بزانه:** هه روه ک پیویسته موسولمان په فتار به قورئان بکا: وه هاش پیویسته په فتار به هه دیس بکا، به لام به وه مرجه ی هه دیسه که: یان (صحیح) بی، یان (حسن) بی.

۳- **هه دیسی (حسن):** زانایانی (علوم الحدیث) فه رموویانه: هه دیسی (حسن) دوو جوړه: **یه که م:** (حسن لذاته)، که تهو هیه: نه له (سند) و نه له (متن) ی هه دیسه که دا هیچ نیشانه ی (ضعیف) بی هیزی نه بی.

دوووم: (حسن لغیره) که تهو هیه: (سند) ی هه دیسه که (ضعیف) بی، به لام: یان له زور ریگاوه تهو هه دیسه هاتبی، وه کو هه دیسی (لَا ضَرَرَ وَلَا ضَرَارَ) بیوانه هه دیسی (۳۲)، یان (متن) ی هه دیسه که له گه ل هه دیسیکی تری (صحیح) دا تیک بکاته وه: وه کو هه دیسی (مَنْ زَارَ قَبْرِي وَجَبَتْ لَهُ شَفَاعَتِي). ئیمامی (النواوی) به بی هیزی داناهه، به لام (متن) ی تهو هه دیسه تیک ته کاته وه له گه ل هه دیسی (كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ فَرُورُوهَا فَإِنَّهَا تُذَكِّرُ الْآخِرَةَ) رواه مُسْلِم، که وابوو: ته بیته (حسن لغیره) و به کار دی.

۴- **هه دیسی (ضعیف) بی هیز:**

- ئیمامی (شافعی) تهو فه رموی: هه دیسی (ضعیف) به کار دی بو برپاره کانی شه رع ی تهو گهر پیشه وایانی ئاین به تیکرایی پی ی پازی بنو قبولی بکه ن.
- ئیمامی (أحمد) تهو فه رموی: هه دیسی (ضعیف) به لای منه وه خو شه ویستتره له بیروپای خاوه ن پایه ک، به وه مرجه ش به کار دی: که دژایه تی نه بی. واته: له گه ل قورئان و هه دیسیکی تری (صحیح)، یان (حسن).
- ئیمامی (النواوی) تهو فه رموی: زانایانی شه رع و هه دیس فه رموویانه: دروسته هه دیسی (ضعیف) به کار بی، بو کاری چاکه. واته: نه ک بو (واجب) و (حلال) و (حرام).
- (ابن حجر الهیتمی) تهو فه رموی: تهو گهر که سیك دیتی: پیشه وایه کی هه دیس زان، هه دیسیکی به (صحیح)، یان به (حسن) داناهه، دروسته شوینکه وته ی بی و بوخوی کار به م هه دیسه بکا.

(الْحَدِيثُ الْأَوَّلُ: فِي الْإِخْلَاصِ)

﴿عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى،

۵- **حه دیسی (موضوع)**، **واته**: داندراو، بهو هه دیسه نه گوتری: که یه کیك له خویره وه داینا بیو به درو نیسه تی بداته لای پیغه مبه ر رضی الله عنه.

ئینجا بزانه: نووسین و گیرانه وهی هه دیسی (موضوع) دروست نیه، تهنه به مه بهستی ناگادار کردنه وهی خه لك نه بی: له م درو یانه، تاكو خو یان لی یبار یزن.

﴿حه دیسی یه که م: بی گهر دی له خوا په رستندا﴾

(عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ) گێدر اوه ته وه له فرمانپه وای موسولمانان (عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) هه زه ته ی (عومه) ی کور ی (خه تتاب)، جگه له م ناوه، پیغه مبه ر رضی الله عنه ناوی ناوه: به (الفاروق)، به سیزده سال له دوا ی له دایکبوونی پیغه مبه ر رضی الله عنه، له (مکه) ی پیروز له دایک بووه، هه له (مکه) له ته مه نی (۲۳) سالی دا له خزمهت پیغه مبه ر رضی الله عنه موسولمان بووه، ئینجا له (مکه) کوچی کردوه بو (مدینه)، ئینجا له پوژی وه فاتی هه زه ته ی (أبو بکر الصديق) -خوا لی پل ی بی- کرایه جینیشی پیغه مبه ر رضی الله عنه یه که م کهس بوو ناویان نا به (أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ)، له (۲۶) ی (ذی الحجة) سالی (۲۳) ی کوچی به دهستی دینا یکی فارس که ناوی (فهر یوز) نه بولولوه بوو، شهید کرا، له ته نیشته پیغه مبه ر رضی الله عنه نیراوه، ته مه نی (۶۳) سال بوو، (۱۰) سال و نیو فرمانپه وایی موسولمانانی کردوه.

ئه م به ر یزه نه فرموی: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ) گویم له پیغه مبه ر رضی الله عنه بوو نه یفرموو: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ) کار و کرده وه کانی ئاده میزاد به نیازو خواستی ناو دلی نه بی دانامه زری (وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى) هه مو که سیک هه پاداش و سزای نیازو خواستی ناو دلی خوی پی نه گا.

بزانه: (نیه) نه وه یه: نیاز ی ناو دلت -له و نیشه ی ئیکه ی- بو خوا بی. **ههروه ها بزانه**: مه بهست بهو کرده وهی نیه تی ئه وی: کرده وهی خوا په رستی یه، که وایوو: نه گه ر خواردن بخوی بو به میزبون بو خوا په رستی: ئه وه ش خوا په رستی یه.

جا له کاروباری خوا په رستی دا بویی نیهت پیویسته، تاكو له کاروباری تری پوژانه و جار جاره مان جیا ببیته وه.

واته: شورینی خوت نه گه ر بو پاک کردنه وه بیو بهس: ئه مه خوا په رستی تی دا نیه چونکه نه وهی موسولمانیش نیه نه و کاره نه کا، به لام نه گه ر بو خوا په رستی بی، بهو نیازه له وی تر جیا نه بیته وه نه بیته خوا په رستی، که وایوو: ئه بی بو خوشترین له جه نابهت نیهت بهی تی.

فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهَجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ،

ههروههها بزانه: مه بهست به (نيهت) نيازی ناو دله، زوبان هيچ په يوه ندى به دروستبونيه وه نيه، به لام ئيمامى (النواوى) نه فهرموى: سوننه ته به زوبانيش نيهت بينى تاكو يارمه تى دل بدا.

ههروههها بزانه: هر چى وازليهنان بى، بۆ دروستبونى نيه تى ناوى: وه كو شورينى پيسايى و وازهينان له خراپه، به لام نه گهر پاداشتى لای خوات بوئ، ئه بى نيه تى بۆ بينى، ههروههها: هر خواپه رستيه ك به نيازی دونيا بيكه لای پاداشتى لای خوات له دهست نه چى، وه كو جيهاد: نه گهر ته نها بۆ سوپاسى خه لك بى، يان بۆ وه دهستهينانى پله يه ك بى، نه مه بۆ خوا نيه و پاداشتت بۆ نانوسرى.

ئينجا كه نه مه ت زانى، بۆت پوون بۆوه ئه بى بۆ نويزو زهكات و پوژوو و حج، نيهت بينى، جگه له مانهش هر چى لای خواپه رستى تى دابى، نيه تى ئه وى: وه كو به خشينى شتيك نه گهر بۆ خوا بى جيايه، نه گهر بۆ دونيا بى جيايه، به پى نيه ته كه ت بۆت نه نووسرى.

(فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ) ههركه سيك كۆچكردى له شوينيك بۆ شوينيكى تر، بۆ رازى بوونى خواو پيغه مبه رﷺ بى (فَهَجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ) نه وه كۆچكرده كه لای خواو پيغه مبه رﷺ ره وايه و خوا پاداشتى كۆچكرده كه لای ته وارى بۆ نه نووسى.

جا بزانه: مه بهست له كۆچكردن: به جى هيشتنى وولاتيكى كافرنشينه و بجيته وولاتى ئيسلام، ئينجا نه گهر موسولمان نه يتوانى له ناو وولاتى كوفر، ئايينى ئيسلام ئاشكرا بكاو به خه لكى رابگه يهنى، نه وه مانه وهى باشتره له كۆچكردن، به لام نه گهر نه يته توانى ئايينى خوى ئاشكرا بكاو به خه لكى رابگه يهنى، نه وه پيويسته كوچ بكا، جا نه گهر له گه ل نه وه شدا مانه وهى له وى سووديكى بۆ ئيسلام تى دا بوو، ديسان مانه وهى باشتره و با خواپه رستى به نهينى بكا، ههروههها له وولاتى ئيسلاميش: نه گهر خواپه رستى راسته قينه لى بۆ نه نه كرا، يان زۆردارى و بى نه خلاقى و گوناكه كردن به ئاشكرا بوو، يان حوكم به قورئانى پيروز نه نه كرا، ديسان كۆچكردن واجب به شوينيكى باش، نه گهر هه بى.

به لام نه گهر هاتوو يه كيكى ليها توو راپه رى و داواى حوكمى قورئانى نه كردو بۆمان پوون بۆوه: كه راست نه كا، ئه بى يارمه تى بدهين و تى بكوشين بۆ گه راندنه وهى حوكمى قورئان و نه هيشتنى زۆردارى به دپره وشتى، جا نه گهر كه س له گه لى رانه په رى هه موويان تاوانبار نه بن، كه وابوو: كۆچكردن واجب نه بى وه كو گوتمان ﴿عَنْ أَبِي عُبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ وَلَكِنْ جِهَادٌ وَنَيْسَةٌ، وَإِذَا اسْتَفْرَمْتُمْ فَأَنْفِرُوا﴾ رواه الشيخان، واته: له مه وداو كۆچكردن له مه ككه واجب نيه، چونكه بووه ته (دار الإسلام)، به لام

وَمَنْ كَانَتْ هَجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ امْرَأَةً يَنْكِحُهَا فَهَجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ ﴿١﴾
 رواه إماما المحدثين: أبو عبد الله محمد بن إسماعيل بن إبراهيم بن المغيرة بن بردزبه
 البخاري، وأبو الحسين مسلم بن الحجاج بن مسلم القشيري النيسابوري، في
 صحيحهما اللذين هما أصح الكتب المصنفة.

تيكوشان به دليکی بن گورد بۆ به رزی ئیسلام هه رده واهه، جا نه گه داوی راپه پینتان
 لکرا بۆ جیهاد، ئیوه ش راپه بن.

(وَمَنْ كَانَتْ هَجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا) به لام هه رکه سیك کۆچکردنی بۆ وه ده سه ته یانی که لویه لی
 دنیا بی (أَوْ امْرَأَةً يَنْكِحُهَا) یان کۆچکردنی بۆ ماره کردنی ژنیك بی (فَهَجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ
 إِلَيْهِ) ئه وه کۆچکردنه که ی هه ر بۆ دنیا و ژن هیتانه، خیری بۆ نانووسری.

جا ئه ی موسولمانی به ریز: له هه موو کارو کرده وه یه کت نیازت هه ر خودا بی، ئه گه ر وولاتی
 خۆت به جی هیش بۆ قازانجی دنیا، مه ئی: بۆ خودا کۆچم کردوه. چونکه ئه وه له لای
 خوا به تاوان نه نووسری.

(رواه إماما المحدثين) ئه م هه دیسه دوو پێشه وای هه دیس گێراویه تیا نه وه:
 ۱- ئیمامی بوخاری که پی ئه گوترا (أبو عبد الله)، ناوی خۆی (محمد بن إسماعيل بن
 إبراهيم بن المغيرة بن بردزبه) بوو، (البخاري) خه لکی (بوخارا) بوو: که شاریکه له
 (تۆزبه کستان)، له سالی (۱۹۴) ی کۆچی له دایک بووه، له سالی (۲۵۶) ی کۆچی شه وی
 جه ژنی په مه زان له گوندی (خه رته نگ) کۆچی دوا یی کردوه.

۲- ئیمامی موسلیم که پی ئه گوترا (أبو الحسين) ناوی خۆی (مسلم بن الحجاج بن مسلم
 القشيري النيسابوري) بوو، (نیه سابور) شاریک بووه له خوراسان ئیستا وێرانه، له سالی
 (۲۰۴) ی کۆچی له (نیه سابور) له دایک بووه، له (۲۶۱) دا، کۆچی دوا یی کردوه له (نیه سابور).
 (فی صحيحهما اللذين) هه ر دووکیان ئه م هه دیسه یان گێراوه ته وه له هه ر دوو کتیه
 راسته که ی خۆیان: که (هما أصح الكتب المصنفة) کتیه که ی ئیمامی (بوخاری) و کتیه که ی
 ئیمام (موسلیم) له هه موو کتیه ک راسته تر له پاش قورئانی پیوژ.

ئینجا بزان: (البخاري) و (مسلم) له زاراوه ی هه دیسا، پێیان نه گوتری: (الشيخان)، واته:
 که ئه ئین: (رواه الشيخان) مه به ست ئه م دوو به ریزه نه.

﴿چهند تیگه یشتنیك له م هه دیسه دا﴾

۱- (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ): هه رکه سیك به دل نیازی هه بوو چاکه یه ک بکا، به لام کۆسپ
 هاته پی ئی و پی ئی نه کرا: ئه وه پاداشتی چاکه که ی هه ر بۆ نه نووسری، بۆ نمونه:
 پیغه مبه ر ﷺ ئه فه رموی: ﴿مَا مِنْ أَمْرٍ تَكُونُ لَهُ صَلَاةٌ بَلِيلٌ يَغْلِبُهُ عَلَيْهَا نَوْمٌ إِلَّا كُتِبَ لَهُ

(الْحَدِيثُ الثَّانِي: فِي مَرَاتِبِ الدِّينِ: الْإِسْلَامُ، الْإِيمَانُ، الْإِحْسَانُ)

﴿عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ، إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ وَلَا يَعْرِفُهُ مَنَّا أَحَدٌ حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَاسْتَدْرَكَتْنِي إِلَى رُكْبَتَيْهِ وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ؟﴾

أَجْرُ صَلَاتِهِ ﴿رواهُ أَبُو داود والنسائي، ههركه سيك شه و نويزي كردبوه عاده تي خوي و خه و به سهر دا زال بو و پتي نه كرا شه و نويزه كه ي بكا، خواي گه وره خيرى شه و نويزه كه ي بو نه و سى به هوى نياز به باشه كه ي.

۲- (وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى): واته گه يه نى: كه نيازى ناو دل كار نه كاته سهر حه پامو حه لال، بو نمونه: ته ماشاكردى ئافره تي بيگانه بو له زهت وهرگرتن حه پامه، به لام به نيازى داخوازي و ماره كردن خير، چونكه پيغه مبه ر ﷺ فه رمانى پي كردوه.

۳- (فَهَجَرْتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ): واته گه يه نى: ههركه سيك به نيازى تاوانكاريه ك بروتاه شوپنيك، نه وه كوچكردن و سه فه ركه كشي تاوانه، كه وابوو: ته يه مومو و قه سرو جه معى نويزو شكاندى پوزوى رهمه وزان: هيچى بو دروست نيه.

﴿حَدِيثُ دُوسَمِ: بِلَهْ كَانِي نَائِيْن: نَيْسْلَام، نَيْمَان، چَاكَه﴾

(عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) گيډر اوره ته وه له نيمامى (عومر)، نه فه رموى: (بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) جارئك له خزمه ت پيغه مبه ر ﷺ دانيشتبوين (ذَاتَ يَوْمٍ) پوزنك له پوزان (إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ) له ناكاو پياويكمان هاته به رچاو (شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ) جلو به رگى نقر سبى بوو (شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ) مووى پيشى زور رهش بوو (لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ) نيشانه ي رپيوارى لي ته نه بينرا (وَلَا يَعْرِفُهُ مَنَّا أَحَدٌ) هيچ كهس له نيمه نه يته ناسى (حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ) تا له خزمه ت پيغه مبه ر ﷺ دانيشت (فَاسْتَدْرَكَتْنِي إِلَى رُكْبَتَيْهِ) ههردوو نه ژتوي خوي به ههردوو نه ژتوي پيغه مبه ر ﷺ نوساند (وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ) ههردوو دهسته كانى خوي دانا سهر ههردوو رانه كانى خوي، وهكو قوتابى له به ردهم ماموستادا.

ته ي موسولمان: توش نه وها جلو به رگت خاوين بى و پوخسارت پيك بى و له به ردهم زانايانى نايينى به نه دهب دانيشه، له پرسيار كردن شهرم مه كه.

(وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ ﷺ) نه و پياوه نه ناسراوه گوتى: ته ي محمد (أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ) پيم بلئ نايينى نيسلام له چهن دشت پيك هاتوه؟.

نينا بزاننه: بانگ كردنى پيغه مبه ر ﷺ به ناوى خوي، يان ناوهيتانى به ناوى خوي، دروست نيه، ته نها بو خوداو مه لانيكه دروسته، بويى حه زه تي جو پرائيل لي زده دا بانگى كرد به (محمد)، به لام نه بى نيمه ي ئاده ميزاد به پيغه مبه رايه تي ناوى بلئين.

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ.

(فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغمبر ﷺ له وهلاما فهرمووی (الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) یه کهم شت له ئیسلامدا ئه وهیه: به دل باوه رت هه بی و به زویان بلئی: جگه له زاتی (الله) هیچ خودایه ک نیه و (محمد) نیردراوی خودایه، ئه و پیغمبره ری هه موو دونیایه.

بِرْزَانِه: پتیویسته بۆ دروستبوونی ئیسلامه تی: ووشه ی (أَشْهَدُ) دووباره بکریته وه و بگوتری: ﴿أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ﴾. ئه بی (أَنْ لَا) به (أَلَا) بخویندریته وه.

ههروه ها دروسته: هه رکهس به زمانی خوی شاده و ئیمان بینئ و مه رج نیه به عه ره بی بی، به لام پتیویسته له هه موو زمانیک ووشه کانی شه هاده به دوا یه کدا بین، به و جوړه ی نووسیومانه.

بِرْزَانِه: دووباره کردنه وه ی (أَشْهَدُ) له بانگدان پتیویسته، له ته حیاتی نوێژدا پتیویست نیه، به لام (و) = پیتی واو له بانگدا نابئ هه بی و له ته حیاتی پتیویسته هه بی، ئه مه پوخته ی فهرمووده به هیژه کانی مه زه به ی (شافعی) یه خوا لی پازی بی.

(وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ) دووهم شت له ئیسلامدا ئه وهیه: هه ر پینج نوێژه کان به هه موو مه رجه کانه وه بکه ی له کاتی خویندا، ئه گه ر کاتی خویشی تیپه ری، ئه بی هه ر بیکه ی، به جوړیک ی وا: ئه گه ر چه ند سال نوێژت نه کرد بی، ئه بی هه موویان بگه ر پینیه وه و قه زایان بکه یه وه.

جا بِرْزَانِه: زۆر له زانایانی ئیسلام فهرموویانه: نوێژنه که ر کافره. به لام کومه لی زۆرتر له زانایان ئه فهرموون: کافر نیه، به لکو (فاسق) ه ئه گه ر باوه ری به نوێژ هه بی. له گه ل ئه وه شدا، هه ردو لا ئه فهرموون: ئه بی نوێژنه که ر بکوژری.

(وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ) سئیه م شت له ئیسلامدا: ئه بی زه کات بده ی، زه کات ئه مه یه: مروفی هه بووی نه ختیک مالی خوی ئه داته مروفی نه بووی، سالی یه کجار، به مه رجئ بگاته راده ی زه کات: ئه گه ر پاره ی هه بوو نرخ ی (۱۴۰) میسقالی زیو زه کاتی تی دایه: له چل به ش: یه ک به ش زه کاته، واته: له سه دا دوو نیو، مالی بازرگانش هه روه هایه.

له دانه وێله: له چل ته نه که به ته نه که ی نه و ت چوار ته نه که زه کاته. له په شه وولاغ له سی سه ر: یه ک گویلکی نیری یه ک سائه، وه له چل سه ر: یه ک گویلکی می ی دوو سائه. له مه رو بزن له چل سه ر: یه ک بزنه، یان یه ک مه ره، له (۱۲۱): دوو، له (۲۰۱): سی، له (۴۰۰): چوار.

هه روه ها سه رفیتره ی په مه زان له حیاتی خۆت و ژن و مندالت، دوو کیلو دانه وێله، یان نرخه که ی ئه بی بیده ی به هه ژار، له سه ر فهرمووده ی ئیمام (أبوحنیفه ر.ه.ه).

وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا. قَالَ: صَدَقْتَ.
قَالَ: فَعَجِبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ؟ قَالَ ﷺ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ،

(وَتَصُومَ رَمَضَانَ) چوارم شت له ئیسلامدا: به پۆژوو بوونی مانگی په‌مه‌زانه، پۆژوو له ئیسلامدا نه‌وه‌یه: له به‌ره به‌یانه‌وه تا پۆژئاوابوون خۆت قه‌ده‌غه بکه‌ی له خواردن و خواردنه‌وه و خۆ پشانده‌وه و ده‌ستبازی کردن له‌گه‌ڵ ئافره‌ت و له‌شی خۆت، به‌م جووره شتانه پۆژوو له ده‌ست نه‌چێ، به‌لام به‌ جوین دان و گفتوگۆی پرپو‌پو‌چ و باسکردنی خه‌لك به‌ خراپه‌و به‌ درۆ کردن، خیری که‌م نه‌بیته‌وه.

(وَتَحُجَّ الْبَيْتَ) پینجه‌م شت له ئیسلامدا: حه‌ج کردنه (إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا) نه‌گه‌ر توانای چوون و گه‌رانه‌وه‌ت هه‌بێ، واته: نه‌بی خانوو و خوارده‌مه‌نی منداڵ و ژنه‌که‌ت دابین بکه‌ی تا نه‌گه‌ر بیته‌وه، قه‌رزێ خه‌لك بده‌یه‌وه. حه‌ج کردن له ئیسلامدا نه‌مه‌یه: له ته‌مه‌ن یه‌که‌جار بجیته‌ مالی‌خوا، له (مه‌که‌که‌) ی پیرۆز، له‌وێ چهند جووره‌ خواپه‌رستییه‌که‌ هه‌یه‌ بیکه‌ی، نه‌بی به‌ر له‌ چوونه‌ حه‌ج، له‌ گونا‌هه‌کانه‌ت تۆبه‌ بکه‌یت، نه‌گه‌ر مافی خه‌لكه‌ت له‌ سه‌ر بێ، نه‌بی بیانده‌یه‌وه، یان پازیبیان بکه‌ی، له‌ دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ت ده‌ست به‌ گونا‌ه‌ کردن نه‌که‌یه‌وه.

جا که‌ چووی بۆ حه‌ج، به‌ تایبه‌تی برۆ (مه‌دینه‌) ی پیرۆز بۆ سه‌ردانی گو‌ری حه‌زه‌تی رسول الله ﷺ له‌ مرگه‌وتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نو‌یژ بکه‌و له‌ خوا بپا‌رپۆه: تا له‌ تاوانی خۆت و دایکو باوکه‌ت خۆش بێ و له‌ ئومه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ حیات نه‌کاته‌وه. ئینجا سه‌لام له‌ ئیمامی (أبوبکر) و ئیمامی (عمر) بکه، هه‌ردووکیان له‌ ته‌نیشته‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ نی‌ژاون.

ئه‌م پینجانه‌ پێیان نه‌گوت‌ری: پینج پوکنی ئیسلام. هه‌رکه‌ سه‌یک باوه‌ری نه‌بی به‌ واجبوونی یه‌که‌ک له‌م پینجانه‌، کافر نه‌بی.

(قَالَ: صَدَقْتَ) ئه‌م پیاوه‌ نه‌ناسراوه‌ گو‌تییه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ راست نه‌که‌ی (قَالَ: فَعَجِبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ) ئیمامی (عمر) فه‌رمو‌وی: پیمان سه‌یر بوو: ئه‌و پیاوه‌ پرسیا‌ری لی‌ته‌کا و پێشی نه‌لی: راست نه‌که‌ی! (قَالَ) دووباره‌ پیاوه‌ نه‌ناسراوه‌که‌ پرسیا‌ری کردو گو‌تی (فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ) پیم بلێ ئیمان چی‌یه‌؟

بزانه: ئیمان بیروباوه‌ری ناو ده‌له‌ به‌و شه‌ش پوکنا‌نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ وه‌لامدا ژماردونی، هه‌ر که‌ سه‌یک به‌ یه‌که‌ک له‌و شه‌شانه‌ باوه‌ری نه‌بی نه‌وه‌ کافر نه‌بی.

(قَالَ) پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ وه‌لامدا فه‌رمو‌وی: (أَنْ تُؤْمِنَ) پوکنی یه‌که‌می ئیمان نه‌وه‌یه: باوه‌رته‌ هه‌بێ (بِاللَّهِ) به‌ هه‌بوونی خوا، که‌ هه‌ر هه‌بووه‌و هه‌ر ده‌میته‌ی، زیندوو‌ه و نام‌ری، هه‌موو شت ده‌زانی: چ نه‌یته‌ی چ ئاشکرا، ده‌بیسی و ده‌بیته‌ی، له‌ تاریکو پووناکی، توانای هه‌موو شتیکی هه‌یه‌ بیکا، هه‌رچی بیه‌وێ ده‌یکا، گفتوگۆی هه‌یه‌ بێ پیت و ده‌نگ، له‌ هیچ شو‌یته‌ی نیشته‌جێ نیه‌، هیچ شتی‌ک و ینه‌ی خودا نیه‌ و خودا وه‌ک هیچ شتی‌ک نیه‌، پێویستی به‌ هیچ

شَتِيك نيه، هه موو شتيك ئه و دروستي كرده و هه ئه و دروستي ئه كا، ژيان و مردن و خوشي و ناخوشي و بووني و هه ژاري، هه مووي به دهست ئه و خودايه يه.

(وَمَلَأْنٰكَتَهُ) روكني دووه مي ئيمان: باوه پهيئانه به هه بووني فريشته ي خوا له ئاسمان و زه مين. **پيئاسه:** ئه و فريشته چينيكن خوي گه و ره له رووناكي دروستي كردن، ئه توان به هه موو شيويه كه خويان بنويئن، نه نيرن نه ميئن، خه و خواردنيان نيه، له فرماني خوا ده رناچن. له و فريشته چواريان پله ي به رزيان هه يه:

يه كه م: (جُبْرَائِيل) وه حي ئه هيني بۆ پيغه مبه ران ﷺ. **دووه م:** (مِيكَائِيل) باران و پزق جي به جي ئه كا. **سئي يه م:** (عِزْرَائِيل) گياني گيانله به ر وه رنه گري. **چووه م:** (إِسْرَافِيل) چاوهرواني دونيا تيكدان ئه كا.

جگه له مانه: فريشته ي خوا له به هه شتيش هه ن: گه و ره كه يان ناوي (رِضْوَان) ه. هه روه ها دوو فريشته ي تر به ناوي (مونكه رو نه كي) پرسيار له مردو ئه كه ن، (كِرَام كَاتِبِينَ) كرده و ه ي ئاده ميزاد ئه نوسن، نۆزده فريشته ي تر كارگيري جه هه ننه من پييان ئه گوتري: (زَبَانِيَّة). گه و ره كه يان ناوي (مَالِك) ه، جگه له مانه ش، فريشته زۆرن هه ر خودا به خوي ئه زاني ژماره يان چه نده.

(وَكُتِبَ) روكني سئي يه مي ئيمان ئه و هه يه: باوه رت هه بي به و كتيبانه ي بۆ پيغه مبه ران - عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ - هاتون له لاي خوا، كه هه موويان فه رموده ي خودان، وه كو سوحو ي حه زره تي (ئيبه راھيم) پيغه مبه ر، ته و رپاتي حه زره تي (موسي) پيغه مبه ر، زه بووري حه زره تي (داود) پيغه مبه ر، ئينجيلي حه زره تي (عيسي) پيغه مبه ر - عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ -، ئينجا قورئاني پيرۆز بۆ پيغه مبه ري ئاخير زه مان حه زره تي (محمد المصطفى ﷺ)، به هاتني قورئاني پيرۆز ئه واني تر هه موو (نه سخ) = بي كار بون، چونكه جگه له قورئان هه موو ده ستكار بيان تي دا كراوه.

(وَرُسُلُهُ) روكني چووه مي ئيمان ئه و هه يه: باوه رت هه بي به هه موو پيغه مبه راني خوا - عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ - كه ئه وانيش پياوون و راستگوو ژيرو نه ترسن، هه رچي خودا به رمووي به خه لك ي پائه گه يه نن. ژماره يان (١٢٤٠٠٠) سه دو بيست و چوار هه زار پيغه مبه ره - عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ -، هه روه كو (ابن حبان) و (حاكم) له (أبوذر) گيپراويه تيانه وه.

پيئاسه: پيغه مبه ر پياويكه خوا ناردويه تي بۆ ئه و ه ي به رنامه ي خوا به ئاده ميزادان رابگه يه ني و به خويشي ره فتاري پي بكا، ئه مه پي ئه گوتري (رَسُول) هه م (نَبِي). به لام ئه گه ر فرماني پي نه كرابو به خه لك ي رابگه يه ني، ئه مه ته نها پي ئه گوتري (نَبِي). ئينجا له و هه مووانه (٣١٥) به (رَسُول) ناو ئه بريئن. واته: ني درداو، چونكه كتيبي تاييه تيان له لاي خوا بۆ هاتوه و فرماني راگه يان دنيان پي كراوه.

وَالْيَوْمَ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ. قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ؟
 قَالَ ﷺ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ

ئینجا له وانهش پینجیان زۆر به پێزنو به (أولو العزم) ناو نه برین: حه زه تی (نوح) و (ابراهیم) و (موسی) و (عیسی) و (محمد) ﷺ و عینهم، سهرداری هه موویان حه زه تی (محمد المصطفی) به ﷺ، نهو پێغه مبه ری ئاخیر زه مانه، هیچ پێغه مبه ریک له دوا ی نهو نای، به لام نابێ ده مارگیری به مانگری، نه بی باوه پیمان به هه مووانیان هه بی: که پێغه مبه ری خودانه. ته نها نه وه ند هه یه به یاسای ئیسلام، یاسای نه وان له کار که وتوه، به لام نهو شهش روکنه ی ئیمان هه موو پێغه مبه ران وه کو به کتری به ئوممه تی خویان راگه یاندوه، که وابوو: ئایینی هه موویان هه ر به که، یاسایان جیا به.

(وَالْيَوْمَ الْآخِرِ) پینجه م روکنه ی ئیمان: باوه پهیئانه به پۆژی دوا یی، که له مردنه وه ده ست پێ نه کا، ئینجا له دوا ی مردن زیندوو نه کړینه وه، پاش نه وه ی ئه م دونیا به گشتی تیک نه درئ: به فوو لی کردنی حه زه تی ئیسرافیل، جاریکی تریش، فوو له (صور) نه کاته وه هه موو گیانه له به ریک زیندوو نه بیته وه به ره و گۆره پانی مه حشر نه که ونه پئ، ئینجا پرسیارو وه لامان لی نه کړئ. ده رباره ی کرده وه ی دنیا، ئینجا ده فته ری کرده وه مان- که له دنیا نووسراوه - ده ماند ریته وه، ئینجا چاکه و خراپه به ته رازوو نه کیشری: نه گه ر چاکه ت گرانه تر بوو نه چیه به هه شت، نه گه ر خراپه ت گرانه تر بوو نه چیه جهه ننه م، ئینجا که دادگای مه حشر کوتایی هات له سه ر جهه ننه م پردیک دانه ندرئ: نه بی هه موو که س به سه ری دا تیپه پئ، مروقی چاک پرگاری نه بی، به لام مروقی خراپ له وئ نه که ویتته خواره وه بۆ ناو جهه ننه م، خوا به مانپاریزی.

(وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ) شه شه م روکنه ی ئیمان نه وه یه: باوه پ به یی به قه زاو قه ده ر: چاکه، یان خراپه. نه ی موسو لمان: هه رچی له م دونیا به پوه نه دا: له هه بوونی و هه ژاری خو شی و مردن و کوشتن و غه مناکی و هه موو به سه ر هاتیکی تر، هه مووی به ویست و زانستی خوا نووسراوه و کات و شوین و چه ندایه تی و چۆنیه تی بۆ دان دراوه و به م جوړه دیته جئ. به لام وا تیمه گه: که نه وها نووسراوه به زۆر نهو نیشه ت پئ نه که ن، به لگو خوا توانای چاکه و خراپه ی داوه ته تو، به که یفی خۆته، نه گه ر توانایه که ت له چاکه به کار بیی، پاداشت نه دریتئ، نه گه ر توانایه که ت له خراپه به کار بیی سزا نه درئ ی.

ئینجا که پێغه مبه ر ﷺ نهو شهش روکنه ی فه رموون (قَالَ: صَدَقْتَ) پیاوه نه ناسراوه که کوتی: راست نه که ی. (قَالَ) دیسان پیاوه که کوتی: (فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ) پیم بلی: چاکه چی به؟ (قَالَ) پێغه مبه ر ﷺ فه رمووی (أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ) چاکه نه وه یه: خوا به رستی (كَأَنَّكَ تَرَاهُ) وه ک به چاو بییینی له کاتی په رستنی دا (فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ) جا نه گه ر نه تتوانی وه ها

فَإِنَّهُ يَرَاكَ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ؟ قَالَ ﷺ: مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا؟ قَالَ ﷺ: أَنْ تَلِدَ الْأُمَةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْحُقَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُيُوتِ.

بيپه رستی که نه تو خوا ته بیینی (فَإِنَّهُ يَرَاكَ) وایه رسته که بیگومان خوا ته تو ته بیینی. مه به ست نه وه یه: نه وه نده به ترسو به بی گهر دی خوا بیه رستی: وه که به رچاوت بی، یان ته ماشات بکا.

بۆ نموونه: کریکاریک له بهردهم وه ستایه که کار بکا، بیگومان که وه ستایه که ی له به رچاو بی با شتر کار نه کا، هه روه ها نه گهر له بهر چا ویشی نه بی، به لام چا ویدی بی بکا، دیسان ئیشه که ی هه ر به باشی نه کا.

بِزَانِهِ: پێغه مبه ر ﷺ له شهوی میعراج به چاوی خۆی خۆای گه وره ی دیتوه. هه روه ها: هه موو خوا وه ن با وه ریک له به هه شتدا به چاوی خۆی خۆای گه وره ی ته بیینی، خۆای گه وره ته فه رموی: ﴿وَجُودٌ يَوْمِنْدُ نَاضِرَةٌ إِلَى رَبِّهَا نَاطِرَةٌ﴾ چه ند پوخساریک له پوژی قیامه ت نه دره وشینه وه ته ماشای خۆای خۆیان نه که ن.

(قَالَ) دیسان پیا وه که گو تی: (فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ) پیم بلێ: که یینی دنیا و یران ته بی؟ (قَالَ) پێغه مبه ر ﷺ فه رموی (مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ) ته وه ی پرسیا ری لی ته کری زانتر نیه له وه ی پرسیا ر نه کا، چونکه پینج شتی په نهان و نه زاندر او هه نه ته نها خوا به خۆی ته یان زانی، هه روه که فه رمو یه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ له م ئایه ته پیرۆزه دا پینج شتی په نهان و نه زاندر او هه نه جگه له خودای گه وره که س نایان زانی: **یه که م**: کاتی دنیا و یرانبوون. **دووه م**: کاتی هاتنی بارانی سود به خش. **سێ یه م**: به سه ره ماتی کۆرپه ی ناو مندال دانه. **چواره م**: که س نازانی به یانی چی نه کا. **پینجه م**: که س نازانی له کو ی ته مر ی.

(قَالَ) پیا وه که گو تی (فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا) پیم بلێ: نیشانه کانی دنیا و یرانبوون چی یه؟ (قَالَ) پێغه مبه ر ﷺ فه رموی (أَنْ تَلِدَ الْأُمَةُ رَبَّتَهَا) یه که له نیشانه کان ته وه یه: دایک بیی ته خزمه تکاری کیژه که ی خۆی، واته: نه وه نده بی ریزی بلا و ته بیی ته وه: که چ جو یی به دایکی ته دا و فه رمانی به سه ردا نه کا و خزمه تی خۆی پی نه کا (وَأَنْ تَرَى الْحُقَاةَ) نیشانه یه که ی تر ته وه یه: ده بیینی پی خوا سه کان و (الْعُرَاةَ) بی به رگه کان و (الْعَالَةَ) هه ژاره کان و (رِعَاءَ الشَّاءِ) شوانه کان (يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُيُوتِ) هه موویان شانازی له سه ر یه که تی نه که ن به به رزی و جوانی کۆشکو ته لاره کانیان، مه به ست ته وه یه: نا که س به چه و لی نه هاتو وه کان کاروباری خه لکی نه گرنه ده ست و پیا و ما قولان ته که ونه ژیر ده ستی نه وان.

ثُمَّ انْطَلَقَ، فَلَبِثْتُ مَلِيًّا، ثُمَّ قَالَ ﷺ: يَا عُمَرُ أَتَدْرِي مَنْ السَّائِلُ؟
قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ ﷺ: فَإِنَّهُ جَبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ ﴿﴾ رواه مسلم.

جا نه وانه تهنه دوو نيشانه ی بچووکى دونياويزانبوون، به لام نيشانه ی تر زورن به تاييه تى هى گه وره: وهک هاتنى ده جبال، هاتنه خواره وهى عيسى پيغه مبه ر ﷺ، گه رانه وهى رۆژ له لای رۆژناواوه... هتد.

(ثُمَّ انْطَلَقَ) ئينجا پياوه که رۆيشت (فَلَبِثْتُ مَلِيًّا) ئيمامى (عومەر) فهرمووى: ماوهى سى شهو مامه وه، پاش رۆيشتنى پياوه که (ثُمَّ قَالَ: يَا عُمَرُ) ئينجا چوومه وه خزمهت پيغه مبه ر ﷺ و فهرمووى: ئەى عومەر (أَتَدْرِي مَنْ السَّائِلُ؟) ئايا ئەزانى ئەوه کى بوو پرسىارى لى کردم؟ (قُلْتُ) منيش گوتم (اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ) خواو پيغه مبه رى خوا ﷺ زانارتى و ئەزانى، من نازانم (قَالَ) پيغه مبه ر ﷺ فهرمووى (فَإِنَّهُ جَبْرِيلُ) ئەوه (جوبرائيل) بوو، که فرشته ته يه کى خوايه (أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ) هاتبو فێرى ئايينى پيروى ئيسلامتان بکا، تا بزانتى چۆن پرسىارى ئايينى بکه ن (رواه مسلم) ئەم هه ديسه ئيمامى (موسليم) گێراويه تيه وه.

جا بزانه: (٢٤٠٠٠) بيست و چوار هه زار جار هه زره تى (جوبرائيل) هاتوته لای پيغه مبه ر ﷺ. هه روه ها: له وه هه ديسه دا بۆمان ده رته که وى: که پرسىارى ئايينى پيويسته له سه ر پياوى نه زان، هه روه ها: سه حابه ی پيغه مبه ر ﷺ هه زره تى جوبرائيليان له سه ر شيوه ی ئاده ميزاد بينيوه، چونکه له سه ر شيوه ی فرشته یى جگه له پيغه مبه ر ﷺ هه چ کس ناتوانى بينى.

﴿چهند تيگه يشتنيك لهم هه ديسه دا﴾

١- (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ): پى ئەگوترى وشه ی يه کخوابه رستى (كَلِمَةُ التَّوْحِيدِ) چونکه واته ی (لَا إِلَهَ): هه چ په روه ردگار يک وه هه چ په رستراويک وه هه چ دادوه ريك نيه (إِلَّا اللَّهُ): ته نه زاتى (اللَّهُ) نه بى، واته: هاوبه شى نيه.

٢- (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ): وشه ی دانهيته نه به پيغه مبه رايه تى هه زره تى (مُحَمَّدٌ ﷺ)، واته: باوه رکردن به هه ر شتيكى ئەو له لای خوداوه به ئيمه ی راگه ياندوه.

٣- (أَنْ تُوْمِنَ بِاللَّهِ): باوه رت هه بى به هه بوونى خوا: به (رُبُوبِيَّة) = په روه ردگار يه تى خوا، به (أُلُوهِيَّة) = خوایه تى خوا، واته: هه ر ئەو خودايه (مَعْبُود) = په رستراوه، هه ر ئەو خوايه (حَاكِمٌ) = دادوه ره، که سى تر مافى په رستن و دادپه وايى نيه، خواى گه وره ئە فهرمووى: ﴿إِنْ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾، واته: دادپه وايى = (حَاكِمِيَّة) ته نه مافى (اللَّهُ) يه، فهرمانى داوه: جگه له خوى هه چ که سى تر نه په رستن به دادوه ر = (حَاكِمٌ) دانه نين، ئەم بيروباوه ره ئايينى راسته قينه يه.

٤- (مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ): به لگه يه: که فالچى وه هه والگويه کانى په نهانى گشتيان دروزن، پيغه مبه ر ﷺ ئە فهرمووى: ﴿مَنْ أَتَى عَرَافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ

(الْحَدِيثُ الثَّالِثُ: فِي أَرْكَانِ الْإِسْلَامِ)

﴿عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ،

كَقَرِّ بِنَا أَنْزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ﴾ رواه أحمد، واته: مهركه سيك بچيته لای فالچيهك، يان مهوالگوپه كي په نهانی، باوه پيشی پی کرد، به راستی نه وه کوفری کرد به و قورنانه ی بو پیغه مبه رﷺ ماتوته خواره وه.

هـ - (يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ): پیغه مبه رﷺ هر کاتیک ماموستای بو شوینیک نارديان بو بانگه وازی نیسلاو شهرع فیرکردن، پی نه فهرمون: ﴿يَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا، وَبَشِّرُوا وَلَا تُنْفِرُوا﴾ رواه الشيخان، له ناییندا ریگه ی سووکترو ناسان بگرته بهر - به مهرجی له سنوور دهرنه چی - ریگای سهخت مه گرته بهر، موژده بده نه خه لک به به خته وهری دونیاو قیامت، نه م خه لکه له نایین دوور مه خه نه وه و توندو تیژی به کار مه مینن.

﴿حَدِيثُ سَنِيهِم: بَيِّنُجْ رُوكْنَه كَانِي نِيْسْلَام (بِنَاغَه)﴾

(عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گنډراوه ته وه له (عبدالله) ی کورپی نیمامی (عومه) خوا لیبان پازی بی، سه حابه یه و - یه کیکه له و چوار (عبدالله) یانه، که پیمان نه گوترا: (الْعَبَادَةُ الْأَرْبَعَةُ). دووهمیان: (عبدالله) ی کورپی (عه باس). سنیهم: (عبدالله) ی کورپی (زوبه یز). چوارهم: (عبدالله) ی کورپی (عه مر) ی کورپی (عاص)، خوا لیبان پازی بی - له (مکه) له دایک بوو، له که ل باوکی دا کوچی کرد بو (مه دینه)، ماوه ی شهست سال فتوا ی داوه، (۱۶۳۰) ه ديسی گنډراونه وه، له ته مهنی (۸۶) سالی دا له (مکه) سالی (۷۳) ی کوچی، وه فاتی کردوه.

(قَالَ) نه فهرموی: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) گویم له پیغه مبه رﷺ بوو (يَقُولُ: بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ) نه يفهرموو: نایینی نیسلاو دامه زراوه له سهر پینج بناغه، پیمان نه گوتری: روکن. یه که میان: (شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) شاده میتانه به و جوړه ی گوتمان له ه ديسی (۲) مدا، نه م شاده یه پیویسته کافر بیلی که موسولمان نه بی و نه گهر موسولمانیش کافر بوو: نه بی دوویاره شاده بینی بو نه وه ی نیسلاو بییته وه.

دووم: (وَإِقَامِ الصَّلَاةِ) نوږتکردنه، چونکه نوږتی ته واو له کرده وه ی خراب قه ده غه ی نه کا، که و ابوو: مهرجه نوږه که: به ده ستونوږ بی، جل و بهرگو شوینی نوږت پاک بی، پروت له قبيله بی، بی جموجول و پیکه نین به و گفتوگو مه که، فاتحه و ته حیات به پوختی و په وانی بخوینه و، سوچه و رکوعت ته واو بی، نه گهر نه وها نه بی نوږه که ت دروست نیه.

وَأَيَّاءِ الزَّكَاةِ، وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ ﴿رواهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ﴾.

سینه‌م: (وَأَيَّاءِ الزَّكَاةِ) زهکات دانه، چونکه به زهکات دان ناشتی له ناو کومه‌لدا جیگیر نه‌بئ، که‌وابوو: زهکات بده به هه‌ژارو قه‌رزدارو موجه‌ایدانی ریگای خوداو چه‌ند که‌سیکی تر که له شهریه‌تی ئیسلام باسیان کراوه، نه‌گه‌ر تا ئیستا زهکاتت نه‌داوه، نه‌بی په‌شیمان ببیته‌وه له‌و تاوانه‌و زهکاته‌که‌ت هه‌موو بده‌یه‌وه، چونکه مافی فقه‌یره.

چواره‌م: (وَحَجِّ الْبَيْتِ) حه‌ج کردنه، نه‌مه‌یان پوکنی پینجه‌مه، به‌لام له‌م ریوایه‌ته‌دا کراوه به‌ چواره‌م، جا نه‌بی حه‌ج کردنت به‌ مالی حه‌لال بئ، ته‌نها به‌نیازی خودا بجیته‌ حه‌ج، نه‌بی چوونه مالی خودا ببیته‌ هوی په‌شیمان‌بوونه‌وه‌ت له‌ تاوانه‌کانت، جا که له‌ حه‌ج کردن نه‌گه‌ر پییه‌وه، وه‌ک مندالی ساوا بئ‌گونا‌هی، که‌وابوو: دیسان باری خۆت گران مه‌که به‌ گونا‌ه کردن.

پینجه‌م: (وَصَوْمِ رَمَضَانَ) به‌پۆژوو‌بوونی مانگی‌په‌مه‌زانه، پۆژوو‌گرتن له‌ نه‌خۆشی دوورت نه‌خاته‌وه، پاداشی زۆرت له‌ لای خوا بۆ دابین نه‌کا، جگه له‌مه‌ش که‌ خۆت برسی بوی، به‌زه‌بییت به‌ هه‌ژارو لیقه‌وماواندا دیت‌و نه‌زانی هه‌بوونی چه‌ند خۆشه‌و نه‌بوونی چه‌ند ناخۆشه (رواهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ) ئیمامی (بوخاری) و (موسلیم) گپ‌راویه‌تیانه‌وه.

﴿چه‌ند تیگه‌یشتنی‌ک له‌م هه‌دیسه‌دا﴾

۱- (شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ): هه‌ر که‌سی‌ک به‌ زوبان نه‌م شاده‌یه بیتی‌و هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌نئ، نه‌ به‌ زوبان، نه‌ به‌ کرده‌وه کوفر نه‌کا، نه‌وه به‌ موسو‌لمان دانه‌ندری، هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر شاده‌ی نه‌هیتنا، به‌لام له‌ نه‌ژادی نه‌ودا: باوکیکی موسو‌لمان، یان دایکیکی موسو‌لمان هه‌بوو، نه‌ویش به‌ موسو‌لمان دانه‌ندری. بپروانه (شرح مسلم للنواوی).

۲- (وَأَقَامِ الصَّلَاةَ): نوێژ له‌ شه‌وی (میعراج) واجب کراوه، پوکنی دووه‌می ئیسلامه، که‌وابوو: هه‌ر که‌سی‌ک نوێژی‌ک، یان زیاتر له‌ نوێژی‌کی نه‌کرد، واجبه‌ قه‌زای بکاته‌وه، هه‌چ جیاوازی نیه، نه‌م نوێژه‌ی به‌ قه‌سدی و ته‌مه‌لی نه‌کردبئ، یان به‌ هوی نوستن، یان به‌ هوی خه‌ریک‌بوون به‌ کاریکی‌تر نه‌یکردبئ ﴿عَنْ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَنَّهُ شَغَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنْ صَلَاةِ الْعَصْرِ يَوْمَ الْأَحْزَابِ، ثُمَّ صَلَّاهَا بَيْنَ الْعَشَائِينَ﴾ رواه الشيخان، پیغه‌مه‌ره‌ی ﷺ له‌ جه‌نگی (خندق) ماوه‌یان نه‌دایئ نوێژی عه‌سر بکا، ئینجا له‌ نێوان مه‌غریبو عه‌شادا نوێژه‌که‌ی کرد.

۳- (وَأَيَّاءِ الزَّكَاةِ): زهکات پوکنی سینه‌می ئیسلامه له‌ سالی (۲)ی کوچی واجب کراوه، که‌وابوو: نه‌گه‌ر که‌سی‌ک زه‌کاتی له‌ سه‌ر واجب بوو و نه‌یدا، نه‌بی توبه‌ بکا‌و زه‌کاته‌که‌ش هه‌ر بدا، جا نه‌گه‌ر هاتو نه‌یدا‌و مرد، واجبه‌ میرات‌گه‌ره‌کان پێش دابه‌شکردنی میرات زه‌کاته‌که‌ ده‌ربکه‌ن وه‌ک قه‌ره‌زه‌کانی‌تری ئاده‌میزاد، نه‌گینا: میراته‌که‌یان لی‌حه‌رامه‌،

(الْحَدِيثُ الرَّابِعُ: فِي مَرَاكِحِ خَلْقِ الْإِنْسَانِ)

﴿عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ: إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا - نُطْفَةً -، ثُمَّ يَكُونُ عِلْقَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ،

هَرَوَهُ كَيْفَ يَغْفِرُ مَبْرُورُهُ ثُمَّ يَفْهَرُ مَوْتِي: ﴿ذَيْنُ اللَّهِ أَحَقُّ أَنْ يُقْضَى﴾ رَوَاهُ الشَّيْخَانُ، وَاتَه: قَهْرُ زِي خُوا لَهُ بِشْتَرَهُ كَهْ بِدَرِيَّتَهُ وَه.

٤- (وَصَوْمُ رَمَضَانَ): پۆژووی په مه زان له سالی (٢) ی کۆچی دا واجب کراوه، پوکنی چوارهمی نیسلامه که وایوو: هه رکه سیڅ پۆژووی نه گرتبو، ئه بی قه زایان بکاته وه، ئه گهر قه زای نه کرده وه و مرد، دروسته خزمیڅی خوی، یان که سیڅی تر به ئیزنی خزمه که ی بوی قه زای بکاته وه، پیغه مبه رﷺ ئه فه رموی: ﴿مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ، صَامَ عَنْهُ وَلَيْسَ﴾ رَوَاهُ الشَّيْخَانُ، هه رکه سیڅ پۆژووی له سه ر بون و مرد، با خزمه که ی له جیاتی وی به پۆژوو بی.

٥- (وَحَجُّ الْبَيْتِ): حه ج پیڼجه مین پوکنی نیسلامه، له سالی (٦) ی کۆچی دا واجب کراوه، که وایوو: هه رکه سیڅ حه جی له سه ر بوو و نه یکردو مرد، واجبه له میراته که ی حه جی بو بکری، پیغه مبه رﷺ به پیاویڅی فه رموو: ﴿أَحْجَجُ عَنْ أَيْسِكَ﴾ رَوَاهُ النَّسَائِيُّ، له جیاتی باوکه مرد و ده که ت حه ج بکه.

﴿حَدِيسِي چوارهم: قَوْنَاغَه كَانِي دروستبوونی ئاده میزاد﴾

(عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گێڤڤدراوه ته وه له (عبدالله) ی کورپی مه سعود، خوا لی پازی بی، ئه م (عبدالله) یه ش سه حابه یه، شه شه مین که س بوو که له (مه که که) ی پیروژ موسولمان بووه، کۆچی کرد بو مه دینه، هه ر له وی له سالی (٢٢) ی کۆچی وه فاتی کردوه، ته مه نی له شه ست سال زیاتر بوو، له لای پیغه مبه رﷺ، زور خۆشه ویست بوو، له خزمه تیا ئه رویشت و له کاتی دانیشتنیا که وشه کانی بو هه لئه گرتن، (٨٤٨) حه دیسی گێڤاونه وه.

(قَالَ) عبدالله ی کورپی مه سعود ئه فه رموی: (حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغه مبه رﷺ بو ئیمه ی فه رموو (وَهُوَ الصَّادِقُ) پیغه مبه رﷺ راستگو یه له فه رمووده کانی خوی، هه م (الْمَصْدُوقُ) باوه ر پیکراوه له وه فه رموودانه ی له لای خوا بوی دین:

(إِنَّ أَحَدَكُمْ) هه ر یه کتیک له ئیوه (يُجْمَعُ خَلْقُهُ) خوا دروستی ئه کاو کوی ئه کاته وه (فِي بَطْنِ أُمِّهِ) له ناو زگی دایکی خوی دا (أَرْبَعِينَ يَوْمًا نُطْفَةً) به ماوه ی چل پۆژ - که کرمی ناوی پیاوه که تیکه ل به هیلکۆکه ی ئافه رت ئه بی - به شیوه ی (مَبْنَى) ئه میتیتته وه.

(ثُمَّ يَكُونُ عِلْقَةً مِثْلَ ذَلِكَ) ئینجا ده بیته پارچه خوینییکی مه یی بو ماوه ی چل پۆژی تر (ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ) ئینجا ده بیته پارچه گوشتیک بو ماوه ی چل پۆژی تر.

(ثُمَّ يُرْسَلُ إِلَيْهِ الْمَلَكُ) ئىنجا خوا فرشته يهكى تاييه تى ئه نىرى بۆ مىندالدانه (فَيَنْفَخُ فِيهِ الرُّوحَ) گيان دىنىته بهر كۆرپه كه.

یه کهم: (يَكْتُبُ رِزْقَهُ) که مو زوری ی رزقی چه ندو چونه؟. دووم: (وَأَجَلُهُ) ته مه نی چه ندو؟. سئ یه: (وَعَمَلُهُ) کرده و هی باشه، یان خراپه؟. چوارم: (وَشَقِيٌّ أَوْ سَعِيدٌ) ئایا له روژی دواپی دا به دببخته یان به خته وهره.

(قَوْلَهُ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ) پیغمبر ﷺ فرمودی: سویندم به خودای تان و ته نیا (إِنْ أَحَدَكُمْ) می واهیه له نیوه (لِيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ) کارو په فتاری وهک کرده وهی دانیشتونوانی به ههشت وایه (حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ) تا وهما له به ههشت نزیک نه بیته وه نه وهندهی نامینئ بیته ناو به ههشت (فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ) نووسراوه که ی ناو زکی دایکی پیشی لی ته گری (فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ) له دواپی دا دهست نهکا به کارو په فتاری دوزه خیانه (فَيَذْخُلُهَا) نه چپته ناو ناگری دوزه خ. که واپوو: به زوری خواپه رستی خوت له خو بابی مه به.

25

نه چيته به ههشت (رواه البخاري ومسلم) ئيمامي (بوخاري) و (موسليم) گيڤاويه تيانه وه، به لام له م دووانه دا وشه (نُطْفَة) نيه، به لكو له رپوايه تي (أبوعوانة) دا هه يه.

جا وا دياره: هي وه هاش هه يه له يه كه م پوژدا تا مردني هه ر كرده وه ي به هه شتيانه نه كاو به پيچه وانهش هه يه، له بهر نه وه هه ندئ له زانا يان نه فهرموون: به دببختي و دواروژي خراپ بو كه سيكه: به رده وام بي له سهر كرده وه ي خراپ، نه گهر كه سيك به رده وام بي له سهر كرده وه ي باش و به رده وام نه بي له سهر خراپه، نه مه دواروژي باش نه بي.

به هه ر جوړيک: قه زاو قه دهر نه يني يه كي تاييه ته به خوا، په رده ي له سهر نه وه نه يني يه لانه داوه بو هيچ كهس، كه وابوو: باوه پي پي به يته و زياتر لي مي كه و له وه، چونكه شه يتان پي ت نه لي: نه گهر چاره نووسي تو بو به هه شت، يان جه هه ننه م بي، مان دوو بوونت بو چي يه؟ خوا بپه رستي، يان نه بپه رستي هه ر ده چي ته نه وشويته ي بو ت دانراوه. به لام پيويسته تو زور هو شيار بي و به قسه ي شه يتان فريو نه خو ي، هه رده م كرده وه ي چا كه بكه، نه گهر تا ئيستا خراپه ت كرده په شيمان ببه وه و ده ست به چا كه بكه.

پيغه مبه ر ﷺ فهرمو ي: ﴿هه موو كهس شو يني بو دان دراوه له به هه شت، يان له جه هه ننه م﴾. پياويك پرس ي - يا رسول الله ﷺ - كه وابوو: بو پال نه دد ينه وه واز نه ه يني ن؟ له وه لامدا فهرمو ي: (ئيوه ده ست به كار بن، هه ر كه سه نه وه رپگايه ي بو ئاسان نه كړي كه بو ي دروست كراوه) ﴿﴾.

ئينجا بزانه: بو نه وه ي زياتر دلنيا بي ي: كه چا كه و خراپه دراوه ته ده ست مرو ف، نه م حه ديسه نه خه ينه به رچاوت: ﴿عَنْ عِيَّاضٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: فِيمَا يَرْوِيهِ عَنْ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: إِنِّي خَلَقْتُ عِبَادِي حَفَاءَ كُلِّهُمْ، وَإِنَّهُمْ أَتَتْهُمْ الشَّيَاطِينُ فَاجْتَالَتْهُمْ عَنْ دِينِهِمْ﴾ رواه مسلم، واته: خوا ي كه وره نه فهرمو ي: من به نده كاني خو م له سهر دلنيكي پاك و ئيسلام وه رگر دروست كردون، گومرايان هاتنه لايان و له ئايين لاياندان، واته: به هو ي شو يني كه وتني نه وان گومرا بون.

﴿چه ند تيگه يشتنيك له م حه ديسه دا﴾

١- (يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا): بزانه: نه م حه ديسه باسي قوناغه كاني گوپرا ني كورپه ي ناو زگ ده كا، چونكه دروست كردني كورپه، هه ر له چل پوژده كه ي يه كه مدا ته واو نه بي، به م شيوه يه:

هه ر كاتي ك ناوي پياو چووه ناو مندال دانه ي ئافره ت، به لاي كه مي پيويستي به شه ش سه عات هه يه تا كرمي ناو ناوي پياوه كه تي كه لي هيلكو كه ي ئافره ته كه نه بي، ئينجا كه تي كه ل بوو، له دواي حه فت پوژ دروست كردني ده ست پي نه كړي و دهر نه كه وي ئافره ته كه

ئاوسه، پېغەمبەر ﷺ ئەفەرمۇي: ﴿إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِذَا أَرَادَ خَلْقَ عَبْدٍ فَجَامَعَ الرَّجُلُ الْمَرْأَةَ طَارَ مَاؤُهُ فِي كُلِّ عِرْقٍ وَعُضْوٍ مِنْهَا، فَإِذَا كَانَ الْيَوْمَ السَّابِعُ جَمَعَهُ اللَّهُ تَعَالَى، ثُمَّ أَحْضَرَهُ كُلَّ عِرْقٍ لَهُ ذُوْن آدَمَ، فِي أَيِّ صُورَةٍ شَاءَ رَكَّبَهُ﴾ رىواه الطبرانى وابىن منده، ھەر كاتىك خىواى گەورە وىستى بەندەيەك دروست بىكا، پىاۋەكەش لەگەل ئافرەتەكەدا جىماعى كرد، تامى ئاۋى پىاۋەكە ئەپزىتتە گشت دەمارو ئەندامەكانى ئافرەتەكە، ئىنجا لە پۆزى ھەفتەمدا خىواى گەورە كۆى ئەكاتەۋەو گشت دەمارەكانى بۆ ئامادە ئەكا: لە نىۋان خۆى و باب ئادەم، لە ھەر وىتەيەكدا خوا ھەز بىكا دروستى دەكا.

ۋاتە: لە پۆزى ھەفتەمدا - لە دەمارانە - دەمارىك بۆ خۆى پاي ئەكىشى و شىۋەى خاۋەنى دەمارەكە ۋەرنەگىرئ و وىى دەچئ.

ئىنجا بەرە بەرە ئەم دەمارە پەنھانانە خويىنى ئافرەتەكە ھەلئەمژن، تا لە پۆزى پانزەمدا ئەبىتتە خويىن، ئىنجا لە دواى تۆ پۆزى تەبىتتە گوشت و نەخشى پەنھانى دلو ئەندامەكانى تىرى دەست پئ ئەكا، ئىنجا بە تەۋابوۋىنى چلو دوو شەۋ نەخشى ئاشكرائى ئەندامەكانى دەست پئ ئەكرئ، پېغەمبەر ﷺ ئەفەرمۇي: ﴿إِذَا مَرَّ بِالْطُّفَّةِ ثَتَانٍ وَأَرْبَعُونَ لَيْلَةً بَعَثَ اللَّهُ إِلَيْهَا مَلَكًا فَمَوَّرَهَا: وَخَلَقَ سَمْعَهَا وَبَصَرَهَا وَجَلَدَهَا وَلَحَمَهَا وَعَظَامَهَا﴾ رىواه مۇسلىم، ھەر كاتىك چلو دوو شەۋ بە سەر تۆۋى پىاۋدا پۆشت لە ناۋ منداللانەدا، خىواى گەورە فرىشتەيەكى بۆ ئەنئىرئ نەخشى ئەكا: گۆى چاۋ و پىستە و گوشت و ئىسقانى دروست ئەكا.

ئىنجا بزانە: لەم سى قۇناغانە: كۆرپە ژيانى ھەيە، بەلام تا (۱۲۰) پۆز تەۋاۋ نەبئ: گىيانى نايەتە ناۋ لاشەكەى و ناجولئ، ئىنجا پىۋىستە: كۆرپە لە ناۋ زگى دايكىدا بە لاي كەمى شەش مانگ تەۋاۋ بىكا، ئىنجا بىتتە دەرەۋە، تاكو بژئ.

دەربارەى ئەم قۇناغانە خىواى گەورە ئەفەرمۇي: ﴿يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ﴾ خىواى گەورە دروستتان ئەكا لە ناۋ زگى دايكتاندا، قۇناغ بە قۇناغ لە ناۋ سى تارىكىدا، ۋاتە: تارىكى پەردەى زگ، پەردەى منداللانە، پەردەى پىزدان = ولاش - كە بە دواى مندالبوۋندا دىتە دەرەۋە - ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾.

۲- (فَيَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ): **بزانە:** مندالئ لە بارچوو، ئەگەر لە كاتى ھاتنە دەرەۋە گىيانى تىدا بوو، واجبە بشۆرئ و كفن بكرئ نوئىژى مردوۋى لە سەر بكرئ و بنئىژئ، بەلام ئەگەر گىيانى تىدا نەبو، ۋاتە: بە مردوۋى ھاتە دەرەۋە، ئەۋە تەنھا نوئىژى لە سەر ناكى، سىيەكانى تر واجبن، ھەرۋەھا ئەگەر پارچە خويىن بوو، يان پارچە گوشت بوو، بەلام نەخشى ئاشكرائى ديار نەبو: سوننەتە لە ناۋ پەپۆيەكدا بپچىرئ و ژئىر خاك بكرئ. **جا بزانە:** ئەگەر مندالئ بە زىندوۋى نەيەتە دەرەۋە: نە مىرات ئەگرئ، نە مىراتى لى تەگىرئ.

(الْحَدِيثُ الْخَامِسُ: فِي تَرْكِ الْبِدْعَةِ)

﴿عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أُمِّ عَبْدِ اللَّهِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ﴾ رواه البخاري ومسلم، وفي رواية لمسلم: ﴿مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ﴾.

﴿حَدِيسِي بَيْنَهُمْ: نَهْ كَرْدَنِي بِيدْعَه﴾

(عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أُمِّ عَبْدِ اللَّهِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) گنبد رواه تـه وه له دایکی نیمانداران که ناوی (عائشه) یه، کیژی چه زده تی (نه بویه کر) صدیق بوو- خوا لییان پازی بی- بویی پیی نه گوتری: دایکی نیمانداران. چونکه خیزانی پیغه مبه ر ﷺ بوو، له (مه ککه) له دایک بووه، هر له وی له ته منی شش سالی دا باوکی له پیغه مبه ری ﷺ ماره کردوه، نینجا کوچی کردوه بو (مه دینه)، له سالی دووی کوچی که ته منی بووه نو سال گواستراوه بو پیغه مبه ر ﷺ، هیچ مندالی نه بوه، له دوی پیغه مبه ر ﷺ چل سال ژیاوه، له (مه دینه) کوچی دویی کردوه، (۱۲۱۰) حدیسی گنبدونه وه.

(قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) نه فرموی: پیغه مبه ر ﷺ فرموی (مَنْ أَحْدَثَ) هر که سیك له خویه وه زیاده یه که پیدا بکا (فِي أَمْرِنَا هَذَا) له کاروباری نیمه: که نایینی نیسلامه (مَا لَيْسَ مِنْهُ) نه و شته زیاده به لگه ی وه های نه بی، که په یوه ندی به نایینه وه ه بی (فَهُوَ رَدٌّ) نه وه لی وه رناگیری نه دریته وه به سهریا، هم سزاش نه دری، که وابوو: هر شتیکی نایینی که ده کری: به فرمانی خواو پیغه مبه ر ﷺ نه بی و له سهر بناغهی قوربان و حدیس نه بی، نه وه خوا وه ری ناگری (رواه البخاری ومسلم) نیمامی (بوخاری) و (موسلم) گنبدونه تیانه وه.

(وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ) له ریگه یه کی تری (موسلم) به م جوړه یه: فرموی یه تی (مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ) هر که سیك کرده وه یه کی نایینی بکا که به فرمانی نیمه نه بی، نه وه لی وه رناگیری و نه دریته وه به سهریا.

بو نمونه: نه گهر له کاتیکی تاییه تی دا نویتیک بکه ی که له شهر عدا نه بی، یان هر جوړه خوا په رستی کی تر بکه ی له شهر عدا نه بی، یان شیوه ی خوا په رستی بگوړی بو شیوه یه کی تر، یان که می بکه ی، یان زیادی بکه ی، نه وه هیچیت لی وه رناگیری و له لای خوا به تاوانبار دانه ندری، به لام نه و شته زیاده یه له ناییندا: نه گهر به ریگه یه کی شهرعی بوو: نه مه باشه و خوا وه ری نه گری، هر وه که له حدیسی (۲۸) دا باسی نه که یین- إِنْ شَاءَ اللَّهُ - که پوونکه ره وه ی نه م حدیسیه یه.

نینجا بزانه: پیغه مبه ر ﷺ نیمه ی ناگدار کردوته وه که به هو ی کام ری باز تووشی گومرایی نه بین و له نایینی نیسلام دور نه که وینه وه، به م فرموده شیرینه: ﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾.

عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَتَسْعُنَّ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ شَبْرًا بِشَبْرٍ ذِرَاعًا بِذِرَاعٍ حَتَّىٰ لَوْ دَخَلُوا فِي جُحْرٍ ضَبًّا لَاتَّبَعْتُمُوهُمْ. قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى؟ قَالَ: فَمَنْ؟ ﴿رواهُ الشَّيْخَانُ، وَاتَهُ: ثِيوَهُ بِهِ شَوَيْنَ پَرِه‌وشتی ئەوانەى پێشە خۆتان ئەكەون و پێبازی ئەوان ئەگرنە بەر، بەست بە بەست و گەز بە گەز، ئەگەر ئەوان بچنە ناو كونی سوسە مار، ثیوەش بە شوینیاندا ئەچن، گوتمان: ئەى پێغەمبەرى خوا، مەبەستت ئەوەیە: كە ئێمە شوین جولەكو ديانەكان=فەلە ئەكەوين؟ فەرمووی: ئەدى كەسى تر هەیه؟ واتە: مەبەستم ئەوانە.

﴿چەند تێگەشتنێك لەم حەدیسەدا﴾

۱- (مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا، مَا لَيْسَ مِنْهُ: ئیمامی (الشافعی) ﷺ ئەفەرموی: (مَا أَحْدَثَ وَخَالَفَ كِتَابًا أَوْ سُنَّةً أَوْ إِجْمَاعًا أَوْ أَثَرًا، فَهُوَ الْبِدْعَةُ الضَّالَّةُ، وَمَا أَحْدَثَ مِنَ الْخَيْرِ وَلَمْ يُخَالَفْ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَهُوَ الْبِدْعَةُ الْمَحْمُودَةُ)، هەر شتێك لە ئاییندا پەیدا بکریو دژایەتی لەگەڵ قورئان، یان حەدیس، یان ئیجماع، یان فەرموودەیه‌کی سەحابەکان هەبێ، ئەو (بدعة)ی گومرا (قبيحة)یە، وە هەر کاریکی چاکە پەیدا بکریو دژایەتی لەگەڵ ئەم چوارانە نەبێ، ئەو (بدعة)ی باشە (حسنة)یە.

هەروەها ئیمامی (النواوی)ش لە (تهذيب الأسماء واللغة)دا ئەفەرموی: (البدعةُ الحسنةُ) هەیه، (البدعةُ القبيحةُ)ش هەیه. واتە: هەر شتێك لە دواى چەرخى پێغەمبەر ﷺ و سەحابە پەیدا بکری، یەکیكە لەم دوو (بدعة) یە.

۲- (لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا): مەبەست فەرمانى خواو پێغەمبەر ﷺ، چونكە پێغەمبەر ﷺ ئەفەرموی: ﴿إِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٌ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ﴾ ر‌واه‌ى م‌س‌ل‌م، باشترین فەرموودە: قورئانى پ‌ی‌ر‌ۆزە، باشترین ر‌ینگە: ر‌ی‌ب‌ازى پ‌ی‌غەمبەر ﷺ، خراپترین كار: پەيداكر‌او‌ه‌كانن لە ئایین، گشت کاریکی پەیداكر‌او‌ بیدعیە، گشت بیدعیەكیش گومرا‌بو‌نە. كەوابوو: مەبەست بە (بدعة) ئەوەیە: لە سەر دەمی پێغەمبەر ﷺ و سەحابەکانى دا نەبو‌ب‌ێ.

۳- (كُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ) بە ر‌ستەى (لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا) ئەبەست‌ر‌یت‌ه‌وه، تاكو بتوانین ب‌ل‌این: چاپ‌ك‌ردنى قورئان هەرچەند (بدعة)یە- چونكە تازە پەیدا كراوه- بەلام (بدعة حسنة)یە چونكە کاریکی چاکە و ئەج‌ی‌تە ژێر فەرمانى پ‌ی‌غەمبەر ﷺ كە ئەفەرموی: ﴿بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً﴾ ر‌واه‌ى البخارى، لە جىاتى من بگەیننە ئومەتەم هەرچەند یەك ئایە تیش ب‌ێ.

كەوابوو: بە گوێرەى فەرموودەى ئیمامى (الشافعی) ﷺ) ر‌ستەى (كُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ) تەنها ئەو جۆرە ك‌ردەوانە ئەگ‌ر‌یت‌ه‌وه: كە ه‌یچ سەرچاوه‌یه‌كى نەب‌ێ لەم چوار سەرچاوانەى

(الْحَدِيثُ السَّادِسُ: فِي الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ، وَالْوَزْعِ)

﴿عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ التُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ، وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ، وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبِهَاتٌ لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ،﴾

باسی کردون: وهكو جگهره کیشان، پيش تاشين، رهنگکردنی مزگه وته كان، گومبهت دروستکردن له سهر گورپه كان... همد، نه مانه گشتی (بِدْعَةِ قَبِيحَةٍ) نهو زور زور جياوانن له گهل چاپکردنی قورپان؟!.

﴿حَدِيثُ شَهْشَه: حَرَامٌ وَحَلَالٌ وَخَوَاطِرُ اسْتِنَافٍ لَهُ حَرَامٌ﴾

(عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ التُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گپردراوه ته وه له (نوعمان) ی کوری (به شیر) خوا لیبیان یازی بین. خوی و باوکی سه حابه نه، له سالی (۲) ی کوچی - یه که م مندالی (أنصاري) بوو که له دوی هاتنی پیغه مبه ر ﷺ بو مه دینه - له دایک بووه، ته مانی (۸) سالان بوو که پیغه مبه ر ﷺ وه فاتی کرد، (۱۱۴) حدیسی گپراونه وه، له سالی (۶۴) ی کوچی وه فاتی کردوه. (قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) نه فهرموی: گویم له پیغه مبه ر بوو.

بزانه: له کاتی مندالی دا نه م فهرموده ی گوی لی بووه، که و ابو: پیویسته مندالان دهرسی فهرموده ی پیغه مبه ریان پی بگوتری (يَقُولُ) پیغه مبه ر ﷺ نه یهرموی: (إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ) حلال ناشکرایه: هرچی خواو پیغه مبه ر ﷺ فهرموویتیان حلاله. یان بی ده نگیان لی کردبی، نه وه حلاله (وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ) هره وه حرام ناشکرایه: هرچی خواو پیغه مبه ر ﷺ فهرموویتیان حرامه. نه وه حرامه.

بزانه: یه که ده نگی سه حابه ی پیغه مبه ر ﷺ، یان زانایانی ثابینی نیسلام له سهر حلالی، یان حهرامی شتیکی، وه ک فهرموده ی خواو پیغه مبه ر ﷺ ره فتراری پی نه کری، نه م جوره یه که ده نگی یه پی نه گوتری (إِجْمَاع)، پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَجْمَعُ أُمَّتِي عَلَى ضَلَالَةٍ﴾ رواه الترمذی، واته: خوا ی گه وره زانایانی نوممه تم به تیگریی له سهر هیچ گومر ابوونیک کونا کاته وه.

(وَبَيْنَهُمَا أُمُورٌ مُشْتَبِهَاتٌ) وه له نیوان حلال و حرامدا چه ند شتیکی ویکجوی یه نه: وه ک حهرام وایه، وه ک حلال وایه (لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ) نه م جوره شتانه زور که س نایان زانی، چونکه لایه نی حهرامی یان ناشکرا نیه، لایه نی حلالی یان ناشکرا نیه؟ له بهر نه وه ی دوو فهرموده ی دژ به یه ک له و بابته هیه و لی یان تی ناگا دژایه تی لایبیا، یان زانایان به دوو جوری دژ به یه کتر نه و فهرمودانه یان پوون کردوته وه، یان دوو جوره (فتوا) ی دژ به یه کتر دراوه: یه کیکیان نه لی حهرامه. یه کیکیان نه لی حلاله. جا له بهر نه مه پی نه چی حلال بی و پیش نه چی حهرام بی، که و ابو: نه بیته شبوهات.

فَمَنْ أَتَقَى الشُّبُهَاتِ فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ، كَالرَّاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ، أَلَا وَإِنْ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى، أَلَا وَإِنْ حِمَى اللَّهِ مَحَارِمُهُ، أَلَا وَإِنْ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةٌ إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ ﴿﴾ رواه البخاري ومسلم.

(فَمَنْ أَتَقَى الشُّبُهَاتِ) جا هر که سیټک واز له شوبوهات بیتي و خوی بیاریزی له و شتهی گومانی هر پامی تی دا مه یه (فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ) به راستی نه و که سه پاکانه ی بو ئایینی خوی کرد (وَعَرْضِهِ) هر وده ها پاکانه ی بو نابرووی خوی کرد.

که و ابو: نه ی موسولمان، نه گهر دوو دل بووی له شتیکا: ئایا هر پامه، یان هر لاله، وه خواردن و کرپینی مالی که سیټک که مالی هر پامی مه یه، نه وه هر چهن خواردن و کرپینی دروسته، به لام نه تو وازی لی بیننه و ماله که مه کره و مه یخو، به م وازهیتانه ئایینه که ت نه پاریزی و نابروه که شت نه پاریزی و که س به خراپه باست ناکا.

(وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ) هر که سیټک بکه ویتنه ناو شوبوهات و بلئ: چونکه به ناشکرایی هر پام نیه وازی لی ناهیتیم (وَقَعَ فِي الْحَرَامِ) نه و که سه نزیکه بکه ویتنه ناو هر پام (كَالرَّاعِي) نه و که سه ی نه که ویتنه ناو شوبوهات وه شوانتیک وایه (يَرْعَى) مه پ بله وهر پیتی (حَوْلَ الْحِمَى) له دهره ی پاوانتیک، واته: له وه پرگه ی قه ده غه کراو (يُوشِكُ) زور نزیکه (أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ) نه و مه پر بکه ویتنه پاوانه که و بیخوا، شوانه که ش سزا نه درئ، بر وانه هر دیسی (۱۱) و (۲۷).

واته: نه و که سه ی گوئ ناداته شتی گومان لی کراو، وه نه و مه پر مه ترسی لی نه کرئ تووشی هر پام بیئ، به هو ی گوئ مه دییی خوی و به سووک زانینی شوبه.

(أَلَا) ناگادار بن: (وَإِنْ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى) هه موو کار به ده ستیک شتیکی پاوانکراوی هه یه و سنووری بو داناوه، هر که س سنووری بشکیئ سزای نه دا (أَلَا وَإِنْ حِمَى اللَّهِ) ناگادار بن: پاوانکراوی خوا (مَحَارِمُهُ) نه و شتانه یه که هر پامی کردون و سنووری بو داناوه، هر که س سنووری خوا بشکیئ سزای نه دا، ئینجا نه و که سه ی خوی له شوبوهات ناپاریزی با بزانی: له سنووری خوا نزیک که تو ته وه مه ترسی لی نه کرئ سنووری بشکیئ و بکه ویتنه ناو هر پام.

(أَلَا وَإِنْ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةٌ) ناگادار بن: له ناو لاشه ی ئاده میزادا پارچه گوشتیک هه یه (إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ) نه گهر نه م پارچه گوشته باش بوو و بو خوا گونجا، هه موو لاشه و نه دمانانی ئاده میزاد باش نه بی و بو خوا نه گونجی (وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ) نه گهر خراپ بوو و له گه ل خودا نارپک بوو، هه موو لاشه و نه دمانی ئاده میزاد خراپ و نارپک نه بی (أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ) ناگادار بن: نه م پارچه گوشته دلی ئاده میزاده (رواه البخاري ومسلم) نیمامی (بوخاری) و (موسلم) گپراویه تیا نه وه.

لهم فہرموودہیہ بؤت دہرکہوت: دل سہرکردہی ہہموو ئہندامی ئادہمیزادہ، ئہگہر سہرکردہ پیاوی چاک بی، سہربازہکانیش باش ئہبن، کہوابوو: ہہرکہسیک دلی لہگہل خوا راست بی، ہہموو کارو کردہوہکانی باش ئہبی و خوی دور ئہگرئ لہ حہرام و شوبوہات و ہہموو فہرمانیکی خوا جی بہجئ ئہکا، بہلام ئہگہر دلی لہگہل خوا نارپک بوو، کردہوہشی نارپک ئہبی و گوئ بہ حہرام ناداو لہ خوا ناترسی و فہرمانی خوا جی بہجئ ناکا.

ئہم فہرموودہیہ بہلگہیہ بؤ دہمکوتردہوہی ئہو کہسانہی ئہلین: ئیمہ دلمان پاک و بی گہردہ و نوپژکردن و خواپہرستی مہرج نیہ. بہلام ئہمہ راست نیہ، ہہروہک لہم حہدیسہ پیرؤدہا بؤمان پؤن بوؤہ: کہ بیروباوہری تہاو بہ خواو بہ پیغہمبہر ﷺ ئہوہی لہ ناو دلدا جیگیر بی و کردہوہی باشیش بہلگہیہ لہ سہر ئیمانی تہاو، چونکہ کاتیک مروؤ گوناہ ئہکا، دلی پہش ئہبی، جا ئہگہر پہشیمان بوؤہ، دلی پاک ئہبی تہوہ، ئہگہر بہردہوام بی لہ سہر خراپہ و گوناہ، ئہوہ دلی ہہر پہش ئہبی و مہترسی بی باوہری لی تہکرئ، چونکہ ہہر لہ پشکہ بارانہکان لافاو ہہلئہستی و دنیا ویران ئہکا.

کہوابوو: بہردہوام ہہول بدہ بؤ پاککردہوہی دلت: بہ خواپہرستی و پہشیمانبوونہوہ لہ گوناہ، بہ وازہینان لہ حہرام و شوبوہات.

ئینجا بزافہ: ئہگہر کردہوہکانیش باش بی، بہلام بؤ خوا نہبی، خوی گہورہ وہری ناگرئ ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صَوْرِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ﴾ رواہ مُسْلِم، واتہ: خوی گہورہ تہماشای وینہی پوخسارو مالتان ناکا، بہلام تہماشای ناو دل و کردہوہکانتان دہکا: ئایا بؤ خواہ یان بؤ دونیایہ.

﴿چہند تیگہیشتنیک لہم حہدیسہدا﴾

۱- (فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ): **بزافہ:** (تَقْوَى)، واتہ: لہ خواترسان، ئہوہیہ: خوی گہورہ لہو شوینانہ نہتبینی: کہ لی قہدہغہ کردوی، لہو شوینانہ گومت نہکا: کہ فہرمانی پی کردوی. کہوابوو: دورکہوتنہوہ لہ (شُبُهَات) بہشیکی (تَقْوَى) یہ، ہہروہک پیغہمبہر ﷺ ئہفہرموی: ﴿لَا يَبْلُغُ الْعَبْدُ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُتَّقِينَ حَتَّى يَدَعَ مَالًا بَاسًا بِهِ حَذَرًا مِمَّا بِهِ الْبَاسُ﴾ رواہ الترمذی، واتہ: بہندہ ناگاتہ پلہی لہ خواترسان، تا واز لہ شتی بیگومان دینئ لہ ترسی شتی گومانلیکراو. بروانہ حہدیس (۱۸).

۲- (وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ): **بزافہ:** کہوتنہ ناو شتی گومانلیکراو، ہہر لہ خوی دا تاوانہ، کہوابوو: بہ سووکی تہماشای گومانلیکراو و گوناہی بچوک مہکو و نؤد لیان بترسہ، چونکہ پیغہمبہر ﷺ ئہفہرموی: ﴿يَاكُمْ وَمُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ، فَإِنَّهُنَّ يَجْتَمِعْنَ

(الْحَدِيثُ السَّابِعُ: فِي النَّصِيحَةِ)

﴿عَنْ أَبِي رُقَيْةٍ تَمِيمِ بْنِ أَوْسٍ الدَّارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: الدِّينُ النَّصِيحَةُ. قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ﴾ رواه مُسْلِم.

علی الرجل حتی یهلکته﴾ رواه الإمام أحمد، واته: ناگاداری خوتان بن له گوناوه سوکه کان، بیگومان نه گوناوه سوکانه له سهر مروؤ کو نه بنه وه، تا مالویرانی نه کن.

۳- (إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ): چه ند که سیک هه یه: فریویان خواردوه و نه لاین: ده ی ده ی خوا زور به ره حمه، نه گهر چاکه شمان نه بی هه ر لیمان خوش نه بی، چونکه بیروباوه رمان به خوا زور به هیزه. به لام نایا نه مه راسته؟! ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: لَيْسَ الْإِيمَانُ بِالْتَّمَنَّى وَلَا بِالْتَّحَلَّى، وَلَكِنْ هُوَ مَا وَقَرَ فِي الْقَلْبِ وَصَدَقَهُ الْعَمَلُ﴾ رواه ابن التَّجَار والدیلمی، نیمان به خوزگه یی و گتوگویی جوان نیه، به لکو نیمانی ته واو نه وه یه له ناو دلدا جیگیر بی و کرده وه ی چاکیش شاهیدی نه م نیمانه بی.

﴿حَدِيثُ حَقِيقَتِهِمْ: نَامُوزْگَارِي﴾

(عَنْ أَبِي رُقَيْةٍ تَمِيمِ بْنِ أَوْسٍ الدَّارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گنر دراوه ته وه له (ته میم ی) (الداری). نه م به ریزه له پشدا دیان بوو، له سالی (۹) ی کوچی له خزمهت پیغه مبه ر ﷺ موسولمان بووه، له سالی (۴۰) ی کوچی له فه له ستین وه فاتی کردوه، (۱۸) حه دیسی گنراونه وه. نه فه رموی: (أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ) پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: (الدِّينُ النَّصِيحَةُ) کۆله گی نایینی نیسلام بریتی یه له ناموزگاری و دلسوزی.

ناموزگاری نه وه یه: به رزه وه ندی که سیکت بوئو پای خوتی به دلسوزانه و به بی گهردی بو بلئی. (قُلْنَا: لِمَنْ؟) نیمه ش گوتمان: ناموزگاری بو کی؟ (قَالَ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ) پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: ناموزگاری دلسوزی یه بو خوی گهره: که خوشترت بوئ له هه موو شتیک، باوه رت پی ی هه بی و له فرمانی دهرنه چی و به ته واوی بیپه رستی.

(وَلِكِتَابِهِ) ناموزگاری یه بو قورپانی پیروز: باوه رت پی ی هه بی و بیخویتی و به خه لکی پابگه یه نی و پوونی بکه یه وه.

(وَلِرَسُولِهِ ﷺ) ناموزگاری و دلسوزی یه بو پیغه مبه ری خوا ﷺ، خوشت بوئو باوه رت پی ی هه بی و له فرمانی دهرنه چی.

(وَلِأَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ) ناموزگاری و دلسوزی یه بو پیشه وایانی موسولمان: دزایه تیایان نه که ی نه گهر له سنووری نیسلام دهرنه چن، فرمانی نه وان جی به جی بکه ی نه گهر تاوان نه بی، زویانت باش بی به رامبه ر نه وان (وَعَامَّتِهِمْ) ناموزگاری و دلسوزی یه بو هه موو موسولمانان: پیگای چاکیان پی بلئی، له خراپه قه ده غه یان بکه ی، زیانیان له سهر لابده ی، سودیان پی بگه یه نی (رواه مُسْلِم) نیمامی (موسلیم) گنراویه تیه وه.

(الْحَدِيثُ الثَّامِنُ: اللَّهُ يَتَوَلَّى السَّرَائِرَ)

﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى﴾
رواه البخارى ومسلم.

﴿چه‌ند تېگه‌يشتنيك له‌م چه‌ديسه‌دا﴾

۱- (الَّذِينَ النَّصِيحَةُ): نامۆزگارى واجيبيكى ناييني به وه‌كو نوپژو زه‌كاتو... هتد
﴿عَنْ جَرِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَايَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَلَى إِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالنَّصْحِ لِكُلِّ مُسْلِمٍ﴾ رواه الشيخان، واته: په‌يمانم له‌گه‌ل پيغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ست: له‌ سهر نوپژو كردنو زه‌كات دانو نامۆزگارى كردنى گشت موسولمانيك.

۲- (وَالْأَمَّةُ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتُهُمْ): پيويسته نامۆزگارى خه‌لك به‌ گفتوگوى نهرمو له‌ جى بى، تاكو سودى هه‌ بى (قَالَ بَعْضُ السَّلَفِ: مَنْ وَعَظَ أَخَاهُ سِرًّا فَهِيَ نَصِيحَةٌ، وَمَنْ وَعَظَهُ عَلَى رُؤُوسِ النَّاسِ فَإِنَّهَا وَبَّخَةٌ)، واته: هه‌ر كه‌ سيك به‌ نهينى نامۆزگارى براى خوى بكا، نه‌مه به‌ راستى نامۆزگارى به‌، وه‌ هه‌ر كه‌ سيك له‌ به‌رچاوى خه‌لك نامۆزگارى بكا، نه‌مه به‌ راستى پروشكئو سهرشوپى كردوه.

پيشينه‌ى كورد گوتويانه: (مار به‌ گوته‌ى خووش له‌ كونه‌كه‌ى ديته‌ دهره‌وه).

﴿چه‌ديسى هه‌شته‌م: نهينى ناو دل له‌ سهر خودايه﴾

(عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گيتردراوه‌ته‌وه له‌ (ابن عمر) خوا لايان رازى بى (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) پيغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموى: (أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ) فه‌رمانم پي‌كراوه: له‌گه‌ل كافران جه‌نگ بكه‌م (حَتَّى يَشْهَدُوا أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) تا شايه‌دى نه‌دهن: جگه‌ له‌ (الله) هيچ خودايه‌ك نيه، وه‌ (محمد ﷺ) نيردراوى خوايه‌ (وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ) وه‌ تا نه‌و پينج نوپژانه به‌ ريك‌وپيكي ده‌كه‌ن (وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ) وه‌ تا زه‌كات نه‌دهن به‌ ته‌واوى.

(فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ) جا كاتيك شاده‌و ئيمانيان هيتاو نوپژيان كړبو زه‌كاتيان دا (عَصَمُوا مِنِّي) نه‌پاريژن له‌ من (دِمَاءَهُمْ) خويئيان (وَأَمْوَالَهُمْ) ماليان، چونكه‌ بونه‌ته‌ براى ئيمه‌ى موسولمان، واته: خويزو مالو ناموسيان قه‌ده‌غه‌يه ده‌ستى لى‌بدرى (إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ) مه‌گه‌ر به‌ مافتيكى شه‌رعى ئيسلامى پاراستنى نه‌ميئى: وه‌ك كه‌ سيك بكوژئ ده‌كوژيته‌وه، يان له‌ ئيسلامه‌تى په‌شيمان ببيته‌وه ده‌كوژئ، يان زيان له‌ كه‌ سيك بدا نه‌بى توله‌ى بداتى (وَحَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى) ئيمه‌ له‌ دونيا نه‌وها په‌فتارى له‌گه‌ل ده‌كه‌ين، لپرسيني نيازى ناو دلى له‌ سهر خودايه له‌ رۆژى نوابى دا (رواه البخارى ومسلم) ئيمامى (بوخارى) و (موسليم) گيپراويه‌تيانه‌وه.

له فہرموودہ یہ بؤمان دہرئہ کہوئی: نویژ نہ کہرو زہکات نہ دہرئہ گہر توبہ نہ کہن نہ بی بکوژرئین، بہ لام پوژوونہ گر ناکوژرئو ئہ خریتہ بہ ندیخانہ تا مانگی پرمہ زان کوتایی دئ، خواردن و خواردنہ و ہشی بہ پوژ لی قہدہ غہ ئہ کرئ، ہر وہا ئہ وہی خہج نہ کا لہ دونیادا سزا نادرئ، ہر وہا لی کوژینہ وہی ناو دلئ خہ لک لہ سہر ئیمہ نیو لہ سہر خودایہ.

ئینجا بزافہ: بؤ ئیمہ دروست نیہ خؤمان تیکہ لی ناو دلئ خہ لکی بکہین، ہر کہہ سیک لہ بہر چاوی ئیمہ موسولمان بئ، ئیمہ ش ئہ لئین: موسولمانہ ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ صَلَّى صَلَاتَنَا وَاسْتَقْبَلَ قِبْلَتَنَا وَأَكَلَ ذَبْحَتَنَا فَذَلِكَ الْمُسْلِمُ الَّذِي لَهُ ذِمَّةُ اللَّهِ وَذِمَّةُ رَسُولِهِ﴾ رواہ البخاری، واتہ: ہر کہہ سیک ئہم پیئنج نویژہ بکا، پوو لہ قبیلہی ئیمہ بکا، دہستکوژئ ئیمہ بخوا، ئہ وہ موسولمانہ و پہیمانی خواو پیئغہ مہری پی دراوہ: کہ خوین و مالی بیاریزرئ.

﴿چہ ند تیکہ یشتنیک لہم حہ دیسہ دا﴾

۱- (حَتَّى يَشْهَدُوا... إلخ): بزافہ: بہ تہنہا شادہ ہیتان مروؤ ئہ پیئتہ موسولمان، ئہ گہر بہ کردہ وہ، یان بہ زویان کوفر نہ کا نابئ بکوژرئ، کہہ وایو: کوشتنی نویژ نہ کہرو زہکات نہ دہر، بہ ہؤی تاوانہ کہیہ، نہ کہ بہ ناوی کوفر، چونکہ پیئغہ مہرئہ ﴿ثُمَّ رَمَوْهُ: مَنْ أَصْلَ الْإِيمَانِ الْكَفُّ عَمَّنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا يُكْفَرُهُ بِذَنْبٍ، وَلَا يُخْرِجُهُ مِنَ الْإِسْلَامِ بِعَمَلٍ﴾ رواہ أبوداؤد، واتہ: یہ کیک لہ بنچینہ کانی ئیمان: وارہیتانہ لہ و کہہ سی شادہی ہیتانہ، بہ ہیچ گوناہیک کافری نہ کہین و بہ ہیچ کردہ وہیہک لہ جوغزی ئیسلام دہری نہ کہین.

۲- (وَيَقِيمُوا الصَّلَاةَ): زانایانی ئیسلام لہ سہردہمی سہحابہ وہ تا ئیستا یہ کدہنگن: لہ سہر ئہ وہی: ہر کہہ سیک باوہری بہ واجبیوونی نویژ نہ بی، ئہ وہ کافرہ. واتہ: داوای ئیسلامبوونہ وہی لی تہ کرئ، ئہ گہر موسولمان نہ بووہ، ئہ کوژرئو نویژئ لہ سہر ناکرئو لہ گورستانی موسولمانان نانیزرئ، بہ لام ئہ گہر باوہری بہ واجبیوونی نویژ ہہ بوو و لہ بہر تہمبہ لی نہ پیئہ کرد، ئہ وہ کافر نیہ، بہ لکو داوای نویژ کردنی لی تہ کرئ جا ئہ گہر نویژئ نہ کرد، گہر وہی موسولمانان ئہ یکوژئ.

۳- (وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ): زہکات نہ دہرئہ گہر باوہری بہ واجبیوونی زہکات نہ بو ئہ ویش کافرہ، بہ و جوڑہی باسماں کرد پرفتاری لہ گہل تہ کرئ، بہ لام ئہ گہر باوہری بہ واجبیوونی زہکات ہہ بوو، لہ بہر بہ خیلی نہ پیئہ دا، ئہ وہ گہر وہی موسولمانان بہ زور لی وہرئہ کرئ، جا ئہ گہر نہیداو جہنگی کرد، ئہ وہ جہنگی لہ گہل تہ کرئ، ہر وہ کو ئیمامی (أبو بکر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) جہنگی لہ گہل کردن.

بہ لگہ: لہ سہر کوشتنی نویژ نہ کہرو زہکات نہ دہر- جگہ لہم حہ دیسہ- خوای گہر وہہ ﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ﴾ ئہ گہر لہ کوفرہ کہ یان

(الْحَدِيثُ التَّاسِعُ: فَعَلَ الْمَأْمُورَاتِ وَتَرَكَ الْمَنْهَيَّاتِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ صَخْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ، وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَثْرَةُ مَسَائِلِهِمْ وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ﴾ رواه البخاري ومسلم.

توبه یان کردو نوڙیان کردو زه کاتیان دا، وازیان لی بیئن واته: نه گهر نوڙیان نه کردو زه کاتیان نه دا بیان کوژن.

۴- (إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ): نه و ما فانه ی نیسلام که ریگیای کوشتنی موسولمان نه دهن: وهکو زینای پیاوئیک، یان ئافره تئیک که جیماعئیکي حلالی کردبئ، یان وهکو مروفتیک به کیکی تری به ناهق کوشتبئ، یان مروفتیک له دین وهرگه رابئ، یان نه و که سانه ی مان نه گرن له نه نجامدانی شهرعته ی نیسلام، که پییان نه گوئری: (الْمُتَمَنِّعُونَ مِنَ الشَّرَائِعِ)، واته: نه و که سانه ی به کومه ل بریار نه دهن: له سهر نه کردنی واجبییک، یان له سهر کردنی حه پامئیک نه وانه ش وهکو زه کات نه دهره کان جه نگیان له گه ل نه کړئ، تا ملکه چی شهرعته ی نیسلام نه بن.

﴿حَدِیْسِ نَوْبِهِم: بِهِ جِيْهِنَانِيْ فِهْرْمَانِيْ پِنَغِه مَبِهْرُو ﷺ وَازِهِنَانِ لِه قَهْدَمَغِه كِرَاوْمَكَانِ﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ صَخْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): گيډراوه ته وه له (نه بوهره پره) خوا لئی پلزی بئ، سه حابه يه، له سالی (٦) ی کوچی موسولمان بووه، له تهمه نی (٧٨) سالی دا له سالی (٥٧) ی کوچی له (مه دینه) وه فاتی کردوه، له هه موو سه حابه کان زوړتر حه دیسی له بهر بون (٥٣٧٤) حه دیسی گيډراونه وه.

(قال) نه فهرموئ: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ): گوئم له پیغه مبه ر ﷺ بوو نه یفهرموو: (مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ) ههرچی له ئیوهم قه دهغه کرد، واته: فهرمووی مه یکه ن (فَاجْتَنِبُوهُ) خوټانی لی پاریزنو به هیچ جوړیک مه یکه ن (وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ) وه ههرچی فهرمانی کردنم پی دان، واته: فهرمووی بیکه ن (فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ) ههرچه ندی له توانا تاندا هه یه بیکه ن.

لیره دا بومان دهره که وئیت: که وازیان له خراپه، زیاتر بایه خی پی نه درئ له کردنی چاکه، چونکه به هیچ جوړیک خراپه په سهند نه کراوه و نابئ بکړئ.

(فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ) نه ته وه کانی پیش ئیوه له بهر نه وه خوا له ناوی بردن (كَثْرَةُ مَسَائِلِهِمْ) چونکه به بی پیویست پرسپاری زوړ بئ سودیان له پیغه مبه ران نه کرد (وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ) هه روه ها دژ به فهرمانی پیغه مبه رانی خوټان نه جولانه وه (رواه البخاري ومسلم) ئیمامی (بوخاری) و (موسلم) گيډراویه تیانه وه.

لیره دا مه به ست پرسپار کردنی بئ که لکه، چونکه پرسپار کردنی کاروباری نایینی پیویسته له سهر هه موو موسولمانئیک.

ههروهه بزانه: نهگه ر ئيمهش دژ به فهرمانی پيغه مبهريخومان ﷺ بجليينه وه له ناوچوونمان نيزيکه، که وایو: به هيچ جورک سنووری خواو پيغه مبهريخومان ﷺ مه شکينه.

ئينجا بزانه: هه رکه سيک له فهرمانی پيغه مبهريخومان ﷺ ده رچي: نيشانه ی نه وه يه که پيغه مبهريخومان ﷺ خوش ناوي، وه هه رکه سيک پيغه مبهريخومان ﷺ خوش نه وي نيشانه ی که م باوه ري يه، وه نهگه ر به پيغه مبهريخومان ﷺ نه زانی نه مه کافره ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ رواه الشيخان، واته: باوه ري هيچتان ته وواو نيه، تاكو مني له دايك باوكو منداله كاني خوي و له گشت خه لكی تر خوشتر نه وي.

﴿چهند تيگه يشتنيك له م چه ديسه دا﴾

۱- (مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ): ده قی ئه م فهرموده يه وا نهگه يه ني: که واجبه له هه موو جوره قه ده غه كراويك خومان بپاري زين، جا که م بي، يان زور بي، هه رچهند به رژه وه ندي گشتی، يان تاييه تيش تيك بچي.

ئينجا هه ر له سه ر بناغه ی ئه م فهرموده يه، قاعیده يه کی (أَصُولُ الْفَقْه) ی بنيات نراوه، که نه لي: (دَرْءُ الْمَقَاسِدِ أَوْلَىٰ مِنْ جَلْبِ الْمَصَالِحِ) واته: لادانو لابردي خراپه كان له پيشتره له وه ده سته ينانی به رژه وه نديه كان.

که وایو: خواردنه وه و کرين و فروشتنی شه راب حه رپامه و واجبه قه ده غه بکري؟ چونکه زيان له عه قل و دين نه دا، هه رچهند به رژه وه ندي شه رابخانه و شه رابفروشه كانيش تيك بچي.

۲- (وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ): ده قی ئه م فهرموده يه وا نهگه يه ني: که واجبه به گویره ی توانا فهرمان پيكراره كان بکه ين، هه روه ك خواي گه وره نه فهرموي: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ واته: تا تواناتان هه يه له خوا بترسن.

ئينجا هه ر له سه ر بناغه ی ئه م تايه تو چه ديسه، قاعیده يه کی (أَصُولُ الْفَقْه) ی بنيات نراوه، که نه لي: (مَا لَا يَذْرُكُ كُلُّهُ، لَا يَثْرُكُ جُلُّهُ) واته: هه ر شتيك ناگونجي هه مووی بکري، واز له کردنی به شه زوره که ی ناهيتدری.

که وایو: نهگه ر که سيک ته نها به شي رووخساری ناوی ده ست که وت، نه بي به کاری بي ني، ئينجا ته يه موم بکا. هه روه ها نهگه ر ناو و گليشي ده ست نه که وت: واجبه به بي ده سته نويزی نويزه که هه ر بکا، جا کاتيک ناوی ده ست که وت قه زای بکاته وه.

۳- (فَاجْتَنِبُوهُ... مَا اسْتَطَعْتُمْ): ده قی ئه م دوو فهرموده يه وا نهگه يه نن: قه ده غه كراو به هيچ جورک نابي بکري، به لام فهرمان پيكراره به گویره ی توانايه، که وایو: نهگه ر هويه کی ره واهه بوو، دروسته، يان واجبه: فهرمان پيكراره نه كری.

(الْحَدِيثُ الْعَاشِرُ: فِي اكْتِسَابِ الْحَلَالِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا، وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ،

تینجا هر به به لگه ی ثم حدیسه و له سر بناغه ی (قاعدہ) ی پابردو- (دَرءُ الْمَفَاسِدِ
أَوَّلَى مِنْ جَلْبِ الْمَصَالِحِ-) واجبه: موسولمان واز له فرمانی پیکراو بیئی نه گهر به هوی
کردنی فرمانی پیکراوه که مه ترسی روودانی قه ده غه کراویک هه بوو:

بُوَ نَمُونَه: ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَوْلَا حَدِيثُ عَنْهُ عَهْدُ قَوْمِكَ بِالْكَفْرِ لَنَقَضْتُ
الْكَعْبَةَ وَلَجَعَلْتُهَا عَلَى أَسَاسِ إِبْرَاهِيمَ ﷺ﴾ رواه الشيخان، واته: پیغمبره ﷺ به (عائشه) ی
فرموو: نه گهر که له که ی تو- دانیشتونوانی مه که- تازه موسولمان نه بوبان، (کعبه) م
هه لئه وه شانندو له سر بناغه که ی (ابراهیم) م ﷺ دروست نه کرده وه.

واته: لیله دا پیغمبره ﷺ وازی له م (سنة) ی ابراهیم پیغمبره ﷺ هینا، له ترسی روودانی
قه ده غه کراویک: که پهرته وازه دلشکانی دانیشتونوانی (مکه) یه، چونکه خوی گهره
نه فرموی: ﴿أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ ثم ثانینه نه نجام بدنه و پهرته وازه یی تی دا
مه که ن. که و ابوو: نه ی لاوی موسولمان- قوریانت بم- نه که ی به هوی (سنة) یکی
فرمانی پیکراو، بجی پهرته وازه یه که و ململانه یه کی قه ده غه کراو بکه ی.

٤- (إِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَثْرَةُ مَسَائِلِهِمْ): پرسیارکردنی بی سود، یان پیته ویست:
یه کی که له و کاره ناریکانه ی قه ده غه کراوه له سر موسولمان، هه روه که پیغمبره ﷺ
نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى حَرَّمَ عَلَيْكُمْ عُقُوقَ الْأُمّهَاتِ وَمَنْعًا وَهَاتِ وَوَادَ الْبَنَاتِ، وَكَرِهَ لَكُمْ قِيلَ
وَقَالَ وَكَثْرَةُ السُّؤَالِ وَإِضَاعَةُ الْمَالِ﴾ رواه الشيخان، واته: خوی گهره له ئیوه ی حه رام
کرده: نازاردانی دایکان، حه رامی کرده: نه دانی نه و مافه ی له سره تانه و داوا کردنی نه و
شته ی مافی ئیوه ی تی دا نیه، حه رامی کرده: زینده به چال کردنی کیژه کان، خوا پی ی
ناخوشه: گوته گوته بکه ن- واته: هه رچی گویتان لی بو بیلینه وه- پی ی ناخوشه: زود
پرسیاری پیته ویست بکه ن، پی ی ناخوشه: مال به فیرو بدنه.

﴿حَدِيثُ دَهِيَم: هُوَ لَدَانِ بُو وَدَهْدَه سَتِهِيْنَانِي حَه لَال﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَهُ (نَهْ بُو هُوَ پِهْ) گپداره وه ته وه، نه لی:
پیغمبره ﷺ فرموی: (إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ) خوی گهره پاک و بی عه یبه و (لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا)
ته نها شتی حه لال و بی گهرد نه بی وه ری ناگری، که و ابوو: هه ر شتی که به خوت نه یخوی و به
کاری نه هینی، یان بو مال و مندالت به کاری نه هینی و نه یخون، یان له ریگی خوا
نه یبه خشی، نه بی حه لال بی و ته نها هه ر به نیازی خوا بی، نه گینا: پاداشتت بو نانوسری.
(وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ) خوی گهره فرمانی داو ته خاوه ن باوه ران (بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ)

فَقَالَ تَعَالَى: (يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا). وَقَالَ تَعَالَى: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ). ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ يَا رَبَّ يَا رَبَّ. وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ وَغُذِيَ بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ! ﴿﴾ رواه مُسْلِمٌ.

بهو جوړه فرمانه ی داویه تیه پیغه مبه ران صلى الله عليه وسلم (فَقَالَ تَعَالَى) خوی گه وړه له فرمانی بو پیغه مبه ران، نه فرمانی: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ﴾ نه ی پیغه مبه رانی من ﴿كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ شتی پاکو حلال بخونو به کاری بینن ﴿وَاعْمَلُوا صَالِحًا﴾ کرده و هی باش بکن. (وَقَالَ تَعَالَى) هر بهو جوړه خوی گه وړه فرمان نه داته نیمانداران و نه فرمانی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی خاوهن باوه ران ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ لهو حلاله بی گرده بخونو به کاری بینن، که داومانه به نیوه.

که و ابو: به کاره ینانی حرام به هیچ جوړیک دروست نیه، جا نه گهر تا نیستا مالی خه لکت خوارده، توبه بکه و تولی مال که بده و دهست خاوه نه که ی، یان دهست میراتگره کانی نه گهر به خوی نه مابو، به لام نه گهر خاوهنی ناناسیته وه، یان دهست ناکه وئو خزمیشی نیه، بیده به دوو پیاوماقولی چاک، بو نه و هی له به رژه و وندی موسولمانان سهری بکن.

(ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ) ینجا پیغه مبه ران صلى الله عليه وسلم باسی جوړه پیاویکی کرد (يُطِيلُ السَّفَرَ) که سه فیری دوو درید نه کا: بو حج کردن و سهردانی خزمان و خواپه رستی تر (أَشْعَثَ) مووی سهری نارپک نه بیو (أَغْبَرَ) توزای نه بی چونکه له مال نیه خوی بشوا (يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ) دهستی خوی به رز نه کاته وه بو ناسمانو له خوا نه پارپته وه نه لی: (يَا رَبَّ يَا رَبَّ) خوابه له مه پرگرم بکه، خوابه نه شتم بدی (وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ) له گه ل نه وه شدا خواردنی نه م پیواره حرامه (وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ) خواردنه و هی حرامه (وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ) جلو به رگو که لو پهل ناو مالی حرامه (وَعُذِيَ بِالْحَرَامِ) هر به حرام پیگه یه ندراره و گه وړه بووه (فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ؟) چون نه م جوړه که سه دعای قبول نه بی؟ واته: قبول نابی (رواه مُسْلِمٌ) نیام (موسلم) گترویه تیه وه.

نینجا بزانه: دوعا کردن نه ویه: له خوا بیارپیته وه شتیکت بو بکا، یان به لایه کت له سهر لابدا: له دنیا، یان له قیامت. دوعا کردن باشو خوا پیی خوشه داوی هه موو شتی لی بکه ی، به مرجی نه و شته ی داوی لی ته که ی نارپک نه بیو تاوان نه بیو زیانی خه لکی تی دا نه بیو هر له خوی داوا بکه ی، چونکه جگه له خدا که سی تر دهسه لاتی نیه.

هه روه ها نه بی خواردن و خواردنه وه جلو به رگو که لو پهل ناو مالته هه مووی حلال بی، تاکو قبول بیی، هه روه ها: له دوعا کردن نه بی ناگدار بی: چی نه لی؟ دلتیا بی که

خوا بۆت جی به جی ئەکا، ئینجا دوعا له دواى نوێژکردن و به دهست بهرزکردنه وه
له سه ره ئه ژۆ دانیشن و پوو له قیبله و به تاییهت له دواى نیوه شه ودا باشتەر قبول ئەبێ،
ئه گهر قبول نه بو بزانه مه رجه کانی نه هاو ته جی، به لام له پۆژی دواى پاداشی
دوعایه کى ئەدریته وه.

جا بزانه: باشتترین خوارده مه نى و جلو به رگ نه مه یه: که به دهستی خۆت به شیوه یه کى
حه لال وه دهستی بێنى ﴿عَنِ الْمَقْدَامِ رَضِيَ عَنْهُ﴾: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: مَا أَكَلَ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا
مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلٍ يَدِهِ، وَإِنْ نَبِيَّ اللَّهِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ يَأْكُلُ مِنْ عَمَلٍ يَدِهِ ﴿رواه البخاري،
واته: هیچ که سێک خوارده مه نه یه کى باشتەر ناخوا، له و خواردنه ی که
به دهستی خۆی په یدای کردوه، بێگومان پیغه مبه رد اود ﷺ به دهستی خۆی ئاسنگری
ئه کردو خۆی پێ نه ژيانده.

﴿چهند تیگه یشتنیك له م حه دیسه دا﴾

۱- (لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا): وا ئەگه یه نێ: پێویسته خیرکردن ته نها له رێگای خوا بێ و به شتی
حه لال بێ، مه روه ک پیغه مبه ر ﷺ ئەفه رموی: ﴿مَا تَصَدَّقَ أَحَدٌ بِصَدَقَةٍ مِنْ طَيِّبٍ - وَلَا يَقْبَلُ
اللَّهُ إِلَّا الطَّيِّبَ - إِلَّا أَخَذَهَا الرَّحْمَنُ بِيَمِينِهِ، وَإِنْ كَانَتْ ثَمَرَةً فَتَرَبُّو فِي كَفِّ الرَّحْمَنِ حَتَّى
تَكُونَ أَعْظَمَ مِنَ الْجَلِّ﴾ رواه الشيخان، مه رکه سێک خیرێک به مالى ه لال بکا - چونکه
خوای گه وده ه لال نه بێ وهری ناگرێ - خوای گه وده ئەم خیره به راسته ی خۆی
وه رنه گرێ و قبولی ئەکا، مه رچه ند دانه قه سپیکیش بێ، له لای خوا زیاده ئەکا تا له چیا
گه وده تر نه بێ.

۲- (كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ): وا ئەگه یه نێ مه و لدان بۆ وده سته ینانی ه لال واجبه و خۆ
نه پاراستن له حه پام نیشانه ی به دب ختی، پیغه مبه ر ﷺ ئەفه رموی: ﴿إِنَّ التُّجَّارَ يُعْثُونَ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ فُجَارًا، إِلَّا مَنْ اتَّقَى اللَّهَ وَبَرَّ وَصَدَّقَ﴾ رواه الترمذی، واته: بازرگانه کانی درۆزن و
فیل باز له گه ل سته مکاران زیندوو ئەکرینه وه و حه شر ئەکرین، ته نها بازرگانێک نه بێ: که له
خوا ترسابێ و حه پامی وهرنه گرتبێ و چاکه ی کردبێ و راستی گوته ی.

۳- (يُطِيلُ السَّفَرُ): إلى آخر الحديث، بزانه: دوعا کردن چه ند ئاداب و پێویسته یه کى تری ه یه
تا کو قبول بێ، بۆ نمونه: پیغه مبه ر ﷺ ئەفه رموی: ﴿إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيُذِئْ بِتَحْمِيدِ اللَّهِ
وَالشَّاءِ عَلَيْهِ، ثُمَّ يُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ ثُمَّ لِيَذْغْ بَعْدَ بِمَا شَاءَ﴾ رواه أصحاب السنن، واته: مه ر
یه کیکتان نوێژی کردو ویستی دوعا بکا، با له پێشدا سوپاسی خوا بکا و بلی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ).
ئینجا سه لوات له سه ره پیغه مبه ر ﷺ لی بداو بلی: (وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ).
ئینجا له پاش ئەمانه کام دوعای پێ خۆشه با بیکا.

(الْحَدِيثُ الْوَاحِدُ عَشَرَ: فِي الْوَزْعِ)

﴿عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: سَبَطَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَرِيحَانَتَهُ قَالَ: حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: (دَغْ مَا يَرِيكَ إِلَى مَا لَا يَرِيكَ)﴾
رواهُ الترمذي والنسائي، وقال الترمذي: حديث حسن صحيح.

﴿حَدِيثِي يَزِدُّهُمْ: وَازْهِنَانِ لَهُ گومانلیکراو﴾

(عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گپدر اوته وه له حه زه تهی (حه سن) کوپی ئیمامی (عه لی) خوا لیان پازی بی، سه حابه یه و دایکی ناوی (فاطمه) یه کچی پیغمبره ﷺ، بوی پی پی ئه لئین: (سَبَطَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) نه وه ی پیغمبره ﷺ، له سالی (۳) ی کچی له دایک بووه، له سالی (۵۰) ی کچی له لای ژنه که ی خوی ژه مری ده رخوارد دراو وه فاتی کرد، له مه دینه له گورستانی (به قیغ) نیژراوه، (۱۳) حه دیسی گپراونه وه، له لای پیغمبره ﷺ زور خوشه ویست بوو، له بهر نه وه پی پی نه گوتی: (وَرِيحَانَتَهُ) ره یحانه بو خوشه که ی پیغمبره ﷺ.

(قَالَ: حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) ئه لی: ئه م فه رموده یه م له پیغمبره ﷺ وه رگرتوه له بهرم کردوه، که نه فه رموی: (دَغْ مَا يَرِيكَ) واز بیته له و شته ی ده تخته گومان و گومانت لی هیه: ئایا حه لاله، یان نا؟ جا هه رچه ند نه و شته زور که م و بی نرخیش بی ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ: مَرَّ بِتَمْرَةٍ فِي الطَّرِيقِ فَقَالَ: لَوْلَا أَنِّي أَخَافُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الصَّدَقَةِ لَأَكْتَنُهَا﴾ رواه الشيخان، پیغمبره ﷺ له ریگه دایه که دانه قه سپی دوزیه وه، ئینجا فه رموی: نه گه ترسی نه وه م نه بویه، که هی زه کاته: ئیستا نه موارده، واته: له بهر نه م گومانه وازی لی هینا و نه یخوارد.

(إِلَى مَا لَا يَرِيكَ) پوو بکه نه و شته ی ناتخته گومان و گومانی ئی دا نیه که حه لاله، که و ابو: پیویسته موسولمانی ته و او تخونی نه و شتانه نه که وی که به ته وای له حه لالبونیان دلتیا نیه، چونکه به واز هینانی گومانلیکراو به لای که می هیچ تاوانی له سه ر نانووسری، به لام نه گه ر گومانلیکراو به کار بیئی و بیکا، به لای که می تووشی دوو دلی ئه بی نه گه ر نه ختیک ترسی خوی هه بی:

بُو وَيْنَه: نه گه ر ئافره تیک پی پی گوت: من شیرم داوه ته توو نه و کچه. ئه مه هه رچه ند شاهیدی یه که ئافره ت کار ناکاته سه ر حه لالبونی ماره کردنی نه و کچه، به لام گومانیک و دوو دلیه کت بو پهیدا نه بی، که و ابو: له بهر نه و گومانه واز له و کچه بیته و ماره ی مه که، برپاوه حه دیسی (۶) و (۲۷).

(رواهُ الترمذي والنسائي) ئه م دوو زانایه ئه م حه دیسه یان گپراوه ته وه و (وقال الترمذي: حديث حسن صحيح) ئیمامی (تیرمیزی) فه رمویه تی: ئه م حه دیسه جوانه وراسته.

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ حُسِّنَ إِسْلَامُ الْمَرْءِ

ټيمامي (نه سسائي) ناوي (نه حمده) كورې (شوعه يې) ى نه سسائي به، خه لگى (خوپاسان) ه و له سالي (٢١٥) ى كوچى له دايك بووه، له سالي (٣٠٣) ى كوچى، له (فهله ستين) وه فاتى كړدوه، به كيك بوو له زانا به رزه كانى شهرعو حه ديس.

۱- (دَعَا مَا يَرِيكَ): له سر بناغی، ثم حدیسه قاعیده کی (أُصُولُ الْفَقْه) بنیات نراوه: که نهی (إِذَا تَعَارَضَ شَكٌّ وَيَقِينٌ قُدِّمَ الْيَقِينُ) هرکاتیک گومانیک و بی گومانیک دژ به یه کتری و هستان بی گومانه که به کار دی:

۲- (إِلَى مَا لَا يَرِيكَ): ههركاتيگ گومان لیکراویگ نه که ی ئه بی بزانی: بی گومان پرسیات ئیته کری، ئایا بۆ وات کرد؟ که وابوو: ئه ی موسولمانی خو شه ویست، هه ولی حه لال و گومان لینه کراو بده، منداله کانت به حه لال بژیینه تا کو باری دونیا و قیامهت سوک بیی، چونکه له زهت و خوشی دونیا به دهوله مهندی نیه، ته ماشا بکه پیغمبه ر ﷺ نه فرموی: ﴿مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ آمِنًا فِي سِرِّهِ مُعَافًى فِي جَسَدِهِ عِنْدَهُ قُوْتُ يَوْمِهِ فَكَأَنَّمَا حِيزَتْ لَهُ الدُّنْيَا﴾ رواه الترمذی، واته: هه ریه کیک له ئیوه له پۆژه که ی دا له کۆمه لگه ی خو ی دا ئه مین بی و کهس به دوا ی دا نه گه پی، لاشه که ی ساغ و بی به لا بی، ئازوو قه ی پۆژه که ی هه بی، با وا دابنه: که هه موو دونیا ی بۆ کۆ کراوه ته وه.

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) تَهْ بِوَهْ بِوَهْ بِرَهْ تَهْ فَرَمَوِي: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) يَنْفَعُهُ مَبْرُورٌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَرَمَوِي: (مَنْ حُسْنُ إِسْلَامِ الْمَرْءِ) يَهْ كَيْكْ لَهْ نِيْشَانَهْ يَ جَوَانِي وَرِيْكَ وَبِيْكَ ثَايِيْنِيْ مَرُوْثْ

تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ ﴿﴾ حدیث حسن رواه الترمذی وَغیره هَكَذَا.

نهمه یه: (تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ) واز بیټنې له و شتانه ی سودی نیو په یوه ندی به خو یه وه نیو (حدیث حسن رواه الترمذی وَغیره هَكَذَا) نیمامی (تیرمیزی) گټراو یه تیه وه.

بِرَآنِه: نه و شتانه ی په یوه ندی به مروغه وه هیه، نه وه یه بؤ کاروباری ژیا نی بی: وه ک زانستی و ته ندروستی و خواردن و جلو به رگو دؤ ستایه تی و خو پاراستن له هر چی زیانی تیدا بی و پټک و پټک کردنی خیزان.

که و ابوو: هر چی سودی بؤ ژیا نی د دنیا و قیامت نه بی وازی لی بیته و کاتی خوتی پی له ده ست مده: وه ک گفتوگوی بی سود و پرسیاری بی سود و ه لسان و دانیشتنی بی سود و خو ټیکه ل کردنی کاروباری خه لک که په یوه ندی به توه نه بی.

لُیْنَجَا بِرَآنِه: یارمه تیدانی خه لک و ناموزگاری کردن و داپوشینی که مو کوری یه کانیا ن په یوه ندی به توه هیه و به ټرکی سهر شانی خوتی برانه ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْمُؤْمِنُ مِرَآةَ الْمُؤْمِنِ، وَالْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ، يَكْفُ عَلَيْهِ ضِعَّتُهُ وَيَحُوطُهُ مِنْ وَرَائِهِ﴾ رواه أبوداود، موسولمان ناوینته ی موسولمانه و برای موسولمانه، به ربوبومه کی نه پاریزئی و که مو کوریه کانی لانه با، نه گهر له بهر چاویشی نه بی هر یارمه تی نه دا.

﴿چه ند تیگه یشتنیک لهم چه دیسه دا﴾

۱- (تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ): پاراستنی نهیننی به رزترین ره و شتی موسولمانه، به تاییه تی داپوشین و ناشکرانه کردنی نه و گونا ه ی به په نهانی کراوه، چونکه ناشکرا کردنی گونا ه نه بیته هوی لینه بووردنی خوی گوره، هه روه ک پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموی: ﴿كُلُّ أُمَّتِي مُعَاْفِي إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ، وَإِنْ مِنْ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَعْمَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا ثُمَّ يُصْبِحُ - وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ - يَقُولُ: يَا فَلَانُ عَمِلْتُ الْبَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا، وَقَدْ بَاتَ يَسْتَرُهُ رَبُّهُ وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ﴾ رواه الشيخان، واته: نوممه تی من گشتی عه فو کراوه، ته نها نه وانه نه بن: که به ناشکرای گونا ه نه کن، گونا هی ناشکرا به وهش نه گوتری: که مروغه له شه وی دا به په نهانی گونا هی ک بکا، خوا لی ناشکرا ناکا، به لام به خوی نه لی: فلان دویتنی نه م گونا هم کردوه. نه و پرده ی خوا به سهری دا هینابو و پوشیبوی، به م گوته بی سوده لای نه باو گونا ه که ناشکرا نه کاو خوا لی نابوری.

۲- (تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ): پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموی: ﴿لَا يُسَالُ الرَّجُلُ فِيمَا ضَرَبَ إِمْرَأَتُهُ﴾ رواه أبوداود، پرسیار له پیاو ناکری: تایا بؤچی له ژنه کی خوی داوه؟ چونکه پرسیاره که په یوه ندی به که سیکی تره وه نیو بی سوده.

(الْحَدِيثُ الثَّالِثُ عَشَرَ: أُخُوَّةُ الْإِسْلَامِ)

﴿عَنْ أَبِي حَمْزَةَ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ خَادِمِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ﴾ رواه البخاري ومسلم.

﴿حَدِيثِ سَيِّدِهِمْ: بَرَايَةِ تَى نِيسْلَام﴾

(عَنْ أَبِي حَمْزَةَ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گپدراوه ته وه له (نه نه س) ی کوپی (مالیک) رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (خادم رسول الله ﷺ) که خرمه تکاری پیغه مبه ره ﷺ، که واته: سه حابه یه، له (مه دینه) ی پیروژ له دایک بووه، که پیغه مبه ره ﷺ هاته (مه دینه) ته مه نی (۱۰) سالان بوو و بووه خرمه تکاری پیغه مبه ره ﷺ، تا پیغه مبه ره ﷺ وه فاتی کرد هر خرمه تی کرد، له ته مه نی (۱۰۰) سالی دا له شاری (بَصْرَة) وه فاتی کرد. (۲۲۸۶) حدیسی گپراونه وه، نه فه رموی:

(أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) پیغه مبه ره ﷺ فه رموی: (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ) بیروباوه پی هیچ کامیکتان ته واو نابی به خواو پیغه مبه رو پوژی دواپی (حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ) تا بۆ برای خوی نه و شته ی پی خوش نه بی: که بۆ خوی پی خوشه (رواه البخاری ومسلم) نیامی (بوخاری) و (موسلیم) گپراویه تیانه وه.

مه به ست له و شتانه ی که نه بی بۆ برای موسولمانت پی خوش بی، نه وه یه: له ئایینی نیسلامدا په وا بی، چونکه نه گهر به خوت شتی ناپیکت پی خوشه، نابی پیت خوش بی که سانی تر بیکا.

له م فه رمووده یه پیغه مبه ره ﷺ هانمان نه دا: بۆ نه وه ی دلمان چاکه ی بوی بۆ هه موو که س، هه تا نه بی پیمان خوش بی برایه کی تاوانبار توبه بکا، نه وه ی کافره موسولمان بی. هه روه ها به خته وه ریت له دونیاو قیامت بۆ هه موو که س پی خوش بی، چونکه هیچ له تو که م نابیتته وه، که و ابوو: هه سودی به که س مه به.

﴿چهند تیگه یشتنیک له م حدیسه دا﴾

۱- (حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ): وا نه گه یه نی: که برایه تی نیسلام پارچه یه کی ئیمان، چونکه پیغه مبه ره ﷺ نه فه رموی: ﴿الْإِيمَانُ بَضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً، فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَذْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ﴾ رواه الشيخان، واته: ئیمان هه فتاو سی پارچه یه، له هه مووانیان گه وره تر: شاده هیتانه، له هه مووانیان نرمتر: لابرندی ئازارده ری ریگه یه، شهرم کردن پارچه یه کی ئیمان. بپوانه حدیسی (۲۰) م.

۲- (مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ): وا نه گه یه نی: که دلسوزی بۆ خه لک پارچه یه کی تری ئیمان، پیغه مبه ره ﷺ نه فه رموی: ﴿الْمُؤْمِنُ مَنْ أَمِنَهُ النَّاسُ عَلَى دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ﴾ رواه الترمذی، واته: ئیماندار ی ته واو نه و که سه یه: خه لک له خوین و مالیان لی ته مین بن، واته: لی دنیا بن که زیانیان لی نادا.

(الْحَدِيثُ الرَّابِعُ عَشَرَ: حُرْمَةُ دَمِ الْمُسْلِمِ)

﴿عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ إِلَّا بِإِحْدَى ثَلَاثٍ: الْتَيْبُ الزَّانِي، وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمَفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ﴾ (رواه البخاري ومسلم).

۳- پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿ذَاقْ طَعْمَ الْإِيمَانِ: مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا﴾ (رواه مسلم، واته: نه و که سه تامی ئیمان نه کا: که پازی بی خوی گه وره دانودرو په رستراوی بی، ئیسلام به رنامه ی ژیا نی بی، محمد ﷺ پیغمبرو پیشه وای بی).

﴿حَدِيثُي چوارده هه م: كوشتنی موسولمان چه رانه﴾

(عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَبْدُ اللَّهِ كُورِي مَه سَعُود نَه فرموی: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغمبر ﷺ فرموی (لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ) كوشتنی مروئی موسولمان دروست نیه (إِلَّا بِإِحْدَى ثَلَاثٍ) ته نها به کردنی یه کتیک له م سی تاوانانه دروسته:

یه که م: (الْتَيْبُ الزَّانِي) زینا کردنی پیاوی که ژنی هیتابی و بویته زاوا، یان ئافره تیک میردی کردبی و لی بویته زاوا، نه مانه به ردباران نه کرین تا ده مرن، به لام نه گهر پیاو ژنی نه هیتابی، یان ئافره ت میردی نه کردبو، نه بی یه کتیک سه د داریان لی بدیری سالتیک له وولات دور بخرینه وه. هه روه ها، نیربازی وه ک زینا وایه، به لام هه ندی زانا فرموویانه: نه بی هه ردوکیان بکوژین.

دووم: (وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ) كوشتنی بی تاوان به ئاره زووی خوی، نه بی له تۆله ی کوژراو بکوژیته وه، جا نه گهر عه فو کرا، نه بی خوینی بدا، به لام نه گهر مه به سستی كوشتن نه بو، به لکو له ده سستی کوژرا، نه مه دروست نیه بکوژیته وه، به لکو نه بی خوین بداو خزمه کانی پازی بکا: وه ک پووداوی ئۆتۆمبیل، چه ک له ده ست ده رچوون، یاری کردنی تر.

به لام ئاگادار به: له هه موو جوړه كوشتنیک-جگه له تۆله- نه بی که ففاره ت بدیری، واته: یه ک کۆیله ئازاد بکا نه گهر هه بوو، نه گهر نا: نه بی دوو مانگ له سه ر یه ک به پۆژوو بی.

سی یه م: (وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمَفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ) وازهینانه له ئایینی ئیسلام و جیا بوونه وه یه له کۆمه لی موسولمانان، هه ر که س له ئایینی ئیسلام په شیمان ببیته وه، واته: به زوبان، یان به کرده وه کافر بیی و دیسان موسولمان نه بیته وه، نه بی بکوژئ و نه گهر که سی ک باوه پی به هه ر شهش پوکنی ئیمان نه بی، یان جوین به خوداو پیغمبر ﷺ بدا، یان بلی: به حوکمی ئیسلام پازی نیم، یان گالته به خوداو پیغمبر ﷺ ئیسلام بکا، نه وه کافره و كوشتنی واجبه له سه ر کار به ده ستانی موسولمانان، هه روه ها نه وه ی له کۆمه لی موسولمانان جیا نه بیته وه و دژ به ئیسلام نه وه سستی، نه بی بکوژئ (رواه البخاري ومسلم) ئیمامی (بوخاری) و (موسلم) گتیاو یه تیا نه وه.

جا بزانه: نه وهی کافر نه بی و موسولمان نابیته وه، له دواى سى عیدده په یوه ندی ژنو میردایه تی نه پچړی.

ئینجا بزانه: گوړپایه لى و پړزلیتانی کاربه دهستان، نه رکی سهر شانی گشت موسولمانیکه به و مه رجه ی به یاسای قورئان کار بکا ﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنْ أُمِرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ مُجَدَّعٌ أَسْوَدٌ يَقُودُكُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ فَاسْمَعُوا لَهُ وَأَطِيعُوا﴾ رواه مُسْلِم، واته: نه گهر، قوله په شیکى لووت پړاو، کرایه سهر کرده ی ئیوه به یاسای قورئان ئیوه ی به پړوه نه بږد، ئیوه ش گوړپایه لى بن و له فرمانی دهرمه چون.

ههروه ها بزانه: هر که سیك له دژى نه م جوړه کاربه دهستانه راپه پړی و په رته وازه یی بخاته نیو کومه لى موسولمانان، واجبه موسولمانان له ناوی بیه و نابى شوینی بکه ون ﴿عَنْ عَرْفَجَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَنْ أَرَادَ أَنْ يُفَرِّقَ أَمْرَ هَذِهِ الْأُمَّةِ وَهِيَ جَمِيعٌ فَاضْرِبْهُ بِالسَّيْفِ كَأَنَّا مِنْ كَانَ﴾ رواه مُسْلِم، واته: هر که سیك بیه وئى نه م نوممه ته ی ئیسلام لیك جیا بکاته وه و په رته وازه ی بخاته ناو له و کاته ی که کومه لن- ئیوه به شمشیر لى بدن، جا هر که سیك بن.

﴿چهند تیگه یشتنیك له م حه دیسه دا﴾

۱- (لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ): پوژنك (عبدالله) ی کوړی ئیمامی (عمر) ته ماشای (كعبه) ی پیروزی کرد- که قبیله ی موسولمانانه- ئینجا فهرمووی: ﴿مَا أَكْظَمَ حُرْمَتَكَ وَالْمُؤْمِنِ أَكْظَمَ حُرْمَةً عِنْدَ اللَّهِ مِنْكَ﴾، ئای (كعبه) چهند گه وړه و به پړزی، خو ئیماندار له لای خوا له توش گه وړه و به پړزتره. جا هر له بهر گه وړه و به پړزی موسولمان پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموئ: ﴿لَزَوَالِ الدُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ قَتْلِ رَجُلٍ مُسْلِمٍ﴾ رواه الترمذی، واته: نه مانى دنیا ئاسانتره له لای خوا ی گه وړه له کوشتنی مړوئیکى موسولمان.

۲- (الْثَّيْبُ الزَّانِي): بزانه: به شایه دی چوار پیاو، یان به دان پیداهینانی زیناکه ر زینا ئاشکرا نه بی، دیسان بزانه: هر جوړه زیناکه ریک هه بی، نه گهر زینایه کی لى ئاشکرا نه بو، با له نیتوان خو ی و خوا ی گه وړه دا توبه بکاو ئاشکرای نه کا، به م توبه یه- إِنْ شَاءَ اللَّهُ- خوا ی گه وړه لى خو ش نه بی، پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموئ: ﴿مَنْ أَصَابَ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَعُوقِبَ بِهِ فِي الدُّنْيَا فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ، وَمَنْ أَصَابَ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَسَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ فَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ: إِنْ شَاءَ عَفَا عَنْهُ، وَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُ﴾ رواه الشيخان، واته: هر که سیك تاوانیکى له م تاوانانه کرد- جگه له کافریبون- نه گهر له دنیا به هوی نه م گونا هه سزا درا، نه وه سزای قیامه تی له سهر لانه چى، به لام نه گهر تاوانیکى له م تاوانانه کرد- جگه له کافریبون- ئینجا خوا لى پو شى و

(الْحَدِيثُ الْخَامِسُ عَشَرَ: فِي خِصَالِ الْمُؤْمِنِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ﴾ رواه البخاري ومسلم.

ناشکرای نه کرد، نه وه له پوژى دواى له دهست خودايه، نه گهر چه ز بکا: لى نه بورى، نه گهر نا: سزای نه دا. واته: هر چه ند به بى توبه کردنىش بمرى.

۳- (وَالتَّارُكُ لِدِينِهِ): جياوازی نيه: واز له هه موو ئايين بهيئى، يان له به شيكى، بگه پيوه بو حه ديسى (۸) م.

۴- (الْمُفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ): مه به ست به كو مه ل (أهل السنة والجماعة) يه، واته: هر چينك بو بلاو كردنه وهى (بدعة) چه كه هه لگري: نه بى جهنگيان له گه ل بگري، هه روه كو ئيمامى (على) جهنگى له گه ل (خوارج) كرد.

﴿حَدِيثُ يَزِيدُ هَهُم: رَمُوشْتَه كَانِي مَرُوقِي ئِيْمَانْدَار﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) نه بو هوږه پره نه فهرموى: پيغه مبه ر ﷺ فهرموى: (مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) هه ركه سيك باوه پى ته واوى هه يه به خواو پوژى دواى (فَلْيَقُلْ خَيْرًا) با قسه ي باش بكا (أَوْ لِيَصْمُتْ) يان بى دهنگ بى. له م فهرموده يه ده رنه كه وى: قسه ي به سود پيويسته بگوتري، به مه رجى پرو داو يكي ناله بار پوو نه دا، وه نه گهر قسه كردن سودى نه بى، پيويسته نه گوتري، چونكه زوږبه ي تاوانى ناده ميزاد كه له دونياو قيامت پى به ديه خت نه بى: له گفتوگوى ناله بار پوو نه دا، بويى (لوقمان) نه لى: (نه گهر قسه زيو بى، نه گوتنى زيږه).

(وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ) وه هه ركه سيك باوه پى ته واوى به خواو پوژى دواى هه يه، با پيژى ميوانى بگري و له گه لى پوو خوش بى به گويږه ي توانا خوار دنى ناموزگاريان بكاو يارمه تيان بدا.

بزانه: دراوسى موسولمان و خرم سى مافى هه نه، دراوسى موسولمان و بيگانه دوو مافى هه نه، دراوسى كافر يه كه مافى هه يه.

(وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ) وه هه ركه سيك باوه پى ته واوى به خواو پوژى دواى هه يه، با پيژى ميوانى بگري و له گه لى پوو خوش بى به گويږه ي توانا خوار دنى بداتى و شويى نوستنى بو داين بكاو له به رده م ميوانا پوو گرځي و ده مه قالى له گه ل مندالانى خوى نه كا، هه روه ها نابى ميوانيش خوى ناشيرين بكا: وهك داواى خوار دنى تايه تى بكا، يان خوى تيكه لى كاروبارى خاوه ن مال بكا، نه گهر شتيكى نارپكى ديت، نابى بلاوى بكا ته وه (رواه البخاري ومسلم) ئيمامى (بوخارى) و (موسليم) گيږاويه تيان وه.

ثَيْنِجَا بَزَانَه: ئەم سى پەشتانە پەشتى موسولمانى راستەقىنەىو ھەر بە پەشتى باش موسولمانان بە بەھشت شاد ئەبن ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: سُلَّ النَّبِيِّ ﷺ: عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ الْجَنَّةَ؟ فَقَالَ: تَقْوَى اللَّهِ وَحَسَنُ الْخُلُقِ. وَسُئِلَ عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ النَّارَ؟ فَقَالَ: الْفَمُ وَالْفَرْجُ ﴿رواهُ الترمذى، واته: پرسىار لە پىغەمبەر ﷺ كرا: ئايا زۆرتىن شت كە خەلكى بباتە بەھشت چىيە؟ فەرمووى: لە خواترسى و پەشتى باش. ئايا زۆرتىن شت كە خەلكى بباتە دۆزەخ چىيە؟ فەرمووى: زمان پىسى و داوین پىسى.

﴿چەند تىگەيشتىك لەم ھەدىسەدا﴾

۱- (فَلْيُقَلِّ خَيْرًا): ئىمامى (الشافعى) ئەفەرموئى: (با قسەى باش بكا، بەلام پاش بىركردنەو: ئايا ئەم قسەىيەى ئەيكا باشە، يان نا، ئىنجا ئەگەر دۇنيابو كە قسەكە باشە با بىكا، بەو مەرجهى نالەبارى پوو نەدا).

ئىمام (أبوعلی الدقاق) ئەفەرموئى: (مَنْ سَكَتَ عَنِ الْحَقِّ فَهُوَ شَيْطَانٌ أَخْرَسُ) ھەر كەسكە لە گوتنى راستى و پەوا بى دەنگ بى، ئەو شەيتانىكى لالە.

ثَيْنِجَا بَزَانَه: لە ھەر كاتو شۆنتىك بەرژدەھندى لە قسەکردندا نەبو، ئەو بى دەنگى باشەو ھەسانەو ھەيەكە بۆ خۆى و فرىشتەكان، چونكە پىغەمبەر ﷺ ئەفەرموئى: ﴿لَا تُكْثِرُوا الْكَلَامَ بِغَيْرِ ذِكْرِ اللَّهِ، فَإِنَّ كَثْرَةَ الْكَلَامِ بغيرِ ذِكْرِ اللَّهِ قَسْوَةٌ لِلْقَلْبِ، وَإِنْ أَبْعَدَ النَّاسُ مِنَ اللَّهِ الْقَلْبُ الْقَاسِي﴾ رواه الترمذى، واتە: زۆر قسە مەكەن بە قسەىيەكى وا: كە زىكرى خواو چاكە نەبى، چونكە زۆر گوتن بە بى زىكرى خوا: ئەبىتە ھۆى دلپەقى، بە راستى دۆرتىن كەس لە خواى گەورە دلپەقە. كەوابوو: (زۆر گوتن، قوپان خووشە).

۲- (فَلْيُكْرِمْ جَارُهُ): دراوسى تا چل خانوو لە راستەو چەپەو باكور و باشورى خانوو كەت ئەگرىتەو.

ثَيْنِجَا بَزَانَه: پىزلىننى دراوسى نىشانەى ئىمانى تەواو، ھەر ھەكو لەم ھەدىسەدا دەرئەكەوئى، ھەر ھەما ئازاردانى دراوسى ھۆى دواكەوتنە لە بەھشت، پىغەمبەر ﷺ ئەفەرموئى: ﴿لَا يُدْخِلُ الْجَنَّةَ مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارُهُ بَوَائِقِهِ﴾ رواه مسلم، واتە: ناچىتە بەھشت كەسكە دراوسىيەكەى لە خراپەى ئەمىن نەبى. كەوابوو: بۆ دراوسىيەكەت دلسۆز بەو لە خواردنى خۆت بى بەشى مەكە.

۳- (فَلْيُكْرِمْ صَيفُهُ): دەرپارەى ميان و مياندارى پىغەمبەر ﷺ ئەفەرموئى: ﴿مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ صَيفَهُ، جَانِزَتُهُ يَوْمَ وَلِيْلَةٍ، وَالصَّيْفَةُ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ، فَمَا بَعْدَ ذَلِكَ فَهُوَ صَدَقَةٌ، وَلَا يَحِلُّ لَهُ أَنْ يَتَوَيَّ عِنْدَهُ حَتَّى يُخْرِجَهُ﴾ رواه أبوداود، ھەر كەسكە باوھپى بە خواو

(الْحَدِيثُ السَّابِعُ عَشَرَ: إِحْسَانُ الْعَمَلِ)

﴿عَنْ أَبِي يَعْلَى شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ: فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ،

﴿چەند تیگەشتنیك لەم ھەدیەدا﴾

۱- (أَوْسِي): وا ئەگەین: پێویستە موسولمان داوای نامۆزگاری لە موسولمان بکا، چونکە ھەموو کەسێک لە کەمو کۆریەکانی خۆی ئاگادار نیو موسولمانی دڵسۆز ئاگاداری ئەکاتەو، پێغەمبەر ﷺ ئەفەرموی: ﴿إِنَّ أَحَدَكُمْ مِرْآةُ أَخِيهِ، فَإِنْ رَأَى بِهِ أَدَى فَلْيَمِطْهُ عَنْهُ﴾ رواه الترمذی، واتە: بە راستی ھەر یەکێکتان ئاوینە ی برای خۆیەتی، کەوابوو: ھەر ناشیرینیەکی لە برای خۆی دیت ئەبی لایببا.

۲- (لَا تَغْضَبْ): توپەیی: وەجۆش ھاتنی خۆینە بۆ پونەدانی سەرشوپی، یان بۆ تۆلەوەرگرتن، ئەم وەجۆش ھاتنە وا لە مەزۆ ئەکا: دەماری جووت ئەبی و پەنگی تیک ئەچێ و دەمی کەف ئەکا و گوشتارو کرداری نالەبار ئەبی، ئەگەر لەم کاتەدا خۆی ببینی، لە شەرمی پەنگی نالەباری خۆی توپەیی نامینی.

ئینجا بزاتە: پەوشتە باشەکانی ئیسلام، باشترین دوستان بۆ زالبوون بە سەر توپەیی دا، کەوابوو: ئەگەر توپەش ببووی، توپەیی بەشارەو ئەنجامی مەدە، پێغەمبەر ﷺ ئەفەرموی: ﴿مَنْ كَظَمَ غَيْظًا وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْفِذَهُ دَعَا اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ حَتَّى يُخَيَّرَ مِنْ أَيِّ الْحُورِ الْعِينِ شَاءَ﴾ رواه الترمذی، ھەرکەسێک بۆ توپەیی بەشاریتەو-توانای ئەنجامدانیشی ھەبێ- خوای گەورە لە بەرچاوی خەلک لە پۆژی دواپی بانگی ئەکا، تاکو بیکاتە سەرپشک: کام حۆری ھەلبژێری بیداتی.

﴿ھەدیسی ھەقەدەھەم: رێک و پێک کردنی کردار﴾

(عَنْ أَبِي يَعْلَى شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (شەددادی کوپی (ئەوس) سەجایە، لە (مەدینە) ی پیروژ لە دایک بوو، لە سالی (۵۸) ی کۆچی لە (بَيْتِ الْمُقَدَّس) وەفاتی کردو، (۵۰) ھەدیسی گێراوئەو.

(عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) لە پێغەمبەر ﷺ ئەگێریتەو: (قَالَ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ) پێغەمبەر ﷺ فەرموی: خوای گەورە واجبی کردو: کە چاکە لەگەڵ ھەموو شتیکا بە کار بیتن:

(فَإِذَا قَتَلْتُمْ) جا ئەگەر ھاتوو کەسێکتان کوشت (فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ) بە شێوەیەکی باش بیکوژن. واتە: ئەگەر لە تۆلە ی باوکت، یان برات، یان کوپت، کەسێکت کوشت لە کوشتن بەولاو ھیچی تری لێمەکە: وەک دەم و لوت بپین و ناشیرین کردنی لاشەکە ی،

وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَةَ، وَلْيُحَدِّ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ وَلْيُرِخْ ذَبِيحَتَهُ ﴿﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

یان نه گهر که سیتک هه لمه تی هینایه سهر مال و ناموست و نه گه پراوه، شهوه له کوشتن به ولاره هیچی تر دروست نیه ﴿عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَنْ قَتَلَ ذَوْنَ مَالٍ فَهُوَ شَهِيدٌ﴾ رواه الترمذی، واته: هه رکه سیتک به هو ی پاسه وان ی کردن و به رگری کردن له ملک و مالی خو ی بکوژ ی شه هیده .

(وَإِذَا ذَبَحْتُمْ: فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ) وه هه كاتيك ئاژه لئكي هه لائان سه ربى، به شيويه كى باش سه رى بېن: هه وهك پيغه مبه ﷺ پى بى بى داناوينو نه فه رموى: (وَلْيَحِذْ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ) هه ريه كيك سه رى ئاژه ل بېرى، با كيژده كهى تيز بكا (وَلْيُحِرْ ذَبِيحَتَهُ) وه پشوو دانيكى باش بداته ئاژه له كه: وهك ئاودان و خستنه سه ر ته نيشتى چه په، ئينجا پووى له قبيله بكاو بلئ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ). وه به زووترين كات كيژده كهى بينه به سه ر گهرووى داو بيكوژ وه (رواه مُسْلِم) ئيمام (موسليم) گيژاويه تيه وه.

ئەوۇش بزانە: ئەبى لە كوشتنەوہدا (سۆرىچك) كە بۆرى خواردن و خواردنەوہیە و (قرتاكە) كە بۆرى ھەناسە، ھەردووكیان ئەبى بە تەواوی بېردین و ئەو گریەى لە گەروو بەرز ئەبیتەو ئەبى كوشتنەوہكە لە ئەویان بەرەو خوار بئ بۆ لای لاشەكە، یان لە سەر ئەو بئ، بۆ ئەوہى ھەندیكى، یان ھەمووی بە لای سەریەوہ بچئ، ئەگەر ھىچى بە لای سەریەوہ نەچو، ھەر ھەمەو مردارە

فَیْنِجَا بَزَانَه : (بِسْمِ اللّٰهِ) کردن له کاتی کوشتنه و هدا مه رج نیه، هه روه ها به دهستی مندالو نافرده تیش سه ربی نی نازده لو بالنده هه دروسته ﴿عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ امْرَأَةً ذَبَحَتْ شَاةً بِحَجَرٍ فَسُئِلَ النَّبِيُّ ﷺ عَنْ ذَلِكَ؟ فَأَمَرَ بِأَكْلِهَا﴾ رواه البخاري، واته: نافرده تیک به به ردیکی تیژ مه ربکی سه ربی، پیغمبر ﷺ فه رمانی دا گوشتی مه رکه بخون.

چەند تىگە يىشتىڭ لەم ھەدىسەدا

۱- (إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ): چاڪه: نه نجامداني كرداره كانه به پي ڀي ياساي نيسلام، جياوازي نيه: نه م كرداره په يوه ندي به خوټه وه هه بي، يان به كه سيكي تر.

ئىنجىل بىزانە: ھەر ھەولانىڭ بۇ بەرپۈە بىردىنى خەلكو پىككردىنى كۆمەلگە بى، ئەو ە بە چاكە دائەندىرۋ پىيانى پىتغەمبەرەنە ەلەم الفلاە والسلام، ئەم ھەولدانە لە ئىسلامدا بە (سىياسە) ناو ئەبىرى، ھەرەك پىتغەمبەر ﷺ ئەفرەموى: ﴿كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُ لَهُمُ الْأَنْبِيَاءُ كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ﴾ رواه الشيخان، واتە: پىتغەمبەرەكان ەلەم الفلاە والسلام كاروبارى (بنى إسرائيل)يان بەرپۈە ئەبردو پابەرايەتى دىنو دونىايان ئەكردن، ھەر پىتغەمبەرەك ەفاتى كردبا: پىتغەمبەرەكى تر ئەم سىياسەتەى ئەنجام ئەدا.

(الْحَدِيثُ الثَّامِنُ عَشَرَ: فِي تَقْوَى اللَّهِ، وَحُسْنِ الْخُلُقِ)

﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ جُنْدُبَ بْنِ جُنَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَأَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ،

۲- (فَاحْسِنُوا الْقِتْلَةَ): بِرَأْسِهِ: شَتِوَانْدَن وَ نَاشِيرِینِ کَرْدَنی لَاشَی کُوزْراوَه که به هیچ شَتِوَهیه که دروست نیه، هه رچه ند لَاشَی دُورْمنیکی کَافْرِیشِ بَیْ ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ ﷺ: عَنِ التُّهْبَى وَالْمَثَلَةِ﴾ رَوَاهُ الْبَخَارِيُّ، بِیَغَمْبَه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَهْدَه غَی کَرْدوه - له غه زادا - تالان بیهین پَیش دابه شکر دنی، قَهْدَه غَی کَرْدوه: لَاشَی کُوزْراوَه کان بَشِیوِیْنِین وَ نَاشیرِینِیان بکهین.

۳- (فَاحْسِنُوا الذَّبْحَةَ): شَتِوَهی سَه رِپِیْنی باش تَهوَهیه: به هِیْمَنی و له سَه رِخوِی نازَه له که درِیژ بکاته سَه رَه مین، له به رچاوی نازَه له که چه قَو تیز نه کا، له پَیش چاوی نازَه له که نازَه لَیکِیتر سَه رَه نَه بَیْ، بِیَغَمْبَه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ تَه فَه رَموِی: ﴿الرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَانُ، إِرْحَمُوا أَهْلَ الْأَرْضِ يَرْحَمْكُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ﴾ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَ التِّرْمِذِيُّ، تَه وانهی به زه بیان دیتَه وه خَوای گه وره رَه حِیْمَانِ بَیْ نه کا، به زه بیْتان به دانیشْتووانی زه میندا بیتَه وه تا کو خَوای گه وره دانیشْتووانی ناسمان به زه بیان بَیْتان بیتَه وه.

﴿حَدِیْسِی هَه ژَدَه هَم: تَرَسَانْ لَه خَوَا، رَهوشتِ جَوَانِی﴾

(عَنْ أَبِي ذَرٍّ جُنْدُبَ بْنِ جُنَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گِیْر دِراوَه تَه وه له (تَه بوزَه پِی) (غِیْفاری) خَوَا لَی پازی بَیْ: سَه حابهیه، بِیْتَجَه مین که سه: که موسولمان بووه له (مه که که) ی پِیروز، ئینجا گه پراوَه تَه وه بَو ناو خَرْمَه کانی، ئینجا کُچی کرد بَو (مه دینه)، له سالی (۳۱) ی کُچی وه فاتی کردوه، (۲۸۱) حه دیسی گِیْر اونه تَه وه.

(و) مه روه ها گِیْر دِراوَه تَه وه له (أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (موعان) ی کُچی (جه به ل) خَوَا لَی پازی بَیْ، سَه حابهیه و له (مه دینه) ی پِیروز له تَه مَنی (۱۸) سالی دا موسولمان بووه، له سالی (۱۸) ی کُچی له نَزِیک (ئوردون) وه فاتی کردوه، (۱۵۷) حه دیسی گِیْر اونه تَه وه.

تَه م دوو به رِیزانه تَه گِیْر نه وه: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) بِیَغَمْبَه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَه رَموِی: (اتَّقِ اللَّهَ) له خَوَا بترسه و خَوْت له توپهیی خَوَا بپارِیزَه (حَیْثُمَا كُنْتَ) له هه ر شَوِیْنی بووی: خَه لَکْت لَی دِیار بَیْ، یان نا.

بِرَأْسِهِ: (تَقْوَى) واته: ترسان و خَوپاراستن له توپهیی خَوَا، به م جَوْرَه: له فَه رمانی دهر نه چی، هه رچی قَهْدَه غَی کَرْدوه نه یکهی، تا تَوانات هیه خَوَدات هه ر له یاد بَیْ و له سَه ر زوِبانَت بَیْ.

وَأَتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمْحُهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ ﴿﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَفِي بَعْضِ النُّسخِ: صَحِيحٌ.

ئىنجى بزانە: خۇپاراستن لە تورەيى خوا ئەبىتە ھۆى شارەزابوون بۆ لىكجياکردنە ھەي چەوتى و راستى، ھۆى سەر بەرزى لە دونيا و قىامت، ھۆى سەرکەوتن و پزگاربوون لە ناخۆشى، ھۆى وەدەستەيتنانى پزقى حەلال، ھۆى گونجانى کاروبارى دونيايى، ھۆى نەترسان و دل تەنگ نەبوون لە دونيا و قىامت: بە مەرجى ئەم (تقوى) يە لە ژيەر ياساى ئىسلام بى و بە بى شەرى نەبى.

(وَأَتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ) بە داوى ھەر گوناھىکدا چاکە يەك بکە (تَمْحُهَا) بۆ ئە ھەي ئەم چاکە يە خراپە کە لايباو بيسرپيتە ھە.

ئاگادارى: ئەو گوناھانە ي بە چاکە کردن لائەچن: تەنھا گوناھى بچووکن، ئە وىش بەو مەرجەي خۆي لە گوناھى گەرە بياريزى، کە وابوو: بەدبەخت ئەو کە سەيە: کە چاکەکانى لە گوناھە بچووکەکانى زياتر نەبن، يان چاکەکانى پتگاي لابرەنى گوناھە بچووکەکانى نەبى: بە ھۆى پتگەگرتنى گوناھە گەرەکان.

ئىنجى بزانە: گوناھى گەرە: ھەکو کوفر، کوشتنى بە ناھەق، زىنان ئارەق خواردنە ھە... ھتە، بە تۆبە کردن لائەچن. واتە: پەشيمان بيبە ھەو داواي لىخۆشبوون لە خواي گەرە بکەي، جا ئەگەر گوناھە کە پەنھانى بوو: ئاشکراي مەکەو لە نيوان خۆت خوادا تۆبە بکە، خودا لىت خۆش ئەبى.

ئە ھەش بزانە: ھەر گوناھىک: چ بچووک بى، چ گەرە، کە پەيوەندى بە ئادەمیزادە ھە ھەبى: ئايا دەر بارەي خوین، يان مال، يان ناموس، ئەمە - جگە لە تۆبە کردن - ئەبى خاوەنە کەي لە خۆت پازى بکەي، ئەگەر نا: خوا تۆبەت قبول ناکا - (بگەرێو ھەو بۆ حەديسى دەيەم) - جا کە ئە ھەت زانى مافى خەلک بە تۆبە لاناچى، بە زووترين کات ھەول بەدە خاوەن ماف گەرەدەنت ئازاد بکا بە دلتيكى پازى کراو.

(وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ) ھەر ھە ھە پەوشتت باش بى لە گەل ھەموو کەس، واتە: پوو خۆش و شیرين گوشتار بە، بۆ يارمەتى ھەموو کەس ئامادە بە، پق و قينە دەر مەبەرە، لىبوردن بکە بە پيشەي خۆت، شەرم و پتت بۆ گەرە، بە زەيى بۆ بچووک نيشانەي زۆر باشيتە، نزیکترين کەس لە پيغەمبەر ﷺ پۆزى داويى پەوشت باشەکانن، بە پەوشتى باش ئەگەيتە پلەي پياوچاکان (رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ حَدِيثٌ حَسَنٌ) ئىمامى (تيرمىذى) گپراو يە تى ھەو ئە ھەرموى: حەديستىکى جوانە.

ئىنجى بزانە: ترسان لە خواي گەرە وات لى تەکا پەوشتت باش بى لە گەل ھەموو کەس، پەوشتى باش گشتى چاکە يە، لە پاداشتى قىامتەت زياد ئەکاو بارى تاوانەکانت لە سەر

(الْحَدِيثُ التَّاسِعُ عَشَرَ: فِي حِفْظِ حَقِّ اللَّهِ تَعَالَى، وَفِي الْعَقِيدَةِ)

﴿عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا

لَا تَهْبَا﴾ عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ وَإِنْ مِنَ الْمَعْرُوفِ أَنْ تُلْقَى أَحَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ، وَأَنْ تَفْرُغَ مِنْ دَلُوكَ فِي إِنْاءٍ أَخِيكَ﴾ رواه البخاري ومسلم، واته: هر چاکه یه کی بکه ی خیره و پاداشتت بۆ نه نوسری، وه پوو خوشی و زهرده خه نه یی له پوی برای موسولمانت نه ویش خیره، هه روا به خشی نی نه ختیک ناو له دۆلجه ی خوته وه که بیرژنی یه ناو دۆلجه ی برای خوت، نه ویش هر خیره.

﴿چهند تیگه یشتنیک لهم هه دیسه دا﴾

۱- (إِتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ): بزانه: (تقوی)، واته: له خواترسان به جوریکی وا: له و شوینانه نه تبینی: که لی قه دهغه کردوی و له و شوینانه ت گوم نه کا: که فه رمانی پی کردوی، (تقوی) نه بیته هوی به خته وه ری له دنیا و قیامت، خوی گه وره نه فه رموی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ واته: نه وانه ی باوه ریان هیتاوه و له خوا ترسان، موژده یان بۆ هه یه له ژیان دنیا و له پوژی قیامت، برپاره کانی خوا گورانی به سه ردا نایی، نه م موژده یه: سه رفرازی یه کی گه وره یه بۆ له خواتر سه کان.

۲- (وَاتَّبَعَ السَّيِّئَةُ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا): خیر کردن و نویژ کردن و (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) و (وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ) و خه ریکبون به زانستی ئایینی و... هتد: چاکه کان گشتی گونا هه بچو که کان رهش نه که نه وه، خوی گه وره نه فه رموی: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَىٰ لِلَّذِينَ كَانُوا لَا تَوَّانَهُ كَانُوا لَا تَهْبَنَ، نَهْمَهُ تَامُوزْگاری یه بۆ نه وانه ی تَامُوزْگاری وه رنه گرن.

۳- (خَالِقِ النَّاسِ يَخْلُقُ حَسَنَ): بزانه: خوی گه وره مه دخی پیغه مبه ری ﷺ کردوه به ره وشتی باش، هه روه که نه فه رموی: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ به راستی نه ی پیغه مبه ری ﷺ تو له سه ر ره وشتیکی جوان و گه وره ی.

جا که ره وشتی باش ره وشتی پیغه مبه رمان بی ﷺ، زور هه یفه موسولمان له ده ست خوی بدا، چونکه پیغه مبه ری ﷺ نه فه رموی: ﴿خِيَارُكُمْ أَحَاسِنُكُمْ أَخْلَاقًا﴾ رواه الشيخان، با شترینتان ره وشت جوانتره کانتانن.

﴿هه دیسی نوژده هه م: پاراستنی مافی خواو، بیرو باوه ر﴾

(عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گێڤدراوه ته وه له (ثیبن عه بیاس)، ناوی (عبدالله) کوپی ئیمامی (عه بیاس) ی مامی پیغه مبه ره ﷺ، واته: خوی و باوکی سه حابه نه،

قَالَ: كُنْتُ خَلْفَ النَّبِيِّ ﷺ يَوْمًا، فَقَالَ ﷺ: يَا غُلَامُ إِنِّي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ: أَحْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ، أَحْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ شَيْءٌ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ تَعَالَى لَكَ،

له (مهككه) ی پیرۆز له دایک بووه، له گه‌ل باوکی کۆچی کردوه بۆ (مه‌دینه)، که پیغه‌مبەر ﷺ وه‌فاتی کرد ته‌مه‌نی (۱۲) سالان بوو، له شاری (طائف) سالی (۶۸) ی کۆچی وه‌فاتی کرد، (۱۶۶۰) هه‌دییسی گێراونه‌وه، پیغه‌مبەر ﷺ دوعای بۆ کرد: (خوا زانستی‌قورئانی بداتی). یه‌کیکه له چوار (عبدالله) یه‌کان، بپوانه هه‌دییسی سێ یه‌م.

(قَالَ) ئە‌فه‌رموی: (كُنْتُ خَلْفَ النَّبِيِّ ﷺ، يَوْمًا) پۆژیک له پشت پیغه‌مبەر ﷺ سواری وولاغیک بوم (فَقَالَ) پیغه‌مبەر ﷺ فه‌رمووی (يَا غُلَامُ إِنِّي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ) ئە‌ی پۆله، من چه‌ند قسه‌یه‌کی به‌ سودت فێر ئە‌که‌م:

(أَحْفَظِ اللَّهَ) ئاگات له‌ خودا بێ و فه‌رمانی جێ‌به‌جێ بکه‌ و قه‌ده‌غه‌ی مه‌شکینه (يَحْفَظْكَ) خوداش تۆ ئە‌پاریزی و ئاگاداری مال و مندال و ئایینت ئە‌کا و له‌ پۆژی دوا‌یش پزگارت ئە‌کا (أَحْفَظِ اللَّهَ) ئاگات له‌ خودا بێ (تَجِدْهُ تُجَاهَكَ) ده‌بینیت خوا له‌ گه‌لتایه‌و له‌ کاتی ته‌نگانه‌ فریات ئە‌که‌وی.

(إِذَا سَأَلْتَ) هه‌ر کاتی که‌ ویستت شتی که‌ داوا بکه‌ی (فَاسْأَلِ اللَّهَ) هه‌ر له‌ خوا داوا‌ی بکه‌، چونکه‌ که‌نجینه‌ی ئاسمان و زه‌مین هه‌ر به‌ ده‌ست ئە‌وه، که‌وابوو: نه‌چی له‌ به‌ر نه‌بوونی وه‌ژاری، خوا له‌ بیر خۆت ببه‌یه‌وه‌ و ده‌ست به‌ تاوانباری بکه‌ی، یان ملکه‌چی بۆ پیاوی نامه‌رد و تاوانبار بکه‌ی، چونکه‌ پیغه‌مبەر ﷺ ئە‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الرِّزْقَ لَيَطْلُبُ الْعَبْدَ أَكْثَرَ مِمَّا يَطْلُبُهُ أَجَلُهُ﴾ رواه الطبراني، واته: رزق به‌ دوا‌ی به‌نده‌دا ئە‌گه‌رێ و ئە‌و به‌شه‌ی بۆی داندراوه‌ گشتی ئە‌دریستی له‌ دونیادا، زۆرتر له‌ ئە‌جه‌له‌که‌ی. واته: کاتی دیا‌رکراو بۆ مردنی.

(وَإِذَا اسْتَعَنْتَ) هه‌ر کاتی که‌ ویستت داوا‌ی یارمه‌تی بکه‌ی (فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ) هه‌ر له‌ خوا یارمه‌تی داوا بکه‌، چونکه‌ ئە‌گه‌ر خودا یارمه‌تیده‌رت بێ که‌س پێت ناوه‌ستی.

ئینجا بۆ ئە‌وه‌ی با‌شتر بزاین هه‌موو شت به‌ ده‌ست خوا‌یه‌و که‌س به‌ بێ‌ویستی خوا هه‌چی له‌ ده‌ست نابێ، پیغه‌مبەر ﷺ فه‌رمووی: (وَاعْلَمْ) بزانه: (أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ) ئە‌گه‌ر هه‌موو خه‌لک کۆ بپێته‌وه‌ (عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ شَيْءٌ) بۆ ئە‌وه‌ی سودیکت پێ بگه‌یه‌ن: که‌م، یان زۆر (لَمْ يَنْفَعُوكَ) ناتوانن سودت پێ‌بگه‌یه‌ن (إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ تَعَالَى لَكَ) مه‌گه‌ر ئە‌و سووده به‌ تۆ بگه‌یه‌ن: که‌ له‌ یه‌که‌م پۆژدا خوا بۆ‌تی نووسیه‌وه‌، که‌وابوو: سودبه‌خشی راسته‌قینه‌ هه‌ر خودایه‌.

وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضْرُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضْرُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ،
 رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ ﴿﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.
 وَفِي رِوَايَةٍ غَيْرِ التِّرْمِذِيِّ: ﴿﴾ احْفَظِ اللَّهَ تَجِدَهُ أَمَامَكَ، تَعَرَّفْ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّخَاءِ
 يَعْرِفَكَ فِي الشَّدَّةِ، وَاعْلَمْ أَنَّ مَا أَخْطَاكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ وَمَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ،
 وَاعْلَمْ أَنَّ النَّصْرَ مَعَ الصَّبْرِ وَأَنَّ الْفَرَجَ مَعَ الْكُرْبِ وَأَنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿﴾.

(وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضْرُوكَ بِشَيْءٍ) وه نه گهر هه موو خه لك كو ببيتته وه بو نه وه ی
 زیانیکت تووش بکه ن (لَمْ يَضْرُوكَ) ناتوانن زیانت لی بدهن (إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ)
 مه گهر نه زیانته لی بدهن: که له یه کهم پوژدا خوا له چاره ی نووسیوی.

(رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ) قه له م پیچراوه ته وه (وَجَفَّتِ الصُّحُفُ) نووسراوه که ووشك بوته وه، هیه گوزانیك
 نایه ته سه ر نووسراوی خوا، که وابوو: نه ی موسولمان: پشتت هه ر به خوا بیهسته، واز له
 ملکه چی بو خه لك بیتنه، هه ر خوی گه وره بناسه، هه موو شتیك له دهست خودایه و براوه ته وه
 (رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ) نیمامی (تیرمیزی) گپراویه تیه وه.

(وَفِي رِوَايَةٍ غَيْرِ التِّرْمِذِيِّ) جگه له (تیرمیزی) له گپراپانه وه ی نیمام (أحمد) و (عبد بن
 حمید) دا هاتوه: (احْفَظِ اللَّهَ تَجِدَهُ أَمَامَكَ) ناگاداری خودا به، خودا ناگادارت نه بی.

(تَعَرَّفْ إِلَى اللَّهِ) خوت به خوا بناسیتنه (فِي الرَّخَاءِ) له کاتی خووشی وه بوونی دا (يَعْرِفَكَ
 فِي الشَّدَّةِ) خوداش له کاتی ته نگانه دا نه تناسیتته وه له هاوارت دی، واته: له کاتی کدا: که له
 خووشی دای زور خوا بپهرسته بو نه وه ی خووشی بوئی، ئینجا له ته نگانه دا زوو فریات
 نه که وئیو پزگارت نه کا.

(وَاعْلَمْ) باش بزانه (أَنَّ مَا أَخْطَاكَ) نه وه ی بو تو نابی له چاکه و له خراپه (لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ)
 هه ر له یه کهم پوژدا بو تو دانه ندراوه، که وابوو: وا مه زانه: به شی تو دراوه
 به یه کیکی تر.

(وَمَا أَصَابَكَ) وه نه وه ی پیته نه گا له چاکه و له خراپه (لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ) هه ر له یه کهم پوژ
 بو تو دیار کراوه نادری به یه کیکی تر، به لام له گه ل نه وه شدا نه بی هه موومان دهست به کار
 بین، بو نه وه ی بگه ی نه نه و شته ی بومان داندراوه به دانانی خوا نه بی پازی بین، بو
 نه وه ی خوا لیمان پازی بی.

(وَاعْلَمْ أَنَّ النَّصْرَ) بزانه: سه رکه وتن له هه موو کاریکا (مَعَ الصَّبْرِ) له گه ل خو پراگرتندا
 به یه که وه به ستراون (وَأَنَّ الْفَرَجَ) وه هه روه ها ده رچوون له ناخووشی (مَعَ الْكُرْبِ) هه ر
 له گه ل ناخووشی دایه و بوته نه بی (وَأَنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا) هه روه ها هه موو کاریکی سه خت
 ناسانیه کی له گه ل دایه و ناخووشی لا نه با.

که و ابوو: پئویسته موسولمان خۆپاگر بی و وره ی بهرز بی، چونکه به خۆپاگرتن خوای گه وره سه رکه وتووی ئەکا، وه هه ر ناخۆشیه ک و سه ختیه ک هه یه له دونیادا ده رگه ی خۆشی هه یه و به خۆپاگرتن به خۆشی شاد ئەبی و ناخۆشیه که ی له بیر ئەچیته وه.

ئینجا بزانه: له م فه رموده پیروژه دا پیغه مبه ر ﷺ پیمان پائه گه یه نئ: که پئویسته به راستی بهنده ی خوا بین و ملکه چی بۆ ئەم و ئەو نه که ین، چونکه ئەوانیش وه کو ئیمه بی ده سه لاتن، که و ابوو: ده توانین بلّین: واته ی ئەم هه دیسه له م ئایه ته پیروژه دا کو کراوه ته وه، که خوای گه وره ئەفه رموی: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ واته: هه ر که سیك له خوا به ترسی و بۆ کاروباری دنیا ریکای سته مکاری نه گریته بهر، خوای گه وره له گشت ته نگانه یه ک ده ربازی ئەکا و به شیوه یه کی وا پرزی بۆ ئەنیرئ: که هه ر به سه ر دلّی دا نه هاتوه، وه هه رکه سیك پشت به خوا بیه ستی و به ندایه تی بۆ که سی تر نه کاو کاری خۆی هه ر به خوا به سپیرئ، خوای گه وره ی به ته نها به سیه تی و ئه یگه یه نیته ئامانچ و مه به سته کانی، به راستی خوای گه وره بۆ هه موو شتیک کاتیکی داناوه، تا نه گاته کاتی خۆی نایکا. که و ابوو: ئەی موسولمانی خۆشه ویست گشت کاروباری خۆت بده ده ست خوداو به گویره ی توانات ده ست به کار به.

﴿چهند تیگه یشتنیک له م هه دیسه دا﴾

۱- (احْفَظِ اللَّهَ): پاراستنی خوا: به پاراستنی فه رمانه کانی خوا و پاراستنی سنوری تاوانه کان ئەگوترئ، ئینجا به م پاراستنه بهنده له گه لّ خوا ئەکه ویته مامه له کردن و له جووری کرده وه کانی پاداش له خوا وه رئه گری، چونکه خوای گه وره ئەفه رموی: ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ واته: په یمانی من جئ به جئ بکه ن، تا کو منیش په یمانی ئیوه جئ به جئ بکه م.

۲- (لَمْ يَنْفَعُوكَ... لَمْ يَضُرُّوكَ): بیگومان: سودبه خس و زیانده ری راسته قینه ته نها خوای گه وره یه، که و ابوو: هه رکه سیك باوه ری وایی: که -جگه له خوا- سودبه خس و زیانده ریکی تری راسته قینه هه یه، ئەوه کافره، چونکه خوای گه وره ئەفه رموی: ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ﴾ واته: ئەگه ر خوا زیانیکت لی بدا که س ناتوانئ لای بدا جگه له خوا، وه ئەگه ر بیه وئ سودیکت پی بگه یه نئ که س ناتوانئ بیگه رپینیته وه. که و ابوو: بهنده ته نها ده سه لاتئ وه ده سته ینانئ ئەو سود و زیانه ی هه یه: که خوا دروستی ئەکا و بریاری بۆ داوه.

(الْحَدِيثُ الْعَشْرُونَ: فِي الْحَيَاءِ)

﴿عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ عُبَيْدِ بْنِ عَمْرٍو الْأَنْصَارِيِّ الْبَذَرِيِّ: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسَ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى: إِذَا لَمْ تَسْتَحْ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ﴾ رواه البخاری.

۳- (رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ): دهریاره‌ی بریاردانی (أَزَلِي) و نووسینی پیتش بونه‌وه‌ره، (صَحَابَةُ) پرسپاریان له پیغهمبره ﷺ کردو گوئیان: ﴿يَا رَسُولَ اللَّهِ فَفِيمَ الْعَمَلُ الْيَوْمَ: أَفِيمَا جَعَلْتَ بِهِ الْأَقْلَامَ وَجَرْتَ بِهِ الْمَقَادِيرُ، أَمْ فِيمَا نَسْتَقْبِلُ؟ قَالَ: لَا، بَلْ فِيمَا جَعَلْتَ بِهِ الْأَقْلَامَ وَجَرْتَ بِهِ الْمَقَادِيرُ. قَالَ: فَفِيمَ الْعَمَلُ؟ قَالَ: إِعْمَلُوا فَكُلُّ مِيسَرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ﴾ رواه مسلم، نه‌ی پیغهمبره‌ی خواه ﷺ نه‌و کرده‌وانه‌ی نئمه نه‌یکه‌ین: نایا له (أَزَل) دا بریاریان بۆ دراوه‌و نووسراوه‌و برپاوه‌ته‌وه، یان له دوا‌ی کردن نه‌نووسری؟ فه‌رمووی: نا، به‌لکو له (أَزَل) دا بریار دراوه‌و نووسراوه. گوئی: نه‌ی بۆ چی ده‌ست به‌کار بین، بۆ پال نه‌ده‌ینه‌وه؟ فه‌رمووی: ده‌ست به‌کار بن چونکه ه‌ر که‌سه بۆ دروستکراوه‌که‌ی خوی ناماده نه‌کری‌و ریگای بۆ ناسان نه‌کری. واته: نه‌گه‌ر بۆ به‌خته‌وه‌ری دروست کرابی، کرده‌وه‌ی به‌خته‌وه‌ریانه‌ی بۆ ناسان نه‌کری، نه‌گه‌ر بۆ به‌دبه‌ختی دروست کرابی، کرده‌وه‌ی به‌دبه‌ختیانه‌ی بۆ ناسان نه‌کری.

﴿حَدِيثُ بَيْسْتَم: دَهْرِيَارِي شَهْرَم كَرْدَن﴾

(عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ عُبَيْدِ بْنِ عَمْرٍو الْأَنْصَارِيِّ الْبَذَرِيِّ) ﷺ (عَوْقِبَةُ) كُورِي (عَمْرِي) (نَهْ نَسَارِي)، سه‌حابه‌یو یه‌کێکه له‌و حه‌فتا که‌سه‌ی په‌یمانی (عه‌قه‌به‌) ی‌دووه‌میان له‌گه‌ل پیغهمبره ﷺ به‌ستوه، له‌ سالی (٤١) ی کۆچی له‌ (مه‌دینه) وه‌فاتی کردوه، (١٠٢) حه‌دییسی گێراونه‌وه. (قَالَ) نه‌فه‌رمووی: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغهمبره ﷺ فه‌رمووی: (إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسَ) به‌راستی نه‌وه‌ی گه‌یشته‌ته‌ خه‌لك (مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى) له‌ فه‌رمووده‌کانی پیغهمبره‌انی پیتشو، نه‌مه‌یه: (إِذَا لَمْ تَسْتَحْ) نه‌گه‌ر شه‌رم ناکه‌ی (فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ) ه‌ر چی حه‌ز نه‌که‌ی بیکه. چونکه شه‌رم کردن به‌شیکه له‌ باوه‌ر به‌ خوا به‌ پیغهمبره ﷺ، که‌ مروّفه‌ شه‌رمی نه‌ما باوه‌ری لاواز نه‌بی‌و کرده‌وه‌ی ناشیرین نه‌کا، شه‌رم کردن باشترین په‌وه‌شتی مروّفه، چونکه ه‌ر چاکه‌ی لی‌په‌یدا نه‌بی.

ئینجا شه‌رم کردن له‌ خوای گه‌وره‌ باشترین و گه‌وره‌ترین پله‌ی شه‌رمه، له‌ به‌ر نه‌وه‌ی له‌ خراپه‌ نه‌تیاریزئی (رواهُ الْبُخَارِي) ئیمامی (بوخاری) گێراویه‌تی‌وه.

بزانه: شه‌رم کردن له‌ پرسپارکردنی کاروباری نایینی و فه‌رمان به‌ چاکه‌و قه‌ده‌ه‌کردنی خراپه، لی‌ره‌دا مه‌به‌ست نه‌یه؟ چونکه شه‌رم کردن له‌و جوّره‌ شته‌ ترسنۆکی‌یه، نه‌ک شه‌رمی.

الْحَدِيثُ الْحَادِي وَالْعَشْرُونَ: فِي الْإِيمَانِ وَالِاسْتِقَامَةِ

﴿عَنْ أَبِي عَمْرٍو وَقِيلَ أَبِي عَمْرَةَ سُفْيَانُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ؟﴾

﴿چه ند تیکه دیشتنیک لهه مه دهیسه ده﴾

۱- (الْحَيَاءُ): واته: شهرم: گورانیکه دیته سهر دل و پهنگی مرؤف له ترسی ناشکرا بوونی ناله باریکی خوی.

ئینجا بزانه: واجبه مرؤف زیاتر شهرم له خوی خوی بکا، به جوریکی وا: پوو نه کاته نهو شوینانه ی خوی له قه دهغه کردوه دوا نه که وی له شوینانه ی خوا فه رمانی پی کردوه. پیغه مبه ر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فه رموی: ﴿إِسْتَحْيُوا مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ. قَالُوا: إِنَّا نُسْتَحْيِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ. فَقَالَ: لَيْسَ ذَلِكَ، وَلَكِنَّ الْإِسْتِحْيَاءَ مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ: أَنْ تَحْفَظَ الرَّأْسَ وَمَا وَعَى، وَالْبَطْنَ وَمَا حَوَى، وَأَنْ تَذْكُرَ الْمَوْتَ وَالْبَلَى، وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ تَرَكَ زِينَةَ الدُّنْيَا، فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَقَدْ إِسْتَحْيَا مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ﴾ رواه الترمذی وأحمد، شهرم له خوا بکه نه شهرمیکي به راستی. (صَحَابَةُ) گوتیان: ئیمه شهرم نه کهین سوپاس بو خوا. پیغه مبه ر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فه رموی: مه به ستم نهو شهرم می ئیوه نیه، به لکو شهرم کردن له خوا به راستی نهو به: سهرت بیاریزی له گه ل نه دنامه کانی سهر: وه کو گوی و دهم و لوت و چاو، هه روه ها زگت بیاریزی له گه ل حه زو بوچوونه کانی: وه کو خواردن و عه و پهرت، باسی مردن و پزینی لاشه که ت بکه، هه رکه س ژبانی دوا پوژی بوی واز نه مینئ له حه پامه کانی دونیا، جا هه رکه س په فتار به مه دهیسه بکا به راستی شهرم له خوا نه کا.

۲- (فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ): پیغه مبه ر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فه رموی: ﴿الْحَيَاءُ مِنَ الْإِيمَانِ، وَالْإِيمَانُ فِي الْجَنَّةِ، وَالْبَدَأُ مِنَ الْجَفَاءِ وَالْجَفَاءُ فِي النَّارِ﴾ رواه الترمذی، شهرم کردن به شیکه له ئیمان، خاوه ن ئیمانیش جیکه ی به هه شته، بی شهرمی و زمان پیسی به شیکه له دل په قی، دل په قیش جیکه ی دوزه خه.

﴿چه دیسی بیست و یه کهم: باوه رهینان و بهرده وامبوون له سهر باوهر﴾

(عَنْ أَبِي عَمْرٍو وَقِيلَ أَبِي عَمْرَةَ سُفْيَانُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گێر دراوه ته وه له (سوفیان) ی کوپی (عبدالله) خوا لی پازی بی، سه حابه یه، خه لکی (طائف) ه، له گه ل نوینه ری (سه قیف) موسولمان بووه، (ه) چه دیسی گێراونه وه.

(قَالَ: قُلْتُ) نه فه رموی: گوتم (يَا رَسُولَ اللَّهِ) نه ی پیغه مبه ری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا) ده رباره ی ئایینی نیسلام فه رموده یه کم بو بلئ که (لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ) نهو نه ده ناشکرا بی، پیویستم به که سی تر نه بی لی بیرسم؟

قَالَ ﷺ: قُلْ: آمَنْتُ بِاللَّهِ ثُمَّ اسْتَقِمْ ﴿﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

(قَالَ) پیغمبر ﷺ: فہرموی: (قُلْ: آمَنْتُ بِاللَّهِ) بلی: باوہری تہاوم ہیہ بہ خوا (ثُمَّ اسْتَقِمْ) ئینجا لہ سہر نہو ریگا راستہی ئیسلام برؤو لی لامہدہو بہردہوام بہ (رَوَاهُ مُسْلِمٌ) ئیمام (موسلم) گپراویہ تہوہ.

ئینجا بزافہ: ئیمانی ہیچ کہس راست نابئ تا دلی راست نہبی، دلشی راست نابئ تا زوبانی راست نہبی. کہوایو: بہ دل و بہ زوبان باوہری تہاوت ہبی: بہو شہش روکنہی ئیمان، وہ ہر پیچ روکنہکانی ئیسلام نہجام بدہ، بہردہوام بہ: لہ سہر خواہرستی و ازہیتان لہ خراہ، ئینجا لہ سہر نہم ریگاہ برؤو بہ دوی نہم نہو مہکہوہ، چونکہ لہ ریگہ لاتئہدہن.

﴿چہند تیگہ یشتنیک لہم حہ دیسہدا﴾

۱- (آمَنْتُ بِاللَّهِ): باوہر ہبوں بہ تا کو تہ نیایی خوا بہ زمان و بہ کردار، ہرودہا بہردہوامبوں و لانہدان لہم بیروباوہرہ نہبنہ ہوی دوستایہتی فریشتہ و شادبوں بہ بہہشتی پان و بہرین، ہرودہک خوی گہورہ نہفہرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ، نَحْنُ أَوْلَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ، نَزَّلًا مِنْ غُفُورٍ رَحِيمٍ﴾، واتہ: نہوانہی نہلین: خودامان (اللہ) یہو لہ سہر نہم بیروباوہرہ نہمیننہوہو لانادہن، فریشتہ دینہ لایان لہ کاتی مردن و لہ ناوہبرو لہ کاتی زیندووبوونہوہی قیامت، پئیان نہلین: مہترسین و دلتنہنگ مہبن، موزدہتان نہدہینی: بہو بہہشتی و ہعدہتان پی دربو، ئیمہ دوست و یارمہتیدہری ئیوہین لہ دنیا و لہ قیامت، لہو بہہشتہدا نہتاندريتی: ہرچی دلتان حہزی لی بکاو ئیوہ بیخوازن، میوانداریتان نہکری لہ لای خودایہک: کہ داپوشہری گوناہکانہو میہرہبانہ.

۲- (ثُمَّ اسْتَقِمْ): پیغمبر ﷺ: نہفہرموی: ﴿إِنَّ لِكُلِّ شَيْءٍ شِرَّةً وَلِكُلِّ شِرَّةٍ فَسْرَةٌ، فَإِنْ كَانَ صَاحِبُهَا سَدَّدَ وَقَارَبَ فَرَجُوهُ، وَإِنْ أُشِيرَ إِلَيْهِ بِالْأَصَابِعِ فَلَا تُعَدُّهُ﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، واتہ: مہموو شتیک توندو تولیہکی ہیہو مہموو توندو تولیہکیش خاوبوونہوہیہکی ہیہ، جا نہگہر مروفی توندو تول لہ کارہکانی دا ریگای راستی گرہ بہر و مام ناوہنجی بو، چاوہپوانی چاکہی لی بکەن، نہگہر بہ پەنجہ ئاماژہی بۆ نہکرا و لہ سنوور بہدہر زیدہرؤوی کرد، بہ ہیچی دامہنن. واتہ: چونکہ بہردہوام نابئ.

(الْحَدِيثُ الثَّانِي وَالْعِشْرُونَ: مَا يَكُونُ سَبَبًا لِدُخُولِ الْجَنَّةِ)

﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: أَرَأَيْتَ إِذَا صَلَّيْتُ الْمَكْتُوباتِ وَصُمْتُ رَمَضَانَ وَأَحْلَلْتُ الْحَلَالَ وَحَرَّمْتُ الْحَرَامَ، وَلَمْ أَزِدْ عَلَى ذَلِكَ شَيْئًا، أَفَأَدْخُلُ الْجَنَّةَ؟ قَالَ ﷺ: نَعَمْ﴾ رواه مُسْلِمٌ، وَمَعْنَى حَرَّمْتُ الْحَرَامَ: اجْتَنَبْتُهُ، وَمَعْنَى أَحْلَلْتُ الْحَلَالَ: فَعَلْتُهُ مُعْتَقِدًا حَلَّهُ.

﴿حَدِيثِی بیست و دووم: نهو شتهی نه بیته هو ی چوونه به هشت﴾

(عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گنبد رواه ته وه له (جابر) ی کوری (عبدالله) ی (نه نساری) خوا لیان پازی بی، خوی و باوکی سهابه بون، (جابر) له (مه دینه) ی پیروز له دایک بووه له ته مهنی (۹۴) سالی دا له (مه دینه) وه فاتی کردوه، (۱۵۴۰) ه دیسی گنبد و نه وه.

(أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) (جابر) نه فهرموی: پیاویک پرساری له پیغه مبه ر ﷺ کرد (فَقَالَ) پیاوه که گوتی: (أَرَأَيْتَ) یم بلای باوه پت وایه: (إِذَا صَلَّيْتُ الْمَكْتُوباتِ) هر کاتیک نه م پینچ نویژانه م کردن که واجب (وَصُمْتُ رَمَضَانَ) وه مانگی په مه زان به پوژوو بوم (وَأَحْلَلْتُ الْحَلَالَ) وه ه لالم به ه لال زانی و نه وه ی پیویست بوو کردم (وَحَرَّمْتُ الْحَرَامَ) وه ه پامم به ه پام زانی و لی دور که وتمه وه نه مکرد (وَلَمْ أَزِدْ عَلَى ذَلِكَ شَيْئًا) جگه له نویژو پوژووو خو پاراستن له ه پام، هیچی ترم نه کرد له خیرو چاکه (أَفَأَدْخُلُ الْجَنَّةَ؟) نایا به بی سزادان نه چمه به هشت؟

(قَالَ: نَعَمْ) پیغه مبه ر ﷺ فهرموی: به لی. واته: به بی سزادان نه چیته به هشت (رواه مُسْلِمٌ) تیمام (موسلم) گنبد ویه ته وه.

ناگاداری: نه گهر تیمانداریک تاوانبار بی و خوا لی خوی نه بوبی، له دوی سزادان نه چیته به هشت. جا بزانه: نه م پیاوه پرساری زه کات و ه جی نه کرد، چونکه له و کاته واجب نه بوبون.

نه وهش بزانه: هیچ کهس به کرده وه ی خوی ناچیته به هشت، ته نها به په حمی خودا نه چیته به هشت، به لام کرده وه ی چاک نه بیته هو ی په حمی خواو، تیمانیش مه رجه: بو چوونه به هشت و نه بیته هو ی نه مانه وه ی په کجاری له دوزخ.

هروه ها بزانه: هیچ کهس له سر نه کردنی سوننه سزا ندری، به و مه رجه ی به چاوی سووک و بی نرخ ته ماشای سوننه نه کا، جا هر چند دروسته سوننه ته کان نه کریږن، نه تو هر بیکه وازی لی مه یته بو نه وه ی بییه خو شه ویستی خوا. هروه که له ه دیسی (۳۸) به دریژی باسی نه کهین، اِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

فِينَجَا بَزَانَه: له م حەدیسەدا تەواوی تیکۆشان له دژی شەیتان کۆ کراوەتەو، چونکە ئەگەر مڕۆف خوا بپەرستی و نزیک حەرام نەکەوێ، ئەبێتە دوژمنی شەیتان و له بەهەشت نزیک ئەبێتەو. ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: حُجِبَتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ وَحُجِبَتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ﴾ رواه الشيخان، دۆزەخ بە دوستانەتی نەفس و شەیتان داپۆشراوە، بەهەشت بە دژایەتی نەفس و شەیتان داپۆشراوە.

﴿چەند تێگەشتنیک لەم حەدیسەدا﴾

۱- (أَخْلَلْتُ الْحَلَالَ وَحَرَّمْتُ الْحَرَامَ): بە هۆی حەرام و حەلال مڕۆفی موسوڵمان لە دنیادا هەردەم لە تاقیکردنەوەدا، ئایا ئایینەکی زāl ئەبێ بە سەر حەرامدا، یان نا؟ پێغه مبر ﷺ ئەفەرموێ: ﴿إِنَّ الدُّنْيَا خُلُوعَ خَضِرَةٍ، وَإِنَّ اللَّهَ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ؟ فَاتَّقُوا الدُّنْيَا وَاتَّقُوا النَّسَاءَ فَإِنَّ أَوَّلَ فِتْنَةٍ بَنَى إِسْرَائِيلَ كَانَتْ فِي النِّسَاءِ﴾ رواه مسلم، واتە: ئەم دنیا بە شیرین و سەوزە دل بۆی ئەچێ، خۆی گەورە ئێوەی لە دنیا دانائەو تەماشایان ئەکا چی ئەکەن؟ لە دنیا بترسێن و لە ئاfrهتان بترسێن، نەوێک بە هۆی دنیا و ئاfrهتان تووشی حەرام ببێ، چونکە یەکەم بئشەرعی و ئازاوهی (بنی اسرائیل) بە هۆی ئاfrهتان پەیدا بوو.

۲- (وَحَرَّمْتُ الْحَرَامَ): بە هۆی خۆپاراستن لە حەرام، مڕۆف بەردەوام لە ئازاردایەو بە هۆی ئەم ئازارە خوا پاداشتی ئەداتەو، جا لە بەر ئەم ئازارە پێغه مبر ﷺ ئەفەرموێ: ﴿الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ﴾ رواه مسلم، دنیا بەندیخانەی موسوڵمانەو بەهەشتی کافرە. واتە: چونکە موسوڵمان لە دنیا قەدەغە کراوە لە حەرام، ئەم دنیا بە نەیسبەت ئەو بەهەشتی بۆی داندراوە وەکو بەندیخانە، هەروەها چونکە کافر لە دنیا بەرەللاوەو قەدەغە خوا ئەشکێنێ، ئەم دنیا بە نەیسبەت ئەو دۆزەخی بۆی داندراوە وەکو بەهەشت.

۳- (أَدْخُلُ الْجَنَّةَ؟ قَالَ: نَعَمْ): پێغه مبر ﷺ ئەفەرموێ: ﴿سَدُّوا وَقَارِبُوا وَأَبْشَرُوا فَإِنَّهُ لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ أَحَدًا عَمَلُهُ. قَالُوا: وَلَا أَتَى رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: وَلَا أَنَا، إِلَّا أَنْ يَتَغَمَّدَنِي اللَّهُ مِنْهُ بِرَحْمَةٍ، وَاعْلَمُوا أَنَّ أَحَبَّ الْعَمَلِ إِلَى اللَّهِ أَدْوَمُهُ وَإِنْ قَلَّ﴾ رواه الشيخان، واتە: ڕێگای راست بگرە بەر لە کردەوێکانتان، ئەگەر بە تەواویش نەتانکردن نزکی بکەنەو، مۆژدە وەرێگرن کە خوا پاداشتان ئەداتەو، بە راستی کردەوێ هیچ کەسێک نایاباته بەهەشت. گوتیان: ئێمە پێغه مبری ﷺ کردەوێ تۆش ناتبات بەهەشت؟ فەرمووی: کردەوێ منیش نامبات بەهەشت، مەگەر خوا بە پەحمەتی خۆی دامپۆشی، بزانی: خۆشەویستترین کردەو لە لای خوا، کردەوێ بەردەوامە هەرچەند کەمیش بێ.

(الْحَدِيثُ الثَّالِثُ وَالْعِشْرُونَ: مَجْمُوعَةٌ مِنَ الْحَسَنَاتِ)

﴿عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْحَارِثِ بْنِ عَاصِمٍ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُنِ أَوْ تَمْلَأُ مَا بَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ﴾

﴿حَدِيثِی بیست و سومیهم: کومه لیک له چاکه کان﴾

(عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْحَارِثِ بْنِ عَاصِمٍ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گتیردراوه ته وه له (نه بومالیک) ی (نه شعری) خوا لی رازی بی، سه حابه یه وه لکی (یه مه نه)، هاتوته (مه دینه) له خزمهت پیغه مبه ر ﷺ موسولمان بووه، (۲۷) حدیسی گتیراونه وه، له نسالی (۱۸) ی کچی وه فاتی کردوه.

(قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) نه فهرموی: پیغه مبه ر ﷺ فهرموی (الطُّهُورُ) پاک راگرتنی له شو بهرگو شوینو ناو دل (شَطْرُ الْإِيمَانِ) نیوه ی ئیمان نه. واته: پاکو خاوتنی نیوه ی باوه رپه، له هه مووش گرنگتر ده ستونیژو خو شوشتنه له له ش پیسی.

(وَالْحَمْدُ لِلَّهِ) ووتنی (الْحَمْدُ لِلَّهِ) خیری نه وهنده زوره: (تَمْلَأُ الْمِيزَانَ) ته رازوی پوژی قیامهت پر ده کا.

بزانه: له پوژی قیامهت بو هه موو کهس ته رازوو دانه ندری چاکه و خراپه ی پی نه کیشری، چاکه له لایه ک، خراپه له لایه ک، جا هه رکهس چاکه ی گرانتر بوو به خته وه نه بی، وه نه گه ر چاکه ی سوکتر بوو به دبه خت نه بی، که وابوو: زور زیگری خوا بکه، بو نه وه ی چاکه ت گرانتر بیو به خته وه نه بی.

(و) هه روه ها ووتنی (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ) به یه که وه، خیری نه وهنده زوره: (تَمْلَأُنِ أَوْ تَمْلَأُ مَا بَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) نیوان ناسمانه کان و زه مین پر نه که ن، له پاش پیرکردنی ته رازوو.

ئینجا بزانه: ته رازوو گه وره تره له نیوان ناسمان و زه مین، وه خیری (الْحَمْدُ لِلَّهِ) زورتره له (سُبْحَانَ اللَّهِ)، وه نه گه ر بلای: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ)، نه وه خیری پر ناسمان و زه مین و نیوان هه ردووکیان و پر به ته رازوو، هه روه ک له چه ند حدیسی تر دا هاتوه، به لام زیگری (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) له هه موویان خیرتره، هه روه ها (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) گه نجینه یه کی به هه شته و له ده ست خوئی مه ده.

(وَالصَّلَاةُ نُورٌ) نویژکردنی ته واو پووناکی یه بو ناو گوپی تاریک و پوژی قیامهت، هه روه ها پووناکی یه بو ناو دهروونی مروؤ، چونکه قه ده غه ی نه کا له خراپه (وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ) زه کاتدان و خیرکردن به لگه یه له سه ر باوه ری خاوه نه که ی له دونیاو قیامهت.

(وَالصَّبْرُ) نارام و خویراگرتن: له سه ر خراپه نه کردن و له سه ر خواپه رستی و له سه ر ناخوشیه کانی دونیا (ضِيَاءٌ) پووشنایی دل و دهروونه.

وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو: فَبَاتَعَ نَفْسَهُ فَمُعْتَقَهَا أَوْ مُوبِقَهَا ﴿﴾ رواه مُسْلِم.

بِزَانِه: مروی خوراکر له سهر نه کردنی خراپه تو سهد پلهی چاکه ی بۆ نه نووسری، خوراکر له سهر خوابه رستی شهش سهد پلهی بۆ نه نووسری، خوراکر له ناخوشیه کانی دنیا سی سهد پلهی بۆ نه نووسری.

(وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ) قورئانی پیروژ: یان شاهیده بۆ تو له پوژی قیامت- نه گهر په فتارت پی کردبی و بۆ خوا بیخوینی، یان شاهیده له دژی تو له پوژی قیامت- نه گهر په فتارت پی نه کردبی و بۆ خوا نه تخویندی.

(كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو) هه موو که سیک که پوژ دامات به کاریکه وه خه ریک ده بی: (فَبَاتَعَ نَفْسَهُ) جا ئیوا هه یه خوی نه فروشیته خوی گه ورده وهر چاکه نه کاو خراپه ناکا (فَمُعْتَقَهَا) نه م جوړه که سه خوی نازاد نه کا له دوزخ (أَوْ مُوبِقَهَا) یان خوی به شهیتان نه فروشی و خراپه نه کاو مالویران نه بی له قیامت (رواه مُسْلِم) نیام (موسلیم) گیراویه تیه وه.

﴿چه ند تیگه یشتنیک له م چه دیسه دا﴾

۱- (الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ): **بِزَانِه:** پاک و خاوینی په وشتیکی زور گرنگه، چونکه په وشتی گشت پیغه مبه رانه صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِينَ.

ئینجا بزانه: له هه موو په وشته کان گرنگتر نه م په وستانه ن: که پیغه مبه ران صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِينَ نه فرموی: ﴿عَشْرٌ مِنَ الْفِطْرَةِ: قَصُّ الشَّارِبِ، وَإِعْغَاءُ اللَّحْيَةِ، وَالسَّوَاكُ، وَاسْتِنْشَاقُ الْمَاءِ، وَقَصُّ الْأَظْفَارِ، وَغَسْلُ الْبُرْجَمِ، وَتَنْفُ الْإِبْطِ، وَحَلَقُ الْعَانَةِ، وَاتِّقَاصُ الْمَاءِ، قَالَ الرَّاوی: وَكَسِبَتُ الْعَاشِرَةَ إِلَّا أَنْ تَكُونَ الْمَضْمَضَةُ﴾ رواه مُسْلِم، ده په وشت هه نه په وشتی ئایینی خودانه، سمیل برینه وه به مه قست، ریش به ردان، سیواک کردن، پاک کردن وهی کونه لووت، نینوک کردن، شووشتنی لوچی په نجه کان، هه لکه دندی مووی بن هه نگل، تاشینی بهر، تاروت کردن، شووشتنی دهم، یان سوننه تکرندی ئامیری پیاو و ئافره ت.

۲- (وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ): په فتار کردن به قورئانی پیروژ نه بیته هوی سه ربه رزی دنیاو به خته وهی قیامت؟ چونکه خوی گه ورده نه فرموی: ﴿فَمَنْ اتَّبَعَ هَذَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ واته: هه رکه سیک شوین نه م قورئانه بکه وی، له دنیا دا گومرا نابی و له قیامه تیشدا به دبخت نابی.

۳- (أَوْ عَلَيْكَ): به دبختی و پوړه شی بۆ که سیکه: که په فتار به قورئانی پیروژ نا کاو به به رنامه ی ژیا نی نازانی وازی لی دینی و شوین به رنامه ی ده سترکد نه که وی، خوی گه ورده نه فرموی: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى، قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا

(الْحَدِيثُ الرَّابِعُ وَالْعَشْرُونَ: اِسْتِغْنَاءُ اللَّهِ عَنِ الْغَيْرِ)

﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ الْغَفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: فِيمَا يَرْوِيهِ عَنْ رَبِّهِ تَعَالَى، أَنَّهُ قَالَ: يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالَمُوا، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ﴾

فَتَسِيَّتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى) واته: هر که سبک واز له قورپانه که ی من بینئ و په فتاری پی نه کاو به به رنامه ی ژبانی تن نه کا، نه وه ژبانیکې سهختو به د به ختانه ی نه دریتئ و به د لیبایی و چاوتیری ناژئ، له پوژئ قیامه تیش به کویری حه شری نه کړئ و نه لئ: خواجه بوجی به کویری حه شرت کردم خو من له د دنیا دا چاوم هه بوو؟ خوا نه فهرموئ: وه ها قورپانه که ی منت له دنیا بؤ هاتو خو ت لی کویر کردو په فتارت پی نه کرد، وه هاش ئیمه له ناو دوزه خدا نه ته ئیلینه وه ه یچ نرخیکت بؤ دانانئین.

۴- (فَمُعْتَقُهَا، أَوْ مُوْبِقُهَا): پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموئ: ﴿كُلُّ كَلَامٍ ابْنِ آدَمَ عَلَيْهِ لَا لَهُ، إِلَّا أَمْرٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ نَهْيٍ عَنْ مُنْكَرٍ أَوْ ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى﴾ رواه الترمذی، گشت گوفتاره کانی ئاده میزاد له دژئ خو به تی و سودی لئ وه رنا کړئ، جگه له فرمان به چاکه و قده غه کردنی خرابه و زیکری خوی گه وره. که و ابوو: له سر نه م سئ په وشته به رده وام به، تا کو خو ت ئازاد بکه ی له مالویرانی دنیا و قیامه ت.

﴿حَدِيسِي بَيْسَتْ وَ جَوَارِم: خَوَا بِيُوَيْسْتِي بِه هِيَج شَتِيَك نِيَه﴾

(عَنْ أَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: فِيمَا يَرْوِيهِ عَنْ رَبِّهِ تَعَالَى) گپ درواو ته وه له (نه بو زه پ) (غیفاری) خوا لی پازی بی، نه ویش له پیغه مبه ر ﷺ نه گپ رپته وه، پیغه مبه ریش ﷺ له خوی گه وره نه گپ رپته وه.

(بَيِّنَا سَه) بزانه: به م جوړه حدیسانه نه گو ترئ: (حدیسی قودسی) واته: حدیسه که ووشه و مانای له لای خواوه هاتوه، به لام ناگاته پله ی قورپان، وه حدیسه کانی تری پیغه مبه ر ﷺ مانای له لای خواوه هاتوه ووشه که ی هی پیغه مبه ر ﷺ.

(أَنَّهُ قَالَ) خوی گه وره فهرموئ: (يَا عِبَادِي) نه ی به نده کانی من (إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي) من سته م و ژورداریم له سر خو م حه پام کردوه و نایکه م (وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا) هه روه ها سته م و ژوردارئ له نیوان ئیوه شدا حه پام کردوه (فَلَا تَظَالَمُوا) که واته: ئیوه ش سته م و ژوردارئ له یه کتری مه که ن: وه سته م له خو شتان مه که ن به تاوان کردن.

بزانه: سته م و ژوردارئ: ده ستریزئ کردنه بؤ سر ماف که سیکئ تر به ناهه ق و دوزمنایه تی، یان دهرچوونه له سنوری خوا.

(يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ ضَالٌّ) نه ی به نده کام ئیوه هه مووتان سه رلیش یواو و نه شاره زان له ئایینی نیسلام (إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ) ته نها نه و که سه نه بی: که من بیخه مه سه ر پیکای راست

فَاسْتَهِدُونِي أَهْدِكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ جَائِعٌ إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ فَاسْتَطْعَمُونِي أُطْعَمَكُمْ،
يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ عَارٍ إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ فَاسْتَكْسُونِي أَكْسُكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ
بَاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا
ضُرِّي فَتَضُرُّونِي وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي،

(فَاسْتَهِدُونِي) كه‌واته: ږيگای پاست هر له من داوا بکه‌ن (أَهْدِكُمْ) منیش شاره‌زای
ږيگای راستان نه‌که‌مو نه‌تانخه‌مه سر ږيگای پاست.

نهی موسولمان، تهنه‌ها ږيگای خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ بگړه‌و به داوی ږيچکه‌کان مه‌که‌وه؟
چونکه گومرات نه‌که‌ن، جگه له خوا که‌س ناتوانی بته‌گینیتنه ږيگای پاست، نه‌وانه‌ی تو
دوایان نه‌که‌وی، وه‌کو تو سر لیښیواون نه‌که‌ر ږيگای خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌گړن.

(يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ جَائِعٌ) نه‌ی به‌نده‌کانم نیوه‌ه مورتان برسین (إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ)
ته‌نهنه‌وانه‌نه‌بی: که‌من خواردن و خوارده‌وه‌یان نه‌ده‌می (فَاسْتَطْعَمُونِي) داوی
خوارده‌مه‌نی هر له من بکه‌ن (أَطْعَمَكُمْ) منیش نه‌تانه‌ده‌می، واته: ږيگای وده‌سته‌یتانی
خواردنتان بو ناسان نه‌که‌م.

نهی موسولمانی برسی و هه‌ژار: با هاوارت هر بو قاپی خدا بی، چونکه هر که‌سیکی‌تر
-جگه له خدا- داوی خواردنی لی‌بکه‌ی، نه‌ویش وه‌کو تو پیویستی به خودایه.

(يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ عَارٍ) نه‌ی به‌نده‌کانم نیوه‌ه مورتان پووتن (إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ) ته‌نهنه‌وانه‌که‌سه
نه‌بی که‌من به‌رگی بکه‌م (فَاسْتَكْسُونِي) داوی به‌رگ هر له من بکه‌ن (أَكْسُكُمْ) منیش
به‌رگتان نه‌ده‌می، واته: ږيگای وده‌سته‌یتانی به‌رگو پوښاکتان بو ناسان نه‌که‌م.

(يَا عِبَادِي) نه‌ی به‌نده‌کانم (إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ) نیوه به‌شه‌و و پوژ گونا‌ه نه‌که‌ن
(وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا) من نه‌که‌ر حه‌ز بکه‌م له هه‌موو گونا‌هیک خوش نه‌یم جگه له
کافربوون (فَاسْتَغْفِرُونِي) داوی لی‌خوشبوونی گونا‌ه هر له من بکه‌ن (أَغْفِرْ لَكُمْ) منیش
لیتان خوش نه‌یم.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فه‌رموی: ﴿كُلُّ بَنِي آدَمَ خَطَّاءٌ، وَخَيْرُ الْخَطَّائِينَ التَّوَّابُونَ﴾ رواه الترمذی،
هه‌موو ناده‌میزادان گونا‌هبارن، وه‌باشترینی گونا‌هباران توبه‌کارانن.

که‌وابوو: نه‌ی موسولمان زوو توبه بکه‌و باری گونا‌ه له سر خوت لاده، به‌دل و زویان
(أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) بکه، واته: داوی لی‌خوشبوونی گونا‌ه له خدا نه‌که‌م. بو‌نه‌وه‌ی خوا لی‌ت
خوش بی و ږرت فراوان بکاو غه‌مت لایبا.

(يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضُرِّي فَتَضُرُّونِي) نیوه ناگه‌نه نه‌و ږاده‌یه که‌بتوان زیان له من
بدن (وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي) هه‌روه‌ها: ناشکه‌نه نه‌و پله‌یه که‌بتوان سودم
پی‌بگه‌یه‌نن، واته: نه‌و چا‌کانه‌ی خدا له‌گه‌ل به‌نده‌کانی خوی نه‌کا، له ترسی زیان لی‌دانی

يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ كَانُوا عَلَى أَتَقَى قَلْبَ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ فَسَأَلُونِي فَأَعْطَيْتُ كُلَّ وَاحِدٍ مَسْأَلَتَهُ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمَخِيطُ إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرُ، يَا عِبَادِي إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أَحْصِيهَا لَكُمْ ثُمَّ أَوْفِيكُمْ إِيَّاهَا:

خوی نیه و بۆ سود پی‌گه‌یاندنی خویشی نیه، به‌لکو بۆ قازانجی نه‌وانه، چونکه زۆر له‌گه‌لیان به‌ په‌حمه.

(يَا عِبَادِي) ئە‌ی به‌نده‌کانم (لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ) ئە‌گەر له‌یه‌که‌م که‌ستانه‌وه تا دوا‌یینتان (وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ) به‌ئاده‌میزادتانه‌وه به‌جێوکه‌تانه‌وه (كَانُوا عَلَى أَتَقَى قَلْبَ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ) هه‌مووتان بێ‌نه‌ سه‌ر د‌ل‌ی چاک‌ترین مرۆ‌ف له‌ ئیوه، واته: بینه‌ مرۆ‌فیکی له‌خواترس (مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا) ئە‌وه هه‌چ له‌گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لاتی من زۆ‌تر ناکا، وه‌ سودی خواپه‌رستی بۆ خۆتانه.

(يَا عِبَادِي) ئە‌ی به‌نده‌کانم (لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ) ئە‌گەر له‌یه‌که‌م که‌ستان تا دوا‌یینتان (وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ) به‌ئاده‌میزاد و جێوکه‌تانه‌وه (كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ) هه‌موویان بێ‌نه‌ سه‌ر د‌ل‌ی خراپ‌ترین مرۆ‌ف له‌ ئیوه، واته: هه‌موو بینه‌ پیاوی خراپ (مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا) ئە‌وه‌ش هه‌چ له‌گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لاتی من که‌م ناکاته‌وه، واته: ئیوه‌ خوا بپه‌رستن، یان نه‌په‌رستن، بۆ خواپه‌تی خوا هه‌روه‌ک‌یه‌که‌.

(يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ) ئە‌ی به‌نده‌کانم ئە‌گەر له‌یه‌که‌م که‌ستانه‌وه تا دوا‌یین که‌ستان، به‌ئاده‌میزاد و جێوکه‌وه (قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ) له‌ ده‌شتیکدا کۆ بینه‌وه (فَسَأَلُونِي) هه‌ر که‌سه‌ داوا‌ی شتی‌کم ل‌ی‌کا (فَأَعْطَيْتُ كُلَّ وَاحِدٍ مَسْأَلَتَهُ) هه‌ر یه‌که‌ له‌وه‌موو خه‌لکه‌ داوا‌کراوه‌که‌ی خۆی بده‌م (مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي) ئە‌وه هه‌چ له‌گه‌نجینه‌ی لای خۆم که‌م ناکاته‌وه (إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمَخِيطُ) ته‌نها وه‌ک‌ ده‌رزی چه‌ند که‌م ئە‌کاته‌وه (إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ) ئە‌گەر له‌ ناو ده‌ریای هه‌ل‌ی‌نی، واته: به‌ ده‌رزی ئاوی ده‌ریا که‌م نابێ‌ته‌وه و گه‌نجینه‌ی خوداش که‌م نابێ‌ته‌وه.

(يَا عِبَادِي) ئە‌ی به‌نده‌کانم (إِنَّمَا هِيَ) ئە‌وه‌ کرده‌وه چاکانه‌و خراپانه (أَعْمَالُكُمْ) کرده‌وه‌ی خۆتانه (أَحْصِيهَا لَكُمْ) من فه‌رمانم داوه‌ته‌ فریشته‌کانم: سه‌رژمیری کرده‌وه‌کانتان بکه‌ن (ثُمَّ أَوْفِيكُمْ إِيَّاهَا) ئینجا له‌ پۆ‌زی دوا‌ی‌دا ده‌یده‌مه‌وه ده‌ستتان و پاداش و سزاتان ئە‌ده‌م به‌گۆ‌یره‌ی کرده‌وه‌کانتان:

فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يُلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ ﴿﴾ رواه مُسْلِم.

(فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا) جا ههركه سيك بينى له پوژى دواى چاكه ي هه يو پاداشى چاكه ي دراوه (فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ) با سوپاسى خوا بكا كه يارمه تى داوه بۆ چاكه كردن (وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ) وه ههركه سيك بينى به پيچه وانوه خراپه ي هه بوو و سزاي خراپه ي درا (فَلَا يُلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ) ئه وه با هه ر خوى به تاوانبار دابنى و لومه ي كه سى تر نه كا، چونكه به خوى له ريگاي خواى گه و ره لاي داوه (رواه مُسْلِم) ئيمام (موسليم) گيړاويه تيه وه.

بزانه: هه رچى ئيماندار بى و چاكه ي هه بى، ئه وه له دونيا و قيامه ت پاداشتى چاكه كانى نه دريتى، به لام هه ركه سيك كافر بى، ئه وه پاداشتى چاكه كانى هه ر له دونيا نه دريتى و بۆ قيامه ت چاكه ي ناميتى و به هوى خراپه كانى نه چيته دوژه خ، له هه موو خراپه كانى گه و ره تر كافر بوونه.

پيناسه: جنوكه چينيكن خوا له ئاگر دروستى كردون، وه به هه موو وينه يه ك خويان نه نوين، له سه ر وينه ي تاييه تى خويان كه س به چاو نايان بينى، ئه وان ئيمه نه بين، ژنو منداليان هه يو كافرو موسولمانيان هه يه، شه يتان له جنوكه كافره كانه.

ئينجا بزانه: خواى گه و ره له م حه ديسه دا هه ره شه ي كردوه و موژده شى داوه، كه و ابوو: ههركه سيك بيه وى له هه ره شه ي خوا پرگارى بى و بگاته موژده ي خوا، هيچ كه مته رغه مى ناكه له خواپه رستى ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: مَنْ خَافَ أَذْلَجَ وَمَنْ أَذْلَجَ بَلَغَ الْمَنْزِلَ إِلَّا إِنْ سَلَعَهُ اللَّهُ غَالِيَةً إِلَّا إِنْ سَلَعَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ﴾ رواه الترمذي، واته: هه ركه سيك ترسى هه بى شه و پويى ئه كا، ههركه سيك شه و پويى بكا ئه گاته شوينه كه ي خوى و نه حه سيته وه، ئاگادارين: كوتالى خوا زور به نرخه، ئاگادارين كوتالى خوا به هه شته. واته: به هه رزان نايفروشى.

﴿چهند تيگه يشتنيك له م حه ديسه دا﴾

١- (فَلَا تَطَالُمُوا): بۆ پاراستنى ئاين و گيان و نه ژادو ناموس و هو شو مال، خواى گه و ره (ظلم) ي حه رام كردوه، واته: ده ستر ريز كردنه سه ر ئه م شه شانه. كه و ابوو: گه و ره ترين سته م كافر بوونه، هه روه ك خواى گه و ره ئه فه رموى: ﴿إِنَّ الشَّرَّكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ به راستى كافريوون سته ميكي زور گه و ره يه.

پيغه مبه رى ﷺ ئه فه رموى: ﴿مَنْ كَانَتْ لَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَحَدٍ مِنْ عَرْضِهِ أَوْ شَيْءٍ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهُ الْيَوْمَ قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ: إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أَحَدًا مِنْهُ بِقَدْرِ مَظْلَمَتِهِ، وَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أُخِذَ مِنْ سَيِّئَاتٍ صَاحِبِهِ فَحُمِلَ عَلَيْهِ﴾ رواه البخاري، واته: هه ركه سيك (ظلم) ي له كه سيك كردوه: ده رباره ي ناموس، يان شتيكى تر، با له دونيا گه رده نى خوى بى نازاد بكا، پيش ئه وه ي پوژيك دابى دير هه م دينار سودى نه بى: له پوژى دواى

(الْحَدِيثُ الْخَامِسُ وَالْعَشْرُونَ: أَنْوَاعُ الْخَيْرِ كَثِيرَةٌ)

﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: قَالُوا لِلنَّبِيِّ ﷺ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ بِالْأُجُورِ: يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي، وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ، وَيَتَصَدَّقُونَ بِفُضُولِ أَمْوَالِهِمْ؟﴾

ئەگەر سەتمکارە کە چاکەى ھەبى، ئەو بە ئەندازەى سەتمەکەى چاکەى لىوەرئەگىرئ و ئەدریتهو سەتملیکراو، ئەگەر چاکەى نەبو، ئەو خراپەکانى سەتملیکراو، کە وەرئەگىرئ و ئەخریتە سەر سەتمکارە، واتە: بە ھۆى خراپەکانى خۆى و خراپەکانى سەتملیکراو، کە لە دۆزەخ سزا ئەدرئ.

۲- (فَاسْتَغْفِرُونِي): پێغەمبەر ﷺ ئەفەرموئ: ﴿مَنْ لَزِمَ الْإِسْتِغْفَارَ جَعَلَ اللَّهُ لَهُ مِنْ كُلِّ ضِيقٍ مَخْرَجًا وَمِنْ كُلِّ هَمٍّ فَرَجًا وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ رواه أبو داود، ھەر کە سێک زۆر بلی: (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ). خۆى گەرە لە ھەموو تەنگانەى کە دەریازى ئەکاو لە ھەموو دلتەنگیە کە دلخۆشى ئەکاو بە شێوەیەکی وا رزقی ئەداتئ: کە ھەر بە خەیاڵى دا نایئ.

۳- (ثُمَّ أَوْفَيْكُمُ إِيَّاهَا): بزانە: کردەو ھى چاک ئەبیتە ھۆى بەختەو ھەری لە دنیاو قیامەت، ھەر وەکو خۆى گەرە ئەفەرموئ: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ھەر کە سێک کردەو ھى چاک بکا- پیاو بئ، یان ئافرەت- ئیمانداریش بئ، ژیانئى خۆشى ئەدەینئ لە دنیا: بە پزقئى کى حەلال و پازى بوون بە دانانى خوا ھەر چەند ھەژاریش بئ، وە لە پۆزى قیامەتیش باشتترین و جوانترین پاداشى چاکەکانیان ئەدەینەو. کە وابوو: کافر بە پێچەوانەى موسولمانە لە دنیاو لە قیامەت.

﴿حەدیسى بیست و پینجەم: جوړی چاکه کردن زوړن﴾

(عَنْ أَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (ئەبو زەرپرى غیفارى) خوا لى پازى بئ ئەفەرموئ: (أَنَّ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) چەند کە سێک لە یارەکانى پێغەمبەر ﷺ:

(يَبِينَا) سەحابە، واتە: یارەکانى پێغەمبەر ﷺ، ئەو کەسانەن: کە بە موسولمانى پێغەمبەریان دیتبئ، یان پێغەمبەر ﷺ ئەوانى دیتبئ، بە موسولمانیش مردبئ. **جا بزانە:** کە پێغەمبەر ﷺ وەفاتى کرد، (۱۱۴۰۰) سەد و چوار دە ھەزار سەحابەى لە دوا بە جئمان.

(قَالُوا لِلنَّبِيِّ ﷺ) سەحابەکان بە پێغەمبەریان گوت: (يَا رَسُولَ اللَّهِ، ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ بِالْأُجُورِ) ئەى پێغەمبەرى خوا دەوڵەتە مەندەکان ھەموو پاداشى گەرەیان وەدەست ھیناوە لە دنیاو قیامەت: (يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي) ھەر وەک ئێمە نوێژ ئەکەین، ئەوانیش نوێژ ئەکەن (وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ) وەکو ئێمە بە پۆژوو ئەبن (وَيَتَصَدَّقُونَ بِفُضُولِ أَمْوَالِهِمْ) جگە لە نوێژو پۆژوو، مالى زیادیان ھەيە ئەیکەنە خیر لە رێگای خوا، ئێمە مالى زيامان نیه؟

قَالَ ﷺ: أَوَلَيْسَ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ مَا تَصَدَّقُونَ؟ إِنَّ بِكُلِّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ وَبِكُلِّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلُّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ، وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ وَنَهْيٌ عَنِ مُنْكَرٍ صَدَقَةٌ، وَفِي بُضْعٍ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيَأْتِي أَحَدُنَا شَهْوَتُهُ وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ؟! قَالَ ﷺ: أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ أَكَانَ عَلَيْهِ وَزْرٌ؟ فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ كَانَ لَهُ أَجْرٌ ﴿﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

(قَالَ) پیغمبر ﷺ فرمودی: (أَوَلَيْسَ) چوں و دهلین؟ (قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ مَا تَصَدَّقُونَ)

وا مهلین، چونکه خوی گه وره پئی گای زوری بۆ ئیوه داناو خیری پی بکن:

(إِنَّ بِكُلِّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ) هر جاریك بلین: (سُبْحَانَ اللَّهِ). خیریكتان بۆ نه نووسری (وَبِكُلِّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ) هر جاریك بلین: (اللَّهُ أَكْبَرُ). خیریكتان بۆ نه نووسری (وَكُلُّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ) هر وه (الْحَمْدُ لِلَّهِ) بگوتری خیریکی هیه (وَكُلُّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ) هر جاریك (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بگوتری خیریکی هیه.

ئهی موسولمانی خوشه ویست: له دوی هر پینج نویژه کان ئهم زیکرانه له دهست خۆت مه ده، كه وابوو: له دوی نویژ له سه ره فرمانی پیغمبر ﷺ سی و سی جار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ). سی و سی جار بلی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ). سی و سی جار بلی: (اللَّهُ أَكْبَرُ). یه ك جار بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ). ده جار بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ). پیغمبر ﷺ نه وها ژمارهی بۆ داناو، نه كه ی له خۆت وه زیادو كه می بکی.

(وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ) هر فرمانکردنیک به چا كه، خیریکی هیه (وَنَهْيٌ عَنِ مُنْكَرٍ صَدَقَةٌ) هر قه ده غه کردنیک خراپه به هر جوریک بی خیریکی هیه.

(وَفِي بُضْعٍ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ) به جیماع کردن و پابواردن له گه ل ژنی خوتان خیریكتان دهست نه كه وئ (قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ) یاره کان گوئیان: ئهی پیغمبر ﷺ (أَيَأْتِي أَحَدُنَا شَهْوَتُهُ) چۆن نه گه ره یه كێك له ئیمه بۆ تیرکردنی ئاره زوی خوی نه و ئیشه له گه ل ژنی خوی بكا (وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ) خیری نه گاتی و پاداشی نه دریته وه؟ (قَالَ: أَرَأَيْتُمْ) پیغمبر ﷺ فرمودی: پیم بلین (لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ) نه گه ره ئاره زوی خوی به حه رام تیر بكاو له گه ل ژنیکی ناحه لال پابویری (أَكَانَ عَلَيْهِ وَزْرٌ) نایا گونا می له سه ره نه نووسری؟ به لی: گونا می له سه ره نه نووسری (فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ) كه وابوو: هر وه ها نه گه ره به کاری بینن بۆ حه لال (كَانَ لَهُ أَجْرٌ) خیری نه گاتی و پاداشی هیه (رَوَاهُ مُسْلِمٌ) ئیمام (موسلم) گێراویه تیه وه.

كه وابوو: ژن مه تان و جیماعت، ئه ویش هر به نیازی خودا بی: وه ك دلوین پاکی و زۆرکردنی نه ته وه ی ئیسلام و پیکه پێنانی خیزانیکی ئیسلامی و سودبه خش بۆ كومه لی ئیسلام.

ئىنجى بزانە: زۆر جۆرى تىرى چاڭە ھەنە مەزۇ ھەستىيان پىئىناكا، بەلام ئەگەر نىيازى ناو دالى بۆ خوا بى، خوا خىرى بۆ ئەنوسى:

بۆ نموونە: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ، فَوَجَدَ بئْرًا فَنَزَلَ فِيهَا فَشَرِبَ ثُمَّ خَرَجَ فَإِذَا كَلْبٌ يَلْهَثُ يَأْكُلُ الثَّرَى مِنَ الْعَطَشِ، فَقَالَ الرَّجُلُ: لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبُ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلَ الَّذِي بَلَغَ بِي. فَنَزَلَ الْبُئْرَ فَمَلَأَ خُفَّهُ ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِفِيهِ فَسَقَى الْكَلْبَ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَغَفَرَ لَهُ. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، وَإِنْ لَنَا فِي هَذِهِ الْبَهَائِمِ أَجْرًا؟ فَقَالَ: نَعَمْ فِي كُلِّ ذَاتِ كَبِدٍ رَطْبَةٌ أَجْرٌ﴾ رواه الشيخان، واته: له كاتىكا پياويك به ريگايه كدا ئەريشتو تىنووھتى تووش بوو، ئىنجا بيرىكى دوزى به وھو چووھ ناوى و ناوى خوارده وھ، ئىنجا ھاتە دەرھو وھو دىتى و سەگىك زوبانى دەرھىناو وھو لە بەر تىنووھتى خۆل و خاك ئەخوا، جا پياوھە گوتى: ئەو سەگە وھكو من تىنووھتى كارى تى كروھ. جا پياوھە چووھ ناو بيرەكە و پر بە خوفەكەى ناوى ھىناو دايە سەگەكە، جا لە بەر ئەوھ خوا سوپاسى كرو لى خوش بوو. ئىنجا ھاوپىكانى پىتھەمبەر ﷺ فەرموويان: ئايا ئىمەش لە ئاژەلەكانى خۆمان خىرمان ئەگاتى كە ئاويان ئەدەين؟ فەرمووى: بەلى: ھەرچى خاوەن جەرگى تەرپى، بەزەبىتان پىئىدا بى، خوا پاداشتتان ئەنوسى.

﴿چەند تىگەيشتنىك لەم ھەدىسەدا﴾

۱- (ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ بِالْأُجُورِ): **بزانە:** ئەم گەفتوگۆيەى (صَحَابَةُ) كان لە ھەسوودى يەوھ نەبو، بەلكو ھەسوودى پىشپىكى بوو بۆ كارى چاڭە، ئەم پىشپىكى يەش خىرەو پىئى ئەگوتى: (غِبْطَةً). پىتھەمبەر ﷺ ئەفەرموى: ﴿لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ فَهُوَ يَقُومُ بِهِ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَهُوَ يُنْفِقُهُ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ﴾ رواه الشيخان، واته: ھەسوودى پىشپىكى تەنھا لە دوو شىئوھدا رەوايە: **يەكەمىيان:** دەربارەى پياويك: كە خواي گەورە فيرە قورئانى كرديئو لە كاتەكانى شەو و رۆژدا بىخوينئى، **دووەمىيان:** دەربارەى پياويك: كە خواي گەورە مالى داييتىو لە كاتەكانى شەو و رۆژدا لە ريگاى خوا بيبەخشى.

۲- (وَفِي بَضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ): **بزانە:** لە پىش دەستپىكردى جىماع، سوننەتە: ژنو مەرد ئەم دوعايە بخوينئى: ﴿بِسْمِ اللَّهِ اَللّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا﴾ رواه الشيخان، پىتھەمبەر ﷺ فەرمووى: ئەگەر ئەم دوعايە يان خویندو مندالىك لەم جىماعە دروست كرا، شەبىتان زيانى پىئىناگەيەنى.

۳- (أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ...): **بزانە:** جىماع كردن ھەرامە: لە ماوھى ھەيزو لە ماوھى خوینى پاش مندالبون، خواي گەورە ئەفەرموى: ﴿فَاعْتَرَلُوا النَّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ﴾ خۆتان بپارئين لە جىماعى ژنەكەتان لەو ماوھىيەى لە ھەيزدانە.

(الْحَدِيثُ السَّادِسُ وَالْعَشْرُونَ: كُلُّ أَحَدٍ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: كُلُّ سُلَامَى مِنَ النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ كُلَّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ: تَعْدُلُ بَيْنَ الْإِثْنَيْنِ صَدَقَةً، وَتُعِينُ الرَّجُلَ فِي دَابَّتِهِ فَتَحْمِلُهُ عَلَيْهَا أَوْ تَرْفَعُ لَهُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ صَدَقَةً،

مهروه‌ها جیماع کردنیش له کونی پاشه‌وه‌دا حه‌پامه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فه‌رموی: ﴿لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى رَجُلٍ أَتَى رَجُلًا أَوْ امْرَأَةً فِي الدُّبْرِ﴾ رواه الترمذی، خوای گه‌وره به چاوی ره‌حمه‌ت ته‌ماشای نه‌و پیاوه‌ناکا که نیربازی بکا، یان له کونی پشته‌وه جیماع له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی بکا. واته: خوای گه‌وره به چاوی له‌عنه‌ت و غه‌زه‌ب ته‌ماشای ده‌کا.

٤- (إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ كَانَ لَهُ أَجْرٌ): پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست نه‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ أَشْرَ النَّاسِ عِنْدَ اللَّهِ مَنْزِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ: الرَّجُلُ يُفْضَى إِلَى امْرَأَتِهِ وَتُفْضَى إِلَيْهِ ثُمَّ يَنْشُرُ سِرَّهَا﴾ رواه مسلم، ولأصحاب السنن: ﴿إِنَّمَا مِثْلُ ذَلِكَ مِثْلُ شَيْطَانَةٍ لَقِيَتْ شَيْطَانًا فِي السَّكَّةِ فَقَضَى مِنْهَا حَاجَتَهُ وَالنَّاسُ يَنْظُرُونَ إِلَيْهِ﴾، واته: خرابترین که‌س له لای خوای گه‌وره له پوژێ دوا‌یی: پیاویکه له‌گه‌ل ئافره‌ته‌که‌ی جیماع بکا، ئینجا نه‌یته‌یه‌کانی جیماع بگێرته‌وه، مه‌سه‌له‌ی نه‌وژن و می‌رده‌ی نه‌یته‌ی جیماع کردن باس نه‌که‌ن: وه‌کو مه‌سه‌له‌ی شه‌یتانیکه له‌کۆلان سواری شه‌یتانیك بی‌و جیماعی له‌گه‌ل بکاو خه‌لکیش ته‌ماشای بکه‌ن.

﴿حَدِيثُ بَيْسْتَوِ شَهْشَهْم: هَهُمُوو كَهَسْ خَيْرِيكِي لَهُ سَهْرَه﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) نه‌بو هوره‌یره خوا لای پازی بی، نه‌فه‌رموی: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی (كُلُّ سُلَامَى مِنَ النَّاسِ) هه‌موو ئیسک و جومگه‌یه‌کی ئاده‌میزاد (عَلَيْهِ صَدَقَةٌ) خیریکی له سهره (كُلَّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ) هه‌موو پوژیک که خۆر ده‌رنه‌که‌وئ، واته: سوپاسی خوا بکه‌ی به‌رامبه‌ر نه‌و چاکه‌ی له‌گه‌لته‌ی کردوه: که (٣٦٠) جومگه‌ت هه‌یه و هه‌مووی نه‌رم کردوه بۆ جموجۆل، ئینجا نه‌گه‌ر چاکه نه‌که‌ی، خراپه‌ش به‌و جومگانه مه‌که.

(تَعْدِلُ بَيْنَ الْإِثْنَيْنِ صَدَقَةٌ) ناشتکردنه‌وه‌ی دوو که‌س که نا‌کوکیان هه‌یه خیریکه، به‌مه‌رجی ناشتکردنه‌وه‌که له چوارچێوه‌ی ئیسلام ده‌رنه‌چێ و حه‌پامی پێ حه‌لال نه‌گرێو حه‌لالی پێ حه‌پام نه‌کرێ. بزانه: درۆکردن دروسته بۆ ناشتکردنه‌وه.

(وَتُعِينُ الرَّجُلَ) یارمه‌تی مرو‌ف ده‌ی (فِي دَابَّتِهِ) ده‌رباره‌ی وولاغه‌که‌ی (فَتَحْمِلُهُ عَلَيْهَا) تا سواری وولاغه‌که‌ی نه‌که‌ی (أَوْ تَرْفَعُ لَهُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ) یان ده‌ستباری له‌گه‌ل بکریو باره‌که‌ی له‌گه‌ل بار بکه‌ی (صَدَقَةٌ) نه‌مه‌ش خیریکه. جابزانه: هه‌تا به‌رده‌وام بی له یارمه‌تی‌دانی موسولمانان، خوداش یارمه‌تی تو نه‌دا.

وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ، وَبِكُلِّ خُطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ، وَتُمِيطُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ ﴿ رواه البخاري ومسلم.

(وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ) قسه يه کی شیرین و باش خیری که. واته: به پووخوشی له گه ل موسولمانان گفتوگو بکه، سلاویان لی بکه، دوعایان بۆ بکه، ناوی خوا بینه و قسه ی سوکو و چروک مه که.

(وَبِكُلِّ خُطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ) هه موو هه نگاوئیکش که بۆ نویژ ئه پوی خیری که. که وابوو: نویژکردنی به جهامعت له مرگهوت له دهست خۆت مه ده، چونکه خیری نویژی جهامعه یه که به (۲۷)، هه مرهه نگاوئیکش خیری که، ئه مهش قازانجیکی زۆره بۆ موسولمان.

(وَتُمِيطُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ) لابرندی ئه و شتانه ی زیان له پئیوار ئه ده ن له سه ر پئی که، ئه وهش خیری که. جا ئه مه یان نزمترین به شه کانی ئیمانه، به رزترینشی ووتنی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یه (رواه البخاري ومسلم) ئیمامی (بوخاری) و (موسلم) گئیرویه تیان هه.

بزانه: له فه رموده یه کی تری پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه، که دوو پکاعهت نویژی چیشته نگاو جیگی ئه و خیرانه ده گریته وه، که وابوو: ئه ی موسولمان، به لای که می هه موو پوژی دوو پکاعهت به ناوی (صَلَاةُ الضُّحَى) = چیشته نویژ بکه، خو ئه گه ر بیکه ی به چوار پکاعهت ئه مه زۆر باشتره، ئه گه ر بیکه ی به ههشت پکاعهت: ئه مه زۆر خیری هه یه و ته واوتره.

جا ئه وهش بزانه: هه ر چاکه یه کت کرد بلی: (أَلْحَمْدُ لِلَّهِ). بۆ ئه وه ی خوی گه وه زیاتر یارمهتیت بدا بۆ چاکه

﴿ چه ند تیگه یشتنی که له م حه دیسه دا ﴾

۱- (تَعْدِلُ بَيْنَ الْإِثْنَيْنِ صَدَقَةٌ): براندنه وه ی کیشه ی نیوان دوو کهس، یان زیاتر، ناشتکردنه وه ی دوو کهس، یان زیاتر: به کی که له په وشته هه ره به رزه کانی ئیسلام، به و مرجه ی له م پیکهاتنه دا بی شه رع ی پوو نه دا، پیغه مبه ر ﷺ ئه فه رموی: ﴿أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَفْضَلِ مَنْ دَرَجَةِ الصِّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ؟ قَالُوا: بَلَى. قَالَ: إِصْلَاحُ ذَاتِ الْبَيْنِ، فَإِنْ فَسَادَ ذَاتِ الْبَيْنِ هِيَ الْحَالِفَةُ﴾ رواه الترمذی، ئایا پیتان بلیم کام په وشته خیری گه وره تره له پوژوو و نویژ و خیرکردن؟ گوئیان: به لئی. فه رموی: چاککردنی نیوان موسولمانان و براندنه وه ی کیشه ی نیوانیان خیری گه وره تره، چونکه تیگدان ی نیوانی موسولمانان ئایین ئه تاشی و لای ئه با.

۲- (وَتَعِينُ الرَّجُلَ): هه ر ده رباره ی یارمه تی دانی مروقی بی ده سه لات، پیغه مبه ر ﷺ ئه فه رموی: ﴿أَبْلَغُوا حَاجَةً مَنْ لَا يَسْتَطِيعُ إِبْلَاغَ حَاجَتِهِ، فَإِنَّهُ مَنْ أْبْلَغَ سُلْطَانًا حَاجَةً مَنْ لَا يَسْتَطِيعُ إِبْلَاغَهَا إِيَّاهُ ثَبَتَ اللَّهُ قَدَمَيْهِ عَلَى الصِّرَاطِ﴾ رواه البيهقي والطبراني، واته: ئیش و کاری مروقی بی ده سه لات بگه یه ننه لای ئه و که سه ی ئه توانی بۆی پیک بینئ، چونکه

(الْحَدِيثُ السَّابِعُ وَالْعَشْرُونَ: الْبِرُّ وَالْإِيمُ)

﴿عَنِ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِيمُ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ وَكَرِهَتْ أَنْ يَطْلُعَ عَلَيْهِ النَّاسُ﴾ رواه مُسْلِمٌ.
﴿وَعَنْ أَبِيصَةَ ابْنِ مَعْبُدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: جِئْتَ تَسْأَلُ عَنِ الْبِرِّ وَالْإِيمِ؟ قُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اسْتَفْتِ قَلْبَكَ: الْبِرُّ مَا أَطْمَأَنَّ إِلَيْهِ النَّفْسُ وَأَطْمَأَنَّ إِلَيْهِ الْقَلْبُ،

ههركه سیک کاری مروقی بی دده سلات بگه یه نیتته لای خاوهن دده سلاتیک، خوای گه وره له سر پردی دوزخ قاچه کانی نه پاریزی له خلیسک بردن.

۳- (وَكُلُّ خُطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ): پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فهرموئ: ﴿الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ كَفَّارَاتٌ لِمَا بَيْنَهُنَّ مَا لَمْ يَغْشَ الْكَبَائِرُ﴾ رواه مُسْلِمٌ، نه م پینج نویژانه و نویژی جومعه تا نویژی جومعه که ی تر، ره شکه ره وه و داپوشه ری گونا نه بجوکه کانه به مهرجی: گونا نه گه وره کان نه کرین.

﴿چه دیسی بیست و چه فته م: چاکه و خراپه﴾

(عَنِ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گێردراوه ته وه له (نه وواس) ی کورپی (سه معان)، نه فهرموئ: (عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ) پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فهرموئ: (الْبِرُّ زُورِبِي چاکه (حُسْنُ الْخُلُقِ) بریتی یه له خو و ره وشتی جوان: وهک ره و خووشی و یارمه تی دانی خه لک و سه ردانی خزم و که سی خوت و به زه می هاتن به هه ژاران... هتد، پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فهرموئ: ﴿إِنَّكُمْ لَا تَسْعُونَ النَّاسَ بِأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَسْعَهُمْ مِنْكُمْ بَسْطُ الْوَجْهِ وَحُسْنُ الْخُلُقِ﴾ أَخْرَجَهُ أَبُو يَعْلَى، واته: ئیوه به به خشینی مالتان به روه سستی خه لک ناکه ن، به لام ره و خووشی و ره وشتی جوانی ئیوه به روه سستیان نه کا.

(وَالْإِيمُ) گونا نه و خراپه (مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ) نه وه یه: کار له دلت بکاو له ناو دلتدا جی نه بیته وه و ئازاری پی بگه یه نی (وَكْرِهَتْ أَنْ يَطْلُعَ عَلَيْهِ النَّاسُ) هه روه ها بیته ناخوش بی پیا و ما قولان نه و کرده وه ی تو ببینن، واته: خراپه هه ر له ناو دلا دی و ده چی و مروقه پی ناخوشه خه لکی به و خراپه یه ی وی ئاگادار بن (رواه مُسْلِمٌ) ئیمام (موسلیم) گێراویه تیه وه.

(وَعَنْ أَبِيصَةَ ابْنِ مَعْبُدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): قَالَ) هه ر له و بابه ته (وابیسه) ی کورپی (مه عبده) نه فهرموئ: (أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتمه خزمه ت پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (فَقَالَ: جِئْتَ تَسْأَلُ عَنِ الْبِرِّ وَالْإِيمِ؟) نه ویش فهرموئ: هاتوی پرسیار بکه ی چاکه چی یه و خراپه چی یه؟ (قُلْتُ: نَعَمْ) منیش گوتم به ئی، بۆ نه وه هاتوم (قَالَ اسْتَفْتِ قَلْبَكَ) پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فهرموئ: پرسیار له دلی خوت بکه، چونکه هه سترکردن به چاکه و خراپه له ناو دلتدایه.

ئینجا پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه وه هه سترکردنه ی پوون کرده وه و فهرموئ: (الْبِرُّ مَا أَطْمَأَنَّ إِلَيْهِ النَّفْسُ وَأَطْمَأَنَّ إِلَيْهِ الْقَلْبُ) چاکه نه وه یه: دلت پی خوش بی و ده روونت پشوو بداو دلت لته دا، له بهر نه وه ی دوا روژی باشه و مه ترسی ی نه.

وَالْإِثْمَ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ، وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتَوْكَ ﴿﴾
 حَدِيثٌ صَحِيحٌ رَوَيْنَاهُ فِي مُسْنَدِي الْإِمَامَيْنِ: أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ، وَالْدَّارِمِيُّ، يَسْنَدٌ جَيِّدٌ.

(وَالْإِثْمَ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ) گوناهایش نه وهی کار له دلت بکاو (وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ) له ناو دلتدا هاتوچو بکاو گیر نه بی، له بهر نه وهی مه ترسی دوا پوژی هه یه، که وابوو: دلی خوت له هه مو که سباشتر نه زانی چاکه و خراپه چی یه؟ (وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتَوْكَ) هه به گویره ی دلت، واز له خراپه بیننه، هه چهند زانیانی ثایینی فتوات بو بدهن و دیسان فتوات بو بدهن و بلین: بیکه. چونکه موسولمانی ته و او نه و که سه یه واز له گومانلیرکرو بیننی، نه وهک تووشی هه پام ببی ﴿عَنْ عَطِيَّةَ السَّعْدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يُلْغِ الْعَبْدُ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُتَّقِينَ حَتَّى يَدَعَ مَا لَا بَأْسَ بِهِ حَذَرًا مِمَّا بِهِ الْبَأْسُ﴾ رواه الترمذی، واته: بهنده ناگاته پله ی له خواترسان تا واز له شتی وا نه میننی: که به کردنی زیانی پی ناگا، نه وهک تووشی شتیکی وا ببی: که زیانی پی بگه یه نن.

به لئ: زور جار به لیدانی دل، مروف به خوی له زانی ثایینی باشتر نه زانی: ثایا نه م شته باشه، یان خراپه؟ چونکه زانی ثایینی ناو دل نابینو له سهر ناشکرای فتوا نه دا، بگه ریوه بو هه دیسی (۶ و ۱۱).

(حَدِيثٌ صَحِيحٌ) هه دیسیکی راسته (رَوَيْنَاهُ فِي مُسْنَدِي الْإِمَامَيْنِ) گیراونه ته وه له کتیبی نه م دوو نیمامه:

یه که م: (أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ) نیمام (نه حمه د) ی کوری (هه نه ل) خوا لی پازی بی، یه کیکه له و چوار زانیانه ی سهر مه زه ب، له سالی (۱۶۴) له دایک بووه، له سالی (۲۴۱) ی کوچی له ته مهنی (۷۷) سالی دا له (به غدا) وه فاتی کردوه، له ژانی خوی دا زور نازارو به ندیخانه ی بینویه له بهر خواپه رستی، به زوری له لای نیمامی (شافعی) ی خویندوه، نه ویش ده رسی به نیمامی (بوخاری) و (موسلیم) و (نه بوداود) گوته.

دوو هه م: (وَالْدَّارِمِيُّ) نیمام (عبدالله) ی (داره می) سه مه رقه ندی یه، یه کیکه له زانا به رزه کانی هه دیس، له سالی (۱۸۱) له دایک بووه، له سالی (۲۵۵) وه فاتی کردوه، ماموستای نیمام (موسلیم) و (تیرمزی) و (نه بوداود) بووه. خواجه له هه مووان پازی به، آمین. (یاسنادر جید) پینگای هه دیسه که زور باشه.

ئینجا بزانه: له دوی جی به جی کردنی مافی خودا چاکه له گه ل دایکو باوک و خرمان له گشت چاکه یه ک گه وره تره ﴿عَنْ يَهْزُ بْنُ حَكِيمٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَنْ أَبْرُ؟ قَالَ: أُمُّكَ... ثُمَّ أُمُّكَ... ثُمَّ أَبَاكَ، ثُمَّ الْأَقْرَبُ فَلِأَقْرَبٍ﴾ رواه أبوداود، واته: نه ی پیغه مبهری خوا ﷺ له گه ل کی چاکه بکه م؟ له وه لاما سی جار فه رموی: له گه ل دایکت، ئینجا له گه ل باوکت، ئینجا له گه ل خرمنی نزیکت، ئینجا، ئینجا.

(الْحَدِيثُ الثَّامِنُ وَالْعَشْرُونَ: وَصِيَّةُ النَّبِيِّ ﷺ لِأَصْحَابِهِ)

﴿عَنْ أَبِي نَجِيحٍ الْعَرَبِيَّ بْنِ سَارِيَةَ السَّلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾

﴿چەند تیگەشتنیک لەم ھەدیسەدا﴾

۱- (اسْتَفْتِ قَلْبَكَ): بزانە: ھەر کاتێک زانیەکی ئایینی باوەرپێکراو (فَتَوَأَى) بۆ دای، لە راستی ئەم (فَتَوَأَى) یەش دلتیا بوی، هیچ زانای تریش بە پێچەوانە (فَتَوَأَى) ی تری نەدا، تۆش پەفتار بەم (فَتَوَأَى) یە بکە، ئەگەر (فَتَوَأَى) یە کە بە ھەلەش بوو، تۆ تاوانبار نابێ، پێغەمبەر ﷺ ئەفەرموی: ﴿مَنْ أَقْبَىٰ بَغَيْرِ عِلْمٍ كَانَ إِثْمُهُ عَلَىٰ مَنْ أَفْتَاهُ﴾ رواه أبو داود، ھەر کەسێک (فَتَوَأَى) ی ناپراستی بۆ درا، ئەو تاوانەکی لە سەر (فَتَوَأَى) دەردەکە یە.

جا ئەگەر ھاتوو زانیەکی تر (فَتَوَأَى) یەکی بە پێچەوانە ی ئەم (فَتَوَأَى) یە دای، واجبە ھەول بەدە ی تاكو راستیت بۆ دەربکەوێ، جا ئەگەر راستیت بۆ دەرنەکەوت و سەرت لێشیا، بۆ بەرژەو ھەندی ئایینە کەت (فَتَوَأَى) ی ھەپام وەر بگرەو کارە کە مەکە؟ چونکە بوو تە (شُبْهَات)، بگەرێو ھەدیسێ (۱۶ و ۱۱).

۲- (وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتَوْكَ): ئە ی موسولمانی بەرێز: زۆر ئاگاداری بە زۆر ئاگاداری: ھەموو جۆرە زانیە ک مافی (فَتَوَأَى) دانی نیە، بە لکو ئەو کەسە ی (فَتَوَأَى) ئەدا، ئەبێ لە شەری ئیسلام شارەزا بێ، کە وابوو: ئەگەر کەسێک قورئان و ھەدیسێ زۆری لە بەر بوو، بە لام لە شەری ئیسلام شارەزا نەبو، ئەو تەنھا بۆ ھە یە بانگەوازی ئیسلامی بکا، بۆی دروست نیە (فَتَوَأَى) بدا، ھەروەکو پزیشکی ددان بۆی نیە دەستکاری چاو بکا.

کە وابوو: ھەر کەسێک لە سنوری زانستی تاییبەت بە خۆی نەو ھەستێ و بە نەزانی بچیتە ناو زانستیکی تر، ئەوە خۆیشی گومرا ئەبێ و خەلکیش گومرا ئەکا، ھەروەک پێغەمبەر ﷺ ئەفەرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبِضُ الْعِلْمَ انْتِزَاعًا يَتْرَعُهُ مِنَ النَّاسِ، وَلَكِنْ يَقْبِضُ الْعِلْمَ بِقَبْضِ الْعُلَمَاءِ، حَتَّىٰ إِذَا لَمْ يَبْقَ عَالِمٌ اتَّخَذَ النَّاسُ رُؤُوسًا جُهَالًا فَسُئِلُوا فَأَفْتَوْا بِغَيْرِ عِلْمٍ فَضَلُّوا وَأَضَلُّوا﴾ رواه الشَّيْخَان، واتە: خۆی گەرە زانستی ئایینی بەو جۆرە لانا: کە لە سینە ی خەلکی دەربێنێ، بە لام بە ھۆی مردنی زانیانی ئایینی زانست لائەبا، تا وای لێدێ: زانای ئایینی نامین، جا ئەم خەلکە ھەر کەسە گەرەو سەر کردە یەکی نەزان بۆ خۆی دائەنێ و پرسیا ی ئایینیان لێ ئەکرێ، ئەوانیش بە نەزانی (فَتَوَأَى) ئەدەن، بەم (فَتَوَأَى) یە بە خۆیان گومرا ئەبن و خەلکیش گومرا ئەکەن.

کە وابوو: ئامۆژگاریت ئەکەم: زۆر زۆر لە مامۆستا و ئەمیرەکانی ئەم سەردەمە بترسەو ئەم ھەدیسە ھەر لە بەرچاوت بێ! چونکە (گورگی فیلباز لە ناو پیستە ی مەردایە).

﴿ھەدیسێ بیست و ھەشتەم: ئامۆژگاری پێغەمبەر ﷺ بۆ سەحابەکان﴾

(عَنْ أَبِي نَجِيحٍ الْعَرَبِيَّ بْنِ سَارِيَةَ السَّلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (عرباض) ی کوپی (ساریە)، یەکیکە

قَالَ: وَعَظَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ. مَوْعِظَةً وَجَلَّتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ، وَذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَأَنَّهُا مَوْعِظَةُ مُودَّعٍ فَأَوْصِنَا. قَالَ ﷺ: أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ، وَإِنَّهُ مِنْ يَعْشُ مِنْكُمْ فَسِيرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ

له سه‌حابه‌ی پیغمبر ﷺ چواره‌مین که س‌بوو: که له (مه‌ککه‌ی) پیروژ موسولمان بووه، (۳۱) حه‌دییسی گ‌یراونه‌وه، له سالی (۷۵) ی گ‌وچی وه‌فاتی کردوه، خوا لی‌ی پازی بی. (قال) فه‌رموی: (وَعَظَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغمبر ﷺ ناموزگاریه‌کی کردین له دوی نویژی به‌یانی (مَوْعِظَةً: وَجَلَّتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ) ناموزگاریه‌که نه‌ونده به نرخ بوو: دلی پی‌ نه‌هاته ترسان (وَذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ) چاوی پی‌ نه‌هاته گریان و فرمیسکی نه‌باراند (فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) جا ئیمه‌ش گوتمان: ئه‌ی پیغمبره‌ری خوا ﷺ (كَأَنَّهُا مَوْعِظَةُ مُودَّعٍ) له‌و ناموزگاریه‌ت وا دهرده‌که‌وئ: ناموزگاری مالتاواپی بی، چونکه زور بایه‌خی پی‌نه‌ده‌ی (فَأَوْصِنَا) که‌وابوو: چ فه‌رمانیکت هه‌یه پیمان پابه‌یه‌نه.

(قَالَ: أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ) فه‌رموی: ناموزگاریتان نه‌که‌م له خوا بترسن و له فه‌رمانی دهرنه‌چن (وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ) هه‌روه‌ها فه‌رمانتان نه‌ده‌می: که گو‌یراپه‌ل بن بو گه‌وره‌کانتان و له فه‌رمانیان دهرنه‌چن (وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ) هه‌رچه‌نده گه‌وره‌تان قوله‌پره‌شیکی حه‌به‌شی بی هه‌ر له فه‌رمانی دهرمه‌چون.

چونکه پیویسته هه‌موو که‌س له دونه‌ییه گه‌وره و سه‌رداریکی هه‌بی بو نه‌وه‌ی کاروبار پ‌یک بکه‌وئ، جا نه‌گه‌ر بو نه‌و گه‌وره‌یه گو‌یراپه‌ل نه‌بین و له فه‌رمانی دهرچین، کاروبار پ‌یک ناکه‌وئ و کومه‌ل تیک نه‌چئ، بوی پیغمبر ﷺ نه‌فه‌رموی: ﴿مَنْ خَرَجَ مِنَ الطَّاعَةِ وَفَارَقَ الْجَمَاعَةَ ثُمَّ مَاتَ، مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً﴾ رواه مسلم، هه‌ر که‌س له فه‌رمانی گه‌وره‌ی خوی دهرچئ و له کومه‌لی موسولمانان جیا بیته‌وه، ئینجا بم‌ئ، وه‌ک مردنی (جاهلیه) نه‌مرئ، واته: جیاوازی نیه: له‌گه‌ل لایه‌نه نایسلامه‌کان له شیوه‌ی مردنیا.

ناگاداری: مه‌رجی گو‌یراپه‌لی و له فه‌رمان دهرنه‌چوون نه‌وه‌یه: که دژ به شه‌ریعه‌تی ئیسلام فه‌رمان نه‌دا، نه‌گه‌ر به پیچه‌وانه‌ی شه‌ر فه‌رمانی دهرکرد، توش له دژی پاپه‌ره و دروست نیه به قسه‌ی بکه‌ی.

(وَإِنَّهُ مِنْ يَعْشُ مِنْكُمْ) به‌پاستی هه‌ر یه‌کیکتان له دوی من بم‌ئنی (فَسِيرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا) په‌رت‌ه‌وازه و نا‌کوکیه‌کی زور نه‌بینی، له نیوان موسولماناندا (فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي) جا نه‌گه‌ر ئیوه گه‌یشتنه نه‌و نا‌کوکیه، ده‌ست به یاساو پ‌یگای من بگرن (وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ) هه‌روه‌ها ده‌ست به پ‌یگاو په‌وشتی هه‌ر چوار خه‌لیفه‌کانی من بگرن. واته: هه‌ر چوار ج‌ئیشه‌کانی پیغمبر ﷺ: که ئیمامی (أبو‌بکر) و ئیمامی (عمر) و ئیمامی (عثمان) و ئیمامی (علی) ن

الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ، عَصُوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ ﴿ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

(الرَّاشِدِينَ) ئەو چوارانە لە سەر پێگای منن (الْمَهْدِيِّينَ) ئەوان شارەزای پێگای راستن. واتە: ئەگەر ئەو چوارانە، یان یەکێک لەوان فەرمانتێکیان دەرکرد، پێویستە بە قەسە ی ئەوان بکری زیاتر لە فەرمانی سەحابەکانی تر، خوا لێیان پازی بێ.

جا لەو چوارانەش فەرمانی ئیمامی (أبوبکر) و ئیمامی (عمر) لە هەموویان لە پێشترە، چونکە پێغەمبەر ﷺ ئەفەرمووی: ﴿اِقْتَدُوا بِاللَّذِينَ مِنْ بَعْدِي: أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، شوین ئەو دوو (خليفة) یە بکەون کە لە دواى من دین: کە (أبوبکر) و (عمر) ن.

ئینجا بزانه: مەبەست بە سوننەتی پێغەمبەر ﷺ لێرەدا قورئان و حەدیسە، مەبەست بە سوننەتی هەر چوار خەلیفەکان پوونکردنەوێ ئەوانەو تێگەیشتنی ئەوانە لە قورئان و حەدیس، چونکە ئەوان لە هەموو کەس لە ئایینی ئیسلام شارەزاتر، لە بەر ئەو پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: (عَصُوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ) یاسای ئەو چوار خەلیفانە بە ددان بگرن و بەری مەدەن (وَإِيَّاكُمْ) زۆر ئاگاداری خۆتان بن (وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ) خۆتان دوور بخەنەوێ لەو شتەنە ی لە ئایینی ئیسلام پەیدا ئەکرێن و ناوی ئایینیان لێ ئەندرێ، چونکە ئەوانە بیدعەنە (فَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ) هەرچی بیدعە هەیە: هەمووی ئەبێتە سەر لێشێوان و گومپایی (رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ، وَقَالَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ) ئیمام (أبوداود) و (تیرمزی) گێڕاویەتیانەوێ.

پێناسە: بیدعە: پەیداکردنی شتێکی تازە یە لە ئایینی ئیسلام، بە بێ فەرمانی خوا و پێغەمبەر ﷺ.

پوون کردنەوێ: بیدعە دوو بەشە: ١- قەبیحە، واتە: ناشیرین. ٢- حەسەنە، واتە: جوان. هەر شتێک لە قورئان و حەدیس پێگای بۆ نەدۆزێتەوێ بیدعە ی قەبیحە یە و حەرەمە ئێشی پێ بکری. ئەگەر پێگای بۆ دۆزرایەوێ ئەمە بیدعە ی حەسەنە یە و دروستەو خێرە ئێشی پێ بکری. بەلگە:

پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ﴿مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا، وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، واتە: هەرکەس لە ئیسلامدا پەوشت و یاسایەکی باش دابنێ ئەو پاداشی خۆی هەیە، بە قەد ئەوانە ی پەفتاریشی پێ ئەکەن پاداشی هەیە، و هەرکەسێک لە ئیسلامدا یاسایەکی ناشیرین دابنێ، ئەمە تاوانی خۆی هەیە و بە قەد ئەوانە ی پەفتاریشی پێ ئەکەن تاوانی بۆ ئەنوسری. ئەمە پارچە یە کە لە حەدیسێکی درێژ، ئیمام (موسلیم) گێڕاویەتیەوێ.

واته‌ی (سَنَ) ئه‌وه‌یاهه: شتێك نه‌بوی و تازه په‌یدا بکړی، له‌گه‌ل واته‌ی (بِدْعَة) یه‌ك نه‌گریت‌وه، كه‌وابوو: بیدعه دوو به‌شه، وه‌كو گوتمان.

بۆ وینه: چاپکردنی قورپان و هه‌دیس، هه‌روه‌ها کو‌کردنه‌وه‌ی قورپان و هه‌دیس، سه‌رو بۆرو ژیر کردنی قورپان، هه‌موویان بیدعه‌ی هه‌سه‌نه‌یه، ئه‌و كه‌سه‌ی یه‌كه‌م جار ئه‌و یاسایه‌ی داناهه‌ خیری هه‌یه، چونكه له‌ كاتێ خۆی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی داوه به‌ نووسینه‌وه‌ی قورپان و هه‌دیس، ئه‌و بیدعه‌یه ئه‌چیته ژیر ئه‌و فه‌رمانه‌و ئه‌بیته (حَسَنَة)، واته: جوان و باش. وه‌رگیزانی ته‌فسیری قورپان و هه‌دیس بۆ هه‌ر زمانێك، بیدعه‌ی (حَسَنَة) یه‌ چونكه ئه‌چیته ژیر ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُنْذِرَ لَهُمْ﴾ واته: هه‌ر پی‌غه‌مبه‌رێكمان ناردی به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌ی خۆی ناردومانه، تا فه‌رمانی خوایان بۆ پوون بکاته‌وه.

هه‌ر پارتایه‌تی و کۆمه‌لیك و هه‌ر رێک‌خواویك هه‌بی، به‌ هه‌ر ناویك بی، كه‌ بۆ ئیسلامی راسته‌قینه نه‌بی، به‌ (بِدْعَة قَبِيحَة) دائه‌ندری، له‌ به‌ر ئایه‌تی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ واته: به‌ دوا‌ی رێچكه‌كان مه‌كه‌ون، چونكه په‌رته‌وازه‌تان پێ‌ئه‌كه‌و له‌ رێگای خوا لاتان ئه‌ده‌ن.

جا ئه‌ی موسوڵمانی خۆشه‌ویست: بۆی لێره درێژه‌م پێ‌دا چونكه زۆر له‌ لاوانی موسوڵمان په‌له‌ی خۆینده‌واری و شاره‌زایی ئایینیان نزمه، زۆریش دلسۆزی ئایین، له‌ به‌ر ئه‌وه هه‌ر شتی ببینن ئه‌لێن: بیدعه‌یه. چونكه مانای بیدعه نازان و له‌ زانستی ئایین چه‌ند ئایه‌ت و هه‌دیسێك ئه‌زان و به‌مه‌ی پال ئه‌ده‌نه‌وه، له‌مه‌ زیاتر هه‌یزیک‌ی وایان نیه به‌لگه‌ی بیدعه له‌ قورپان، یان هه‌دیس، بدۆزنه‌وه: ئایا باشه، یان خراپه‌؟.

به‌لام به‌ هه‌ر جور، ئیستا بیدعه‌ی قه‌بیحه‌ گه‌لیك زۆرو له‌ سه‌ر ئیسلام ئه‌ژمێردری، خواو پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ لێیان نارا‌زین. بگه‌ڕێوه بۆ هه‌دیس (5) م.

﴿چه‌ند تیگه‌یشتنیك له‌م هه‌دیه‌دا﴾

١- (السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ): **بزانه**: بۆ گوێرایه‌لی و پانه‌په‌رین له‌ دژی کاربه‌ده‌سته‌کانمان، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ چوار مه‌رجی داناون:

یه‌كه‌م: ﴿إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا﴾ رواه‌ الشَّيْخَان، له‌ دژبان پامه‌په‌رن مه‌گه‌ر کافر بوونیکی ناشکرا ببینن. **دووم:** ﴿فَإِذَا أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ﴾ رواه‌ الشَّيْخَان، هه‌ر کاتێك فه‌رمانی به‌ خراپه‌ پێ‌کرا، گوێرایه‌لی دروست نیه. **سێیه‌م:** ﴿يَقُودُكُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ﴾ رواه‌ مُسْلِم، گوێرایه‌لی کاربه‌ده‌سته‌ بن، ئه‌گه‌ر ئه‌م خه‌لک‌ه‌ی به‌ قورپان، واته: به‌ شه‌ریعه‌تی ئیسلام به‌رپوه‌ نه‌برد. **چوارهم:** ﴿مَا أَقَامُوا فِيكُمْ الصَّلَاةَ﴾ رواه‌ مُسْلِم، له‌ دژبان پامه‌په‌رن، هه‌تا نوێژ له‌گه‌ل ئیوه‌دا ئه‌كه‌ن و فه‌رمان به‌ نوێژ ئه‌كه‌ن.

(الْحَدِيثُ التَّاسِعُ وَالْعَشْرُونَ: طُرُقُ الْجَنَّةِ كَثِيرَةٌ)

﴿عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ وَيُبَاعِدُنِي عَنِ النَّارِ؟ قَالَ ﷺ: لَقَدْ سَأَلْتَ عَنْ عَظِيمٍ وَإِنَّهُ لَيْسِيرٌ عَلَى مَنْ سَهَّلَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ: تَعْبُدُ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا،

۲- (فَسِرِّي اخْتِلَافًا كَثِيرًا): دهر باره ی ئەم پەرته وازه یه پیغه مبه ر ﷺ ئە فەرموئ: ﴿تَفْتَرِقُ هَذِهِ الْأُمَّةُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ مِلَّةً كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً: وَهِيَ الْجَمَاعَةُ، وَفِي رِوَايَةٍ: مَا أَنَا عَلَيْهِ الْيَوْمَ وَأَصْحَابِي﴾ رواه الترمذی والحاكم، ئەم ئوممه ته ی من پەرته وازه ئە بئو ئە بیته حه فتاو سئ گرۆه، گشتیان هه لئه و ئە چنه دۆزه خ، ته نها یه کیکیان نه بئ: که کۆمه لی گه وره یه، واته: (أَهْلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ) یه، که له سه ر پێبازی ئیستای من و سه حابه کانی منه.

که وابوو: ئە ی موسولمانی به پێژ: زۆر ئاگاداری خۆت به، ئەم حه فتاو دوو گرۆه گومرا بوه فیلت لی نه که نو به ناوی ئایین ته فره ت نه دهن، چونکه زۆر له سه رکرده و ئەندامانی ئەم گرۆهانه بۆ به رژه و نه دی گرۆه که یان قسه ی سه ر قۆزو بن ئالۆز ئە که ن، ده مارگیری (حزبی) و (مذهبی) وای لی کردون (فتوا ی سه رکرده کانی خۆیان پئی باشتره له فەرمووده ی هه ر چوار (خليفة) کان.

ئینجا تا کو له داوی ئەم فیلبازانه پزگار ببی، بۆ پوونکردنه وه ی پێبازی پیغه مبه رو ﷺ هه ر چوار (خليفة) کان بگه پتوه سه ر پوونکردنه وه ی زانایانی سه ده ده کانی یه که م و دووه م سئ یه م، که پێیان ئە گو ترئ (السلف الصالح)، پیغه مبه ر ﷺ شاهیدی بۆ داو ن. ئاگاداری: ووشه ی (هذه الأمة) وا ئە گه یه نئ: که ئەم حه فتاو سئ یه، گرۆ ی ئایینن، نه ک (علمانی)؟ چونکه ئە وان به شه رع ی ئیسلام په فتار نا که ن.

﴿حَدِيسِي بَيْسَتْ وَنُؤِيَهْم: رِيكَايَ بِهِ هَهَشْت زَوْن﴾

(عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) مو عازی کو ری جه به ل فەرمو ی (قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) گوتم ئە ی پیغه مبه ری خوا ﷺ (أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ) کرده وه یه کم پئی بلئ (يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ) ئە و کرده وه یه بمباته به هه شت (وَيُبَاعِدُنِي عَنِ النَّارِ) وه له ئاگری دۆزه خ دوورم بخاته وه؟ (قَالَ: لَقَدْ سَأَلْتَ عَنْ عَظِيمٍ) پیغه مبه ر ﷺ فەرمو ی: به راستی دهر باره ی شتیکی زۆر گرنگ و گه وره پرس یارت کرد (وَإِنَّهُ لَيْسِيرٌ عَلَى مَنْ سَهَّلَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ) وه ئە و کرده وه یه ش زۆر ئاسانه بۆ که سئک: که خوا بۆ ئاسان بکا و یارمه تی بدا.

ئینجا پیغه مبه ر ﷺ کرده وه که ی بۆ پوون کرده وه و فەرمو ی: (تَعْبُدُ اللَّهَ) ته نها هه ر خوا بپه رسته (وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا) وه هه ی شتیکی مه که به هاو به ش بۆ خوا و کرده وه ی باشت

وَتَقِيْمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ، وَتَحُجُّ الْبَيْتَ. ثُمَّ قَالَ ﷺ: أَلَا أَدْلُكُ عَلَى أَبْوَابِ الْخَيْرِ؟ الصَّوْمُ جُنَّةٌ، وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ، وَصَلَاةُ الرَّجُلِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ، ثُمَّ تَلَا (تَتَجَاوَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ) حَتَّى بَلَغَ (يَعْمَلُونَ).

به دلسوزيه وه هر بؤ خوا بئ (وَتَقِيْمُ الصَّلَاةَ) نويز بکه (وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ) زه کات بده (وَتَصُومُ رَمَضَانَ) مانگی ره مه زان به پوژوو بيه (وَتَحُجُّ الْبَيْتَ) چه جی مالی خوا بکه. (ثُمَّ قَالَ) ئینجا پیغه مبر ﷺ فه رموی: (أَلَا أَدْلُكُ عَلَى أَبْوَابِ الْخَيْرِ) نهی موعاز، ئایا بیت خوشه چه ند پیگایه کی چاکه ت پی بلیم؟ (الصَّوْمُ جُنَّةٌ) روژووگرتنی سوننه ت پاریزه ره بؤ تو له ناگری دوزه خ (وَالصَّدَقَةُ) خیرکردن (تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ) گونا می بچوک لانه با (کَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ) هه روه ک ناو ناگر نه کوژیتیت وه.

بزانه: گونا می گه وره به خیرکردن لاناچی و نه بی توبه بکا، وه نهو گونا هانه ی په یوه نندیان به ئاده میزاده وه هه یه: جا گه وره بئ، یان بچوک، نه بی خاوه نه که ی پازی بکاو توبه ش بکا، نه گینا: لاناچی. بگه پووه بؤ چه دیسی (۱۸). (وَصَلَاةُ الرَّجُلِ) نويز کردنی مروء (مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ) له ناوه ندی شه وه وه دروشمی پیاوچا کانه (ثُمَّ تَلَا) ئینجا پیغه مبر ﷺ بؤ به لگه هینانه وه له سه ر پیاوچاکی نهو که سه ی که به شه و نويز نه کا، ثم دوو ئایه ته ی خوینده وه: ﴿تَتَجَاوَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ﴾ ته نیشته کانیان جیا نه بیت وه له یاتاخى نوستن. واته: له خه وه لئه ستن به شه و ﴿يَذْعُونَ رَبَّهُمْ﴾ خوی خویان نه په رستن و شه و نويز نه که ن ﴿خَوْفًا﴾ له ترسی دوزه خ ﴿وَطَمَعًا﴾ وه به ته مای به هه شتن ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ نهو مال ه ی داومانه به وان، هه ندیکى نه دهنه فه قیرو هه ژارو له پیگای چاکه سه ر ق نه که ن ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ﴾ که س نازانی ﴿مَا أُخْفِيَ لَهُمْ﴾ نه وه ی له به هه شت بویان ئاماده کراوه ﴿مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ له وه ی چاو پیى خوش نه بی ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نه وه ش پاداشی نهو کرده وه باشانه یه: که له دونیادا نه یانکرد.

نه ی موسولمان: خوا په رستی له شه وئ دا خیری زیاتره له هه موو کاتیکی تر، له هه مووش خیرتر نويز کردنی شه وه، ئینجا نه گهر پیش نوستن نويز بکه ی پیى نه گوتری: (شه و نويز). نه گهر له دواى نوستن بیکه ی پیى نه گوتری: (تَهْجُدْ). نه مه یان له هه موویان گه وره تره، وه لای که می شه و نويزو ته هه ججود: دوو په کاته، به ناوی شه و نويز، یان ته هه ججود لای زور: هه تا به یان نه دا هه نويز بکه، ئینجا نه گهر ناتوانی نويز بکه ی، قورئان بخوینه، نه گهر نا: زیکری خوا بکه و دوعا بکه، وه (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) له کاتی پاشیودا، له هه موو زیکریک خیری زیاتره، هه ر چییکی له وانه ی گوتمان بیکه ی خیری خوا په رستی شه و بؤ نه نووسری و وه به ر نهو دوو ئایه ته نه که وى.

ثُمَّ قَالَ ﷺ: أَلَا أُخْبِرُكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَعَمُودِهِ وَذُرْوَةِ سَنَامِهِ؟ قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ. قَالَ ﷺ: رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ، وَذُرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ. ثُمَّ قَالَ ﷺ: أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَلَاكٍ ذَلِكَ كُلُّهُ؟ قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ.

(ثُمَّ قَالَ) ثِنجَا پیغهمبر ﷺ فہرموی: (أَلَا أُخْبِرُكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ) ثَايَا پِیْت بَلِیْم سہری ہموو خواہہ رستی یہ کہ چی یہو (وَعَمُودِهِ) کولہ گہی ثایین چی یہو (وَذِرْوَةُ سَنَامِهِ) بہر زترین لوتکھی ثایین چیہ؟

(قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) گوتم بہ لئی ئہی پیغہمبہری خواہہ ﷺ پِیْم بَلِی (قَالَ) پیغہمبہر ﷺ فہرموی: (رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ) سہری ہموو کاریک ئیسلامبونہو بیروباوہری تہواوہ: بہ خواو پیغہمبہر ﷺ (وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ) کولہ گہی ثایین نویژکردنہ. (وَذِرْوَةُ سَنَامِهِ) لوتکھی ہمرہ بہرزی ثایین (الْجِهَادُ) تیگوشانہ بۆ بہر زکردنہ وہی ئیسلام: بہ گیان و بہ مال و بہ زمان.

بہ لام تیگوشانی چہ کدارانہ - کہ پیی ئہ گوتری: (غہزا) - لہ ہموویان خیترہ، چونکہ گیانی خوی ئہ فروشی تہ خوای گہ ورہو بہ ہہشتی لئوہرئہ گری، پیغہمبہر ﷺ ئہ فہرموی: ﴿مَا تَرَكَ قَوْمَ الْجِهَادِ إِلَّا عَمَّهُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ﴾ رواہ الطبرانی، ہمر نہ تہ وہیہ کہ واز لہ (جہاد) واتہ: لہ تیگوشانی ریگای خوا بیئی، خوای گہ ورہ بہ تیگپای تووشی نازارو ژیردہ ستہ یان ئہ کا.

(جِهَاد) واتہ: تیگوشان لہ ریگای خوا، پیویستہ بۆ لابردنی دہستہ لاتی تاغوت و تۆکہ رانی کوفرو بۆ چہ سپاندنی حوکی خوا لہ سہر زہمینی خواو پزگارکردنی پیاو و ژن و مندالانی چہ وسپندرایہ وہ، ہرکہ سیگ واز لہ جیہاد بیئی خوا ژیردہ ستہ و سہر شوری ئہ کا، ناموس و ولایتیشی لہ دہست ئہ چی، خو ئہ گہر بہ حوکی کوفر پازی بی و حوکی خوای نہوی، ئہو کہ سہ کافریش ئہ بی.

بِرَأْسِهِ: ہموو سہر بہرزی بۆ ئہو کہ سہیہ: کہ لہ ریگای خوا تی ئہ کوشی، ئہوانہی ئہ لئین: ئیستا جیہاد سودی نیہ، کہ وابوو پیویست ناکا جیہاد بکری. یان ئہ لئین: ثایا جیہاد لہ کوئی بکہین؟ خو کار بہ دہستہ کان موسولمانن ہر چہ ند حوکمیش بہ قورٹان نہ کەن، چونکہ باوہریان بہ خواو پیغہمبہر ﷺ ہیہ، وہ لہ شکری ئہوانیش زور موسولمانی تیدایہ چونکہ باوہریان بہ خواو پیغہمبہر ﷺ ہیہ، چۆن بیانکوزین؟

لہ وہ لامدا ئہ لئین: ئہو کار بہ دہستانہی ئیستا خویان سہپاندوہ بہ سہر ولاتانی ئیسلامدا، ہموویان تۆکہری کافرہ کانن، بویی حوکی قورٹان ناچہ سپینن و دژ بہ ہموو پیشکە و تنیکی ئیسلامی ئہوہ ستن و بایہ خ بہ بہدرہ وشتی ئہ دہن، ئہوہی یارمہ تی ئہوانیش ئہ دا، وہکو ئہوانہ و نویژکردنہ کہی سودی نیہ. پروانہ حەدیس (۳۴).

(ثُمَّ قَالَ) دیسان پیغہمبہر ﷺ فہرموی: (أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَلَاكٍ ذَلِكَ كُلُّهُ) ثَايَا پِیْت بَلِیْم: شتیک ہیہ: ئہوہی ووتمان گشتی لئکو ئہ بی تہ وہ؟ (قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) گوتم: بہ لئی ئہی

فَأَخَذَ ﷺ بِلِسَانِهِ وَقَالَ: كُفَّ عَلَيْكَ هَذَا. فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَإِنَّا لَمُؤَاخِدُونَ بِمَا تَتَكَلَّمُ بِهِ؟ فَقَالَ ﷺ: تَكَلَّفْتُكَ أُمُّكَ! وَهَلْ يَكْبُ النَّاسُ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ، أَوْ - قَالَ - عَلَى مَنَاخِرِهِمْ إِلَّا حَصَانِدُ أَلْسِنَتِهِمْ؟ ﴿رواهُ الترمذی، وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.﴾

پیغمبرِ خواتم ﷺ پیم بلئی (فَأَخَذَ بِلِسَانِهِ) پیغمبرِ ﷺ زوبانی خوی به دست گرتو (ثُمَّ قَالَ) ئینجا فرموی: (كُفَّ عَلَيْكَ هَذَا) خوت له مه بیاریزه.

(فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَإِنَّا لَمُؤَاخِدُونَ بِمَا تَتَكَلَّمُ بِهِ؟) منیش گوتم ئهی پیغمبرِ خواتم ﷺ ئایا چون به هوی گفتوگومان سزا نه درین؟ (فَقَالَ: تَكَلَّفْتُكَ أُمُّكَ!) (پیغمبرِ ﷺ) فرموی: دایکت بزرت بکا، چون ئه مه نازانی! - (لیرده دا مه به ست دوعای خراپ نیو مه به ست سهرسورمانه) - (وَهَلْ يَكْبُ النَّاسُ فِي النَّارِ) ئایا هیچ هویه که زورت رینی ئه و خه لکه فری بداته ناو ناگری دوزه خ (عَلَى وُجُوهِهِمْ، أَوْ قَالَ عَلَى مَنَاخِرِهِمْ) که له سهر پوی خویان رابکیشرینه ناو ناگر (إِلَّا حَصَانِدُ أَلْسِنَتِهِمْ) تنها هویه که کرده وی زوبانیانه، که پی ئه چنه دوزه خ، وه ک قسهی ناشیرین و شایه دی به درؤو دوو زمانی و جنیودان و... هتد (رواهُ الترمذی، وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ) ئیمامی (تیرمزی) گتیاویه تیه وه.

﴿چه ند تیگه یشتنیك له م چه دیسه دا﴾

۱- (وَصَلَاةُ الرَّجُلِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ): پیغمبرِ ﷺ ئه فرموی: ﴿عَلَيْكُمْ بِقِيَامِ اللَّيْلِ فَإِنَّهُ ذَابُ الصَّالِحِينَ قَبْلَكُمْ، وَهُوَ قُرْبَةٌ إِلَى رَبِّكُمْ، وَمَكْفَرَةٌ لِلْسَّيِّئَاتِ، وَمَنْهَاجٌ لِلْإِثْمِ، وَمَطْرَدَةٌ لِلدَّاءِ عَنْ الْجَسَدِ﴾ رواه الترمذی وأحمد، ئیوه شه ونویژ بکن، چونکه شه ونویژ پیشه ی پیاوچاکانی پیش ئیوه یه، له خوا نزیکتان ئه کاته وه، خراپه کانتان ئه سهریتته وه، له گونا هکردن قه ده غه تان ئه کا، دهر له لاشه تان دهر ئه کا.

۲- (وَذِرْوَةٌ سَنَامِهِ الْجِهَادُ): ئیمامی (الأذرعى) ئه و فرموده یه هه لبراردوه: که (جهاد) له هه مو کرده وه کانی مروق - له پاش ئیمان - گه وره تره، چونکه پرسیار له پیغمبرِ ﷺ کرا: ﴿يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا يَعْدِلُ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: لَا تَسْتَطِيعُونَهُ. فَأَعَادُوا عَلَيْهِ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا؟ كُلُّ ذَلِكَ يَقُولُ: لَا تَسْتَطِيعُونَهُ! ثُمَّ قَالَ: مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ الْقَانِتِ بَأَيَاتِ اللَّهِ لَا يَفْتُرُ مِنْ صَلَاةٍ وَلَا صِيَامٍ حَتَّى يَرْجِعَ الْمُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ رواه الشيخان، ئهی پیغمبرِ خواتم ﷺ کام کرده وه به قه د (جهاد) خیری زوره؟ فرموی: ناتوان کرده وه واکه که به قه د (جهاد) خیری زور بی. ئینجا دوو جبارو سی جاری تر پرسیاران لی کرده وه؟ ئه ویش هه ر ئه یه فرموی: ناتوان. ئینجا فرموی: خیری (مُجَاهِدٌ) له ریگای خوا، وه کو خیری ئه و که سه یه: به رده وام به پوژوو بیو شه و نویژ بکاو قورئان بخوینی، به جوړیکی وا: له نویژو پوژوو پشو و نه دا، تا (مُجَاهِدٌ) ریگای خوا له (جهاد) هکه ی ئه گه ریته وه.

(الْحَدِيثُ الثَّلَاثُونَ: أَمْرُ اللَّهِ وَتَوَاهِيهِ)

﴿عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْخُسَنِيِّ جُرْثُومِ بْنِ نَاشِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى فَرَضَ فَرَائِضَ فَلَا تُضَيِّعُوهَا، وَحَدَّ حُدُودًا فَلَا تَعْتَدُوهَا، وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ فَلَا تَنْتَهِكُوهَا، وَسَكَتَ عَنْ أَشْيَاءَ رَحْمَةً لَكُمْ غَيْرَ نَسْيَانٍ﴾

مهروه‌ها پیاویک پرسپاری له پیغه‌مبه‌ری ﷺ کردو گوئی: ﴿يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ إِنْ قُتِلْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتُكْفَرُ عَنِّي خَطَايَايَ؟ فَقَالَ: نَعَمْ، وَأَنْتَ صَابِرٌ مُحْتَسِبٌ مُقْبِلٌ غَيْرُ مُدْبِرٍ، إِلَّا الدِّينُ﴾ رواه مُسْلِمٌ، ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئایا ئە‌گەر له پێگای خوا بکوژیت و شه‌مید بێم، هه‌موو گونا‌هه‌کانم لانه‌برد‌رین؟ فه‌رمووی: بە‌ئێ، به‌و مه‌رجه‌ی: خو‌راگری و پادا‌شتت له خوا بو‌ی و هه‌له‌مه‌تبه‌ری و هه‌لاتوو نه‌بی، ته‌نها قه‌رز نه‌بی. واته‌: جگه له قه‌رزێ ئاده‌میزاد، خوای گه‌وره له گشت گونا‌هه‌کانی (شه‌ید) خو‌ش نه‌بی.

﴿حَدِيثُ سِيَّيَم: فَهَرْمَانُ وَقَدْ دَغَّهَ كِرَاوَهَكَنَايَ خَوَا﴾

(عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْخُسَنِيِّ جُرْثُومِ بْنِ نَاشِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (نَهَبُوا نَهَبَهُ) (خُوشَه‌نِي) يَهَكِيكَه لَه‌و سه‌حابه‌نه‌ی په‌يمانی بن داره‌که‌يان داوه‌ته پیغه‌مبه‌ری ﷺ، (٤٠) حَدِيثُ سِيَّيَم كِرَاوَه‌نَه‌و، له سالی (٧٥) کۆچی له شام وه‌فاتی کردوه.

(عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) له پیغه‌مبه‌ری ﷺ ئە‌گیریتنه‌وه: (قَالَ) پیغه‌مبه‌ری ﷺ فه‌رمووی: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى فَرَضَ فَرَائِضَ) خوای گه‌وره چه‌ند شتیکی له سه‌ر ئیتوه واجب کردوه (فَلَا تُضَيِّعُوهَا) ئیتوه‌ش له ده‌ستیان مه‌ده‌ن و جێ به‌جێیان بکه‌ن.

پێناسه‌: واجب ئە‌وه‌یه: له سه‌ر کردنی پادا‌شی بدریت و له سه‌ر نه‌کردنی سزا بدری: وه‌ك نَوَيْز، پَوَّزُو، زه‌كات... هتد.

(وَحَدَّ حُدُودًا) وه خوای گه‌وره چه‌ند سنو‌ریکی داناو‌ه: بۆ سزادانی خه‌لك له سه‌ر هه‌ندیك تاوان (فَلَا تَعْتَدُوهَا) له‌و سنوره‌ تێ مه‌په‌رن و زیاتری مه‌که‌ن وه‌ك سزای (زینا): سه‌د داره، سزای ئاره‌قخۆر: چل داره، بوختان: هه‌شتا داره... هتد، به‌و جو‌ره‌ی له شه‌ریعه‌تی ئیسلام دیار کراوه.

(وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ) خوای گه‌وره چه‌ند شتیکی قه‌ده‌غه‌ کردوه و حه‌رامه‌ بیکه‌ن (فَلَا تَنْتَهِكُوهَا) قه‌ده‌غه‌ی خوا مه‌شکین و نزیکێ ئه‌و حه‌رامه‌ مه‌که‌ن، به‌ هه‌چ جو‌ری مه‌یکه‌ن، وه‌ك زینا، ئاره‌ق، قوما‌ر، شایه‌دی به‌ درۆ... هتد.

پێناسه‌: حه‌رام ئە‌وه‌یه له‌سه‌ر کردنی سزا بدری و به‌ وازی هێتانی پادا‌شتی بدریتی له قیامه‌ت. (وَسَكَتَ عَنْ أَشْيَاءَ) خوای گه‌وره بێ ده‌نگی له هه‌ندی شت کردوه و باسی حه‌رام و حه‌لالی ئه‌و شته‌ی نه‌کردوه (رَحْمَةً لَّكُمْ) به‌زه‌یی به‌ ئیتوه‌دا هاتوه (غَيْرَ نَسْيَانٍ) وا تێ مه‌که‌ن خوا

فَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا ﴿ حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِيُّ وَغَيْرُهُ.

له بیرى چووه باسی بکا (فَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا) ئیوهش لی مه کولنه وهو به دوايا مه گه پین. که واته: پرسىارى زیاد مه که مه لی ئه رى بؤچى چه رامه؟ بؤچى چه لاله؟ به لام نه گه ر شتیکت له لا پوون نه بو ئایا چه رامه، یان چه لاله؟ برؤ لای زانای ئایینی پرسىار بکه و به نه زانى ئیشه که مه که.

(حَدِيثٌ حَسَنٌ، رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِيُّ وَغَيْرُهُ) ئیمامى (داره قوتنى) و چند زانایه کی تر گپراویه تیانه وه، نه م زانایه ناوی (على) کوپى (عمره) خه لکی گه په کی (دارالقطن) بوو له (به غدا)، له سالى (۲۰۶) کۆچى له دایک بووه، له (۲۸۵) وه فاتى کردوه، یه کی که له زانا به رزه کانی چه دیس.

ئینجا بزانه: مه ر که سیک کرده وه یه کی چه رام بکا، نه وه توپه یى خوا نه بزوتنى بو نه وه ی سزای بدا ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ يَغَارُ وَالْمُؤْمِنُ يَغَارُ، وَغَيْرُهُ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ الْمُؤْمِنُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، واته: خوا غیره تى مه یه و توپه نه بى، موسولمانیش غیره تى مه یه و توپه نه بى، جا غیره ت و توپه بوونى خوا به هو ی نه وه یه: که موسولمان کرده وه یه کی چه رام بکا.

﴿چه ند تیگه یشتنیک له م چه دیسه دا﴾

۱- (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى فَرَضَ فَرَائِضَ فَلَا تُضَيِّعُوهَا): بزانه: مه ر که سیک واجبیکی له ده ست چوو له کاتى خو ی دا نه یکرد، واجبه قه زای بکاته وه، چونکه پرسته ی (فَلَا تُضَيِّعُوهَا) وا نه گیه نى: مه ر که سیک بمرى و واجبیکی له نه ستودا مابى، نه وه به له ده ستده رى مافى خوا ناو نه برى، که وابوو: مه ر که سیک واجبیکی له نه ستودا بى، دروست نیه خو ی به سوننه ت خه ریک بکا، تا واجبه که نه داته وه، له چه دیسی پیغمبه ردا ﷺ هاتوه: ﴿لَا تُقْبَلُ نَافِلَةٌ حَتَّى تُؤَدَّى الْفَرِيضَةُ﴾ رَوَاهُ الْإِمَامُ أَحْمَدُ فِى رِسَالَةِ الصَّلَاةِ، له لای خوا سوننه ت قبول ناکرى، تا واجب به ته وای نه کرى.

۲- (وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ فَلَا تَنْتَهِكُوهَا): شکاندى قه ده غه ی خوا به هیزترین هو یه: بو توپه بوونى خوا، چونکه کردنى مه ر کاریکى چه رام نه بیته نیشانه ی بى بایه خى و پیز لی نه نان له خوا ی گه و ره، ته ماشا بکه پیغمبه ر ﷺ نه فه رموى: ﴿لَا أَحَدٌ أَغْيَرُ مِنَ اللَّهِ، فَلِذَلِكَ حَرَّمَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطُنَ﴾ رَوَاهُ الشَّيْخَانُ، هیچ که س له خوا به غیره تر نیه، له بهر به غیره تى تاوانى ئاشکراو په نهانى چه رام کردوه. واته: مه ر که سیک تاوانیک بکا، خوا لی توپه نه بى.

۳- (فَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا): یه کی که له و شتانه ی خوا و پیغمبه ر ﷺ بى ده نگییان لی کردوه: زاتى خوا ی گه و ره یه، پیغمبه ر ﷺ نه فه رموى: ﴿تَفَكَّرُوا فِى آلَاءِ اللَّهِ، وَلَا تَفَكَّرُوا فِى اللَّهِ﴾ رَوَاهُ

(الْحَدِيثُ الْوَاحِدُ وَالثَّلَاثُونَ: فِي الزُّهْدِ)

﴿عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ سَهْلٍ بْنِ سَعْدِ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: ذُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ إِذَا عَمَلْتُهُ أَحْبَبَنِي اللَّهُ وَأَحْبَبَنِي النَّاسُ؟ فَقَالَ ﷺ: ارْزُقْ فِي الدُّنْيَا يُحِبَّكَ اللَّهُ، وَارْزُقْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ يُحِبَّكَ النَّاسُ﴾ حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهٍ وَغَيْرُهُ بِأَسَانِيدٍ حَسَنَةٍ.

الطبرانی والبيهقي، بیر له چاکه کان و دروستکاروه کانى خوا بکهنه وه، بیر له زاتى خوا مه که نه وه. که و ابو: گفتگو کردن دهر باره ی زاتى خوا، شوینى خوا، نهینى به کانى خوا، پیشه ی گومر ابو وه کانى (أهل البدعة والضلالة) به.

﴿حَدِيثُ سَيِّدِي وَبِهِ كَهَمٌ: وَارْزُقْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ﴾

(عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ سَهْلٍ بْنِ سَعْدِ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (سهل) ی کوپی (سهل) ی (ساعیدی) خوا لیان پازی بی، سه حابه به، خه لکی (مه دینه) به، (۱۸۸) ه دیسی گپراونه وه، له سالی (۸۸) ی کوچی له (مه دینه) وه فاتى کردوه.

(قَالَ) نه فره موئ: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ) پیاویک هاته لای پیغه مبه ر ﷺ (فَقَالَ: ذُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ) پیاوه که گوتی: نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ کاریکم پی نیشان بده (إِذَا عَمَلْتُهُ) هر کاتیک نهو کاره م کرد (أَحْبَبَنِي اللَّهُ وَأَحْبَبَنِي النَّاسُ) خوی گه وره خوئی بویم و خه لکیش خوئی بویم؟.

(فَقَالَ: ارْزُقْ فِي الدُّنْيَا) پیغه مبه ر ﷺ فره موئ: واز له دنیا بینه و تهنه به قه د پیویست مالی حه لال کو بکه وه - پروانه ه دیسی (۴۰) - (يُحِبُّكَ اللَّهُ) خوی گه وره خوئی نهوئ.

واز هیئان له دنیا نه مه به: چاوت له گه وره بی نه بی، خوت به پیاویکی زلو لیها توو دانه نی، نه وه ی دلت نه یه وئ له حه لال گشتی نه ده یئی، چاوت له دهستی کهس نه بی، هه رده م مردن له بهر چاوت بی، گیانی خوت به خوا به رستی به یته سه ر.

(وَارْزُقْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ) واز له و شتانه بینه: که له به ردهستی خه لکدایه (يُحِبُّكَ النَّاسُ) خه لکیش نه توئ خوش نهوئ، چونکه دلی زور کهس نه وه مه به: نه گهر ته ماع له مالیان بکه ی، یان ته ماع له کاریان بکه ی رقیان لیت هه لئسته ی و خوشیان ناوئ ی و به چاوی سوک ته ماشات نه که ن، که و ابو: خوشیستنی دنیا سه ری هه موو تاوانیکه، هر که سیک دنیا ی خوش بوئ، له دوا پوردا زبانی لی ته که وئ، مروئی ژیره و هوشیار بو چهند پورژیکى دنیا خوی ناشیرین ناکا له لای خواو خه لک.

(حَدِيثٌ حَسَنٌ، رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهٍ وَغَيْرُهُ بِأَسَانِيدٍ حَسَنَةٍ) ه دیسیکی جوانه، نیمام (ثین) ماحه و چهند زانایه کی تر گپراویه تیانه وه.

(ثین ماحه) ناوی (محمد) کوپی (یه زید) بوو، خه لکی (قه زوین) بوو، له سالی (۲۰۹) ی کوچی له دایک بووه، له (۲۷۲) وه فاتى کردوه، به کیکه له زانایانی ه دیس، خوا لی پازی بی.

(الْحَدِيثُ الثَّانِي وَالثَّلَاثُونَ: لَا ضَرَرَ وَلَا ضَرَارَ)

﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ سَعْدِ بْنِ مَالِكِ بْنِ سَنَانِ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ:﴾

نُيْنِجَا بَزَانَه: سووپوون له سهر وده سهيتاني مالى دونياو هولدان بو پلهي بهرز نه بيته هوئى له ده ستجووني زور له پلهي له خواترسان و خواپه رستي، چونكه نه م دله جيگاي دوو مهوئى تى دا نايته وه ﴿عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا ذُنْبَانِ جَاءَعَانِ أُرْسِلَا فِي غَنَمٍ بِأَفْسَدِ لَهَا مِنْ حِرْصِ الْمَرْءِ عَلَى الْمَالِ وَالشَّرَفِ لِدِينِهِ﴾ رواه الإمام أحمد، واته: دوو گورگي برسي كه بهر بدرينه ناو ميگه له مه پيك، نه وهنده تيكي نادهن، وهكو سووپوونى مروء له سهر كوكردنه وهى مال و وده سهيتاني گهره يي ثابينه كه ي لى تيك نه دا.

﴿چه ند تيگه يشتنيك له م چه ديسه دا﴾

۱- (ارْهَدْ فِي الدُّنْيَا): پيغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فهرموى: ﴿انْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلُ مِنْكُمْ وَلَا تَنْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ، فَهُوَ أَجْدَرُ أَنْ لَا تَزْدُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ رواه مسلم، ته ماشاي نهو كه سه بكن كه له نيوه بهره و خوارتره: له خزم و مال و جوانى، ته ماشاي نهو كه سه مه كن كه له نيوه به سه ره وه تره: له خزم و مال و جوانى، وه ها باشتره، تاكو نيعمه ته كانى خواتان به سوكى نه يه ته بهرچاو.

۲- (ارْهَدْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ): پيغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فهرموى: ﴿اتَّقِ الْمَحَارِمَ تَكُنْ أَعْبَدَ النَّاسِ، وَارْضَ بِمَا قَسَمَ اللَّهُ لَكَ تَكُنْ أَعْنَى النَّاسِ، وَأَحْسِنْ إِلَى جَارِكَ تَكُنْ مُؤْمِنًا، وَأَحِبَّ لِلنَّاسِ مَا تُحِبُّ لِنَفْسِكَ تَكُنْ مُسْلِمًا، وَلَا تُكْثِرِ الضَّحْكَ فَإِنَّ كَثْرَةَ الضَّحْكِ تُمِيتُ الْقَلْبَ﴾ رواه الترمذى، واته: خوت له حه رهامه كان بپاريژه نه بيته خواپه رسترين كه س، نهو به شهى خوا بوئى داناوئى پئى پازى به نه بيته ده وله مه ندرين كه س، چاكه له گه ل دراوسيت بكه نه بيته نيمانداريكي ته واو، زور پيمه كه نه چونكه زور پيكنه نين دل نه مرئى.

۳- (يُحِبُّكَ اللَّهُ... يُحِبُّكَ النَّاسُ): پيغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فهرموى: ﴿إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: أَيْنَ الْمُتَحَابُّونَ بِجَلَالِي؟ الْيَوْمَ أَظْلَهُمْ فِي ظِلِّي يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلِّي﴾ رواه مسلم، خواي گهره له پورئى دوايى نه فهرموى: له كوئن نه وانه ي له دونيادا له بهر گهره يي من يه كتر بيان خوش نه ويست؟ نه مرؤ له سي بهرى عرشى خوميان دانه نيم، كه جگه له سي بهرى عرشى خوم هيچ سي بهرى تر نه.

﴿چه ديسي سى و دووم: زيان له نيسلامدا نيه﴾

(عَنْ أَبِي سَعِيدٍ سَعْدِ بْنِ مَالِكِ بْنِ سَنَانِ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (نه بو سه عيد) (خودرى) يه كيكه له سه حابه كانى پيغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، (۱۱۷۰) چه ديسي گيرآونه وه، له سالى (۷۴) ي كوچى له (مه دينه) وه فاتى كردوه، به خوئيشى خه لكى (مدينه) بووه.

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ ﴿ حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ
وَالدَّارَقُطْنِيُّ وَغَيْرُهُمَا مُسْنَدًا، وَرَوَاهُ مَالِكٌ فِي الْمَوْطَأِ مُرْسَلًا عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيَى
عَنْ أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، فَأَسْقَطَ أَبُو سَعِيدٍ وَلَهُ طُرُقٌ يَقْوَى بَعْضُهَا بَعْضٌ.

ئەم (صحابە) یە ئەگزیتتەو: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) پیتغەمبەر ﷺ فەرموی:
(لَا ضَرَرَ) هیچ زیان لێدانیک لە ئایینی ئیسلامدا پەوا نیە: چ زیان لە خۆت بدە، چ
لە کەسێکی تر بۆ ئەوێ سود بە خۆت بگا.

(وَلَا ضِرَارَ) ھەروەھا: زیان لێدانی خەڵک پەوا نیە، بە سودی خۆیشی تێدا نەبێ، یان
لە تۆلە ی زیانیکی تر ی بێ شەری لێ بدە، واتە: لە مافی خۆی زۆرتر زیانی لێ بدە:
وەک لە جیاتیی پەنجە یەك دەستی بپێ، یان لە جیاتیی دەستێک بیکوژێ، واتە: لە سنووری
ئەسلام دەرچێ.

بەلام ئەگەر بەرژەو ھەندێ گەورە تر بوو لەو زیانە، ئەمە پەوا یە: وەك دەست بپێنی دز بۆ
پاراستنی مائی خەڵک، دارکاری کردنی زیناکەر بۆ پاراستنی ناموس، یان تۆلە وەرگرتنیکی
بەگۆڕە ی شەری ئەسلام بوو: وەك چاوە بە چاوە، دەست بە دەست، ئەمەش پەوا یە.

(حَدِيثٌ حَسَنٌ، رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ وَالِدَّارَقُطْنِيُّ وَغَيْرُهُمَا مُسْنَدًا) ھەدیسیکی جوان و ئیمام (ئەبەن
ماجە) و (دارەقوتنی) و چەندانی تر گێڕاویەتیانەو (وَرَوَاهُ مَالِكٌ فِي الْمَوْطَأِ مُرْسَلًا عَنْ عَمْرِو بْنِ
يَحْيَى عَنْ أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، فَأَسْقَطَ أَبُو سَعِيدٍ) ھەروەھا ئیمام (مالیک) - کۆپی (ئەنەس) یەکیکە
لە زانا سەر مەزھەبەکان و زانیانی ھەدیس، لە سالی (۹۳) لە (مەدینە) لە دایک بوو، لە سالی
(۱۷۹) ی کۆچی لە (مەدینە) وەفاتی کردو، مامۆستای ئیمامی (شافعی) بوو، خوا لێیان پازی
بێ- ئەو ھەدیسی لە کتێبە کە ی خۆی کە ناوی (موطأ) بوو، گێڕاویەتیەو ھەو ناوی
(ئەبوسەعید) ی نەھیناوە، کە وابوو: ھەدیسی کە لاوازە، بەلام (وَلَهُ طُرُقٌ يَقْوَى بَعْضُهَا بَعْضٌ)
ھەدیسی کە چەند پێگایەکی ھەنە: یە کتری بە ھێز ئەکەن و ھەدیسی کە جوان ئەبێ و ئیشی
پێ ئەکرێ، یەکیک لەم پێگایانە ئەم ھەدیسیە:

﴿عَنْ أَبِي صَرْمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ ضَارَّ ضَارَّ اللَّهُ بِهِ وَمَنْ شَاقَّ شَاقَّ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ رَوَاهُ
التِّرْمِذِيُّ بِسَنَدٍ حَسَنٍ، وَاتَهُ: ھەرکەسێک زیان بە خەڵکی بگە یەنێ خوا زیانی پێ ئەگە یەنێ، وە
ھەرکەسێک ئازارو بارگرا نی بختە سەر خەڵکی خوا لە قیامەت باری گران ئەکا.

﴿چەند تێگە یشتنیکی ئەم ھەدیسیە دا﴾

بەزانی: زانیانی شەرعزان لە سەر بناغە ی ئەم ھەدیسی (لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ) چەند
(قاعدة) یەکی (أَصُولُ الْفِقْهِ) یان بنیات ناو، وەکو:

۱- (الضَّرَرُ يُزَالُ) ئەبێ زیان لابدرێ: وەکو گەران دەو ی شتی فرۆشراو ئەگەر ناتەواو
بوو، ھەم خۆپاراستن لە ھۆیەکانی نەخۆشی و... ھتد.

(الْحَدِيثُ الثَّالِثُ وَالثَّلَاثُونَ: فِي كَيْفِيَّةِ الْمُحَاكَمَةِ)

﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ لِادَّعَى رِجَالُ أَمْوَالٍ قَوْمٍ وَدِمَائِهِمْ، لَكِنَّ الْبَيِّنَةَ عَلَى الْمُدَّعِيِ وَالْيَمِينَ عَلَى مَنْ أَنْكَرَ﴾

۲- (الضَّرَرُ لَا يُزَالُ بِالضَّرَرِ) نابی زیان به زیانکی تر لابدری، وهکو: دروست نیه مروئی برسی خواردنی برسیکی تر بخواو تووشی مردنی بکا، دروست نیه پوویار له زهویه که ی خوی لابداته زهوی که سیکی تر... هتد.

۳- (يُتَحَمَّلُ الضَّرَرُ الْخَاصُّ لِدَفْعِ الضَّرَرِ الْعَامِّ) زیانی تاییه تی لی ته دری تا کو زیانی گشتی لابدری: وهکو برینی دهستی دز، تا کو زیان له مالی خه لك نه که وی... هتد.

۴- (يُرْتَكَبُ أَخَفُّ الضَّرَرَيْنِ لِاتِّقَاءِ أَشَدِّهِمَا) زیانی سوکتر لی ته دری تا کو له زیانی گه وره تر خو بیاریزری: وهکو له دهستدانی مال بو پاراستنی گیانی خوی، یان هی ئاده میزادیکی تر، هم شکاندنی پوژوو بو پزگارکردنی گیانی خوی، یان هی ئاده میزادیکی تر... هتد.

۵- (الضَّرُورَاتُ تُبَيِّحُ الْمَحْظُورَاتِ) ناچاریه کان چه پامه کان چه لال نه که ن: وهکو خواردنی مردار بو مروئی برسی که نزیک مردن بی، هم گوتنی ووشی کوفر، یان کردنی کاریکی کوفر نه گهر زوری لی کراو مه ترسی کوشتنی هه بوو.

ناگاداری: ناچاری = (ضُرُورَة) له گه ل پئویستی = (حَاجَة) جیاوازه، چونکه ناچاری = (ضُرُورَة) به حاله تیک نه گوتری: که نزیکی مردن بکا، نه م ناچاری به چه پام چه لال نه کا.

پئویستی = (حَاجَة) به حاله تیک نه گوتری: که زور ماندوو و به ئازاری بکا، به لام مه ترسی مردنی لی نه کری، که وابوو: به م پئویستی به چه پام چه لال نابی.

﴿حَدِيسِي سِي وَسِيْهَم: چُونِيه تِي دَاكَرْدَن﴾

(عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) له (ثَبِينَ عَه بِيَّاس) خوا لییان پازی بی گپدراوه ته وه: پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: (لَوْ يُعْطَى النَّاسُ) نه گهر بدری به خه لك، واته: نه و مافه ی داوای نه که ن نه گهر بیاند ریستی (بِدَعْوَاهُمْ) به ته نها داواکردنیان (لِادَّعَى رِجَالُ أَمْوَالٍ قَوْمٍ) هه ندی که س له خوی وه داوای مالی خه لکی تری نه کرد (وَدِمَائِهِمْ) وه داوای خوینی که سانی تریشیان نه کرد، واته: کوشتن.

(لَكِنْ) به لام ئایینی پیروزی ئیسلام وای داناوه: که (الْبَيِّنَةُ عَلَى الْمُدَّعِيِ) داواکار شاهید بینی بو نه وه ی راستی به که ی دهر که وی؟ چونکه نه و داوای شتیکی په نهان نه کا: که نه و مافه یه (وَالْيَمِينَ) سویند خواردن (عَلَى مَنْ أَنْكَرَ) له سه نه و که سه یه که داوای لی کراوه و دان نانی به مافی داواکار.

حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ وَغَيْرُهُ هَكَذَا، وَبَعْضُهُ فِي الصَّحِيحَيْنِ.

(حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ) ئىمامى (بهيهقى) - ناوى (أحمد) كوپى (حسين)، له (بهيهقى) له نزيك (نيسابور) له سالى (۳۸۴) ى كۆچى له دايك بووه، يهكيكه له زانا بهرزهكانى هه ديس، له سالى (۴۵۸) وهفاتى كردوه - ئهه هه ديسه ى گيڤاوه ته وه (وغيره هكذا) چه ندانى تريش به وه جوړه گيڤاويه تيانه وه (وَبَعْضُهُ فِي الصَّحِيحَيْنِ) پارچه يهكى ئهه هه ديسه له (صحيح) ى (بوخارى) و (موسليم) دايه.

مه رجى شاهيدهكان: ئه بى موسولمان بن، نويزو پڙوو و زهكات جي به جي بكن، تاوانبار نه بن: به ئاره ق و قوما رو زينا... هتد گونا هه كانى تر، مهروه ها: دايكو باوك و كوپو كچى داواكار نه بن، دوژمنى داوا ليكراو نه بن، په ووشتيان باش بى، گومانى سوود به خو گه ياندن و زيان لادان له سهر خويان لي نه كرى.

سويند خوار دنيش: ئه بى به خودا بى، يان به سيفه ته كانى خودا بى: وهك قورپئانى پيروژ. **ئينجا بزانه:** ئه گهر داواكار دوو شاهيدى هيتان، يان شاهيديكى هيتاو سوينديشى خوارد، ئه وه مافه كى ئه دريئى، وه ئه گهر هيچ شاهيدى نه هيتا، ئه و كاته داوا ليكراو سويند ئه خوا: كه ئه و مافه ى له سهر نيه. به لام داوا ليكراو بوى دروسته: سويند نه خواو بيگه رپيئيه وه بو سهر داواكار، بو ئه وه ى ئه و سويند بخوا، جا ئه گهر داواكار شاهيدى نه هيتاو سويند هه رپايه وه كه شى نه خوارد، ئه وه به يه كجارى مافى ئه سوتى، واته: ئه بى به جوړيكي تر ئهه داوايه تومار بكا، به وه مه رجش شاهيدى دهست بكه وى.

جا ئه وهش بزانه: واجبه كار به دهست قازى يهك دابنى بو براندنه وه ى كي شه ى نيوان خه لك، ئه گهر ئه و دايه نا، ئه بى خه لكه كه بو خويان يه كيك دابنن و گوږپايله بى بن ﴿عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: كَيْفَ تُقَدَّسُ أُمَّةٌ لَا يُؤْخَذُ مِنْ شِدِيدِهِمْ لِضَعْفِهِمْ ﴿رواهُ ابْنُ حِبَّانَ، واته: چوڭ پاك و سهر فراز ئه بى گه ليكى وا: كه مافى بى ميژه كانيان له به ميژه كانيان وه رنه گيرى.

﴿چهند تيگه يشتنيك لهه هه ديسه دا﴾

۱- ﴿لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ﴾: پيغه مبه ر ﷺ ئه فه رموى: ﴿مَنْ خَاصَمَ فِي بَاطِلٍ وَهُوَ يَعْلَمُهُ، لَمْ يَزَلْ فِي سَخَطِ اللَّهِ حَتَّى يَنْزِعَ عَنْهُ﴾ رواه أبو داود، هه ركه سيك داوا ى شتيكى ناهق بكاو بشزانى: مافى له و شته دايه، به رده واه له توږه يى خوا دا ده ميئيه ته وه، تا واز لهه داوايه ئه هيتى.

۲- ﴿الْبَيِّنَةُ عَلَى الْمُدْعَى﴾: پيغه مبه ر ﷺ ئه فه رموى: ﴿لَنْ تَزُولَ قَدَمًا شَاهِدِ الزُّورِ حَتَّى يُوجِبَ اللَّهُ لَهُ النَّارَ﴾ رواه ابن ماجه، قاچى شاهيدى به درو له شوين خوى لاناچى، تا خوا ى گوره بپيارى دوزه خى بو ئه دا. چونكه شاهيدى به درو وهكو كافريون داندراوه، كه وابهو: خوتى لي بپاريژه و شاهيدى به درو مده.

(الْحَدِيثُ الرَّابِعُ وَالثَّلَاثُونَ: فِي إِزَالَةِ الْمُنْكَرِ)

﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ،

۳- (وَالْيَمِينَ عَلَى مَنْ أُنْكَرَ): پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿مَنْ اقْطَعَ حَقَّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ بِيَمِينِهِ فَقَدْ أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ الثَّارَ، وَحَرَّمَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ، قَالَ: وَإِنْ كَانَ قَضِيًّا مِنْ أَرَاكَ﴾ رواه مُسْلِم، هر که سبک مافی موسولمانیک له دهست بدا به سویندی به درو، به پراستی خوی گه وره بریاری ناگری دوزخ خوی بو نه داو به هه شتی لیقه دهغه نه کا، هرچه ند شوپکه دارسیواکیکش بی. واته: مافه که زور که میش بی، که وایوو: سویندی به درو مه خو.

﴿حَدِیسی سی و چوارهم: لابرندی بی شه رعی﴾

(عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: ﷺ (نه بوسه عید) (خودری) نه فرموی: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) گویم له پیغمبر ﷺ بوو (يَقُولُ) نه یفرموو: (مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا) هر که سبک له ئیوه زانی شتیکی ناپه واهیه (فَلْيُغَيِّرْهُ) با ئه م شته ناپه وایه له ناو به ریو بیگوپی (بِيَدِهِ) به هیزی دهست و بازووی.

بزانه: مه به ست به (مُنْكَر) واته: ناپه واه، وازهینانه له شتیکی که خواو پیغمبر ﷺ واجبی کردبی. یان کردنی شتیکی که خواو پیغمبر ﷺ چه پامی کردبی: وه کو زیناو نارهق خواردن و پیا خواردن و خو پوو تکردنی نافرته و تیکه لی نافرته و پیاو، به هر جورئ هه بی... هتد. ئه مانه هه مووی له ئیسلامدا ناپه وایه و پیویسته هه موو موسولمانیک به هیزو توانای خوی نه و شته ناپیکه له ناو به ری، به وهرجه ی: تووشی کوشتنی خوی و که سبکی تر نه بی و تووشی ناموس بردنی خوی و که سبکی تر نه بی و تووشی له ناو بردنی مالی نه بی، (ئهمه مهرجی واجببونه).

به لām نه گهر ناپه وایه که له ناو نه چوو ته نها ئه ویش مه ترسی له ناو چوونی خوی هه بوو، ئه وه سوننه ته لای بیا، تا کو شه مید بی، پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿سَيِّدُ الشُّهَدَاءِ حَمَزَةُ، وَرَجُلٌ قَامَ إِلَى سُلْطَانٍ جَائِرٍ فَأَمَرَهُ وَنَهَاهُ فَقَتَلَهُ﴾ رواه الحاكم، گه وره ی شهیدان (حَمَزَةُ) ی مامی پیغمبر ﷺ، پیاوکیشه: که پویه پووی کاربه دهستیکی سته مکار بیته وه فره مانی به چاکه ی پی بکاو له خراپه قه دهغه ی بکا، جا ئه ویش بیکوژی.

به لām نه گهر گه یشته ئه و پادهیه تاوانباران چهک به کار بیتن و به ئاشکرایش گونا هیان نه کرد، نه بی فره مانپه وای موسولمانان به و ئیشه هه لست، جا نه گهر هاتو کاربه دهستان گوئیان به خراپه نه نه دا، یان یارمه تی خراپه یان نه دا - وه کو ئیستا له وولاتانی ئیسلامدا هیه - نه وه کار له وه دهر نه چییو نه گاته پله ی تیکوشانی چه کدارانه: موسولمانانی لی هاتوو خویان پیک نه خه ن ویه که نه گرن بو نه هیشتنی ئه م جوره کاربه دهستانه و بو ژیانده نه وه ی حوکی قورپان.

فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ ﴿﴾ رواه مُسْلِم.

جا نه گهر دانيشتن، گوناھيش به ناشکرايي نه کړا، نه وه هه موويان گوناھبار نه بن ﴿عَنْ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ تَقْرَوْنَ هَذِهِ الْآيَةَ وَتَضَعُونَهَا فِي غَيْرِ مَوَاضِعِهَا: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾. وَإِنَّا سَمِعْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الظَّالِمَ فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ أَوْشَكَ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابٍ ﴿﴾ رواه أصحاب السنن، ئيمامي (نه بوبه کر) فهرمووی: نهی خه لکينه ئیوه نه م نایه ته نه خوینن و له مه به ستيکی تر دايته ننن، که خوا نه فهرمووی: (ئيوه خوتان چاک بکه، گومپايی که سانی تر زیان له ئیوه نادا نه گهر ئیوه راست بن). جا فهرمووی: ئیتمه گویمان له پیغه مبه ر ﷺ بوو، نه یفهرموو: هه ر کاتيک خه لک زوردارو سته مکاریان بينی و له سته م و زورداري قه ده غه یان نه کردو نه یانگي پراوه بؤ ژير حوکمی خوا، زور نزيکه خواي گه وره به تيکړايی گشتيان تووشی سزا بکا. بگه پړوه بؤ حه دیسی (۲۹).

جا به هه ر جوړی هه بی، ئیمړو فهرمان به چاکه و قه ده غه کردنی خراپه پټووستی به تيکړشانی چه کدارانه هه یه، چونکه یه که یه که موسولمانان هیچیان بؤ ناکړی و کار به ده سته کانیش توکهری کوفرن و نایه لن که س فهرمان به چاکه بکا و قه ده غه ی خراپه بکا ﴿عَنْ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: النَّبِيُّ ﷺ: إِنَّهُ سَتَكُونُ بَعْدِي أُمَرَاءُ مِنْ صَدَقَهُمْ بِكَذِبِهِمْ وَأَعَانَهُمْ عَلَى ظُلْمِهِمْ فَلَيْسَ مِنِّي وَلَسْتُ مِنْهُ وَلَيْسَ بِوَارِدٍ عَلَيَّ الْحَوْضُ﴾ رواه النَّسَائِي وَالتِّرْمِذِي، واته: له دوی من چه ند کار به ده ستيکی ليته هاتو دینه سهر حوکم، جا هه رکه سيک باوهر به دروی نه م کار به ده سته بکا و یارمه تيان بدا له سهر سته مکاری، نه و که سه له ئوممه تی من نیه، منیش رابه ری وی نیم، نايته میوان له سهر حه وزی که وسهر.

(فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ) جا نه گهر به ده ست نه یتوانی خراپه که له ناو بباو قه ده غه ی بکا، له بهر نه وه ی که س یارمه تی نه نه داو به ته نها تووشی کوشتنی خوی و مالویرانی نه بو، وه نه یته ویست خوی شه هید بکا چونکه سودی نه بو (فَبِلِسَانِهِ) با به زوبانی خوی خراپه که له ناو بباو ناموزگاری خه لکی بکاو به قسه ی پړک و جوان بیان نه یته وه سهر پړگای راست، جا نه گهر سودیشی نه بی، نه بی به زوبان فهرمان به چاکه بکاو باسی خراپه هه ر بکا.

(فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ) جا نه گهر به زمانیش نه یتوانی فهرمان به چاکه و قه ده غه کردنی خراپه بکا، چونکه نه خراپه به ندیخانه، یان لی نه دراو ناموسیان نه یرد، که سیش یارمه تی نه نه دا (فَبِقَلْبِهِ) با به دل پی نه ناخوش بی (وَذَلِكَ) نه م پینا خو شیه ی ناو دل (أَضْعَفُ الْإِيمَانِ) له هه موو ئیمانیک نرم تر و کز تره. چونکه نه گهر ئیمانی به تین بایه، به ده ست و به زوبان قه ده غه ی نه کردو گوئی نه نه دایه سه رو مالی خوی، مردنیک له پړگای خوا بی، باشته ره له ژيانیکی ناو تاوانباری (رواه مُسْلِم) ئیمام (موسلیم) گيړاويه تیه وه.

ئىنجا - له حەدىسىكى تىردا - پىغەمبەر ﷺ ئەفرمى: ﴿لە دواى ئەم ئىمانە بىھىزە بە قەد دەنكە گلىرمىيەك ئىمانى نامىنى﴾. واتە: ئەگەر موسولمان بە دلش پقى لە خراپە نەبۆو نىشانەى ئەو يە: ئىمانى نەماو.

بىزانە: پىويستە پىش ھەموو شتىك مرۆڤى موسولمان لە مالى خۆيەو ھەرمان بە چاكەو قەدەغە كردنى خراپە دەست پى بكا، خواى گەورە ئەفرمى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا﴾ واتە: ئەى خاوەن باو ھەپان خۆتان و مندال و خىزانتان بپارىزن لە ئاگرى دۆزەخ. ئەى موسولمان: كە ئىمىرۆ بە چاوى خۆمان ئەبىنين زۆر لە موسولمانان ژن و كچى پىوتى لە بازارا ئەسوپتەو ھەو بە قەد دەنكە گلىرمىيەك پى سەخلەت نابى، ئايا بە تەرازووى ئەم حەدىس و ئايەتە بىكەشەن چ موسولمانىكى لىدەر ئەچى؟

﴿چەند تىگەيشتىك ئەم حەدىسەدا﴾

۱- (فَلْيَغْرِهْ بِيَدِهِ): بىزانە: ھەر كاتىك بە ھۆى لابرەنى (مُنْكَر) زيان لە كەسىكى تر ئەكەوت و زيانەكەش لە زىانى (مُنْكَر) زۆرتر بوو، ئەو ھەرامە ھەرمان بە چاكەو قەدەغە كردنى خراپە بكا، چونكە (الضَّرَرُ لَا يُزَالُ بِالضَّرَرِ) زيان بە زيان لانا بىردى. بەلام: ئەگەر تەنھا مەترسى لەناوچوونى خۆى، يان مالى خۆى ھەبوو، ئەو سوننەتە: ھەرمان بە چاكەو قەدەغە كردنى خراپە بكا، ئىنجا ئەگەر مەترسى خۆى و كەسىكى تر مالى ناموسى خۆى و كەسىكى ترى نەبو، ئەو ھەرامە ھەرمان بە چاكەو قەدەغە كردنى خراپە بكا، پىغەمبەر ﷺ ئەفرمى: ﴿وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَتَأْمُرُنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ، أَوْ لَيُوشِكَنَّ اللَّهُ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عِقَابًا مِنْهُ ثُمَّ تَدْعُوهُ فَلَا يَسْتَجَابُ لَكُمْ﴾ رواه الترمذى، سويندم بەو خوايەى گيانى منى بە دەستە، ئەبى ھەرمان بە چاكەو قەدەغەى خراپە بكەن، ئەگەر وا نەكەن نزىكە خواى گەورە لە لای خۆيەو سزايەكتان بىنریتە سەر خۆشى لە زىانتان نەبىنن، ئىنجا لە خوداش بپارىنەو، خودا دوعاتان قبول ناكاو سزايەكە لانا. واتە: چونكە كارى بى شەرى بەردەوامە.

۲- (فَبَلِّسَانِهِ): پىغەمبەر ﷺ ئەفرمى: ﴿أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةٌ عَذْلٌ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ﴾ رواه أصحاب السنن، گەورەترین (جەھاد) و تىكۆشان لە پىگای خوا: گوتنى ووشەيەكى پاست و دادپەروەرانەيە لە لای كاربەدەستىكى ستمكار.

۳- (فَبَلِّغْهَا): پىغەمبەر ﷺ ئەفرمى: ﴿إِذَا عُمِلَتِ الْخَطِيئَةُ فِي الْأَرْضِ كَانَ مَنْ شَهِدَهَا فَاكْرَهَهَا كَمَنْ غَابَ عَنْهَا، وَمَنْ غَابَ عَنْهَا فَرَضِيهَا كَانَ كَمَنْ شَهِدَهَا﴾ رواه أبوداود، ھەر كاتىك گوناھىك لە سەر زەمىن كرا، ئەو كەسەى لەو شوینەيەو بە تاوانەكە پازى نى، ھەكو كەسىكە كە ئاگادارى گوناھەكە نەبى، واتە: نابىتە ھاوبەشى تاوانبارەكە، ھە ھەر

(الْحَدِيثُ الْخَامِسُ وَالثَّلَاثُونَ: حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَنَاجَشُوا وَلَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَدَابَرُوا وَلَا يَبِعْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ،

كه سيك له و شوينه نه بئو به تاوانه كه پازى بئ، وه كو كه سيكه ناگادارى گوناها كه بئ، واته: نه بيته هاويه شى تاوانباره كه له تاوانه كه دا.

مه روه ها پيغه مبه ر ﷺ نه فهرموى: ﴿مَنْ رَضِيَ عَمَلَ قَوْمٍ كَانَ مِنْهُمْ﴾ أَخْرَجَهُ أَبُو يَعْلَى، هه كه سيك به كرده وهى كه ليك پازى بئ، نه ويش نه بيته يه كيك له وان و هاويه شى تاوانه كه يانه.

﴿حَدِيثُ سَيِّدِ وَبَيْنَهُمْ: مَا فِي مَوْسُولِ الْمَانِ لَهُ سَهْرُ مَوْسُولِ الْمَانِ﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) نه بوهوره يره نه فهرموى: پيغه مبه ر ﷺ فهرموى: (لَا تَحَاسَدُوا) هه سوودى به يه كترى مه به ن.

پيئاسه: هه سوودى نه مه به: كه به وهئ كه سيك شتيكى خوى له ده ست بداو بؤ تو بئ. هه سوودى بؤيئ هه پامه؟ چونكه هه سوود نا ره زايى به رامبه ر به خوا دهرده بريئ: كه شتيكى داوه به كه سيكى تر، له به ر نه مه پيغه مبه ر ﷺ فهرمويه تى: (هه سوودى دين نه تاشى و چاكه ش نه خوا). كه و ابو: نهى موسولمان، به دابه شكردى خوا پازى به، چونكه به بئ سود خوت خه فه تبار نه كه ي و خوى گهره ش ليئ نا پازى نه بئ.

(وَلَا تَنَاجَشُوا) به فيلبازى پاره ي فروش راو زياد مه كه ن، واته: نه گهر كه سيك شتيكى نه كړي، نه توش نه چى بلئى: من پاره ي زورتر پئ نه دهم. مه به ستيشت كړين نه بئو به وهئ كړيار مه له له تينى تا به پاره يه كى زورتر بيكړي، پيغه مبه ر ﷺ فهرمويه تى: ﴿نَهَوُ كَهْسَه مَهْلَعُونَه كَه زِيَان لَه مَوْسُولْمَانِيْكَ بَدَا، يَان فَيْلَى لِيْ بَكَا﴾.

(وَلَا تَبَاغَضُوا) پقو كينه له يه كه مه كيئن بؤ خاترى دونيا، واته: نه و جوړه ئيشانه مه كه ن كه نه بنه هؤى پقو كينه: وه كو دوو زمانى و گالتنه به يه كترى كردن و دمه چه قه ي بئ سود... هتد (وَلَا تَدَابَرُوا) پشت له يه كترى مه كه ن و دهنگ له يه كترى پامه گرن.

بزافه: له سئ پوژ به ولاوه دروست نيه موسولمانان واز له يه كترى بينن و قسه له كه ل يه كترى نه كه ن، چونكه خوى گهره چاكه له هيچ لايه كيان وه رناگرئ تا ناشت نه بنه وه، باشتري ن لايه ن له ئيسلامدا نه وه يه: كه نه چى زوتر سه لام نه كاو ناشت نه بيته وه.

(وَلَا يَبِعْ بَعْضُكُمْ) هه نديك له ئيوه كړينو فروشته نى مه كه ن (عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ) به سه ر كړينو فروشته نى نه وانى تر دا وه كه يه كيك به فروشيار بلئ: نه و شته مه فروشه به فلانكه س، بي فروشه به من، پاره ت زياتر نه دهم. يان بلئته كړيار: نه و شته ي لئ مه كړه و بيده وه، ئينجا من هه مان شت نه دهم به هه رزانت. نه م جوړه كرده وانه هه پامن.

وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا، الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ: لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَخْذُلُهُ وَلَا يَكْذِبُهُ وَلَا يَحْقِرُهُ،
الْتَقَوْا هَاهُنَا- وَيُشِيرُ ﷺ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ- بِحَسَبِ أَمْرٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ
الْمُسْلِمَ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ: دَمُهُ وَمَالُهُ وَعِرْضُهُ ﴿﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

(وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا) نهی به ندهدگانی خوا، ثبوت بهینه برای به کتری کاری و بکن که
بین به براو به کتریتان خوش بوی.

(الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ) موسولمان برای موسولمانه (لَا يَظْلِمُهُ) نابی ستمی لبکا
(وَلَا يَخْذُلُهُ) نابی سه رشوری بکا. واته: نهی یارمتهی بداو له هاواری بجی و نهیه لبی که س
ستمی لبکا (وَلَا يَكْذِبُهُ) نابی دروی له گه لبکا له هیچ بابیه تبکا، به لام بو ناشتکردنه وه
درو کردن دروسته و بو پاراستنی موسولمانیش له زورداریک دروسته.

(وَلَا يَحْقِرُهُ) نابی به چاوی سوکو و بی نرخ ته ماشای بکهی، چونکه تو نازانی کامتان
له لای خوا به ریزن، که و ابو: خوشت به زور زل دامه نی.

(الْتَقَوْا هَاهُنَا) ترسی خوا له ناو نیره دایه (وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ) پیغمبر ﷺ
سی جار دهستی خوی له سه سینگ خوی داناو هر نه یه رموو: له خواترسان له ناو
دلدایه. واته: نه گهر دل گونجاو و باش بی، هموو کرده و کانیش باش نه بن، خوی گه وره
ته ماشای جلو به رگو لاشه تان ناکا، به لکو ته ماشای ناو دلتان نه کا: نایا چونه.

(بِحَسَبِ أَمْرٍ مِنَ الشَّرِّ) مروئی موسولمان نه و خرابیه یی به سه (أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ) که
به چاوی سوکو و بی نرخ ته ماشای برای موسولمانی بکا.

(كُلُّ الْمُسْلِمٍ) هموو شتیکی موسولمانان (عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ) له سه موسولمان چه پامه: (دَمُهُ)
خوین رشتنی موسولمان چه پامه به ناهق (وَمَالُهُ) سامانی موسولمان چه پامه بیخوی، یان له
ناوی بهری به ناهق (وَعِرْضُهُ) نابو بردن و ناموس بردنی موسولمان چه پامه به هر شیوه یه ک
بی که شهرع نیزنت نه دا (رَوَاهُ مُسْلِمٌ) نیمام (موسلیم) گپراویه تیه وه.

﴿چهند تیگه یشتنیک له م چه دیسه دا﴾

۱- (وَلَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَدَابَرُوا): دوژمنایه تی و رق لیهاتن و دهنگ راگرتن و پشت له یه کتری
کردن له بهر خاتری دونیا نیشانه یی که م دینی و به دبه ختی یه، به لام له پیناوی خواو
پیغمبر ﷺ نیشانه یی ئیمانی ته و اوه، پیغمبر ﷺ نه فه رموی: ﴿أَوْتِقُوا غُرَى الْإِيمَانِ:
الْمَوَالَاةُ فِي اللَّهِ وَالْمُعَادَاةُ فِي اللَّهِ وَالْحُبُّ فِي اللَّهِ وَالْبُغْضُ فِي اللَّهِ﴾ رَوَاهُ الطَّبْرَانِي، توندترین
دهست پیوه گرگه کانی ئیمان: دوستایه تی یه له پیناوی خوا، دوژمنایه تی یه له پیناوی خوا،
خوشویستنه له پیناوی خوا، رق لیهاتنه له پیناوی خوا.

۲- (الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ): پیغمبر ﷺ نه فه رموی: ﴿حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتٌّ: إِذَا
لَقِيْتَهُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ، وَإِذَا دَعَاكَ فَاجِبْهُ، وَإِذَا اسْتَصْحَكَ فَانْصَحْ لَهُ، وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِّدْ اللَّهَ

(الْحَدِيثُ السَّادِسُ وَالثَّلَاثُونَ: فِي الْإِحْسَانِ إِلَى النَّاسِ، وَتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسِّرَ عَلَى مُعْسِرٍ يَسِّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ،

فَشَمَّتُهُ، وَإِذَا مَرَضَ فَعُدَّهُ، وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبَعَهُ﴾ رواه مُسْلِمٌ، مافي موسولمان له سهر موسولمان شه شه: كه ده يگه يئ سه لامى لي بكه، هه كاتيک بؤ خواردن بانگى كردى له گه لئ بړؤ، هه كاتيک داواى ناموزگارى لي لي كردى ناموزگارى لي بكه، هه كاتيک پژمى و گوئى: (الْحَمْدُ لِلَّهِ). پئى بلى: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ). هه كاتيک نه خؤش بوو سه ردانى بكه، هه كاتيک مرد له گه ل ته ره كه ي بړؤ گورستان.

۳- (بِحَسْبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ): بزانه: پڙينه گرتنى مروفى كه وره و زاناو ماقول و تايين په روه هه له خؤى دا سو كايه تى به به براى موسولمان، چونكه نه م پله به خوا پئى به خشمي وه و پټويسته نيمه ش پڙي لي بنئين، پيغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فه رموى: ﴿إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ، وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرِ الْغَالِي فِيهِ وَالْجَافِي عَنْهُ، وَإِكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمُقْسِطِ﴾ رواه أبوداود، به گه وره ناسينى خوا، له وه دايه: كه پڙ له ريش سبى و پيرى موسولمان بندرى، پڙ له و قورټان خوينه بندرى: كه له سنورى قورټان تينا په پږؤ لي تيشى دور ناكه وئ، پڙ له كاريه ده ستي داد په روه بندرى.

كه و ابو: پټويسته له پويشتنى پيگه و له دانishtنو هه لسان نه م پڙه په چاو بكرئ، چونكه پيغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فه رموى: ﴿أَنْزِلُوا النَّاسَ مَنَازِلَهُمْ﴾ رواه مسلم و أبوداود، نه م خه لكه به قه د پله ي خويان پڙيان لي بنئين.

﴿حَدِيثُ سَيِّدِ وَشْهْ شَهْم: چا كه له گه ل خه لك و، خويندنى قورټان﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ) گيډ راوه ته وه له (أَبِي هُرَيْرَةَ): پيغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فه رموى: (مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ) هه كه سيك لاييا له سهر موسولمانيك (كُرْبَةً) نازارو ته ننگانه يه كه (مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا) له نازارو مهينه ته كاني دونيا (نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ) له پاداشى نه وه، خواى گه وره له سهر نه وى لاته با (كُرْبَةً) ته ننگانه يه كه (مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ) له ته ننگانه و مهينه تيه كاني پوژى دوايى، واته: هه كه سيك موسولمانيك پڙگار بكا له ته ننگانه يه كي دونيا، خواى گه وره ش نه وى پڙگار نه كا له ته ننگانه ي پوژى دوايى.

(وَمَنْ يَسِّرْ) هه كه سيك كاريك ناسان بكا (عَلَى مُعْسِرٍ) بؤ قه رزداريكي ده ست كورتو هه ژار: به و جوړه ي قه رزه كه ي بؤ بداته وه، يان بيبورى و گه رده نى نازاد بكا، يان ماوه كه ي بؤ دوا بخا (يَسِّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ) خواى گه وره كارو داخوازي يه كاني بؤ ناسان نه كا (فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) له دونياو قيامه ت.

وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ، وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ تَعَالَى يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ تَعَالَى وَيَتَذَكَّرُونَ فِيهِ يَسْتَمِعُونَ مِنْهُمْ إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَغَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ

بِزَانِه: باری قهرزرداری زور باریکی گرانه، بویی نهو کهسهی باری قهرزرداری له سهر کهسیک لانهبا خوای گهوره پاداشتی له دونیاو قیامت نه داته وه، له فهرموده ی پیغه مبر علیه السلام هاتوه: ﴿نهو جوړه کهسه دوعای قبوله وه له روژی دواپی له ژیر سیبه ری عهرشی خوادایه﴾.

(وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا) هر که سیک عیبی موسولمانیک داپوشی، واته: نه گهر گونا میکی کرد، یان ناته واویه کی هه بوو، یان سه رشپویه کی به سهر هات، نه وانه ی لی ناشکرا نه کاو بوی داپوشی، وه نه گهر ده ستکورت بوو، جلو بهرگی بو بکا (سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) خوای گهوره له پاداشتی نه م پو شینه، له دونیاو قیامت دایه پو شتی و عیبی ناشکرا ناکا، جا نه ی موسولمان: گونا هو عیب و ناته وای کس ناشکرا مه که، چو ن به خو ت شهرم نه که ی عیب ت ناشکرا بیی، خه لکیش نه و هایه، به تایبه تی جیران نابی نه ینتی به کانی جیران ناشکرا بکا، هر که س عیب و عاری خه لک ناشکرا بکا، خوای گهوره پيسوای نه کا، با له ناو مالی خویشی بی.

(وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ) خوای گهوره له یارمه تی بهنده ی خو ی دایه (مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ) هه رچه ندی بهنده له یارمه تی برای خو ی دا بی. که واته: نه بی موسولمان به ئیش و کاری خه لک خه ریک بی و پتویسته کانیان بو جی به جی بکا، چونکه به یارمه تی دانی موسولمانان خوا له تاوانه کانی خو ش نه بی و له ناگری دوزه خ پژاری نه کا.

(وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا) هر که سیک ریگایه ک بگریته بهر (يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا) لهو ریگایه مه به سستی زانسته یکی سود به خش بی بو موسولمانان و راهی خوای مه به ست بی (سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ) خوای گهوره ریگایه کی به هه شتی بو ناسان نه کا، به لام نه گهر خو یندنه که ی بو خوا نه بی، با چاوه روانی نه و پاداشته نه بی له لای خوا.

(وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ) هر کومه لیک کو بییته وه (فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ تَعَالَى) له مالیک له ماله کانی خوا، وه ک مزگه وتو قوتا بخانه کانی ثایینی (يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ تَعَالَى) قورثانی پیرور بخو یننو (وَيَتَذَكَّرُونَ فِيهِ يَسْتَمِعُونَ مِنْهُمْ) به کتری فی ره قورثان خو یندن بکه ن (إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ) نه وانه نارامی و دلنایایان به سهر دا نه باری و (وَغَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ) وه ره حمه ت و میهره بانی دایان نه پو شتی، واته: له و کاته دا دلایان خو شه و هیمنایی دیته ناو (وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ) فرشته ی خوا ده وریان لیته دهن و گوئیان لپراهه گرن و ماوه ناده ن شه یتان تخونیان بکه وی (وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ)

فِيمَنْ عِنْدَهُ، وَمَنْ بَطَّأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ ﴿﴾ رواه مُسْلِمٌ بِهَذَا اللَّفْظِ.

خوای گه وره باسی چاکه یان ئەکا (فیمَنْ عِنْدَهُ) له لای ئەوانە ی پێژو پلە ی بالایان هەیه له لای خوا، وەکو پێغه مبه‌ران -عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام- وه ئەنجومەنی بالای فریشتەکان.

ماشەللا! لەم باغچە خۆشەو لەو لاوه جوانانە ی له مرگەوتەکان قورئان ئەخوێنن و فریشتە ی خوا هاوئشینانن، خوا بۆ خاتری ئەوان ئیمەش عەفو و بکا، فەرموودە ی کی درێژی پێغه مبه‌ر ﷺ لهو بارە ی وه هەیه: كه ﴿﴾ له كۆتاییدا خوا ئەفەرموی: ئە ی فریشتە گانی من وا من لییان خۆش بوم. فریشتە گان ئەلین: خوا یه، فلانكەس هاتۆتە لایان ئیشی تاییبەتی خۆ ی هەیه و لەو كۆمەلە نیه؟ خوای گه‌وره ئەفەرموی: بە هۆ ی ئەوان ئەوه ی له گەلێشیان دانیشی بەدبەخت و بێبەش نابێ. واتە: ئەویش بەختە وه ره و پەحمەتی خوا ئە یگرتتە وه (بوخاری) و (موسلم) گێڕاویەتیانە وه.

هه‌روه‌ها پێغه مبه‌ر ﷺ ئەفەرموی: ﴿﴾ خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ ﴿﴾ رواه البخاري، واتە: باشت‌ترینتان كه سێكه خۆ ی فی‌ره قورئان بێ و خەلكیش فی‌ره بكا.

(وَمَنْ بَطَّأَ بِهِ عَمَلُهُ) هه‌ركه‌سێك كارو كرده‌وه‌ی خۆ ی دوا ی ب‌خا له كاروانی زانایان و پیاوچاكان (لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ) نه‌ژادو بنه‌ماله‌ی خۆ ی به‌ره‌و پێشی ناباو له پۆ‌زی دوا ی ناگاته پله‌ی خواپه‌رستان، ئە گه‌ر له دونیاش به‌ فروفیل و خاترانە ی باوك و باپیری پله‌یه‌ك وه‌ده‌ست بێتی، له پۆ‌زی دوا ی له سه‌ر پر دی جه‌ه‌ننەم = (الصُّرَّاط) له دوا ی ئەمینی و هاوار بۆ حا لی. ب‌روانه‌ حەدیسی (۳۸) (رواهُ مُسْلِم) ئیمام (موسلم) گێڕاویەتیە وه.

پیاو ئەو پیاوه‌یه به‌ چاكه‌ پیاو بێ

ئه‌كه به‌ هۆ ی باوكی ناوبانگی دیار بێ

ئینجا بزانه: م‌رۆ‌ف به‌ هۆ ی زانستی ئایینی ئەچیتە ریزی پێغه مبه‌ران و شه‌میدان، به‌ لكو له پله‌ ی پێغه مبه‌ران به‌ ره‌و خوارتر یه‌كسه‌ر ریزی زانایانه ﴿﴾ عَنْ عُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: يَشْفَعُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَلَاثَةٌ: الْأَنْبِيَاءُ، ثُمَّ الْعُلَمَاءُ، ثُمَّ الشُّهَدَاءُ ﴿﴾ رواه ابن ماجه، واتە: له پۆ‌زی دوا ی پێغه مبه‌ران -عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام- شه‌فاعەت ئەكەن، ئینجا زانایانی ئایینی، ئینجا شه‌هیدانی رێگای خوا. خودا به‌ به‌ر شه‌فاعەتی ئەمانە مان بدا.

﴿﴾ چەند تیگە یشتنیك له‌م حەدیسه‌دا

۱- (مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا: ب‌زانه: هه‌ر كاتێك (جهاد) كردن (فَرَضُ الْكِفَايَةِ) بوو، حه‌رامه: به‌ بێ ئیزنی دا یك و باوك (جهاد) بكا، به‌ لام به‌ سه‌فه‌رچوون بۆ فێربوونی زانستی ئایینی به‌ بێ ئیزنی دا یك و باوكیش دروسته -ب‌روانه (تحفة) - پێغه مبه‌ر ﷺ ئەفەرموی: ﴿﴾ مَنْ خَرَجَ فِي طَلَبِ الْعِلْمِ فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى يَرْجِعَ ﴿﴾ رواه الترمذی، هه‌ر كه‌سێك بۆ خوێندنی ئایینی له ماله‌وه‌ ده‌ر بچێ: ئەوه له (جهاد) ی رێگای خوادایه تا ئەگه‌ر پێته‌ وه.

(الْحَدِيثُ السَّابِعُ وَالثَّلَاثُونَ: الْحَسَنَةُ بَعَشْرُ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضَعْفٌ)

﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِيمَا يَرَوِيهِ عَنْ رَبِّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى، قَالَ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ: فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً،

۲- (فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ تَعَالَى): بِيَعْمِهِ ﷺ. فَهَرَمَوْى: ﴿إِنْ هَذِهِ الْمَسَاجِدُ لَا تَصْلُحُ لَشَيْءٍ مِنْ هَذَا الْبَوْلِ وَلَا الْقَدَرِ إِنَّمَا هِيَ لِذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى وَقِرَاءَةِ الْقُرْآنِ﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، ثُمَّ مَزَّغَهُ وَتَانَهُ، نَاكُونَجَيْنَ بَوِّ مِيزَ لِي كَرْدَن وَ چَلَكْنِي، بَه لَكُو مَزَّغَه وَت بَوِّ نَوِيژَو زِيكْرِي خَوَاو خَوِيَنَدَنِي قَوْرِنَان دَانْدِرَاوَه، شَاعِيرِيكِي مُوسُولْمَان نَهَلِي:

قورپنان بهرنامه‌ی ژینمانه ئیسلام ریباری دینمانه

ئهوه‌ی مَزَّغَه وَت پئی بگه‌ینن خاك و میللهت نادوړینن

ئهوه‌ی دووره له مالى خوا نازانن چوون بژی و بروا

۳- (يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ تَعَالَى): بِيَعْمِهِ ﷺ. فَهَرَمَوْى: ﴿فَلَاَنْ يَغْدُوَ أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَتَعَلَّمَ آيَاتٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، كَه يَه كِيكْتَان هَمُو پَوژِيك بېرواته مَزَّغَه وَت، دُوو نايه‌تی قورپنان فیدر بېن، خیری زوړتره له وه‌دهسته‌ینانی دوو ووشت.

۴- (لَمْ يُسْرَعْ بِهِ نَسْبُهُ): بِيَعْمِهِ ﷺ. فَهَرَمَوْى: ﴿يَا مَعْشَرَ بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلَبِ اتَّقِذُوا أَنْفُسَكُمْ يَا فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ اتَّقِذِي نَفْسَكَ مِنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكَ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا، إِنَّ لَكَ رَحِمًا سَأَلَهَا بِبِلَالِهَا﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، نَه‌ی نَه‌ته‌وه‌ی پشستی (عبدالمطلب) ی باپیرم، خوتان پزگار بکه‌ن له ناگری دوزخ به کرده‌وه‌ی چاکه، چونکه له پوژی دواپی زیان و سودی نیوه له ده‌سته‌لاتی مندا نیه، نه‌ی (فاطمة) ی کیژم خوت پزگار بکه له ناگری دوزخ به کرده‌وه‌ی چاکه، چونکه زیان و سودی تو له ده‌سته‌لاتی مندا نیه، له‌گه‌ل من په‌حمیکت مه‌یه، مافی ئم په‌حمه‌ت له دنیادا نه‌ده‌می.

﴿حَدِیسی سی و حَقْتَه‌م: چاکه یه‌ک به‌ده -تا- حَقْت سه‌ده﴾

(عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ (ثَيْنِ عَهْبِیَاس) خَوَا لِي تِيَان پَارِي بِي له بِيَعْمِهِ ﷺ. نَه‌گِيژِي تَه‌وه (فِيمَا يَرَوِيهِ عَنْ رَبِّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى) له و حه‌ديسه قودسيانه‌ی بِيَعْمِهِ ﷺ له خَوَاي گه‌وره ده‌گِيژِي تَه‌وه (قَالَ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ بِيَعْمِهِ ﷺ. فَهَرَمَوْى: خَوَاي گه‌وره فه‌رمانی داوه‌ته فريشته‌کان به نووسینی چاکه‌کان و (وَالسَّيِّئَاتِ) خراپه‌کان (ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ) ثَيْنجا خَوَاي گه‌وره بَوِي پوون کردونه‌وه چوون بينوسن:

(فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ) نَه‌گه‌ر كه‌سيك ويستی چاکه‌یه‌ك بكا (فَلَمْ يَعْمَلْهَا) ثَيْنجا بَوِي پِيك نه‌كه‌ه‌وت بيكا (كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ) خَوَاي گه‌وره نه‌و ويسته‌نهی له لای خَوِي بَوِي نه‌نووسن (حَسَنَةً كَامِلَةً) به چاکه‌یه‌کی ته‌واو، چونکه نیازيکی باشی مه‌بووه.

وَإِنْ هُمْ بِهَا فَعَمَلُهَا كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضَعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَإِنْ هُمْ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، وَإِنْ هُمْ بِهَا فَعَمَلُهَا كَتَبَهَا اللَّهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً ﴿﴾ رواه البخاري ومسلم.

(وَإِنْ هُمْ بِهَا) هر وده ها نه گهر ویستی چاکه یه ک بکا (فَعَمَلُهَا) چاکه که شی کرد (كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ) خوی گهره نهو چاکه یه ی له لای خوی بۆ نهووسی (عَشْرَ حَسَنَاتٍ) به ده چاکه، چونکه خیری چاکه: یه ک به ده یه، به لام جاری وا هیه نه گهر خوی گهره حه ز بکا خیری چاکه له م ده یه بۆ هندی کهس زۆرتر نهکا (إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضَعْفٍ) تا نهکاته هفت سهد چاکه و (إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ) هه تا خوا به خوی حه ز نهکا هر چاکه ی زۆرتر بۆ نهووسی.

بۆ وینه: یه ک ده نکه گه م له زهوی یه کی باشدا بچینه، وا ده بی له م ده نکه هفت گولی لیده رده چی، هر گوله ش سهد دانه ی تی دایه، نه بی به هفت سهد، خۆ نه گهر نه م به ره مه جار یکی تر بچینه وه، هر خوا نه زانی چه ند زۆر نه بی، چاکه ش نه وایه.

(وَإِنْ هُمْ بِسَيِّئَةٍ) نه گهر که سی ک ویستی خراپه یه ک بکا (فَلَمْ يَعْمَلْهَا) به لام له ترسی خوا نه یکرد (كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ) خوی گهره نه م نه کردنه ی له لای خوی بۆ نهووسی (حَسَنَةً كَامِلَةً) به چاکه یه کی ته واو، چونکه له ترسی خوا نیازی خوی پاک کردو ته وه، به لام نه گهر له ترسی خوا وازی لته هیئا، به لکو ده سته لات ی نه بو بیکا، یان بۆ ی پیک نه که وت، نه وه چاکه ی بۆ نانوسری، به لکو ته نها خراپه که ی له سهر نانوسری.

(وَإِنْ هُمْ بِهَا) وه نه گهر ویستی خراپه که بکا و (فَعَمَلُهَا) خراپه که شی کرد (كَتَبَهَا اللَّهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً) خوی گهره ته نها یه ک خراپه ی له سهر نهووسی و سزای یه ک خراپه ی لۆهر نه گیر ی، نه مه ش له گهره یی خویه، چونکه زۆر جاری وا هیه: مَرَوْفٌ بَیْرٌ له خراپه کردن نه کاته وه نه یه وی خراپه یه ک بکا، به لام هه تا به ده ست، یان به زوبان خراپه که نهکا، له سهر ی نانوسری (رواه البخاری ومسلم) نیمامی (بوخاری) و (موسلم) گنپراویه تیا نه وه.

﴿چهند تیگه یشتنی ک له م حه دیسه دا﴾

۱- (كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ): پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموی: ﴿إِذَا أَحْسَنَ أَحَدُكُمْ إِسْلَامَهُ فَكُلُّ حَسَنَةٍ يَعْمَلُهَا تُكْتَبُ لَهُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضَعْفٍ، وَكُلُّ سَيِّئَةٍ يَعْمَلُهَا تُكْتَبُ لَهُ بِمِثْلِهَا، إِلَّا أَنْ يَتَجَاوَزَ اللَّهُ عَنْهَا﴾ رواه الشيخان، هر کاتیک یه کی کتان بووه موسولمانیکی بی گهر د، هر چاکه یه کی نه یکا به ده چاکه ی بۆ نهووسی تا هفت سهد، وه هر خراپه یه کی نه یکا، هر به یه ک خراپه ی بۆ نهووسی، مه گهر خوا چاوپوشی لی بکا.

۲- (وَإِنْ هُمْ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا): بزانه: هر که سی ک به سهر دلی دا بی خراپه یه ک بکا، نه وه له سهر ی نانوسری تا نه یکا، پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لَأَمْتِي مَا حَدَّثْتُ بِهِ

(الْحَدِيثُ الثَّامِنُ وَالثَّلَاثُونَ: فِي مُوَالَاةِ اللَّهِ تَعَالَى)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُهُ عَلَيْهِ،

أَنْفُسَهَا مَا لَمْ يَتَكَلَّمُوا أَوْ يَعْمَلُوا بِهِ﴾ رواه مُسْلِمٌ، خَوَّاهُ گه وره چاوپوشی له نوممه تی من کردوه لهو خرابانه ی به سهر دلایندا دی، بهو مهرجه ی نه یکنه و به زوبانیش نه یلین.

به لام نه گهر ویستی خرابه یه ک بکاو دهستی پی کردو سووپ بوو له سهر کردنی و بوی نه گونجا بیکا، نه وه تاوانی نه و نیازه خرابه ی بۆ نه نووسری هه روه ک پیغه مبه ر ﷺ نه فه رموی: ﴿إِذَا تَوَاجَهَ الْمُسْلِمَانِ بَسِيْفَيْهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ! قِيلَ: فَهَذَا الْقَاتِلُ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ ﷺ: إِنَّهُ أَرَادَ قَتْلَ صَاحِبِهِ﴾ رواه الشَّيْخَانُ، هه کاتی ک دوو موسولمان پووبه پووی به کتر بون و به کیکیان نه ویتری کوشت، هه ردوکیان نه چنه ناگری دۆزه خ! گوترا: باشه، نه مه یان مرقفکۆزه که به تاوانی دیاره، به لام کۆژراوه که بۆچی نه پواته دۆزه خ؟ فه رموی: چونکه نه ویش ویستی نه وی تر بکۆژی سووپ بوو له سهر تاوانه که.

﴿حَدِيسِي سِي وَهَشْتَم: دُوسْتايه تی خَوَّاهُ گه وره﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) نه بوهوره پره نه فه رموی: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغه مبه ر ﷺ له هه دیسی کی قودسی دا نه فه رموی: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ) خَوَّاهُ گه وره هه ره شه نه کاو نه فه رموی: (مَنْ عَادَى) هه ره که سیک دۆژمنایه تی بکا (لِي وَلِيًّا) له گه ل دۆستی کی من (فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ) ناگاداری نه که مه وه: که من به خۆم جهنگی له گه ل نه که م له جیاتی دۆسته که ی خۆم، چونکه دۆژمنایه تی له گه ل مندا نه کا، خَوَّاهُ گه وره نه فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خَوَّاهُ گه وره به رگری له و که سانه نه کا: که ئیمانیا ن هیناوه. که وابوو: گشت ئیمانداریکی راسته قینه دۆستی خوی به ناهق دژایه تییا ن مه که، چونکه خَوَّاهُ گه وره مالویرانت نه کا.

بِزَانِهِ: دۆستی خوا که سیکه زۆر خواپه رست بی و غه مخۆری ئیسلام بی و مالخۆری خه لک نه بی و زۆریش له خوا بترسی و خواناس بی.

دیسان بِزَانِهِ: پیا خۆر و پیگر، هه ردوکیان بهو جۆره دۆژمنه ی خوا داندراون: که خوا به خۆی جهنگیا ن له گه ل نه کا، چونکه زیانیا ن زۆره بۆ باری ئابووری و خۆینی خه لک.

(وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي) به نده ی من ناتوانی خۆی له من نزیک بکاته وه (بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ) به هیچ کرده وه یه کی وا: که من له لام خۆشه ویستتر بی (مِمَّا افْتَرَضْتُهُ عَلَيْهِ) وه که بهو شتانه نزیک نه بیته وه که له سهرم واجب کرده، واته: به جی هینانی فه رمانه کانی خواو پیغه مبه ر ﷺ نه بینه هۆی نزیکبوونه وه له خَوَّاهُ گه وره زیاتر له هه موو کرده وه یه کی تر، چونکه خیری واجب هه فتا پله ی زۆرتره له سوننه ت.

وَلَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوَّافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي لأُعْطِيَنَّهُ وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لأُعِيذَنَّهُ ﴿﴾ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

(وَلَا يَزَالُ عَبْدِي) به ندهی من به رده وام نهیی واز ناهینئ (يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ) به ره به ره خوی له من نزیک نه کاته وه (بِالتَّوَّافِلِ) به کردنی سوننه ته کان، پاش نه وهی واجبه کان بکا؟ چونکه نه گهر واجبه کان نه کا سودی نیه (حَتَّى أُحِبَّهُ) هیئده سوننه ته کا هتا خوشم نه وی.

پیناسه: سوننه ته وه یه: به کردنی پاداشتت بدریتئ و به وازهینانی سزا نه درئ. **بزانه:** له هه موو سوننه ته کان گهره تر نویژی سوننه ته، به تایبه تی شه ونویژ، له هه موو زیکیکیش گهره تر قورئان خویندنه، چونکه زووتر له خوای گهره تر نزیک نه کاته وه، که وابوو: نهی موسولمان: پاش نه وهی واجبه کانت هه موو کردن، به گویره ی توانا نویژی سوننه تو پوژوو خیرکردن و قورئانخویندن و زیکیری خوا بکه، به مه له لای خوا خوشه ویست نه بی.

(فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ) جا هه کاتی که به ندهی خویم خوشویست (كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ) بوی نه بمه نه و گوئی یه که پیی نه بیسی، واته: هه رچی بۆ په زای من نه بی، گوئی لی ناگری، نه وهی بۆ په زای من بی گوئی نه داتی (وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ) بوی نه بمه نه و چاوهی که پیی ته ماشا نه کا، واته: نه وهی من پیی پازی نه ب ته ماشای ناکا (وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا) بوی نه بمه نه و دهسته ی هه لمه تی پیی نه با، واته: دهست دریز ناکا بۆ شتی که من پیی پازی نه ب، به کاری نه هیئنی له چاکه کردن (وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا) بوی نه بمه نه و قاچه ی که پیی نه پوا، واته: هاتوچونه که ی بۆ پازی بوونی خوا نه بی.

ئینجا که مروف واجبه کانی به پوختی کردن و زیاد له مهش سوننه تی کردن و دیتن و بیستن و پویشن و دهست بۆ بردنی هه ر بۆ خوا بوو، خوای گهره ش بی دلی ناکا، بوی نه فهرموی: (وَإِنْ سَأَلَنِي) هه ر شتی که داوا لی بکا (لأُعْطِيَنَّهُ) بیگومان پیی نه به خشم (وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي) نه گهر داوای په نادانم لی بکا (لأُعِيذَنَّهُ) بیگومان په نای نه ده م و نه بیاریزم (رواهُ الْبُخَارِيُّ) نیمامی (بوخاری) گپراویه تیه وه.

ئاگاداری: له وه دیسه پیروژه بۆمان ده رکه وت هیچ که سیک به بنه چه که و بنه ماله نابیته دۆستی خوا، هه روه ها به جلی شپو چلکاو و خو گیلکردن نابیته دۆستی خوا، پیغه مبه ر ﷺ (۱۱۴۰۰) سه دوچارده هه زار سه حابه ی هه بون، هه موویان دۆستی خوا بون چونکه خوا په رست و تیکۆشه رو چالاک بون و له ینگای خوا جهادیان نه کردو گیان و مالی خویان فروشته خوای گهره و دۆستایه تی دۆرمنانی خویان نه نه کردو کچ و ژنی پووتیان له ماله وه نه بو، که وابوو: دۆستی خوا به م ته رازوه تاقی بکه وه.

(الْحَدِيثُ التَّاسِعُ وَالثَّلَاثُونَ: رَفَعَ الْحَرَجَ عَنْ بَعْضِ النَّاسِ)

﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِي عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ،

فَيُنَجِّى بَرَانَهُ: نُهْتَوَيْنِ ثُمَّ حُدِّسَهُ لَهُمْ نَيْبَهُ تَهْ بِرِوْزِهِ كَوْبَكِيْنَهُ وَهْ ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ نَهْ پِغَمَبَرِ ﷺ بهم خه لکه بلی: نه گهر به راستی نئوه خواتان خوش نه وی، شوین بهرنامه ی من بکهون، تا کو خوا خوشی بوین و له گونا هتان خوش ببی. که واته: هر که سینک به یاسای نیسلام ره فطار نه کا، نه وه ناشکرایه که خواو پِغَمَبَرِ ﷺ خوش ناوی و مالویرانه.

﴿چَهْد تِیگَه یِشْتَنِیْکَ لَهُمْ حَهْدِیْسَه دَا﴾

۱- (مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا): نه توانین بلیین: دوستی خوا لهم نایه تها باسیان کراوه، که خوی گه وره نه فهرموی: ﴿وَمَنْ يُّطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ واته: هر که سانیک گویرایه لی خواو پِغَمَبَرِ ﷺ بن، نه وانه له گه ل نه و که سانه حه شریان نه کری: که خوی گه وره نیعمه تی به سهردا باراندون: که پِغَمَبَرِ ﷺ ران و یاره راستگو یه کانی پِغَمَبَرِ ﷺ ران و شه هیدان و پیاوچاکانن، نای نه مانه چه ند هاوړی ی باش و به پړیزی به هه شتن!.

۲- (وَمَا تَقْرَبْ إِلَيَّ عَبْدِي شَيْءٌ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُهُ عَلَيْهِ): پِغَمَبَرِ ﷺ نه فهرموی: ﴿أَعْذَرَ اللَّهُ إِلَىٰ أَمْرِی آخَرَ أَجَلَهُ حَتَّىٰ بَلَغَهُ سِتِّینَ سَنَةً﴾ رواه البخاری، خوی گه وره هیچ به هانه ی نه هیشتوته وه بو موقوفیک، که نه یراندبئ تا ته منی گه یشتوته شه ست سال. واته: هیچ بیانوی به ده سته وه نیه که له و ماوه دریزده خوی له خوا نزیک نه کرد بیته وه: به نه نجامدانی نه و واجبانیه خوی فرمانی پی کردوه.

۳- (يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوَّافِلِ): پِغَمَبَرِ ﷺ نه فهرموی: ﴿الْكَيْسُ مَنْ ذَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْعَاجِزُ مَنْ اتَّبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا وَتَمَنَّىٰ عَلَى اللَّهِ الْأَمَانِي﴾ رواه الترمذی، مروفی ژيرو عاقل نه و که سه یه: به خوی دابیته وه و لی پیچانه وه له گه ل خوی دا بکاو کرده وه ی باش بکا بو دوی مردن، مروفی ته مبه ل و گیل نه و که سه یه: به دوی هه واو هه وه سی خوی بکه وی و خوزگه له خوا بخوازی و بلی: ده ی ده ی خوا عه فووم نه کا.

﴿حَهْدِیْسِ سِی وَنُوبِهِم: لَابَرْدَنی گُونَاهی چَهْد که سِیْکَ﴾

(عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا (ثَبِينَ عَهْدِ بَاس) خَوَا لَیْتِیَانِ پَازِی بَی، نه فهرموی: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) پِغَمَبَرِ ﷺ فهرموی: (إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ) خَوَا گه وره لای بردوه (لی) له بهر خاتری من (عَنْ أُمَّتِي) له سهر نوممه تی من (الْخَطَأَ) سزای گونا هیك: که به هه له بکری، واته: له پوژی دواپی له سهر نه و گونا هه به هه له یه گونا هباره که سزا نادا.

وَالنَّسِيَّانَ، وَمَا اسْتُكْرِهُوا عَلَيْهِ ﴿ حَدِيثٌ حَسَنٌ، رواه ابنُ ماجه وَالْبَيْهَقِيُّ وَغَيْرُهُمَا.

ناگاداری: ئەگەر ئەو گوناھ بە ھەڵە، پەیوەندی بە مال، یان بە خوێن ھەبوو: وەکو کوشتنی کەسیک، یان بریندارکردنی، یان خواردن و لەناوبردنی مالی کەسیک، یان مالیکی گشتی، ئەمانە ھەموویان لە دنیا تۆلەیان ھەیه.

(وَالنَّسِيَّانَ) ھەروەھا خوای گەورە لای بردووە لە سەر ئۆممەتی من سزای گوناھیک: کە لە بیرى چۆیتەو، لە پۆزی دواى لە سەر ئەو گوناھە گوناھبارە کە سزا نادا، وە کەسیک سویند بخوا: کە ئەو ئیشە ناکا. بەلام سویندە کە لە بیر چۆو و ئیشە کەى کرد، ئەو ھە گونامى ناکاتى و سویندى لى ناکەوئى و بۆ جارىکى تر سویندە کە ھەر ئەمىنى.

ناگاداری: ئەم گوناھەش ئەگەر پەیوەندی بە خوێن و مال ھەبێ: تۆلەى دنیاى لە سەر لاناچى، ھەروەھا ئەگەر بە ھۆى کە متەرغەمیش لە بیرى چۆبى، لە سەرى لاناچى: وە کەسیک جلی پيس بۆ نەیشوا، یان نە یگۆبى، ئینجا لە بیرى چوو بەو جەلەو نوێزى کرد، ئەبى دووبارەى بکاتەو.

(وَمَا اسْتُكْرِهُوا عَلَيْهِ) ھەروەھا لای بردووە سزای گوناھیک کە بە زۆر پێیان کردبى، بە ھەرجى زۆردارە کە توانای ھەبى: یان بیکوژى، یان لى بىدا، یان بىخاتە بەندىخانە، یان مالی لى بستى، لەو جۆرە کە سانەش بى ھەرشە کە بگەینتە جى (حَدِيثٌ حَسَنٌ، رواه ابنُ ماجه وَالْبَيْهَقِيُّ وَغَيْرُهُمَا) ئىمام (ئىبن ماجە) و (بە یەقەى) و کە سانى تر گێراو یە تیانەو.

ناگاداری: کوشتنى بە ناھەق: بە زۆر لى کردنىش دروست نى و لە دنیاو قیامەت سزای ھەیه، ھەروەھا زیناش دروست نى و لە قیامەت سزای ھەیه، بەلام ئەگەر بۆ خواردن و لەناوبردنی مالی کەسیکى تر، یان مالیکی گشتى زۆرى لى کرا: با بیکاو تۆلەى دنیاو قیامەت لە سەر زۆردارە کە ھەیه.

ئینجا بزانی: خوای گەورە لە بەر خاترى پێغەمبەر ﷺ چەند سەر بەرزى بەکى تریشى

بە موسولمانان بە خشیو، کە لە چەند ھەدیسى جۆراو جۆردا باسیان کراو:

بۆ نمونە: ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ لَا يَجْمَعُ أُمَّتِي عَلَى ضَلَالَةٍ، وَيُدُّ اللَّهُ مَعَ الْجَمَاعَةِ وَمَنْ شَدَّ شَدًّا إِلَى النَّارِ﴾ رواه الترمذی وقال غریب، وقال الأحوذى: لَهُ شواهد. خوای گەورە ئۆممەتی من لە سەر گومپایى کۆ ناکاتەو، دەستی یارمەتی خوا لە گەل کۆمەڵدایە، ھەر کەسیک لە کۆمەڵى موسولمانان دەرچى بەرەو دۆزەخ نەبوا.

ئینجا بزانی: ئەم ھەدیسە بەلگەیه: کە (إجماع) واتە: یەکدەنگى زانایانى ئیسلام

بەلگەى سەیەمە لە دواى قورئان و ھەدیس.

(الْحَدِيثُ الْأَرْبَعُونَ: الْإِسْتِعْدَادُ لِلْمَوْتِ)

﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِمَنْكِبِي، فَقَالَ: (كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ غَابِرُ سَبِيلٍ)،﴾

﴿چه‌ند تېگه‌یشتنیك له‌م چه‌دیسه‌دا﴾

۱- (إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِي عَنْ أُمَّتِي): وشه‌ی (لی) واه‌گه‌ینی: که پیغهمبر ﷺ له لای خوای گه‌وره زور به‌پیزه، خوای گه‌وره له به‌ر خاتری شه‌وی شه‌م ئوممه‌ته‌ی کردوته‌ی باشت‌ترین ئوممه‌ت، ئینجا جگه‌ له لی‌بور‌دنی شه‌م سی تاوانه: خوای گه‌وره چه‌ند پرزیک‌تری‌شی له ئیمه‌ ناوه، هه‌روه‌ک پیغهمبر ﷺ شه‌فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ عَلَى رَأْسِ كُلِّ مِائَةِ سَنَةٍ مَنْ يُجَدِّدُ لَهَا دِينَهَا﴾ رواه‌ أبو‌داود، خوای گه‌وره له سه‌ری هه‌موو سه‌د سالی‌ک‌دا یه‌ک‌یک بۆ ئوممه‌تم ته‌رخان شه‌کا، تا‌کو ئایینه‌که‌ی بۆ نو‌ی بکا‌ته‌وه.

۲- (وَالنَّسِيَانُ): هه‌ر که‌سی‌ک به‌ هوی که‌مه‌ترغه‌می شتی‌ک له بیر خوی بیاته‌وه، شه‌وه تاوانی له سه‌ر شه‌نووس‌ری، هه‌روه‌کو پیغهمبر ﷺ شه‌فرموی: ﴿مَا مِنْ أَمْرٍ يُقْرَأُ الْقُرْآنُ ثُمَّ يَنْسَاهُ إِلَّا لَقِيَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَجْزَمَ﴾ رواه‌ أبو‌داود، هه‌ر مرو‌ف‌یک قور‌ئان بخو‌ینی، ئینجا له بیر‌ی خوی بیاته‌وه، له پو‌زی دوا‌ی به‌ گرو‌ویی دیت‌ه داد‌گای خوا.

۳- (الْخَطَأُ... وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ): هه‌ر تاوان‌یک په‌یوه‌ندی به‌ ئاده‌میزاده‌وه هه‌بی، تو‌له‌ی له سه‌ره، هه‌ر چه‌ند به‌ هه‌له، یان به‌ زور‌لی‌ک‌راو‌یش بی‌کا، خوای گه‌وره شه‌فرموی: ﴿وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَّةٌ مُسْلِمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ﴾، هه‌ر که‌سی‌ک موسول‌مان‌یک به‌ هه‌له‌ بکو‌ژی، شه‌بی کو‌یله‌یه‌کی موسول‌مان له (کف‌اره) نازاد بکا‌و خو‌ینی کو‌ژراوه‌که‌ش بداته‌ میرات‌گه‌کانی کو‌ژراوه‌که‌.

﴿چه‌دیس‌ی چله‌م: خو‌ن‌اماده‌کردن بۆ مردن﴾

(عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ) ئی‌بن عومه‌ر شه‌فرموی: (أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِمَنْكِبِي) پیغهمبر ﷺ شانی منی گرت‌و (فَقَالَ) فه‌رموی: (كُنْ فِي الدُّنْيَا) خۆت وای‌یکه‌ له‌م دونیا‌یه‌دا (كَأَنَّكَ غَرِيبٌ) وه‌ک خه‌ل‌کی شه‌م دونیا‌یه‌ نه‌بی و بی‌گانه‌ بی (أَوْ غَابِرُ سَبِيلٍ) یان وه‌ک پ‌یوار‌یک بی به‌م دونیا‌یه‌دا ت‌ی‌په‌ری بۆ گو‌پ‌ستان.

واته: که‌سی‌ک بی‌گانه‌ بو‌و له شو‌ینی‌ک-چون‌که به‌ ته‌مای لا‌چو‌ونه- خوی خه‌ری‌ک نا‌کا به‌ مال‌ دانان، ململانی له‌گه‌ل که‌س نا‌کا، هه‌روه‌ما پ‌یوار هه‌موو هه‌ول‌ی بۆ شه‌وه‌یه زو‌وتر بگا‌ته شو‌ینه‌که‌ی خوی وه‌گه‌ل مال‌ و مندالی خوی دانیش‌ی و پ‌شو‌و بدا، که‌وابو‌و: له ر‌یگه‌دا خوی به‌ هی‌چ خه‌ری‌ک نا‌کا، جا مرو‌فی موسول‌مان شه‌بی شه‌وها بی، شه‌م دونیا‌یه به‌ وولات‌ی خوی دانه‌نی، به‌ل‌کو وولات‌ی به‌ پاس‌تی به‌ه‌شتی خوا‌یه و شه‌بی هه‌ول بۆ قیامه‌ت

وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ: إِذَا أَمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ، وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ لِمَرَضِكَ وَمِنْ حَيَاتِكَ لِمَوْتِكَ ﴿رواهُ البخاري﴾.

بدا، جگه له جلو بهرگو و خواردن خوی و مال و مندالی له گه ل خانوویکی به که لك دانیشتن بئ، خوی به هیچی تر له م دونیایه خه ریک ناکا.

(وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ) ئیبن عومەر به واتهی ئەم هه دیسه ئەیفه رموو: (إِذَا أَمْسَيْتَ) هه ر کاتیک گه یشتیه ئیواره (فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ) چاوه پوانی ئەوه مه که بگه یته به یانی (وَإِذَا أَصْبَحْتَ) هه روه ها: ئەگه ر گه یشتیه به یانی (فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ) چاوه پوانی ئەوه مه که بگه یته وه ئیواره. واته: با مردن له بهرچاوت بئ له هه موو کاتی کدا.

(وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ) له کاتی له ش ساغی کرده وه ی زۆر بکه (لِمَرَضِكَ) بۆ ئەوه ی به شی کاتی نه خوشیت بکا، چونکه له نه خوشی دا خواپه رستیت به ته وای بۆ ناکرئ (وَمِنْ حَيَاتِكَ) هه روه ها هه تا زیندووی زۆر خوا بپه رسته (لِمَوْتِكَ) تا دوا ی مردن سودی ئۆه ریکری (رواهُ البخاري) ئیمامی (بوخاری) گێڕاویه تیه وه.

بزانه: له فهرمووده یه کی تر دا هاتوه: پینج شت به ده سته که وتووی خۆت بزانه پینشی پینج شت: گه نجیت پینشی پیربوونت، ساغیت پینشی نه خوشیت، هه بوونیت پینشی هه ژار بوونت، بئ ئیشیت پینشی پرنیشیت، ژیا نیت پینشی مردنت.

ئینجا بزانه: به خو ئاماده کردن بۆ مردن و بایه خ پئ نه دانی دنیا، مروق ئە بیته خوشه و یستی پیغه مبه ر ﷺ، چونکه ژیا نی پیغه مبه ر ﷺ به م شیوه یه بووه ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعْفَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَاللَّهِ إِنِّي لِأُحِبَّكَ. فَقَالَ ﷺ: أَنْظِرْ مَاذَا تَقُولُ؟ فَقَالَ: وَاللَّهِ إِنِّي لِأُحِبَّكَ. ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَقَالَ ﷺ: إِنْ كُنْتَ تُحِبُّنِي فَأَعِدْ لِلْفَقْرِ تَجْفَأًا، فَإِنَّ الْفَقْرَ أَسْرَعُ إِلَى مَنْ يُحِبُّنِي مِنَ السَّيْلِ إِلَى مُنْتَهَاهُ﴾ رواه الترمذی، پیاویک گو تی: ئە ی پیغه مبه ری خوا ﷺ، والله خوشم ئەو ی. تا سئ جار، ئینجا پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: ئەگه ر راست ئە که ی، خۆت بۆ هه ژاری ئاماده بکه، چونکه هه ژاری زووتر ئە گاته خوشه و یستانی من له لافاو که هه لئه سئ و ئە گاته شوینی خوی.

﴿چه ند تیکه یشتنیک له م هه دیسه دا﴾

۱- (كَانَكَ غَرِيبًا أَوْ غَابِرَ سَبِيلٍ): پیغه مبه ر ﷺ ئە فهرمو ی: ﴿مَنْ كَانَتْ الْآخِرَةُ هَمَّهُ جَعَلَ اللَّهُ غَنَاهُ فِي قَلْبِهِ وَجَمَعَ لَهُ شَمْلَهُ وَأَتَتْهُ الدُّنْيَا وَهِيَ رَاغِمَةٌ، وَمَنْ كَانَتْ الدُّنْيَا هَمَّهُ جَعَلَ اللَّهُ فَقْرَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ وَفَرَّقَ عَلَيْهِ شَمْلَهُ وَلَمْ يَأْتِهِ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا مَا قُدِّرَ لَهُ﴾ رواه الترمذی، هه ر که سیك هه مو هه و ئیکی بۆ قیامهت بئ، خوی گه وره ده وه له مهن دی ئه خاته ناو دلی و هه موو کار یکی بۆ کو ئە کاته وه بۆ پیک دینخ، پر قیشی بۆ دئ بئ ئەوه ی هه و لی بۆ بدا، به لام هه ر که سیك هه موو

(الْحَدِيثُ الْحَادِي وَالْأَرْبَعُونَ: فِي أَتْبَاعِ مَا جَاءَ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ)

﴿عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يَكُونَ هَوَاهُ تَبَعًا لِمَا جِئْتُ بِهِ﴾

هه‌ولئ بۆ دونیا بئی، خوای گه‌وره هه‌ژاری ئه‌خاته نیو چاوانی و کاره‌کانی لی‌په‌رته‌وازه ئه‌کاو بۆی پێک ناکه‌ون، جگه‌ له‌ به‌شی خۆی پزقی زیادی بۆ نابێ.

۲- (وَمِنْ حَيَاتِكَ لَمَوْتِكَ): پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌فهرموی: ﴿إِنَّ مِمَّا يَلْحَقُ الْمُؤْمِنَ مِنْ عَمَلِهِ وَحَسَنَاتِهِ بَعْدَ مَوْتِهِ: عِلْمًا عُلِّمَهُ وَنَشْرَهُ، وَوَلَدًا صَالِحًا تَرَكَهُ، وَمُصْحَفًا وَرَّثَهُ، أَوْ مَسْجِدًا بَنَاهُ، أَوْ بَيْتًا لِابْنِ السَّبِيلِ بَنَاهُ، أَوْ نَهْرًا أَجْرَاهُ، أَوْ صَدَقَةً أَخْرَجَهَا مِنْ مَالِهِ فِي صِحَّتِهِ وَحَيَاتِهِ يَلْحَقَهُ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهِ﴾ رواه ابن ماجه، هه‌ندیك له‌و كرده‌وه چاكانه‌ی ئه‌گه‌نه موسوڵمان له‌ دواى مردنى: زانستىكى ئایینی‌یه كه‌ فێرى خه‌لكى كردبێ، یان بلاوى كردبیته‌وه، مندالێكى باشه‌ كه‌ له‌ پاش مردنى دوعای بۆ بكا، قورئانیكه‌ به‌ میرات به‌جێی هه‌شتبێ، یان مزگه‌وتێكى دروست كردبێ، یان خانووێكى بۆ پێتواران دروست كردبێ، یان پوباریك و ئاویك بۆ خواردنه‌وه‌و ده‌ستنوێژ پێكى خستبێ، یان خێرێكى به‌ ده‌ستی خۆی كردبێ له‌ كاتى له‌ش ساغی و ژيانى دا ئه‌ویش له‌ دواى مردن ئه‌یگاتى.

﴿حه‌دیسی چل و یه‌كه‌م: شونێكه‌وتنى ئه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌یناویه‌تى﴾

(عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا (عبدالله) ی كورێ (عه‌مر) ی كورێ (عاس) خۆی و باوكی سه‌حابه‌نه، یه‌كێكه‌ له‌ چوار (عبدالله) یه‌كان، له‌ (مه‌ككه‌) ی پیرۆز له‌ دایك بووه، به‌ (۱۱) سال له‌ باوكی خۆی بچووكتره (۷۰۰) هه‌دیسی گێراونه‌وه، له‌ سالی (۶۵) ی كۆچی له‌ (مه‌ككه‌) ی پیرۆز وه‌فاتى كرد، ته‌مه‌نى (۷۲) سال بوو. (قَالَ) ئه‌فهرموی: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموی: (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ) ئیمان= بیروباوه‌ری كه‌ستان ته‌واو نابێ به‌ خواو پێغه‌مبه‌ر و پۆزی دواى (حَتَّى يَكُونَ هَوَاهُ) تا وای لی‌دێ: ئاره‌زوو هه‌وه‌سى خۆی (تَبَعًا لِمَا جِئْتُ بِهِ) دواى ئه‌و شه‌ریعه‌ته ئه‌كه‌وێ: كه‌ من له‌ لای خوا هه‌یناومه‌.

واته: ئه‌و كه‌سه موسوڵمانه‌و ئیمانی ته‌واوه، كه‌ به‌ حوكمى خواو پێغه‌مبه‌ر ﷺ پازى بێ، ئه‌گه‌ر به‌ هه‌چ جورێك به‌ حوكمى خواو پێغه‌مبه‌ر ﷺ پازى نه‌بو، ئه‌وه‌ كافره، جا ئه‌گه‌ر باوه‌رى پێهه‌بوو، به‌لام ئیشی به‌ قورئان نه‌ئه‌كرد، ئه‌وه‌ فاسقه، واته: موسوڵمانێكى ناته‌واوه، باوه‌ریشی ناته‌واوه، به‌و مه‌رجه‌ی وشه‌ی كوفری به‌ سه‌ر زوباندا نه‌هاتبێ، ئه‌گینا: ئه‌مه‌ش هه‌ر كافره‌.

خوای گه‌وره له‌ قورئانی پیرۆزدا له‌م بابته ئه‌فهرموی: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ سویند به‌ خوای تو ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بیروباوه‌رى هه‌یچان ته‌واو نه‌ی ﴿حَتَّى يُحَكِّمُوكَ﴾ تا ئه‌تو

نه‌كەن بە حاكم ﴿فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ لەو كێشەى لە نێوانیاندا پوو ئەدا ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ﴾ ئەك هەر بە ئاشكراى بە حوكمى تۆ پازى بنو بەس، بەلكو ئەبى بە دڵش پازى بنو هېچ گریه‌ك لە ناو دڵیاندا نه‌بى بە هۆى ئەو حوكمەى تۆ كردوته ﴿وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ ئەبى بە ته‌واوى خۆيان بده‌نه ده‌ست حوكمى خواو پێغه‌مبەر ﷺ، ئینجا بە ئيماندارو موسولمانى ته‌واو دانه‌ندرين.

(حَدِيثٌ صَحِيحٌ، رَوَيْنَاهُ فِي كِتَابِ الْحُجَّةِ بِإِسْنَادٍ صَحِيحٍ) هه‌ديسێكى پاسته، گێرامانه‌وه له كتيبي (الحجة) كه داندراوى (نصر بن ابراهيم المقدسى) يه، به‌لام له زنجيره‌ى پياوه‌كانى ئەم هه‌ديسه‌دا دوو كه‌سيان تى‌دايه، زۆر كه‌س لىيان ناپازيه‌و ئەلێن: هه‌ديسه‌كه‌ لاوازه. زۆر كه‌سيش لىيان پازيه‌و ئەلێن: هه‌ديسه‌كه‌ پاسته‌و به‌هيزه. ئيمامى (النواوى) يه‌كێكه‌ له‌مانه، خوا له هه‌موويان پازى بى، ئايه‌ته‌كه‌ش به‌هيزى هه‌ديسه‌كه‌ به‌هيزتر ئەكا.

جا به هەر جوړى بى، هەر كه‌سێك باوه‌رى به‌و به‌رنامه‌يه نه‌بى كه پێغه‌مبەر ﷺ هێناويه‌تى، ئەوه كافره ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ﴾ رواه مسلم، واته: سوێند به‌و خوايه‌ى گيانى (محمد)ى به‌ ده‌سته، هەر كه‌سێك بانگه‌وازى منى بگاتى: جوله‌كه‌ بى، يان فه‌له‌ بى، ئینجا بمړى باوه‌رى به‌و به‌رنامه‌يه‌ى من نه‌بى، ئەوه ئەچێته‌ دۆزه‌خ.

﴿چه‌ند تيگه‌يشتنيك له‌م هه‌ديسه‌دا﴾

١- (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يَكُونَ هَؤُلَاءِ...): ئەگەر هه‌واو هه‌وه‌س و پێخۆشى دڵ گشتى نه‌كړي‌ته‌ قوربانى رېبازه‌كه‌ى پێغه‌مبەر ﷺ، مړوف نابي‌ته‌ موسولمانى ته‌واو، پێغه‌مبەر ﷺ ئەفه‌رموى: ﴿لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ رواه الشيخان، ئيمانى كه‌ستان ته‌واو نابى، تا منى خۆشتر ئەوى: له‌ خۆى و دايك و باوكى و منداڵه‌كانى و گشت خه‌لكى‌تر، واته: فه‌رمانى پێغه‌مبەر ﷺ بخاته‌ پيش فه‌رمانى ئەوانه‌و، له‌ به‌ر خاترى ئەوانه‌ له‌ فه‌رمانى پێغه‌مبەر ﷺ ده‌رنه‌چى.

٢- (حَتَّى يَكُونَ هَؤُلَاءِ تَبَعًا لِمَا جُنْتُ بِهِ): خواى گه‌وره ئەفه‌رموى: ﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ﴾ ئەى پێغه‌مبەر ﷺ ئەگەر فه‌رمانت جى‌به‌جى نه‌كەن، بزانه: ئەوان شوێن هه‌واو هه‌وه‌سى خۆيان نه‌كه‌ون، ئايا كى گومرا‌تره‌ له‌و كه‌سه‌ى شوێن هه‌واو هه‌وه‌سى خۆى كه‌وتوه به‌ بى‌شاره‌زايى‌كه‌ له‌ لای خوا؟.

(الْحَدِيثُ الثَّانِي وَالْأَرْبَعُونَ: سَعَةُ مَغْفَرَةِ اللَّهِ تَعَالَى)

﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ عَلَى مَا كَانَ مِنْكَ وَلَا أَبَالِي، يَا ابْنَ آدَمَ لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُكَ عَنَانَ السَّمَاءِ ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ وَلَا أَبَالِي﴾

هروه ما پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿تَرَكْتُ فِيكُمْ أُمُورِينَ لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا: كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّةَ نَبِيِّهِ﴾ رواه الإمام مالك، دوو شتم له دواي خوږم بو نيوه هيشتوته وه، هه تا دهستان پيوه بگرن گومرا نابن: قوپرثانی پيروژ، هه ديسه کانی پیغمبر ﷺ.

که و ابوو: پڙیمی (ديمقراطية) و (اشتراکية) و (ماسونية) و (مارکسية) گشتی گومراپی و لادانه: له پيازی خواو پیغمبر ﷺ خوا بمانپاریزی، آمین.

﴿حَدِيسِي چل و دوووم: لِيَخْشَبُوونِي خَا گه لِيَك زُورَه﴾

(عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) گپږدراووته وه له (نه نه س) خوا لی پازی بی، هه فرموی (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ) گویم له پیغمبر ﷺ بوو نه یه فرموی: (قَالَ اللَّهُ تَعَالَى) خوی گه وره له هه دیسیکی (قودسی) دا نه فرموی: (يَا ابْنَ آدَمَ) نهی نه ته وهی ئاده می.

پزانه: باب (ئاده م) باوکی هه موو ئینسانیکه، دایکه (هه ووا) ش دایکی هه موویانه، له بهر نه وهیه که به ئیمه نه گوتری: ئاده می زاد. خوی گه وره باوکه ئاده می له قوپر دوست کردوه، ئینجا گیانی هیتاوته بهر، دایکه (هه ووا) شی له په راسوی باب ئاده می دوست کردوه.

(إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي) نه تو هه کانتیک داوام لی بکوی له گوناوت خوږ بم (وَرَجَوْتَنِي) تکت لی کردم داوایه کت وه رېگرم، چونکه نه ترانی من خویه کی به په حمو به دهسته لاتم (غَفَرْتُ لَكَ) منیش لیت خوږ نه بمو گوناوه کانت دانه پوښمو سزات ئاده م (عَلَى مَا كَانَ مِنْكَ) هه رچه ند گونا هیشته گه وره زور بن (وَلَا أَبَالِي) من گوئ ئاده مه گه وره یی و زوری گوناوه کانت.

پیغمبر ﷺ له هه دیسیکی تر دا نه فرموی: ﴿نه گهر به ندهی خوا گونا هیکي کردو په شیمان بو ووه له خوا پاراپه ووه گوئی: (خویه تاوانم کرد هه نه توش له تاوان نه بووری و لیم بیووره). ئینجا خوی گه وره نه فرموی: به ندهی من تاوانی کردو زانی: خویه کی وای ههیه له تاوانی خوږ نه بی و سزای تاوانیشی نه دا، ئیوه شاهد بن: من وای خوږ بوم﴾. نهی موسولمان هه موو دهم هه راوا له خوا بکه له گوناوت خوږ بی پشته به که سی تر مه به سته، که س ناتوانی گوناوه کانت له سهر لایبا.

(يَا ابْنَ آدَمَ) نهی ئاده می زاد (لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُكَ) نه گهر گوناوت نه و ونده زور بی، بگاته (عَنَانَ السَّمَاءِ) هه وری ئاسمان (ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي) ئینجا توبه ت کردو تکت لی کردم لیت خوږ بم (غَفَرْتُ لَكَ وَلَا أَبَالِي) منیش لیت خوږ نه بم، هه رچه ند گونا هیشته زور بی.

يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطِيئًا، ثُمَّ لَقَيْتَنِي لَا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا
لَأَتَيْتُكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً ﴿﴾ رواه الترمذی وقال: حديث صحيح.

به لَام نه گهر گونا که په یوه ندى به ئاده میزاده وه هه بوو: نه بی خاوه نه که ی پازی بکه ی بؤ
نه وه ی خوا توبه ت لویه ریکړی. نه وه ش بزانه: ته نها ووتنی (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) خاوه لیم خوش
به، به بی توبه کردن گونا که لانا، به لَام له لای خوا به دوعا نه نوو سړی و میزی گونا که
که م نه کاته وه.

(يَا ابْنَ آدَمَ) نه ی ئاده میزاد (إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي) نه گهر تو مردی و هاتیه لای من (بِقُرَابِ الْأَرْضِ
خَطِيئًا) پر به زه مین گونا ته له که ل خوت هیئا (ثُمَّ لَقَيْتَنِي) دوا یی که گه یشتیه لای من،
دهر که وت (لَا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا) منت به خاوه کی تا کو ته نها ناسیبو و هاویه شت بؤ
دانه نابوم: له خاوه تی و له په رستندا (لَأَتَيْتُكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً) منیش پر به زه وی
لیخو شبو و نت بؤ دینم و له ناگری دوزه خ پزگارت نه که م (رواه الترمذی، وقال: حديث
صحيح) نیامی (تیرمزی) گیراویه تیه وه.

بزانه: خوی گوره ته نها له کافر خوش نابی، نیر له تاوانه کانی خه لکی دی خوش نه بی،
نه گهر حه ز بکا.

هه روه ها بزانه: هر که س به نیمانه وه بمری و بچیته دوزه خ، هر به قه د گونا هه کانی
نه سوتی و نینجا پزگاری نه بی، به لَام کافر هه تا هه تیه له ناو ناگر ده مینیتیه وه.

نه ی موسولمانی خوشه ویست: پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموی: (سَيِّدُ الْإِسْتِغْفَارِ) گه وره ی دوعای
لیخو شبو و ن، نه م دوعایه یه: ﴿اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي، وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى
عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ
بذُنُوبِي، فَاعْفُرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ﴾ رواه البخاري، سبهینه و نیواران به دل و
زوبان نه م دوعایه بخوینه تا کو خوا لیت خوش بی و به به هه شت شادت بکا.

﴿چند تیگه یشتنیک له م جه دیسه دا﴾

- ۱- (مَا دَعَوْتَنِي، وَرَجَوْتَنِي): پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموی: ﴿لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللَّهِ مِنْ
الدُّعَاءِ﴾ رواه الترمذی، هیچ خوا په رستییه که له لای خوا به پرتر نیه له دوعا کردن.
- ۲- (ثُمَّ اسْتَغْفِرْتَنِي غَفْرَتٌ لَكَ): پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموی: ﴿وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ لَمْ تُذْنِبُوا
لَذَهَبَ اللَّهُ بِكُمْ وَلَجَاءَ بِقَوْمٍ يُذْنِبُونَ فَيَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ فَيَغْفِرُ لَهُمْ﴾ رواه مسلم،
سویندم به و خاوه ی گیانی منی به دهسته: نه گهر نیوه گونا نه که ن، خوی گه وره نیوه
لانه باو که لیک تر نه هیئی و گونا نه که ن و له خوا گه وره نه پار پیته وه تا لیان خوش بیی،
خوی گه وره ش لیان خوش نه بی.

۳- (لَا تُبَيِّنُكَ بِقَرَابَتِهَا مَغْفِرَةً): خۆای گه وره ئه فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ خۆای گه وره له تاوانی کافر یون خۆش نابێ، له گونا هه کانی به ره و خوار تر خۆش ئه بێ، له که سێک که خۆی هه ز بکا لی خۆش بێ. خۆدایه لی مان خۆش بیه. آمین... کۆتایی.

منیش به ندهی گونا م بار (عبدالله عبدالعزیز هه ر ته لی) م، شوکری خۆدا ئه که م که یار مه تی دام بېم به خزمه تکاری فه رموده کانی پیغه مبه ر ﷺ، له خوا ئه پار پی مه وه که له خۆم و دایک و باوکم و دوستانم خۆش بێ و به به هه شت شادمان بکا و خیری پوون کرد نه وه ی (چل هه دیسه که ی پیغه مبه ر) م ﷺ بۆ بنووسی و شادم بکا به دیتنی زاتی پاکی خۆی، بکا به خزمه تکاری ئایینی پیروزی ئیسلام، بکه یه نیت هه کاروانی شه هیدانی ریگای خۆی، که لی کوردی موسو لمانیش له ده ست زۆرداران پرگار بکا و له تۆمه تی هه زره تی (محمد المصطفی ﷺ) ده ریان نه کا. آمین.

ته وا و بوو، پیش نیوه پۆی پۆزی هه یینی (۲۱) ی مانگی مه ولودی پیغه مبه ر ﷺ، سالی (۱۴۱۳) ی کۆچی، به رامبه ر (۲۷) ی مانگی که لاویژ سالی (۲۶۹۲) ی کوردی، له شاری هه ولیژ- کوردستان. وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

ناوه پۆکی پوونکردنه وهی (الأربعین النواویة)

بابهت	لا پهره	بابهت	لا پهره
پێشهکی پوونکردنه وهی	۳	حه دیسی (۱۰) إِنْ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا	۳۶
پێناسه و پێشهکی ئیمامی (النواوی)	۴	وه ده سه تهتانی حه لال، مه رجه کانی دوعا.	
چه ند زانسته کی هه دیس	۹	حه دیسی (۱۱) دَعِ مَا يَرْبِكُ إِلَى مَا لَا يَرْبِكُ	۳۹
حه دیسی (۱) إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ	۱۰	حه دیسی (۱۲) مَنْ حَسَنَ إِسْلَامَ الْمَرْءِ	۴۰
نیه تهتانی، کوچکردن بۆ خوا.		ئاشارکردنی گونا مه بیهته هوی لێ نه بووردن.	
حه دیسی (۲) بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ عِنْدَ	۱۳	حه دیسی (۱۳) لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ	۴۲
پوونکردنه کانی ئیسلام: شاده هیتان، نوێژکردن،		ئیمان هه فتا و سه ی پارچه یه	
زه کاتدان، پۆژوو، هه ج.		حه دیسی (۱۴) لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ	۴۳
پوونکردنه کانی ئیمان: باوه ر به خوا، به (ملائکه)،		به چه ند تاوانیک خوینی موسولمان حه لاله،	
به کتیه کانی خوا، به پێغه مبه ران، به پۆژی		تیکدانی کومه لی موسولمانان تاوانه	
دوایی، به قه زاوقه ده ر.		حه دیسی (۱۵) مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ	۴۵
چاکه، پێنج په نهانه کان، نیشهانه کانی		زۆرگۆتن ناپه سنده، میوان و میوانداری.	
دونیا وێران بوون،		حه دیسی (۱۶) لَا تَغْضَبُ	۴۷
حه دیسی (۲) بَنِي الْإِسْلَامِ عَلَى خَمْسٍ	۲۰	ده رمانی تو ره یی، پاداشتی تو ره نه بوون.	
قه زا کردنه وهی نوێژ، زه کات، پۆژوو، هه ج.		حه دیسی (۱۷) إِنْ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ	۴۸
حه دیسی (۴) إِنْ أَحَدُكُمْ يَجْمَعُ خَلْقَهُ	۲۲	چۆنیه تهی سه برپینی ئاژه له، سیاسهت.	
قوناغه کانی کۆرپه ی ناو زگ، ده رمانخواردن		حه دیسی (۱۸) إِنْ اللَّهَ حِثْمًا كُنْتَ	۵۰
بۆ له باربردنی کۆرپه، نوێژی جه نازه له		گونا مه کانی بچوک به چاکه کردن لاده چن،	
سه ر کۆرپه ی له بار چوو.		گونا مه کانی گه وره به تۆبه لاده چن،	
حه دیسی (۵) مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا	۲۶	ما فی ئاده میزاز به گه رده ن ئازاد کردن لاده چن.	
شوێنکه وتنی جوله که و دیانه کان،		حه دیسی (۱۹) يَا غُلَامُ إِنِّي أُعَلِّمُكَ كَلِمَاتٍ	۵۲
(البده الحسنه)، (البده القبیحه).		پاراستنی ما فی خوا هوی فریا که وتنی خوا به،	
حه دیسی (۶) إِنْ الْحَلَالَ بَيْنَ الْحَرَامِ بَيْنَ	۲۸	(تقوی) ترسان له خوا هوی پۆژو پزگار بوونه	
شوبهاتی نێوان هه رام و حه لال، (تقوی)،		له ته نگانه.	
دل سه ر کرده ی هه مو نه ندانه کانه.		حه دیسی (۲۰) إِذَا لَمْ تَسْتَخِ فاصنع	۵۶
حه دیسی (۷) الدِّينُ النَّصِيحَةُ	۳۱	شه رم به شیکه له ئیمان، شه رمکردن له خوا	
پێناسه و چۆنیه تهی ئامۆژگاری.		پاراستنی نه ندانه کانه له تاوانکردن	
حه دیسی (۸) أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ	۳۲	حه دیسی (۲۱) قُلْ آمَنْتُ بِاللَّهِ ثُمَّ اسْتَقِمْ	۵۷
یاخیبووانی شه ربیه تهی ئیسلام ده کوژدین.		به رده وامبوون له سه ر ئیمان و خوا په رستی	
حه دیسی (۹) مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ	۲۴	هوی موژده ی به هه شته.	
نه کردنی قه ده غه کراو له پێشه ته له کردنی		حه دیسی (۲۲) أَرَأَيْتَ إِنْ صَلَّيْتَ الْكُتُوبَاتِ	۵۹
فه رمانپیکراو، نه گه ر فه رمانپیکراو هه مو ی		دونیا فیتنه یه، ئافرهت فیتنه یه،	
نه کۆی نابێ به شه زۆره که ی وازی لێ بهێنددێ،		دوتیا به ندیخانه ی ئیمانداره و به هه شتی کافره،	
نابێ بۆ نه نجامدانی ئاین په رته وازه یی بکۆی.		چوونه به هه شته به په حمی خوا به.	

ناوهڕۆکی پوونکردنه‌وه‌ی (الأربعین النواویة)

بابه‌ت	لا په‌ره	بابه‌ت	لا په‌ره
حه‌دیسی (٢٢) الطهور شطرا لإيمان...	٦١	حه‌دیسی (٢٢) لا ضرر ولا ضرار.....	٨٥
که‌ویری زیكری خوا، په‌وشته پاکه‌کانی		زیانلێدان له ئیسلامدا نیه، پێناسای (ضرورة) و	
پێغه‌مبه‌ران، کێ کوێری قیامه‌ته‌؟		(حاجة)	
حه‌دیسی (٢٤) یا عبادی اینی حرمت الظلم علی		حه‌دیسی (٢٢) لویعطی الناس بدعواهم.....	٨٧
نفسی و جعلته بینکم محرمًا.....	٦٣	چۆنیه‌تی دادکردن، مه‌رجه‌کانی شاهید،	
حه‌دیسی قودسی، جنۆکه، که‌رده‌ن ئازادکردن		سوێندخواردن، سزای سوێندی به‌ درۆ.	
له‌ دونیادا، (أستغفرالله) هۆی پزق و		حه‌دیسی (٢٤) من رأی منکم منکراً.....	٨٩
پزگارپوونه له‌ تنه‌گانه‌کان		بێ‌ده‌نگی له‌ سه‌ر بێ‌شه‌ری ده‌بیته‌ هۆی	
حه‌دیسی (٢٥) أن أناساً من أصحاب رسول الله		سزادانی خوا، یارمه‌تی‌دانی کاربه‌ده‌ستی	
قالوا للنبي ﷺ: ذهب أهل الدثور.....	٦٧	سته‌مکار بێ‌به‌شت نه‌کا له‌ ئاری که‌وسه‌ر	
پێناسه‌و ژماره‌ی (صحابه‌)کان، زیكری دواى		حه‌دیسی (٢٥) لا تعاسلوا ولا تناجشوا.....	٩٢
نوێژه‌کان، ئادابی (جماع).		حه‌سودی چیه‌؟ نۆستایه‌تو نوژنایه‌تی بۆ خوا،	
حه‌دیسی (٢٦) کل سلامی من الناس.....	٧٠	مافی موسولمان له‌ سه‌ر موسولمان،	
چێشته‌نوێژ، ناشتکردنه‌وه‌ی موسولمانان،		پزێزانی موسولمان به‌گوێزه‌ی پله‌ی‌خۆی	
یارمه‌تی‌دانی موسولمانان.		حه‌دیسی (٢٦) من نفس عن مؤمن كربة.....	٩٤
حه‌دیسی (٢٧) البر حسن الخلق.....	٧٢	سو‌ککردنی بارێ‌قه‌رزدار، داپۆشینی موسولمان،	
په‌وشتی‌جوان به‌روه‌ستی خه‌ك ده‌كا، دلێ		قورئان‌خوێندنی به‌ کومه‌ل له‌ مزگه‌وتدا،	
مروّفه‌ست به‌ خراپه‌ نه‌كا، تاوان و زیانی		نه‌ژادی‌بوینا سودی نیه له‌قیامه‌ت	
(فتوی)ده‌ری نه‌زان.		حه‌دیسی (٢٧) إن الله كتب الحسانات.....	٩٧
حه‌دیسی (٢٨) وعظنا رسول الله ﷺ.....	٧٤	چا‌که: يه‌ك به‌ ده‌يه، خراپه: يه‌ك به‌ يه‌ك	
پێیازی مه‌رچوار خه‌لیفه‌کان پێیازی		حه‌دیسی (٢٨) من عادی لی ولیاً.....	٩٩
پێغه‌مبه‌ره، هه‌فتاوسێ گروهي گومراپووی		خوا به‌رگه‌ری له‌ نۆستی‌خۆی ده‌كا، به‌ کردنی	
دۆزه‌خی په‌یداده‌بن.		واجب و سوننه‌ت ده‌بیه نۆستی‌خوا	
حه‌دیسی (٢٩) أخیرنی بعمل.....	٧٨	حه‌دیسی (٢٩) إن الله تجاوز لی عن أمتی.....	١٠١
شه‌ونوێژ، (جهاد) لوتک‌ی به‌رزى ئیسلامه،		سزای له‌بهرچوونه‌وی قورئان	
زویان هۆی سزای دۆزه‌خه.		حه‌دیسی (٤٠) کن فی الدنيا کانک غریب.....	١٠٣
حه‌دیسی (٢٠) إن الله فرض فرائض.....	٨٢	خێری‌نه‌پاوه له‌دواى مردنیش بۆی ده‌چێ	
پێناسای واجب‌وه‌رام، هیچ که‌سیک له‌ خوا		حه‌دیسی (٤١) لا یؤمن أحکمک حتّی یكون هواً.....	١٠٥
به‌غیره‌تر نیه، بیر له‌خوا ناکه‌ینه‌وه		هه‌رکه‌سیک به‌ شه‌ری‌خواو پێغه‌مبه‌ر ﷺ	
حه‌دیسی (٣١) دلنی علی عمل إذا عملته.....	٨٤	پزێنه‌بێ ئیمانی نیه، جوله‌که‌و دیان کافرن	
ته‌ماع له‌ دونیاو له‌ مالتی‌خه‌ك مه‌که خواو		حه‌دیسی (٤٢) یا ابن آدم إنک ما دعوتنی.....	١٠٧
خه‌ك خوشیان ده‌وێتی، سو‌پوون له‌ سه‌ر		لێبوردنی‌خوا زۆره مه‌رچه‌ند گونا‌مه‌ش زۆر بن،	
وه‌ده‌سته‌تێنانی که‌وره‌یی و مال‌ ئایین تێک		دوعای (سید‌ال‌إستغفار).....	١٠٨
ده‌دا، نه‌وانه‌ی بۆ خوا یه‌کتێریان خوش نه‌وێ		کو‌تایی.....	١٠٩
له‌ ژێر سیپه‌ری خوا‌ی که‌وره‌دانه.			

